

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

4. ULUSLARARASI

1. EĞİTİM KONFERANSLARI 2014

KİTABIN ADI

4.ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI 2014

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Erdal BİLİR

EDİTÖR

İbrahim PÜR

DERLEYEN

Y. Kadri KAYA

TASHİH

İ.Halil BABAGİRAY, Gökhan ARANGÜL, Fikret ARSLAN,
Recep KOÇ ve Y. Kadri KAYA

TASARIM

KARAMETE TASARIM

BASKI

ANIL GRUP MATBAACILIK

ISBN

**ÖĞ-DER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ
YAYINLARI**

Ziyabey Cad. 1420. sok. No:2/1 Balgat/ANKARA

Tel:0312 286 18 83. Faks:0 312 287 61 80

www.ogder.org info@ogder.org

Önce Ahlâk ve Maneviyat

KONULAR

- “Modern Eğitimin Ahlakı ve Yozlaşma”
- “Emperyalizmin Kıskaçında Eğitim”
- “Emperyalizmin Okul Müfredatı ve Ders Kitapları ile İnsanlığa Etkileri”
- “Emperyalizmin Eğitim Yoluyla Kültürel ve Zihinsel İfsadı”
- “Öze Dönüş, Müfredatın ve Ders Kitaplarının Millîleştirilmesi”
- “Sömürgeci Eğitim ve Milli Duruş”
- “Eğitim Müfredatları; Millî Programlar İçin Mili Politikalar”
- “Sömürgeci Eğitimle Baş Etmenin Yöntemleri”
- “Millî ve Manevî Eğitimin Millî Eğitimdeki Yeri”

İSTANBUL

- Celal ÇOBAN
İstanbul Şb. Başkanı
- Hüseyin Emin Sert
İstanbul Medeniyet Üniversitesi
- Prof. Dr. Muhammed Akhtar
SIDDIQI
Hindistan
- İsmail Hakkı AKKİRAZ
SP Genel Başkan Yrd.
- Prof. Dr. Arshi KHAN
Hindistan

ANKARA

- “Küreselleşme – Devlet ve İnsan”
- Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
Malezya İslam Teşkilatları Başkanı
- “Küreselleşmenin Yerel Milli Eğitim-
lere Etkileri”
- Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ
Ufuk Üniversitesi
- “Bilgi Toplumu - Eğitim ve İnsan”
- Prof. Dr. İbrahim LAWSON
İngiltere

KONYA

- Prof. Dr. ARSHİ KHAN
Hindistan
- Prof. Dr. İbrahim LAWSON
İngiltere
- Pof. Dr. Azmi Abdulhami
Malezya İslam Teşkilatları Başkanı

SİVAS

- Prof. Dr. Muhammed Akhtar
SIDDQUI
Hindistan
- Prof. Dr. Nevzat AŞIKOĞLU
Cumhuriyet Üniversitesi
- Prof. Dr. ARSHİ KHAN
Hindistan

KÜTAHYA

- Prof. Dr. ARSHİ KHAN
Hindistan
- Mustafa KURDAŞ
Milli Gazete Genel Yayın Yönetmeni

- Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
Malezya İslam Teşkilatları Başkanı

MERSİN

- Prof. Dr. ARSHİ KHAN
Hindistan
- Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
Malezya İslam Teşkilatları Başkanı
- Muhittin OKUMUŞ
Eğitimci

ORDU

- Cemallettin GAZİ
Ordu Şube Başkanı
- Prof. Dr. İbrahim LAWSON
İngiltere
- Prof. Dr. Arshi KHAN
Hindistan
- İsmail Hakkı AKKİRAZ
SP Genel Başkan Yrd.

Hamdi SÜRÜCÜ
Genel Başkan
ÖĞ-DER

ÖĞ-DER ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

İnsan sosyal bir varlıktır. Hayatı diğer insanlarla birlikte yaşamak zorundadır. Çünkü tek başına üstesinden gelemeyeceği meseleler vardır. Bu meseleleri aşmak için mutlaka aileden devlete kadar çeşitli kuruluşların mensubu olması zorunluluğu vardır. Biz rabbimize dua ederiz, deriz ki “Yarabbi bizi salihler zümresine dâhil eyle” Rabbimiz bize “sadıklarla beraber olunuz” buyurarak inananların bir ve beraber olmasını emrediyor. “Hepiniz topluca Allah’ın ipine (Kur’an’a) sınıksız sarılın, parçalanmayın.” (Ali İmran: 103) ayeti kerimesi bizim ittifak içinde bir ve beraber olmamızı emrediyor.

Bu gerçekten hareketle yola çıkan eğitimciler önce 1975 yılında Mefkûreci Öğretmenler Derneğini, sonra 1989 yılında Öğretmenler Vakfını, 2005 yılında Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER)’ni kurmuşlardır.

ÖĞ-DER hakkı üstün tutan, nefis terbiyesini esas alan, maneviyatçı görüşü benimseyen önemli bir Milli Görüş kuruluşudur.

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği, sevgi ve kardeşlikten yola çıkan öğretmenlerin ve eğitimcilerin çatısı altında bir araya geldiği bir EYLEM ve ISLAH kuruluşudur. “Ben muallim olarak gönderildim” diyen peygamberimizin günümüzdeki kurumsal varisidir. Hicret öncesi peygamberimizin Medine’ye öğretmen olarak gönderdiği Mus’ab b. Umeyr’dir.

Dernek ve mensuplarının ana maksadı Müslüman milletimizin eğitmek istediği yavruların Salih Nesiller olarak yetişmesi, milletimizin ve tüm insanlığın saadeti için üzerine düşen görevi yerine getirmektir.

İyi insan olmak, herkesin iyiliğini ve saadetini istemekle mümkündür. İnsanın iyi insan olmasını sağlayacak en önemli süreç, eğitim sürecidir. ÖĞ-DER eğitim siyasetimizin “doğrunun, iyi ve güzelin, faydalının ve adaletin öğretilmesi, Allah’tan (c.c.) korkan, Allah(c.c.) rızası için iş yapan nesiller yetiştirilmesini” sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılmasını talep etmektedir.

ÖNSÖZ

Elhamdülillah, Uluslararası Konferanslar serimizin dördüncüsünü Allah'ın (c.c.) inayetiyle icra ettik ve sizlere de bu konferansımızı yazılı olarak sunmaktan pek bahtiyarız.

Ülkemizin şimdilik 67 vilayetinde teşkilatlanmasını tamamlayan ÖĞ-DER, Şuurlu Öğretmenler Derneğimizin, imtihan dünyamızın şekillenmesinde en önemli unsuru olan 'eğitim' üzerinde yapmış olduğu şuurlandırma çalışmalarından birisi de Uluslararası Konferanslarımızdır.

Konferansçılarımızdan Malezya İslam Teşkilatları Konseyi Başkanı Prof. Muhammed Azmi Abdülhamid bir konuşmasında şöyle demişti: "İngilizler Malezya'ya sömürgeci güç olarak geldiklerinde ilk önce mevcut eğitim sistemini lağvetmişlerdir. Eğitimi değiştirmek demek, o ülkenin geleneğini, yaşam biçimini, inancını ve kökleriyle olan bağlantıyı bozmak demektir". Eğitim bir ülkenin en temel yapı taşıdır. Bu yapı taşının harcı da okutulan dersler ve bu derslerde kullanılan materyaldir. Bir ülkenin eğitimi ne kadar sağlıklıysa, yetiştirdiği nesiller de o kadar sağlıklıdır.

"Eğitim şart" ifadesinin şuuruna varamayanlar tarafından hafife alınan eğitimi biz geçmişte olduğu gibi ciddiye aldık ve kıyamete kadar da bu ciddiyet ile eğitimde şuurlandırma çalışmalarına azim ve şevkle devam edeceğiz inşallah.

ÖĞ-DER olarak bizler bir eğitimci kuruluş olarak bu konuda bir farkındalık oluşturmak, bunu her dem taze tutmak ve olası ifsat çalışmalarına zemin oluşturabilecek tehlikelere dikkat çekmek amacıyla millî müfredat konusunu uluslararası zemine taşımış bulunmaktayız. 2011 yılından bu tarafa bu konuyu değişik başlıklar altında tartıştık. Bu başlıklar kısaca şöyledir: "Modern Eğitimin Ahlakı ve Yozlaşma", "Emperyalizmin Kıskaçında Eğitim", "Emperyalizmin Okul Müfredatı ve Ders Kitapları ile İnsanlığa Etkileri", "Emperyalizmin Eğitim Yoluyla Kültürel ve Zihinsel İfsadı", "Öze Dönüş, Müfredatın ve Ders Kitaplarının Millîleştirilmesi", "Sömürgeci Eğitim ve Milli Duruş", "Eğitim Müfredatları; Millî Programlar İçin Mili Politikalar", "Sömürgeci Eğitimle Baş Etmenin Yöntemleri", "Millî ve Manevî Eğitimin Millî Eğitimdeki Yeri". Bu konferanslarda ABD, İngiltere, Hindistan, Japonya, Malezya, Sudan, Ürdün, İran gibi ülkelerden alanında uzman profesörler değerli bilgilerini bize aktardılar. Bunun yanı sıra kendi alanlarında uzman, değişik üniversitelerden yerli katılımcıların katkılarını aldık. Şu ana kadar yaklaşık 30 değişik ilde düzenlenen bu konferanslar gerek yerel medyada gerekse ulusal medya çok fazla yer bulmuş ve gündemi işgal etmiştir.

Ankara, İstanbul, Konya, Ordu, Kayseri, Mersin, Kütahya ve Sivas olmak üzere sekiz ilimizde yoğun katılımı ile icra ettiğimiz programlarımıza yurtdışından, Prof. Dr. Muhammed Azmi Abdül HAMİD(Malezya), Prof. Dr. Muhammed Akhtar SIDDIQUI (Hindistan), Prof. Dr. İbrahim LAWSON(İngiltere) ve Prof. Dr. Arshi KHAN (Hindistan),

Yurtiçinden ise, Prof. Dr. Hüseyin YILMAZ, SP Genel Bşk. Yrd. İsmail Hakkı AKKİRAZ, Milli Gazete Genel Yayın Yönetmeni Mustafa KURDAŞ ve Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ konuşmacı olarak katılmışlardır.

Yerli ve yabancı konuşmacı misafirlerimizin engin katkıları ile özelde eğitim camiasına ve genelde tüm halkımıza sunduğumuz 4. Uluslararası Eğitim Konferanslarımızı yazılı olarak okuyucuların hizmetine sunmaktan dolayı mutluyuz. Bu kitabın hazırlanmasında emeği geçen Ankara, İstanbul, Konya, Ordu, Kayseri, Mersin, Kütahya ve Sivas il başkanlarımıza ve yönetim kurulu üyelerine teşekkür ederiz.

Resulullah'ın (SAV) Bedir savaşındaki esirleri, 10 kişiye okuma yazma öğretmeleri karşılığında serbest bırakılmalarına karar vermesindeki eğitime verilen önem, bu konunun asla ihmal edilemeyeceğinin en önemli göstergelerinden birisidir.

4. Uluslararası Eğitim Konferansları kitabımızın hayırlara vesile olmasını Allah'tan (c.c.) niyaz ediyoruz.

Gayret bizden, tevfik Allah'tandır (c.c.).

İbrahim PÜR
Öğ-Der Dış İlişkiler Kom. Bşk.

2014 İSTANBUL ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Değerli Misafirler;

Saygıdeğer Konuklar ;

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği İstanbul Şubesinin düzenlemiş olduğu 4. Uluslararası Eğitim Paneline hepiniz hoş geldiniz. Sefalar getirdiniz.

Programımıza kelimaların en güzeli Kur'an-ı Kerim tilaveti ile başlayacağız.

Kadıköy Arapkirli Camii İmam-Hatibimiz değerli hocamız Halit ALTIN-KAYNAK'ı huzurlarınıza davet ediyorum. Buyurun hocam.

Kur'an-ı Kerim Tilaveti ...

Halit Hocamıza bu güzel tilavetlerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Bu programları geleneksel olarak düzenleyen, dünyanın çeşitli ülkelerinden ve uzak noktalarından kıymetli akademisyenleri getirerek istifade etmemizi sağlayan ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Genel Başkanı Sayın İsmail Hakkı AKKİRAZ Bey'e ve onun değerli yönetimine teşekkür ediyoruz.

Programımıza konuşmacı olarak katılan değerli akademisyenlerimize de katılımlarından dolayı teşekkür

ediyoruz.

Yine desteklerini bizlerden esirgemeyen Eğitim Bir-Sen sendikamıza ve onun değerli şube başkanlarına, Birikim Kolejlere Genel Müdürü Sayın Cemil KESKİN Bey'e ve okul müdürlerine, Bahtiyar Koleji kurucu temsilcisi Celaleddin KARAKOÇ'a ve kolej müdürü Bilal İNCE Bey'e teşekkürlerimizi arz ediyoruz.

Bugün programımıza teşrif eden değerli misafirlerimiz var, onları arz etmek istiyorum.

Saadet Partisi Kadıköy İlçe başkanı Sayın Recep YILMAZ Bey'e, Eğitim Bir-Sen Sendikası 3 Nolu Şube Başkanı Erol ERMIŞ Bey'e, Eğitim Bir-Sen Sendikası 4 Nolu Şube Başkanı Sayın Talat YAVUZ Bey'e, Eğitim Bir-Sen Sendikası Kadıköy Şube Başkanı Halil İbrahim KOLANCI Bey'e, Kartal Eğitim Bir-Sen Başkanı Sayın Murat YILDIZ Bey'e ve yine Eyüp İlçe Millî Eğitim Müdürümüz Sayın Murat ÖĞÜTÇÜ Bey'e katılımlarından dolayı teşekkür ediyoruz.

Şimdi programımızın ev sahibi, kıymetli il başkanımız Celal ÇOBAN Bey'i açılış ve selamlama konuşmalarını yapmak üzere sahneye davet ediyorum. Buyurun Başkanım.

Celal ÇOBAN
(İstanbul Şb. Başk.)

Bismillahirrahmanirrahim.

Saygıdeğer genel başkanımız, saygıdeğer konuklarımız, değerli akademisyen beyefendiler, hanımefendiler! Geleneksel olarak 4.sünü icra ettiğimiz Uluslararası Eğitim Paneline hoş geldiniz, şeref verdiniz.

İstanbul'umuzdayız. Fethin müjdelendiği şehir İstanbul'dayız. Fethin müjdelendiği şehre hoş geldiniz. Farklı diyarlardan buraya gelen değerli yabancı akademisyenlere, bilhassa böyle hitap etmek istedim.

Biliyoruz ki, İslam'da fetih iki yerde geçiyor. Birisi Kur'an'da İslam'ın kalbi Mekke'nin fethi (Fetih Suresi). Diğeri Resulullah'ın kelimasında İstanbul'un fethi. Birisi Allah'ın Nebisine müjdesi, diğeri Resul'ün ümmetine müjdesi, İstanbul. Mekke ve İstanbul. İstanbul'umuza hoş geldiniz tekrar yabancı konuklarımız diyoruz.

Çağımızda insan eğitimi, belki çağımızda insan büyütmek hiç bu kadar kolay olmamıştı. İnsan yetiştirmek ise hiç bu kadar zor olmamıştı. İnsan büyütmek, onun fiziksel, bedensel ihtiyaçlarını karşılamak adına hazlarının doyuma ulaşması için gerekli bütün tedariklerin oldukça fazla fazla yerine getirildiği bir çağ-

dayız. Onun için çocuk büyütmek oldukça kolaylaştı ama çocuk yetiştirmek aynı oranda hiç bu kadar zor olmamıştı. Onun gönlünün eğitimi, beyninin bir istikamete, bir kalıba sokulması, bedensel, ruhsal, karakter eğitimi herhalde bizim en önemli meselemiz olsa gerek.

Değerli Konuklar;

İslam toplumlarının bugün en önemli problemi, batının dünyacı, dünyayı önceleyen materyalist eğitim modeli içinde çocuklarımızı heba ediyor olması olsa gerek.

Bu ifsada dayalı eğitim sistemi aslında toplumun, ülkelerin yani İslam ülkelerinin siyasi, sosyal, ahlaki ve iktisadi hayatını da doğrudan etkileyen bir model.

Batının eğitim anlayışı insanı özgürleştirmeyi hedefliyor. Bu, insanın hazlarını tatmin etmesi için yaşadığını dürtüleyen, öğreten bir model. İnsanı özgürleştireceğim derken, Batı aslında çağımızda insanı yalnızlaştırmıştır. Oysa İslam insanı sınırsız özgür olarak tanımlamaz. İslam insanı mükellef olarak, sorumluluk sahibi olarak tanımlar. Batının bu yanlış eğitim anlayışı, bizi de bizim toplumlarımızı da ifsat etmektedir. İnsanı hazlarının esiri yapan bir Batı eğitim sistemi.

Oysa hepimiz biliyoruz ki insan hazzının sınırı yoktur. İnsan ancak hazları terbiye edildiği oranda insandır. İslam eğitim modeli; insanın

hazlarını terbiye eden bir anlayışı getirmiştir. Ve İslam eğitim anlayışı insana iki dünya mutluluğunu hedefleyen bir modeli ortaya koymuştur. Hani “Rabbena âtina fiddunya haseneh ve fil ahireti haseneh” diyoruz ya; yani İslam insan modelindeki insan, iki dünyanın iyiliklerini isteyen insandır. İki dünyada da iyilikler isteyen, talep eden insana, insan diyor İslam.

“Rabbena âtina” ey Rabbimiz! Senden istiyoruz, bize ver. “Fiddünya haseneh” dünyada iyilikler, hemen akabinde diyoruz ki “vefil ahireti haseneh” ahirette de iyilikler istiyoruz. “Veqına azabennar birahmetike ya erhamer rahimin”. Bu dua mahiyetindeki ayetteki muhteva, İslamın insan eğitimine bakış açısını hülasa eden bir şeye sahip olsa gerek.

Sadece değerli akademisyenlerimize bir önyak olsun, beni bağışlasınlar, bir girizgâh olsun diye bu cümleleri kurmaya çalıştım.

Bir düşünürün sözüyle bitirmek isterim. Diyor ki; eğitimde iki şey önemlidir. Gerisi teferruattır. “Neyi öğrettiğiniz” ve “kimin öğrettiği”. Yani iyi bir müfredat, iyi bir öğretici-muallim.

Eğer iyi bir müfredatınız ve iyi bir öğretmeniniz varsa; ağacın altı okuldur. Eğitimde geri kalan teferruattır.

Sanıyorum İslam toplumlarının problemi, müfredat ve örneklik teşkil edecek numune öğretmen mo-

deli yetiştirme problemi.

Mü'min, davası olan adama denir. Ya da Mü'min'in bir davası olmalıdır.

İşte bu gayeye matuf insan yetiştirmedığımız sürece, İslam toplumlarının hayata dair diğer bütün problemlerini çözemeyeceğiz. Biz ÖĞ-DER olarak bu tertibatımızla, organizasyonumuzla işte tarihe bir kayıt düşmek için muazzam, aslında içerik olarak, mâna olarak her sene yapılan bu muazzam organizasyonu yapmaktan, tarihe bir kayıt düşmekten, bir dava adamı, dava insanı, davası olan bir nesil yetiştirmeye katkıda bulunmaktan dolayı Cenab-ı Hakk'a şükrediyoruz.

Uzak uzak diyarlardan buraya gelen, çok kıymetli fikirlerini serdeden muhterem akademisyenlere de gerekten teşekkür ediyoruz. Önemli olan buradaki niteliktir. Bu niteliği, buradaki muazzam kaliteyi çeşitli vesilelerle, yazılı ve görsel materyallerle büyük kitlelere ulaştırmayı da vazife biliyoruz diyor, hepinize bu güzel programımıza iştirak ettiğiniz için teşekkürlerimi arz ediyorum.

Başkanımıza bu güzel ve veciz konuşmalarından dolayı teşekkür ediyoruz. Allah kendilerinden razı olsun.

Yine aramızda bulunan misafirlerimizi takdim etmek istiyorum.

Saadet Partisi Genel İdare Kurulu üyesi Sayın Hasan Hüseyin ÖZ, AGD İstanbul Şube Başkan Yardımcısı

Eğitim Başkanı Muzaffer AKTÜRK, Birikim Eğitim Kurumları Dershaneler Koordinatörü Sayın Adem DOĞAN ve Birikim Eğitim Kurumları Özel Kalem Müdürü Yusuf YILDIRIM, Avrupa Millî Görüş Teşkilatı Sosyal İşler Sorumlusu Necati TOPRAK. Onlar da hoş geldiler, sefalar getirdiler.

Şimdi ÖĞ-DER Şubemizin hazırladığı tanıtım filmini sizlere takdim ediyoruz. Buyurun.

Şuurlu Öğretmenler Derneğimizin hazırlamış olduğu bu sinevizyon için teşekkür ediyoruz.

Şimdi Panelimize geçmeden önce Panelistimiz Hüseyin Emin SERT hocamızı takdim etmek istiyorum.

Ordu, Perşembe’de 1967’de dünyaya geldi. İlköğretimini Ordu’da, ortaöğretimini Samsun’da tamamladı. Kayseri Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nden mezun oldu. Sivas Gemerek İnkışla’da öğretmenlik yaptı. Elazığ Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi’nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Mısır Kahire’de araştırmalarına devam etti. Temel İslam Bilimlerinin Tefsir sahasında Kur’an-ı Kerim Işığında İnsan Tipleri ve Davranışları teziyle bilim doktoru oldu. 2007’de Bosna Hersek, Mekke, Medine, 2009’da İngiltere, Hollanda, Belçika, Almanya ve Kuzey Irak’ta insani ve sosyal gelişim çalışmalarında bulundu. Ankara ve Samsun Valiliği İl Müftülüğünde eğitim uzmanlığı yaptı. Türkiye Diyanet Vakfı dış ilişkiler müdürü olarak görevine devam etti.

Halen İstanbul Medeniyet Üniversitesi Sivil Havacılık Yüksekokulu Sekreteri olarak çalışmalarına devam etmektedir. İpekyolu Asya Derneği, Yeşilay, TÜZDEV, Bilinçli Toplum Derneği üyesi ve birçok sivil toplum kuruluşunda hizmetleri bulunan SERT, evli ve üç çocuk babasıdır. Hüseyin Emin SERT hocamızı panelin açılışını yapmak üzere sahneye davet ediyorum.

Hüseyin Emin Sert

(İstanbul Medeniyet Üniversitesi)

Euzübillahimineşşeytanırracim.

Rabbi euzübike min en yahdarun. Bismillahirrahmanirrahim. Rabbiş-rahli sadri ve yassir li emri vahlul ‘ukdeten min lisani yefqehu qavli. La havle vela kuvvete illa billahil aliyyul azim. Rabbena la tuziğ qulubena ba’de iz hedeytena veheb lena min ledunke rahmeh. İnneke entesse-mi’ul ‘alim.

Çok aziz ve değerli kardeşlerim. Şuurlu Öğretmenler Derneği’nin geleneksel olarak yapmış olduğu panellerin 4.sü olan Uluslararası Eğitim Paneli’ne hepiniz hoş geldiniz, sefalar getirdiniz.

Bu yıl ki eğitim panelinin konusu Eğitim Müfredatları, Milli Programlar için Milli Politikalar. Geçen sene yapılan panelin konusu Emperyaliz-

min Küresel ve Zihinsel İfsadı idi. Bu sene dört konuşmacımız var. Her bir konuşmacımıza 20 dakika kendi sunumlarını yapma imkanı, onların arasında da hemen akabinde 5 veya 10 dakikalık soru cevap faslı yürütülecek. Tek celsede toplantıyı tamamlamayı planlıyoruz. Ara vermeyeceğiz. Ancak ihtiyacı olan dinleyicilerimiz arada inip, aşağıda kantin olduğu ifade edildi, ihtiyaçları için çıkıp gelebilirler. Çünkü dağıldığımızda tekrar toplanmamız zaman alacağı için tek celse halinde toplantımızı yürüteceğiz. Ara verilmeyeceği için ihtiyaç halinde söylediğim gibi dinleyicilerimiz ihtiyaçlarını gidermek için gidip gelebilirler. Konuşmacıları ve konularını ben hemen takdim etmek istiyorum. Bizim tanıtımımız yapıldı.

Prof. Dr. Muhammed Azmi bin Abdulhamid. Bu arada ben hemen tanıtımını yapayım. Muhammed Azmi bin Abdulhamid Malezya'da yaşamaktadır. Malezya İslam Teşkilatı Dayanışma Konseyi Başkanlığı yapmakta, Malay Toplumunu Güçlendirme Vakfı'nda görevleri var. Asya Ulema Meclisi Başkanlığını yürütmektedir. 2014 yılından beri Malezya İttihad-ı Ulema Muslimin el-Alemin Konseyinin başkanlığını yürütmektedir. Kadeh eyaleti Nedve-i Ulema ve İslam Teşkilatı liderlerinin sözcülüğünü yapmaktadır. Malezya Hükümetinde Tüketici Politikaları olarak çalışmakta. İslami İnsan Hakları Danışma Konseyi Üyesi. Yine birçok görevleri değişik mekanlarda Hollanda Ulus-

lararası Dünya İcra Komitesi üyesi, Asya Sosyal İzleme Assemblesi İcra Komitesi üyesi, Almanya Bonn'da Doğru Geçinme Biçimi ödülünü almıştır. Evrensel Adalet Ağı Komite üyeliği. Cenevre BM İnsan Hakları konseyinde Myanmar Arakan Müslümanlarının insan haklarının korunması üzerine konuşmalar yaptılar. Bu bizim için önemli, Bu coğrafyadaki Müslümanlar çok ciddi zulme uğramakta. Coğrafi uzaklıktan kaynaklanan bir ilgi alaka zayıflığı söz konusu. Bu noktada da Muhammed Azmi bin Abdulhamid Bey'in gayretleri, çalışmaları var. Senegal Dünya Ulema konferanslarında eğitim yapmakta.

2. Konuşmacımız Muhammed Akhdar Siddikî. Halen Hindistan'ın Yeni Delhi şehrinde yaşamakta. Camia Milliya İslamiya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitimde İleri Çalışmalar Enstitüsünde çalışmakta. Kendisi Hindistan Hükümeti Kalkınma ve Sosyal Adalet Bakanlığının sponsorluğunda öğretmen ve öğretim görevlileri için sayısız hizmet içi program düzenlemiş ve yönetmiştir. 2004 ve 2007 yılları arasında Avrupa İslam Birliği projelerinde Hindistan proje liderliğini yürütmüş, Eğitim Fakültesi Dekanlığını yapmış, yine Uluslararası ve Mukayeseli Eğitim Gelişim Projesini yürütmüşler. İlgili alanları arasında Yüksek Eğitimde Müslümanların sorunları ki ... yüksek eğitim aslında gerçekten önce-

liklememiz gereken bir konu. Yüksek eğitimden mezun olanlar gerek öğretmen olarak gerekse hayatın farklı kademelerinde artık görev, vazife deruhte eden insanlar oldukları için yüksek eğitimde yapılan bu İslami çalışmaların önemi de büyük. Müslüman kızların eğitimi ve sorunları bu son yüzyılımıza damgasını vuran kızlarımızın eğitim meselesi de önemli konulardan. Öğretmen eğitiminde medya ve bilişim okuryazarlığı. Bu da internet ve kullanımı noktasında önemli konular. Eğitim teknolojisinin entegrasyonu vasıtaların etkin ve doğru kullanılması, bunlar da önemli konular. Küreselleşme kavramında azınlıklar konusu hep kötüye kullanılan bir saha maalesef, bu azınlıklar, kültürler arası anlayış için eğitim gibi konularda çalışmaları bulunmakta.

3. Konuşmacımız Sayın İsmail Hakkı AKKİRAZ Bey aynı zamanda ÖĞ-DER genel başkanlığını yürütmekte. 1956'da Ordu'nun Korgan ilçesinde doğdular. Ordu İmam Hatip Lisesi'nde eğitimini tamamladıktan sonra Suudi Arabistan Medine-i Münevvere İslam Üniversitesi Dava ve Din Fakültesinde eğitimlerini 1983 yılında tamamladılar. Hattatlık tarafı da var hocamızın. Askere gidinceye kadar Korgan İmam Hatip Lisesinde gönüllü öğretmenlik yaptılar. Daha sonra Batman İmam Hatip Lisesinde ve Kız Meslek Endüstri Meslek liselerinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliği yaptılar. 88 yılında devlet lisan okuluna Arapça öğretmeni

olarak atandılar. Bu görevde 95 yılına kadar kaldılar. 89 yılında kurulan Öğretmenler Vakfı kurucuları arasında yer aldılar. 91-95 yıllarında Refah ve Fazilet partisinden Ordu ilinden milletvekili aday adaylığı söz konusu. TBMM'de farklı milletvekillerimizin 8 yıl süreyle danışmanlık görevlerini yürüttüler.

30.03.2005 tarihinde Öğretmenler Vakfı başkanlığına getirildiler. Ve on üç arkadaşı ile birlikte şu anda panelimizin ev sahibi olan ÖĞ-DER'in kurucuları arasında yer aldılar. Ve halen derneğin genel başkanlığını yürütmektedirler. Evli ve 5 çocuk babasıdır.

Prof. Dr. Arshi Han, Siyaset bilimi uluslararası ilişkiler uzmanıdır. Yüksek lisans eğitimini Yeni Delhi'de tamamladılar. Kıbrıs temelli Türk-Yunan ilişkileri üzerine çalıştılar. Doktorası ise Türk demokrasisi ve siyasi partiler. Yani Türkiye ve Kıbrıs konuları ile yakından ilgili bir konuşmacımız. İnsan hakları konusunda İsviçre'de çalışmaları var ve bu konuda eğitimler aldılar. Ankara Üniversitesinde Türkçe eğitimi aldı. 1989 yılından itibaren demokrasi, devlet sistemi, siyasi istikrar, Ortadoğu ve Güney Asya'daki güvenlik ve çatışmalarla ilgili makaleler yazmaktadır. Müslüman azınlık toplulukları, zorunluluk politikaları, şiddet ev ayrımcılık konularında çalışmaktadır. Yine Federalizm, Demokrasi ve Çatışmanın Çözümü adlı bir kitapları yayımlandı. Dini haklar ve dil hakları

üzerine konferanslar verdi. Hindistan, Amerika, İngiltere, İsviçre, İtalya, Almanya, Kıbrıs, Türkiye, Birleşik Arap Emirlikleri gibi noktalarda değişik çalışmaları oldu.

Birçok yabancı gazetelerde farklı makaleleri ve analizleri yayınlandı. Hindistan'da 90, İsviçre, Birleşik Arap Emirlikleri, Tayland ve Malezya gibi noktalarda konferanslara katıldı. BBC Asya televizyonunda birçok programda yer aldı.

Ben konuşmacılarımıza ve sizlere tekrar hoşgeldiniz diyorum ve ilk konuşmayı yapmak üzere Sayın Prof. Dr. Muhammed Azmi bin Abdulhamid'in 20 dakikalık süresini başlatıyorum. Buyursunlar efendim. (Muhammed bin azmi abdulhamidin konuşması ses kaydında da yok?)

**Prof. Dr. Muhammed Akhtar
SİDDİQİ
(HİNDİSTAN)**

Euzubillahimineşeytanirracim.

Bismillahirrahmanirrahim.

Sayın panel başkanı, sayın bu konferansın organizatörleri, organizasyonda görev alan herkes, sevgili ve değerli meslektaşlarım, hanımefendiler, beyefendiler ve sayın katılımcılar. Konuşmamın başında kalbimin derinliklerinden Profesör İbrahim

Bey'e teşekkürlerimi iletmek istiyorum. Kendisi bu konferansta sizlerle bir araya gelme fırsatını bulmam için beni davet etti. Ve dünyanın bu kısmına gelme şansını buldum. Türkiye'ye gelme şansını buldum. Yine eski arkadaşım Dr. Arshi Khan'a da müteşekkirim. Çünkü kendisi beni İbrahim Bey'le tanıştırdı ve daha sonra görüşmelerimiz başladı. İletişim haline geçtik ve nihayetinde işte karşınıza gelme fırsatını buldum. Böylece sizlerle fikirlerimi paylaşma imkanına erişmiş oldum. Bu gerçekten benim için son derece iyi bir öğrenme fırsatı oldu. Bu anlamda da çok müteşekkirim. Yani ben buraya yalnızca sizlere bir şeyler anlatmaya, bir şeyler öğretmeye gelmiş oluyorum. Sizi aydınlatmaya gelmedim. Daha ziyade ben sizin deneyimlerinizden bilgi almaya geldim.

Dün buraya, Türkiye'ye geldim ve inanın bana dünden beri bile o kadar çok şey öğrendim ki ve benden önceki konuşmacı Profesör Azmi tarafından da son derece haklı bir şekilde ifade edildiği üzere, insan tavırları ve davranışları çok önemli. Gerçekten aslında problemin asıl noktası insanların tavırları, insanların davranışları. Her ne kadar insan davranış modeli Kur'an'da Allah (c.c.) tarafından belirtilmiş olsa da, Muhammed (SAV) tarafından da uygulamalı olarak gösterilmiş olsa da, biz bu modele ulaşmayı başaramadık. Dünden beri havaalanında Celal ÇOBAN kardeşimizin ifade ettiği üzere

beni kendisi karşıladı, daha sonra İbrahim Beyle bir araya geldik. Ve gerçekten onların davranışlarından ben çok etkilendim. Derinden etkilendim. Ne kadar insancıl yaklaştılar bana, ne kadar ihtiyaçlarımı karşılamaya çalıştılar. Burada evimde olduğumu hissetmemi sağladılar. O yüzden çok teşekkür ediyorum kendilerine. İşte bu, benim için bir öğrenme şekli. Ben bunu alıp yanımda eve götüreceğim.

Bu konferansta, konferans çerçevesinde küreselleşme ve eğitim politikaları arasındaki ilişkilerden bahsedeceğimiz söylendi. Müfredattan, insandan ve bütün bunların insanlar üzerindeki etkisinden ve insanların bunların üzerindeki etkisinden bahsedeceğimiz söylendi. Gerçekten son derece ilginç ve çok ciddi bir konu. Yalnızca Müslümanlar için değil ama tüm dünyadaki insanlar için önemli bir konudan bahsediyoruz. Hali hazırda bu konuda çeşitli yazılar yazan uzmanlar var ve giderek Küreselleşme arttıkça, küreselleşmenin hızı arttıkça bu da tabi daha ziyade bilimin ve teknolojinin omuzları üzerinde bir yük olarak devam ediyor. Bu çok önemli bir soruna yol açacak, bu da tek düzeleşmedir. Evet, belki özellikle de teknoloji açısından baktığımızda, teknolojinin çok güçlü olması söz konusu olacak. Böylece nihayetinde insan kontrolünden çıkacak. İşte bunu kastediyorum aslında. İşte o noktada tüm insanlık ve tüm sanat ortadan kalkacak. İşte

bilim adamları onun üzerinde çalışmaya başladı.

Hali hazırda bunun bazı örnekleri var. Örneğin bazı yerlerde bilgisayar teknolojisinin insanların kontrolünden çıktığını görebiliyoruz. Sanayileşmiş dünya içerisinde bunun örneklerine şahit oluyoruz. İşte bu nedenle, gerçekten çok önemli bir konu bu. Peki küreselleşmenin hızıyla birlikte bilim ve teknoloji neden bu kadar tehlikeli hale gelmeye başladı? Halbuki bilim ve teknoloji işte ilimin bir parçası. Şu anda bizim sahip olduğumuz bilim ve teknoloji aslında bu evrenin sahip olduğu ilmin son derece küçük bir parçası. Allah bu evreni yarattı, bu ilmi yarattı. İnsanlar yalnızca bunu yavaş yavaş keşfetmeye çalışıyorlar, anlamaya çalışıyorlar. Sistematik araştırmalarla birlikte anlamaya, çözmeye çalışıyorlar. Allah'ın (c.c.) onlara bahsetmiş olduğu sistematik düşünce yoluyla bunu çözmeye çalışıyorlar. Küreselleşme yeni bir şey değil. Aslında küreselleşme son derece eski bir süreç. yine Küreselleşme son derece geniş bir terim aslında. Yalnızca dünyadan, dünyanın içerisindeki ticaretten bahsetmiyoruz. Elbette ki uluslararası ticaret küreselleşmenin merkezinde yer alan bir konu ama bir de siyasi küreselleşme, sosyal küreselleşme, kültürel küreselleşme var. Yani küreselleşmenin aslında ekonomiden başka farklı alanlarda da yer aldığını görüyoruz. Ve Müslümanlar aslında küreselleşmenin

önünde yer alıyorlar. Verimli bir dönem içerisinde mesela Müslümanlar tüm dünyayı siyasi olarak birleştirmeye başladıklarında, Mekke ve Medine'den çıkıp tüm dünyaya İslam'ı yaymaya çalıştıklarında aslında son derece etkili bir şekilde İslam'ın mesajını götürmeye çalışıyorlardı. Dünyanın diğer yerlerine İslam'ı iletmeye çalışıyorlardı. Tam da o dönemde aslında küreselleşmeyi başlatan verimli bir süreci başlatmış olmuşlardı. Ve aslında şu anda bahsettiğimiz ticaret anlamındaki küreselleşmenin de başlatıcısı Müslümanlardır.

İpek yolunu bilirsiniz. Çin'den Mısır'a kadar. İşte İpek Yolu dünyadaki küreselleşmenin en eski örneklerinden bir tanesi. Yine Müslümanların Arabistan'dan Orta Asya'dan yaptıkları şey küreselleşme çalışmasıdır. Aslında Avrupa bu işe karışmadan önce, Avrupa küreselleşmeyi anlamadan önce, Müslümanlar küreselleşmeyi net ve doğru bir şekilde yürütüyorlardı. Ancak 14. Ve 15. yüzyıldan sonra Avrupalılar devreye girdi. Ve sömürgeleştirme yoluna girdiler. Dünyayı kontrol etmeye çalıştılar. Ve bu küreselleşme sürecinden faydalanarak ticareti ve dünya üzerindeki ticareti geliştirmeye çalıştılar.

Peki, bizim şimdi bu noktada şunu düşünmemiz lazım. Neden Müslümanlar başarılı bir şekilde küreselleşmeyi sağlayabiliyorlardı ve dünyayı siyasi anlamda birleştirebiliyorlardı. Ve nasıl siyasi anlamda

birleşmiş, küreselleşmiş bu dünya Müslümanların elinden kayıp gitti. İşte mesela bununla ilgili İslami Bilimlerde Mısırlı bir teolog olan Allame Yusuf el-Karadavi - ki bazılarınız çok anıyordur, belki kendisini biliyordur - şöyle diyor, ben de bu analize katılıyorum. Müslümanlar dünyayı küreselleştirmeye başladıklarında, dünyayı kontrol altına almaya başladıklarında ilmin peşindeydiler, eğitimin peşindeydiler. Gerçek anlamının peşindeydiler. Çocukları eğitiyorlardı, gençleri eğitiyorlardı ve tam da bunu Kur'an-ı Kerim'de Allah'ın emrettiği şekilde yapıyorlardı. Bilgi içinde ayırım yapmıyorlardı. İslami bilgi ile liberal bilgi arasındaki fark nedir? İslami bilgi ile ilmi bilgi veya pozitif bilgi arasındaki fark nedir? Ve sadece böyle şeyler demiyorlardı. Tüm bilgiye bir bütün olarak yaklaşıyorlardı. Ve bu Müslümanların bilgisi deniyordu. Müslümanlar ilmi keşfediyorlardı, buluşlar yapıyorlardı ve aynı zamanda ülkeleri nasıl yöneteceklerini biliyorlardı. Şehirleri nasıl yöneteceklerini biliyorlardı. Nasıl imar edeceklerini biliyorlardı. Aslında Müslümanlar hayatın her alanında yalnızca başarılı olmakla kalmıyorlardı. Ama aynı zamanda o dönemde diğer toplumlara da örnek oluyorlardı. 1580 yılları civarında ne olduysa oldu.

Tabi bu önemli olaylardan bir tanesi Avrupa'nın veya kilisenin etkisi diyebileceğimiz veya Avrupa'daki diğer güçlerin etkisi ile birlikte Müslü-

manlar dini bilgi ve liberal bilgi arasında ayrım yapmaya başladılar. İşte bununla birlikte camiler, medreseler yalnızca dini bilgileri üretmeye başladılar. Ve bilgi konusu daraltıldı. Bu daha ziyade Avrupa'da gerçekleşti. Mesela kilisenin kenara itilmesiyle birlikte, kalkınma için ne tarz eğitim verileceğine devlet karar verecek dendi, kilise buna karışmayacak dendi. İşte bununla birlikte modern bilimler, liberal bilimler dediğimiz konular üzerinde çalışmaya başladılar. Ve Müslümanlar da dediler ki bu iş bu şekilde yapılacak. İşte böylece bu iki bilgi arasında bir ayrıma gittiler, iki yol arasında bir ayrıma gittiler. Dini ilmi bir kenara atıldılar ve böylece dünya üzerindeki güçlerini, iktidarlarını kaybetmeye başladılar. Avrupa böylece dünyanın iktidarını ele geçirmeye başladı. İşte bu iki süreç arasındaki farka bakmak lazım. Bunun öncesinde Müslümanlar aslında dünyayı birleştirmeye çalışıyorlardı, sömürgeleştirmek değil bunun altını çizmek lazım. Ama Avrupa küreselleşme sürecine dahil olduktan sonra, dünyayı küreselleştirmeye başladıklarında dünyayı sömürgeleştirmeye başladı. Bunların arasındaki fark şu; bizler Müslümanlar bazı yerlere gidiyorduk. Oraya sanki evimizmiş gibi gidiyorduk. Orayı benimsiyorduk ve orda yaşıyor, orayı kalkındırıyorduk. Ama sömürgeciler yani Avrupalılar ise gidip orayı sömürgeleştiriyordu, orayı istismar ediyordu, oradaki doğal kaynakları

kullanıyorlardı ve nereden geldilerse oraya bütün bu güçleri işte avantajları taşıyorlardı. Dolayısıyla iki medeniyet arasında çok ciddi bir yaklaşım farkı var. Bu farkın materyalist bir yaklaşım olduğunu görüyoruz.

İşte bu dönemler 2000'lere doğru bakacak olursak bizim öğrettiğimiz şeye Avrupalılar modern eğitim demeye başladılar. Biz bilimsel bilgileri anlatıyoruz, bilimsel düşünce şeklini anlatıyoruz. İşte bu yüzden biz doğru yoldayız dediler. İşte modern eğitim adına, bilim adına tüm amaç yalnızca rasyonel düşünce haline geldi. Bu bilgiyi nasıl kullanacaksınız? Bu bilgiyi insanların materyalistlik kazançları için materyalistlik refahları için kullanmaya başladılar. Ve eğitim sisteminin temel amacı bu hale geldi. İşte aslında tam da bu noktada çok ciddi bir sorun yaşıyoruz. İşte bu, bizi şu anda karşılaştığımız sürece getirdi. Bu süreç zaman içerisinde giderek kötü hale geldi. Avrupa ülkeleri içerisinde baktığımızda refah her yerde diye düşünmeyin, böyle bir şey yok. Avrupa ülkelerine baktığımızda bu açlık, bu hırs çeşitli marjinal grupların oluşmasına neden oldu. Gizli fakirlik var, yüzeye çıkmıyor, saklanıyor. Ve gerçekten ciddi insan hakları ihlalleri var ortada. Çünkü yalnızca hırslarının peşindeler. Yalnızca materyalistlik kazançları peşindeler.

Benden önceki konuşmacının da ifade ettiği üzere bu işin insani yanını unuttular. Yani aslında siz insanların refahı için çalışmalısınız. Zaten

İslam'ın getirdiği bakış açısı da prensibi de bu ama biz kendi ülkemizde, kendi cemaatimiz içerisinde, kendi grubumuz içerisinde veya kendi ailemiz içerisinde yalnızca kendimiz için çalışıyoruz. Artık bencilleştik. Eğitim artık tamamen buna yoğunlaştı. Eğitimin, teknolojinin, tüm kalkınma sürecinin yoğunlaştığı nokta bu oldu. Peki, bu süreç içerisinde ne oluyor, ona bakalım. Bu süreç içerisinde doğal hayatı tahrif söz konusu, doğa tahrif ediliyor. Ve bu istismar süreci içerisinde belli bir alanda yaşayan kişiler doğanın nimetlerinden faydalıyorlar. Diğerlerini doğanın nimetlerinden mahrum bırakıyorlar. İşte onlar acı çekiyorlar. Mesela Hindistan'a bazı Afrika ülkelerinden pek çok kişi geliyor. Batıdan gelen kişiler buradaki demiri, kömürü vb ne bulurlarsa alıp götürüyorlar. Orada yaşayan aşiretlerin ellerinden bu doğal kaynaklar alınmasına rağmen onlara geri bir şey verilmiyor. Azınlıklar acı çekiyor, neden eğitim açısından daha zayıf kalıyorlar? Küreselleşmenin en temel prensibi nedeniyle onlara şans verilmiyor. Bu nedenle küreselleşme süreci tamamen insani yönünü kayıp etmiştir. Hiçbir insani yanı kalmamıştır. Tamamen materyalisttir. Hedonizmi destekler. Dünyevi arzuları destekler. Dünyevi lüksleri destekler.

Müslümanlar olarak bizim mutlaka bu konuda düşünmemiz lazım. Daha öncede ifade edildiği üzere eğitim gerçekten toplum içerisinde

yaşanacak her türlü değişikliğin lokomotifidir. Şuur yaratmak, şuuru sağlayabilmek, farkındalık yaratmak, farkındalığa yer açabilmek, kalkınmayı sağlayabilmek için tek gerekli araç ancak eğitimidir. Bunu ancak eğitim yolu ile yapabilirsiniz. Küreselleşmeyi durduramayız. Ancak küreselleşmenin kötü etkilerini durdurmak istiyorsak işte o zaman eğitim politikasından yola çıkmamız lazım. Günümüzde eğitim politikaları çok uluslu şirketler tarafından dikte ediliyor. Uluslararası finans ajansları tarafından Dünya Bankası, IMF gibi kurumlar tarafından dikte ediliyor, belirleniyor. BM artık yalnızca sembolik bir örgüt haline geldi.

İnsan hakları konusu, insan haklarından bahsediyorlar ama insan haklarını korumak için herhangi bir şey yapmıyorlar. Ve hükümetler de yine kendi içlerinde güçlü olmalı. Eğitimin hedefini değiştirmeliler. Eğitimin hedefi yalnızca ekonomik kalkınma sağlamak değildir.

Eğitimin hedefi iyi insan yetiştirmek olmalıdır. Ve dolayısıyla eğitim içerisindeki bu değişiklikler mutlaka Müslüman ülkelerde yapıldığı gibi, aynı zamanda diğer ülkelerde de yapılmalıdır. Ancak ondan sonra Müslümanlar ve daha zayıf kalan diğer toplumlar geliştirilebilir. Eğer iyi bir insan yetiştiremezsek, diğer insanların haklarına saygılı insanlar yetiştiremezsek o zaman sürdürülebilir kalkınmadan nasıl bahsedeceğiz? Sürdürülebilir kalkınma bizden

sonra gelecek nesillerin haklarını da göz önünde bulundurmamak demektir. Onların haklarına da saygı duymak demektir. Yalnızca şimdiki nesillerin değil, mutlaka onların gelecekteki nesillerinin haklarına da saygı duymalıyız. Onları da göz önünde bulundurmamız. Biz onlara dair de şuur sahibi olmalıyız. Onların da bu dünyada hakları var. Onların da bu çevre üzerinde bu doğal kaynaklar üzerinde hakları var. Eğer siz her şeyi kullanacak olursanız her şeyi sömürecek olursanız o zaman onlara ne kalacak?

Eğitim politikasının temel hedefleri belirlendiğinde gerçek amacı, olması gereken amacı belirlendikten sonra müfredat önemlidir. Müfredat aslında eğitim politikasının uygulanmasıdır. Bir yansımasıdır. Küreselleşme içerisinde müfredat kapsamında teknik eğitim, mesleki eğitim üzerine çok vurgu var. Çünkü ancak mesleki ve teknik eğitimle birlikte küresel piyasadaki fırsatları yakalama şansınız olabiliyor. Dolayısıyla piyasa da müfredat içerisine dahil ediliyor. Edebiyat, felsefe, sosyoloji, beşeri bilimler, tarih bunlar geride kalıyor. Neden? Çünkü para diğer müfredatlarda, para diğer teknolojik kurslarda, teknolojik derslerde. İşte bu nedenle üniversiteler bu tarz mesleki ve teknik derslere daha fazla eğitim veriyor, o konulara daha fazla eğiliyorlar ve buradan kazanç sağlıyorlar. Diğerleri ise zayıf kalıyor. İşte küreselleşme süreci içerisinde

de eğitim özelleştiriliyor. Bu eğitimi özelleştirdiğiniz zaman, o zaman onlarda maliyetleri minimize etmeye çalışıyorlar. Kârlarını maksimize etmeye çalışıyorlar. Buna yönelik bir mantık oluşturuyorlar. Yani dolayısıyla eğitim artık bir ticari meta haline geldi. Ticaret gözüyle bakılıyor. Artık insanlar kâr etmek için eğitime bakıyor. Ve siyasi bilimlere baktığımızda felsefe için, sosyal bilimler için bir piyasa yok.

İşte bu nedenle bu konulara eğilmiyorlar. İşte bu insanlara, bu öğrencilere beşeri bilimleri öğretmek lazım. Medeni hakları öğretmek lazım. İşte bu alanlar çok geride kalıyor. Her ne kadar müfredat değiştirilse de burada önemli olan nokta şu; bu müfredat nasıl uygulanıyor? Değiştirsek bile bu bir milyon dolarlık soru. Müfredatın geliştirilmesi sürecinde eğitimci, öğretmenler çok önemli rol oynuyorlar. Nihayetinde eğitimin yönünü değiştirmek, eğitimin içeriğini değiştirmek ve eğitimin verilme şeklini değiştirmek aslında öğretmende bitiyor. Öğretmen bu noktada gerçekten bahsettiğimiz süreç içerisindeki en önemli kişidir. Bu değişim içindeki en önemli kişidir. Aslında ulusları inşa eden öğretmenlerdir. Neden ulusları, milletleri inşa eden öğretmenlerdir? Çünkü öğretmenler iyi eğitim vererek, sınıflarını geliştirerek, onları iyi yetiştirerek iyi vatandaşlar yetiştirirler. İşte bu iyi vatandaşlar da nihayetinde iyi bir millet haline gelirler. Çok iyi bir

müfredatınız da olsa bunu yetersiz öğretmenler verdiğiniz taktirde veya dürüst olmayan öğretmenlerin eline verdiğiniz taktirde elbette ki o müfredat hiçbir şekilde o toplumda bir değişim oluşmasını sağlamaz. Hindistan'da çok önemli bir kurula katılıyordum. Öğretmenlerin eğitimi için oluşturulmuş ulusal bir konseydi bu kuruluna adı. Hindistan'da bu şekilde öğretmene eğitim veren 16000 kadar kurumumuz var. Her yıl bir milyondan fazla öğretmene eğitim veriyoruz. İşte bu konseyin başındaki kişi olarak ben vardım yani bu konseyin başındaydım. Bu konseyin amacı öğretmenlerin eğitim programlarına ilişkin normların, standartların belirlenmesiydi. İlkokul, ortaokul ve üniversitelerde bulunan öğretmenler için normların, standartların belirlenmesiydi ve ben bu konseyin başında idim. Benim başında bulunduğum konsey şayet bir kurum gelip de bize kayıt yaptırmak isterse biz bu normlara ve standartlara uyuyor mu uymuyor mu bunları kontrol ediyorduk. Mesela üniversitede öğretilmesi gereken müfredat. İşte bu konseyde görev yaparken çok zengin deneyimlerim oldu.

Aynı zamanda bu deneyimlerin birçoğu da beni çok rahatsız etti. Küreselleşme Hindistan'da öğretmenlerin eğitimini de çok etkiledi. Bunu gördüm ve bu beni gerçekten çok rahatsız etti. Dünyanın hiçbir yerinde özel sektör tarafından bu kadar çok kontrol edilen bir müfredat gör-

mezsiniz. Hindistan'da öğretmenlerin eğitimi yüzde doksan özel sektör tarafından yapılıyor. Özel sektörün çok büyük bir kontrolü var. Bunlar özel iş adamlarıydı. Son derece zor bir görevdi. Ben üç yıl boyunca bu konseyin başındaydım. Gerçekten çok zordu. Buradaki öğretmenlere eğitim veren bu kurulları kontrol etmek, doğru normların ve standartların kullanılmasını sağlamak benim için gerçekten zor bir görevdi. Gerçekten bu özel sektör o kadar kuvvetli ki meclisle bağlantıları var. Meclis hemen bir yasa geçirebiliyor. Ben diyelim ki onlara bir karşı çıksam o zaman hepsi bir araya geliyorlar, birbirlerini destekliyorlar ve benim karşıma çıkıyorlardı. Mesela kötü uygulamalarına bir örnek vereyim. Ki bu örneği dinledikten sonra gerçekten nasıl bir öğretmene ihtiyaç var, nasıl bir öğretmen yetiştiriyoruz, ikisi arasındaki farkı görebilirsiniz. Mesela şöyle bir gereklilik var. Ortaokul ikinci öğretim ve ilkokul için bir müfredat tavsiye ediyoruz. Dolayısıyla yıl içerisinde 220 gün boyunca eğitim vermek durumundalar. Bu müfredat içinde belirtilen eğitimi vermiş olmaları gerekiyor. tabelasının nasıl yapılacağı, tesislerin nasıl olması gerektiği, kaç öğretmen, kaç sınıf olacağı, bina nasıl olmalı, tüm bunlarla ilgili bilgiler belirtilmiş. Öğretmenleri eğiten bu kurumların çok büyük bir kısmında bu bahsedilen öğretmen sayısı yoktu.

Mesela yedi profesör gerekiyor.

Kağıt üzerinde yedi ama orada iki veya üç profesör var. Ve ben de bu kapsamda teknolojiyi kullanmaya başladım. Tabi teknoloji nasıl kullandığınıza bağlı, iyi kullanırsanız iyi, kötü kullanırsanız kötüdür. Her bir profesör için ayrı bir ID oluşturdum. Kimlik bilgisi oluşturdum. Kimlik numarası oluşturdum ve dedim ki "Her bir okulda bunları kayıt altına alacaksınız. Her profesör bu hazırladığımız portala kayıt olacak. Buradan bir ID numarası alacaklar. Kimlik numarası alacaklar ve bu mutlaka sizin kolejinizin web sitesinde yer alacak. Eğer web sitenize baktığımızda bu ID'lerdeki profesörleri göremezsek sizden lisansınızı geri alacağız." Yalnızca bu kolejlerin %60'ı bu portala gelebildi. Gerçekten %60'ında uygun kimlik numaraları vardı. Geri kalanı bu gerekliliği yerine getiremiyordu. Bir yıl, iki yıl, üç yıl bekliyorsunuz. O arada "biz bu öğretmenleri getireceğiz" diyorlar. Geriye kalan %40 portala kayıt olamadı. Dolayısıyla ben de bir süreç başlattım. Bu kolejleri kapatmaya başladım. Çünkü gerekleri yerine getirmiyorlardı. Son derece zor bir görevdi. Siyasi anlamda zor bir görevdi.

Bu yüzde kırkını kapatmaya başladım. Yani dolayısıyla, Burada Hindistan'a bakacak olursak azınlıklar bu anlamda geride kalıyor. Hindistan'da özellikle Müslümanlar en geri kalmış azınlık şu anda ve eğitim almıyorlar.

Ben şöyle düşünüyorum. Eğer bu şekilde öğretmenleri doğru yetiştiremezseniz, işte bu yanlış uygulamaların içerisinde çalışırlarsa, işte böyle insanlar yetişecek, böyle öğretmenler yetişecek, onlar yine derslere gittiklerinde bu yanlış uygulamaları yapan öğretmenler olacaklar ve doğru örnek olmayacaklar. Eğer kendileri uygun örnek olamazlarsa, doğru örnek olamazlarsa, yetkin öğretmen olamazlarsa o zaman takdir edersiniz ki iyi müfredatınız da olsa, muhteşem ders kitaplarınız da olsa bu çocuklarınızın eğitimine hiçbir şekilde katkıda bulunamaz. Öğrenciler örnek görerek, iyi örneği taklit ederek, onu takip ederek yetişirler.

Dolayısıyla son olarak da şunu ifade etmemiz lazım. Gerçekten müfredata odaklanmamız lazım ve aynı zamanda doğru bir şekilde uygulanması konusuna odaklanmamız lazım. İnsani bir yaklaşımla İslam'ın ortak olduğu yaklaşımla bunun sürdürülmesi lazım.

Hüseyin Emin Sert: Evet, değerli dinleyicilerimiz. Konuşmacımız soru cevap kısmını da sunumu esnasında bir nevi kullanmış oldu. Bilmiyorum, yine de salondan soru ve cevap varsa onu da alabiliriz.

Yok ise ben müsaadenizle üçüncü konuşmacımız olan İsmail Hakkı Beye bu konuşmalarını yapmak üzere zamanı ve kürsüyü bırakıyorum.

İsmail Hakkı AKKİRAZ
(SP Genel Bşk. Yrd.)

Hamdüsenadan sonra...

Değerli arkadaşlar;

Bu panelde bizim üzerinde duracağımız iki temel konu var. Bunlardan bir tanesi insan haklarına İslamca bir bakış.

Gökyüzüne baktığımız zaman muazzam bir kâinat görmekteyiz. Yani insan hakkı dediğimiz zaman önce içinde yaşamış olduğumuz alem hakkında temel bir fikre sahip olmamız lazım. Bu fikre sahibiz ama bunu bir sefer daha tekrarda fayda var. Gökyüzüne baktığımız zaman muazzam bir kâinat görmekteyiz. Gördüğümüz şey, sıradan bir şey olmadığı gibi, kendi kendine de olması mümkün olmayan muazzam bir kâinattır. Bu kâinatın ucu bucağı yok. İnsan idrakiyle de bu kâinatı çözmek, bu kâinatta ne var ne yok idrak etmek mümkün değil. Ancak Cenab-ı Hak'ın, bu kâinatı yaratan rabbimizin bu kâinat ile verdiği bilgiler açısından onu kavramamız mümkün. İlim ve fikir adamları diyorlar ki, bu kâinat o kadar büyüktür ki yaratıldığı günden beri hala ışığı dünyaya ulaşmamış yaratılmış yıldızlar var.

Işığın saniyedeki hızı 300.000 km olduğunu düşünecek olursak neti-

cede bu muazzam kâinatın ne kadar büyük olduğunu tefekkür etme imkanına sahip oluruz. Bu muazzam kâinat her şeyi yaratmaya güç yetiren, kemal sıfatlarıyla muttasıf, noksan sıfatlardan münezze olan tek bir Allah tarafından yaratılmıştır. İnkarcı felsefenin iddia ettiği gibi bu muazzam kâinat kendi kendine olmamıştır, olması da mümkün değildir. İnkarcı felsefenin bu kâinatın kendi kendine olduğunu iddiası, tedavisi mümkün olmayan derin bir inkar hastalığının ürünüdür. Ve ifsat merkezli siyasi bir projedir. Bu batıl görüşlere itibar eden hiçbir toplumun geleceği olmamıştır, olması da mümkün değildir. Konumuzun daha iyi anlaşılabilmesi için, insan haklarına insanca bir bakış konusunda daha iyi bir sonuca varabilmemiz için üç tane mefhumun tanımına bir bakmamız lazım. Bunlardan bir tanesi hak mefhumudur. Hak nedir? İkincisi insan mefhumudur. İnsan nedir? Üçüncüsü de İslam mefhumudur, İslam nedir?

Değerli Kardeşlerim;

Biz burada bu mevzuları anlatırken kendi temel müktesebatımızı dikkate alarak bunları değerlendireceğiz. Bizim müktesebatımızın reddettiği, itibar etmediği hiçbir yerden herhangi bir şeyi alıntılamamız söz konusu olmayacaktır.

Hak Allah-u Teala'nın isimlerinden bir tanesidir. Hak Kuran-ı Kerim'e verilen bir sıfattır. İslam anla-

mina gelir, batılın zıddıdır. Yerine getirilen hüküm, varlığı sabit olan doğruluk, hakikat, adalet, mal, mülk, vacip, sadık manalarında kullanılan bir mefhumdur. Hakkın bu çeşitli anlamları kesin olarak sabit olma ve gerekli olma, sübut ve vücut kavramında toplanır. Çoğulu hukuktur. Kur'an-ı Kerim'de hak kelimesi ve türevleri 285 yerde kullanılmaktadır.

İnsan nedir? İnsan ise; Allah'ın azametinden dolayı bu yarattığı ruh ve bedenden meydana gelen ve yaratılmışların en şerefli ve teklif ettiği emanetini yüklenen yeryüzündeki halifesidir. Yani insan Allah'ın yeryüzündeki halifesidir. Cenab-ı Hak emaneti insanın dışında her şeye arz ettiğini, teklif ettiğini, ancak onların bu yükü taşıma konusunda sorumluluk üstlenmekten imtina ettiğini Rabbimiz bize haber veriyor. Neticede bu emaneti insana teklif ettiğinde de insan bu emaneti kabul ediyor ve dolayısıyla da bu emaneti Allah adına yürüten kimse olması nedeni ile insan Allah'ın yeryüzündeki halifesi olması sıfatı ile de Kur'an-ı Kerim'de zikredilmiştir.

Diğer bir tanımla insan; fert, toplum ve iktidar olarak iyinin, güzelin, faydalının, adaletin ve doğruluğun yaşanılır hale gelmesi; kötünün, zararlıının, zulmün, yanlışın kaldırılması için bütün gücü ile çalışma yapması varlığının gereği olan canlı bir varlıktır.

İnsanın yaratılış gayesi nedir?

Rabbimize göre, Kur'an'a göre onun bildirdiği vahye göre insanın yaratılış gayesi; "cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım" ayet-i kerimesinin de ortaya koyduğu bir hakikat olarak insanın yaratılış gayesi Allah'a kulluktur. O'nun emir ve yasaklarına riayetir.

İnsanın sorumluluğu nedir? İnsanın sorumluluğu ise; "biz emaneti göklere ve yere, dağlara arz ettik de onlar onu, o emaneti yerine getiremeyecekleri korkusu ile yüklenmekten yüz çevirdiler ve bundan endişeye düştüler fakat o emaneti insan yüklendi böylece o nefesine çok zulmetti ve akabinde cahil oldu." Ahzab 72. Ayeti.

Yaratılış gayesi Allah'a kulluk olan insan, sorumluluk itibari ile de Cenab-ı Hakkın kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getirmelidir. Bu sorumluluklar onun yaratılışındaki, yaratılış gayesinin gereği yerine getirmesi gereken Cenab-ı Hakk'ın rızasına uygun işleri tanzim, tebdil ve tebliğ etmektir.

Şimdi insanın anlaşılması bakımından beş tane soruyu sormamız lazım. Biz neyiz, kimiz, ne yapıyoruz, niçin yapıyoruz, nasıl yapıyoruz? Bu soruları sormadan bir insanın kendisini idrak etmesi, tanıması ve doğru yolda durması imkansızdır. Batıl-lara göre ise insan ikidir; bir üstün insan, bir de onlar için köle olarak yaratılmış insan vardır. Üstün insan kendilerini Cenab-ı Hakk'ın çocukları

olarak dikte eden ve biz Allah'ın has kullarıyız diye kendilerine bir paye biçen, bizim dün ve bugün ırkçı emperyalizm diye ifade ettiğimiz inkarcı Yahudilerdir. Bunlar kendilerini üstün ırk olarak görüyorlar ve diğerlerini de kendileri için yaratılmış köleler olarak telakki ediyorlar. Buna göre insan Allah'ın kulu mu olacak Darwin'in maymunu mu olacak? Bu konuda insan Cenab-ı Hakk'ın kendisine verdiği cüz-i iradesi ile tercihini kendisi yapacak. Gümüşhanevi Hazretlerinin ehl-i sünnet akidesinde beyan ettiği gibi ya hidayeti kesbedecek ya dalaleti kesbedecek. Bu dünya bir imtihan dünyasıdır. Hidayeti kesbederse ebedi alemde cennetle mükafatlandırılacak. Dalaleti kesbederse ebedi alemde Allah he-pimizi muhafaza buyursun cehennem ile karşılaşılacağını görecektir.

Cenab-ı Hak insanı eşref-i mahlukat olarak yaratmıştır. Bu eşrefi mahlukat olma meselesi Batılılarla İslam alimleri arasında bir tanım farklılığını ortaya koyuyor. Biz insanı Cenab-ı Hakk'ın kendisine verdiği yedi nimet sebebi ile eşrefi mahlukat olduğunu ortaya koyarken, onlar akıl yürütmesi ile insan konuşan varlık demişler, sonra bakmışlar hayvanlar da konuşuyor öyleyse bu bir üstünlük değildir. İnsan gülen bir varlıktır demişler, bakmışlar hayvanlarda gülüyor, üzülüyor, ağlıyor, bu da üstünlük sebebi sayılamaz demişler. Bir de bakmışlar ki insan düşünen bir varlıktır demişler. Artık

kimden duymuşlar, nereden işitmişler bilmiyoruz bunda karar kılmışlar. İnsanı diğer varlıklardan ayıran şeyin düşünme yetisi olduğunu beyanda kalmışlar bizim okumalarımıza göre. Ama İslam alimleri ve Müslümanlar Kur'an ve sünnetin aydınlatıcı ve yol gösterici rehberliği istikametinde Cenab-ı Hakk'ın insana yüklediği yedi nimet sebebi ile eşrefi mahlukat haline dönüştüğünü ortaya koymuşlardır. Bunlardan bir tanesi akıl nimetidir.

Akıl nedir? Akıl; eserden müessire gitme kabiliyetidir. Cenab-ı Hak bizim önümüze bu kadar muazzam kâinatı koyuyor, diyor ki: "Ey insanlar! Ben size akıl verdim. Bu esere bakın. Bu eseri meydana getiren beni görün. Ve benim azametim karşısında suphanallah deyin. Ve bana karşı gelmekten, rızama muhalif işler yapmaktan çekinin" ikazında bulunuyor.

Peygamberin (sav) akılla ilgili bir tanımı, beyanı var. Diyor ki Efendimiz; "Akıl hak ile batılı birbirinden ayıran kalp içinde bir nurdur." Demek ki aklın yeri konusunda kelimacılar uzunca bir tartışma yapmışlar, kimisi dimağ demiş, kimisi kalp demiş, kimisi sır demiş, neyse bunlar çeşitli kelam kitaplarında var. Ancak kelimacıların kahir ekseriyetinin ortaya koyduğu şey şudur; aklın yeri kalptir, o da hak ile batılı birbirinden ayırmaya yarayan kalp içinde bir nurdur. Peygamber Efendimizin Hadis-i Şerifi istikametinde olayı sonuçlandırmaya çalışmışlardır. Efendimiz

akıllı insanı tarif etmiştir.

Akıl kullanılma biçimine göre insana seviye kazandırır. Yanlış bir iş yaptığı zaman bir adama biz ne diyoruz; “Akılsız adam, aklın yok mu? Akıllı olan bu işi yapar mı?” gibi kendi aramızda da yanlış iş yapana akılsız sıfatı ile bir yakıştırmaya bulunuyoruz.

Efendimiz buyuruyor ki “Akıllı insan nefsine hakim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Aciz kişi de nefsinin peşinde koşan ve Allah’tan dünyası için olmadık isteklerde bulunup durandır”. Hep dünyalık isteyen, bana zenginlik ver, beni padişah yap, bana mal ver gibi ama ahiret açısından hiçbir duyarlılıkta bulunmaz. Bunu da aciz ve akılsız kimse diye Peygamber Efendimiz vasıflandırmıştır.

İnsanı üstün kılan diğer meziyetler ise dört tane temyiz meziyetleri vardır. Bunlar doğruyu yanlıştan, iyiyi kötünden, güzeli çirkinden, adaleti zulümden ayırt edebilme nimetleridir. Bu nimetlerin yanında Cenab-ı Hak insan bir de seçme, seçtiği istikametinde hareket etme nimeti olarak cüz-i irade nimetini vermiştir. Biz aklımızla hakkı batıldan ayırıyoruz. Ama bunu neyimizle seçeceğiz? Cenab-ı Hak cüz-i irade vermiştir. Bunu cüz-i irademizle seçeceğiz. Doğruyu yanlıştan ayırdıktan sonra onu neyle seçeceğiz, yöneleceğiz, cüz-i irademizle.

Değerli arkadaşlar! Cenab-ı Hak

bu nimetlere ilaveten, cüz-i irade nimetini vermiş ama nimetler bununla tamamlanmıyor. Cenab-ı Hak cüz-i iradeye ilaveten biz doğruyu yanlıştan, iyiyi kötünden, güzeli çirkinden, hakkı batıldan, faydalıyı zararlıdan, adaleti zulümden ayırt edebilmeyi nerden öğreneceğiz? Biz bunu kime göre tayin edeceğiz? Bu hususlarda da karşımıza çıkan şey şudur. Bizim sahibimiz Allah’tır. Biz O’na kulluk edeceksek, biz O’nın rızasını kazanacaksak bu hak ölçülerini Cenab-ı Hakk’ın bize bildirmesi lazım. Doğru, yanlış; iyi, kötü gibi saydığımız şeylerde doğru nedir? Faydalı nedir? İyi ve güzel nedir? Adalet nedir? Bunu Rabbimizin bize bildirmiş olması lazım ki biz bunu bilelim. Kendi aklımızla ve bize verilen nimetlerle bunu tayin etme imkanına sahip değiliz. Tayin edebilseydik Cenab-ı Hak İslam nimetini bize göndermezdi. Çünkü Cenab-ı Hakkın en önemli sıfatlarından birisi de lüzumsuz işlerle meşgul olmamasıdır. Eğer insan aklı ve dört temel temyiz nimeti ile saadetin yolunu bulmuş olsaydı Cenab-ı Hak İslamı göndermezdi. Cenab-ı Hakkın insana verdiği en önemli nimetlerden ve son nimet İslam nimetidir ki bununla nimetler tamamlanmıştır. Maide suresi ayet üçte Rabbimiz bu gerçeği bize şöyle ifade ediyor; “...Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim. Size olan nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam’ı seçtim..”. İslam; insanların dünya ve ahiret saadeti bakımından

alternatifi olmayan tek çaredir. Tek yoldur. Bu yolun dışındaki bütün yollar insanı helake götürür, felakete götürür. Ali İmran suresi ayet 85'te Rabbimiz şöyle buyuruyor: "Kim İslam'dan başka bir din ararsa bilsin ki kendisinden böyle bir din asla kabul edilmeyecek ve o ahirette ziyan edenlerden olacaktır."

Değerli kardeşlerim, hakkın genel tanımlarından bir tanesi de Kur'an-ı Kerim'de birçok yerde, - 285 yerde geçtiğini beyan ettik - hak İslam'ın bir sıfatı olarak da kullanılıyor. İslam olarak hak; her şart altında değişmeyen gerçektir. İslah yoludur, marufu, emaneti, iyiliği emreder; münkeri, zulmü kötülüğü yasaklar. Şimdi bu salondaki arkadaşların iyi anlayacağı konu, bugün İslam geniş bir gayedir. Bunun içerisinde kafiri, fasıği, münafığı, ehl-i bidatı, mü'mini, işbirlikçisi var. Neticede biz ehl-i sünnet ve'l-cemaatiz. İslamca düşünmek mecburiyetindeyiz. İslamca düşünmenin üç tane temel yolu, esası var. Bunlardan birincisi, bizim hayatımız bir imtihan hayatıdır, ikincisi ise İslam Allah'tandır ve o tastamamdır. Üçüncüsü ise İslam bir bütündür, ona bir şey ilave edilemez ve ondan bir şey çıkarılamaz. İslam'ın tarihsellik içerisinde sayılabilecek hiçbir esası söz konusu değildir. Efendim faiz olduğu döneme aittir, zina ait olduğu döneme aittir vs gibi ahkamlarla ilgili günümüzle bağlantı kurarak bugün bunların uygulanamaya-acağına dair birtakım itikatlar İslamca

düşüncenin içerisinde yeri olmayan itikatlardır. Ehl-i Sünnet ve'l-cemaat çizgisinin tek temsilcisi bugün Milli Görüş hareketidir. Bu hareketin dışında kalan toplulukları biz ehl-i sünnet ve'l-cemaat dışında görmüyoruz ancak bilinmesi gereken bir hakikat olarak ortaya koyuyoruz. Netice bugün bu sağlam yolu, İslamca düşünme yolunu temsil eden Milli Görüş hareketidir. Milli görüş şahsa bağlı bir hareket değildir. Milli Görüş bir mefhumdur. İslam'ın tekrar toplum nezdinde kabulünü sağlamak için günümüz şartları içerisinde bir tebliğ mefhumudur. Bu mefhumla İslam topluma tebliğ edilme yoluna gidilmiştir. Bunun böyle algılanması, böyle kavranması lazım. Hakkın karşısında ne var? Batıl var. Batıl nedir? Bugün materyalizmdir. Onu da bileceğiz ki insan haklarına İslamca bir bakışı rahat bir şekilde yapabilelim. Batıl nedir? Materyalizm nedir? Her şart altında yanlış olan şeydir. İfsat yoludur. Münkeri, kötülüğü, zulmü emreder. Marufu, adaleti, iyiliği yasaklar. Bu yolu tarih boyunca şeytan ve onunla birlikte hareket eden firavunlar, nemrutlar temsil etmiştir. Bugün ise bu yolu ırkçı emperyalizm, Siyonizm, Batı, ABD, İslamca düşünmeyen bütün insan toplulukları temsil etmektedir.

Değerli kardeşlerim, haklara gelince, burada üç ana başlık altında bunu işlemek mümkündür. Bir Allah hakkı var. Hukukullah. Bu, insanoğlunun Cenab-ı Hakka karşı yerine ge-

tirmesi gereken görevlerdir. Namaz, oruç, hac, zekat, cihat gibi, marufu emir, münkeri yasaklamak gibi görevlerdir. Bunlar Hakkullahtır. İnsan hakkı, hukuku'l 'ibad dediğimiz şeyler vardır ki, bunlar; Cenab-ı Hakkın insana doğuştan verdiği temel haklardır. Bunlar yaşama hakkı, aklın korunması, neslin korunması, insanın korunması, mülkiyetin korunması ve diğer bilinen seyahat, iş tutabilme gibi hakların muhafazasıdır. Bir de müşterek haklar var. Hem içinde Allah hakkı olan meseleler var, hem kul hakkı olan meseleler var. Mesela kısas, kısasta bir tarafta Allah hakkı var, bir tarafta kul hakkı var. Yani Kul hakkı neden var, çünkü benim babamı birisi öldürmüş, ben onun varisiyim. Benim babamın hayatına son vermiş, bu açıdan kul hakkı var. Bir de canı veren Allah'tır. Allah'ın verdiği canı almaya teşebbüs etmiş bu açıdan da Hukukullah var. Her ikisini birlikte barındıran haklara da müşterek haklar diyoruz. Şimdi haklar babında biz olayı değerlendirecek olursak, bu hak-batıl ekseninde olaya baktığımız zaman, iki türlü hak anlayışı görüyoruz. Bunlardan bir tanesi hakkın yani İslam'ın hak anlayışıdır. Diğer ise batılın hak anlayışıdır. Hakkın yani İslam'ın hak anlayışı dört sebepten doğuyor. Bunlardan bir tanesi doğuştan insana verilen haklar, temel insan haklarıdır. Bunlar yaşama, mülkiyet, inanç hürriyeti, neslin muhafazası, aklın muhafazası.

Burada inanç hürriyeti dediğimiz zaman inanç hürriyetini müstakil olarak almayacağız. Bunun içerisinde dört tane temel hak daha vardır. O dört unsur ile birlikte biz inanç hürriyetini kabullenmek zorundayız. Bir yerde inanç hürriyetinden bahsedilebilmesi için ifade hürriyetinin olması lazım, öğrenim hürriyetinin olması lazım, örgütlenme ve inandığı gibi yaşayabilme, ibadet hürriyetinin olması lazımdır. İslam'da hak ikinci olarak emekten doğar. Bir insan çalışmış, emeğinin karşılığını alacak. Siz aynı işi yapan iki işçiden birisine 100 lira verip öbürüne 75 lira veremezsiniz. Neden? Emeğinin karşılığı. Eğer aynı şeyi yapıyorlarsa onu ona vereceksiniz. Bir de bunun adalet gereği var. Emekten doğar. Yani bir insan bir şeye emek sarf etmiş, onun karşılığında bir hak elde eder. Üçüncüsü rıza ile yapılmış anlaşma ve mukavelelerden hak doğar. Ben seninle bir iş akdi yapmışsam, bu akde göre aramızda haklar doğuyor. Dördüncüsü ise adalet gereği haklardır. Bir önceki işçi örneğinde olduğu gibi. İki işçi arasında adaleti sağlamak zorundayız. Bu İslam'ın hak anlayışıdır. Bu hak anlayışına göre kurulan medeniyetler insana saadet getirir.

Yanlış hak anlayışı batıla göre de hak anlayışı dört şeyden doğar. Bunlar kuvvet, çokluk, imtiyaz ve menfaattir. Yahudiler yani Siyonistler diğerlerine karşı kendi hukukunu muhafaza etmek, kendi çıkarlarını

garanti altına almak için böyle bir hak anlayışı üretmişler ve bugünkü dünya bu dört hak anlayışına göre şekillenmiş bir zulüm dünyası olarak karşımızda durmaktadır.

Değerli kardeşlerim, insan eğer yeryüzünde hak elde etmek istiyorsa mutlaka bunu İslam'ın temel esaslarına göre almak mecburiyetindedir. Bugün kuveti üstün tutan insanların hak anlayışına göre kurulmuş yapılarla insanlar haklarına kavuşamazlar, ancak köle olurlar. Bakınız bugün ülkemizde uygulanan vergi nizamı tamamen İslam'ın temel esaslarına aykırı bir vergi nizamıdır. İslam'da vergi hakikaten ya da hükmen artan mallardan alınır. Yani bu şey üretimdir. Yani bir katkısı varsa, bir katma değeri varsa ondan vergi alınır. Ancak gelirden, tüketimden, intikalden, alım satımdan, emlakten vergi alınması İslam'a göre zulümdür. Bunu ister alını beş vakit secdeden kaldırmayan bir adam yürütsün ister başkası. Mesela Milli Piyango İdaresi müdürümüz beş vakit namazını kılan sevdiğimiz saydığımız bir adam. Ama onu oraya atayanlar diyor ki daha fazla Milli Piyango bileti sat ki daha fazla İmam Hatip yapalım. Eğer bu bir şeyse, yani bunu bir hacı oynattığı zaman mubah oluyorsa buna benim diyeceğim bir şey yok. Kumardan gelir temin etmek Müslümanlıkta caiz olan bir şey değildir. Netice itibari ile bugünkü düzen tamamen zulüm merkezli

saydığımız dört hak anlayışına göre tanzim edilmiş bir düzendir. Biz adil düzene dönmediğimiz sürece iki yakamız bir araya gelmez.

Şimdi bunun eğitime yansması var. Şimdi biz Türkiye'deki eğitimimizi hangi hak anlayışına göre tanzim ediyoruz? Batılıların hak anlayışına göre tanzim ediyoruz. Onun içinde eli ayağı düzgün bir nesil yetiştiremiyoruz. Neden? Çünkü 24 Temmuz 1923 yılında imzalanan Lozan Anlaşması ile köleyiz. Gerçekte İslam'dan kopacağız, sizin müktesebatınıza bağlanacağız diye bir imza atmışız. Bu imzanın temelinde Haim Nahum doktrini vardır. Bu doktrin yedi şeye dayanır. Bunlar Türkiye'nin aç bırakılması, işsiz bırakılması, borca esir edilmesi, halkın İslam'dan ve inancından uzaklaştırılması, Türkiye'nin bölünmesi, parçalanıp yumuşak lokma yapılması, yutularak İsrail'e vilayet yapılması hususlarını ihtiva eden bir doktrindir. Ve bizim Milli Eğitim sistemimizde bu doktrine uygun olarak tanzim edilmiştir. Bizim eğitim sistemimizin temel dayanağı Batıcılıktır, İslamca düşünme değildir. Batı dediğimiz zaman karşımızda ne var? Batı dediğimiz zaman karşımızda İslam düşmanı bir yapı var. Tarih boyunca hep tevhid düşmanlığı üzerine inşa edilmiş bir yapı olarak karşımıza çıkmış Batı. Niçin Batıcılığa yöneldik? 19. yy ırkçı emperyalizm tarafından başlatılmış, köleleştirme ve kimliksizleştirme hareketi olarak bize dayatılmaya çalışılan Batıcılık

bize diyor ki, “İslam sizi geri bırakmış-
tır ve bırakmaya devam ediyor. Batı
ise kalkındırır ve ilerletir.” Batıcılık bu
hurafeyi bilimsel bir şekilde bize da-
yatmaya çalışan bir ucubedir, bir hu-
rafedir. Batıcılığın beslendiği mede-
niyet değerleri ise eski Roma’ya, eski
Yunan’a ve eski Mısır’a dayanır. Eski
Mısır’da firavunlara dayanır. Bu üç
unsurun dayandığı en önemli özellik
çoklu ilah anlayışına sahip olması-
dır. Yunan mitolojisini okuduğunuz
zaman tarih kitaplarında bunlar var,
her şeye bir ilah ilan etmişler. Aşk
tanrısı, yok güneş tanrısı yani ben bir
gün saydım, 250’nin üzerinde tanrı
var, tanrıça var. Bunların çoğu da
dişi diyor. Kur’an-ı Kerim’de “Onlar o
müşrikler dişilere tapınırlar” diye bir
hüküm var.

Şimdi değerli kardeşlerim, batıcı-
lığın bize dayattığı şey maneviyatçılık
değil, materyalizmdir. Materyalizm
ise ilahi olandan uzaklaşmadır. Biz
bugün Türkiye olarak din ve ahlak
düzenimizi, talim ve terbiye esas-
larımızı, hesap düzenimizi, siyaset,
idare ve hukuk düzenimizi İslam di-
ninden değil, tarihimize, inancımıza,
kimlik ve kişiliğimize düşman olan
böyle bir Batıdan almaya çalışıyoruz.

Millî Eğitimimizi tanzim eden 1739
sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu’nun
son cümlesini sizinle birlikte okuya-
lım. “Nihayet Türk Milletini çağdaş
uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir
ortağı yapmak” amacını güdüyor bi-
zim eğitim sistemimiz. Osmanlının
mirasçısı olan bir Türkiye, Türk Mil-

letini çağdaş uygarlığın seçkin bir
ortağı yapmak amacı böyle bir ülke-
ye hiçbir zaman uyar mı? Uymuyor.
Okutulan ders kitaplarına baktığı-
mızda gördüğümüz en önemli şey
bize Batının ilah anlayışının dikte
ediliyor olmasıdır bu kitaplarda bir.
İkincisi eğitim dili olarak Türkiye’de
ve bütün dünyada Latince eğitim
dili olarak kullanılıyor. Bütün insan-
lığı İslam’dan uzaklaştırmak için Ba-
tılılar tarafından üretilmiş ucube bir
ilim dilidir. Bu ilim dili insanı ancak
İslam’dan uzaklaştırmak için kullanı-
lıyor. Başka bir maksadı yok. Çünkü
siz bu dille Kur’an’ı anlayamazsınız.
İnönü’nün söylediği bir söz var. Biz
Latinceyi milleti İslam’dan koparmak
için ortaya koyduk diyor. Bu sadece
harf meselesi değil. İlim mefhum-
larla olur. Latince mef humlarla Ku-
ran-ı idrak etmek mümkün değildir.
Bugün üniversitelerde okuyan ço-
cuklarımızın %60’nın gusül abdesti
almadan geziyor olması başka bir
şeyle ifade edilemez. Batılıların bilgi
kaynakları sakattır. Onlar akıllı ve beş
duyu organını yeterli sayıyorlar. Fa-
kat akıl ve beş duyu organı bir yere
kadar bazı gerçekleri idrak ile izah
edebilir. Bunu İslam’da kabul edi-
yor. Ama bunların ötesinde İslam’ın
kabul ettiği bir bilgi kaynağı vardır ki,
o da haber-i sadıktır, vahiydir. Vahiy
olmaksızın bir insanın hakikatlere,
gerçeklere ulaşması mümkün de-
ğildir. Değerli kardeşlerim, burada
konuşmamı sonlandırıyorum. Allah
tesirini halk etsin. İslam’a dönmek-

ten başka bizim kurtuluş yolumuz yoktur. Bu tüm insanlık için tek mecburiyettir. İnşallah günün birinde insanlık bizim gayretli çalışmalarımızla bu hakikatlere erişecektir kanaati ve inancı içerisindeyim. Hepinize saygılarımı arz ediyorum. Çok teşekkürler.

Hüseyin Emin Sert: -İsmail Hakkı AKKİRAZ hocamıza bu konuşmalarından dolayı teşekkür ediyoruz. Soru cevap kısmını da kısmen kullanmış oldu. Bilmiyorum salondan herhangi bir değerlendirme veya soru var mı? Evet, 2 kişi görünüyor. Buyurun efendim.

-Vasfi KÖSEBEY (Dinleyici): Efendim, ben eğitim üzerine konuşma yapılacağına dair davetiye alınca böyle geldim. Siz çok genel ifadeler kullanıyorsunuz. Oysa bugünkü gençliğimiz üzerinde ben de duruyorum. Ben Emekli Hocalar Derneği başkanıyım. Bu konular üzerinde biz de duruyoruz. Bizim tezimiz hep şudur. Bugünkü gençliğimize 1.si yüksek ahlak, 2.si ileri teknoloji vereceğimiz şey bu. Ondan sonra 3.sü ise ideolojiden arındırmaktır. Çünkü bizim eğitim sistemimiz tamamen karizmatik meşguliyet üzerine kurulmuştur bir. İkincisi saptırılmış bir tarih üzerine kurulmuştur. Bütün yanlışlıklar buradan kaynaklanmaktadır. Esas biz bunun üzerinde duralım. Şu anda bizim yaramız nedir? Bunu teşhis edip bunun tedavi yoluna bakalım. Bu ifadeler çok global ifadeler oluyor. Bunu böyle beklerdik yani şimdi

tarih nasıl değişmesi lazım? Oktay AFŞİN'in tarihini okuduk galiba hepimiz zannedersem. Ondan sonra o da tamamen Nutuk'a endeksli bir tarihtir. Ondan sonra ideoloji desen maalesef 19. yy.'ın ideolojisidir. Ondan sonra Türkiye kaç tane ideoloji değiştirmiştir. Ama biz hala 19. yy.'ın ideolojisini okullarımızda vermektediriz. Bugün bize lazım olan, gençliğimize lazım olan -ben hocayım, sohbetlerimde de böyle söylüyorum - bütün insanlığa ve gençliğimize 1.si yüksek ahlak ki yüksek ahlak deyince dini eğitim de bunun içerisine giriyor, 2.si yüksek teknolojidir. Çünkü ileri teknoloji olmadığı sürece biraz önce 1580'li bir tarih söylendi, çok önemli yani biz hep şunu söylüyoruz hocam. Kur'an-ı Kerim'deki zikirle ilgili ayetleri açıkladık, tekke-ler kurduk ama Kur'an-ı Kerim'deki kâinatla ilgili ayetleri açıklasaydık. Bizim ondan sonra ahi teşkilatımız bir sürü şeyler katabilirdi medeniyette. Hiçbir şey katamamıştır maalesef üzgünüz bundan yani. Medeniyete bir şey katamadık biz yani hakkımız yok. Yoğurtla mı övüneceğiz ondan sonra Neyse fazla başınızı ağrıtmayayım. Teşekkür ederim.

Hüseyin Emin Sert: -Evet, katıklarından dolayı Vasfi KÖSEBEY'e teşekkür ediyoruz. Buyurun 2. bir değerlendirmemiz var, hemen onu alalım. Asıl olan soru ama değerlendirmelere de açığız.

-Muammer Koç (Dinleyici): Öncelikle Şuurlu Öğretmenler Derne-

ğine teşekkür ederiz böyle bir toplantıdan ötürü. Benim bir sorum olacak. Genellikle üniversitelerde bir konu öğretiliyor. İktisatta kaynaklar sınırlı, ihtiyaçlar sınırsız deniyor. Bunu İslami bakış açısından yorumlarsa hocamız memnun olacağım. Diğer bir sorumda 18. yy.- 19 yy.'dan başlayarak İslam edebiyatı terkedilerek Batı edebiyatına geçiş ve bu toplumun dönüşümünü bu tarihlerden başlayarak batılılardan elde edilen edebiyat, düşünce bu topluma verilerek toplum adeta değiştirilme moduna girmiştir ve büyük başarı sağlanmıştır şu anda. İslam edebiyatçısı yetiştirilemiyor mu? Şu anda güçlü bir ses olarak çıkıp, Batılılara karşı, Batılılaşmaya karşı İslamı savunan bir edebiyatçımız yok mu? Yetiştirilemiyor mu? Bunu öğrenmek istiyorum. Teşekkür ederim.

Hüseyin Emin Sert: -Müsadenizle konu biraz genişledi. 4.cü konuşmacımız da bekliyor. Bilmiyorum Hocam her iki soruya cevap verme noktasında. Sorunuz Akkiraz hocama herhalde.

İsmail Hakkı Akkiraz: -Ben kısaca cevaplayayım. Şimdi kaynakların sınırlı, ihtiyaçların sınırsız olduğu meselesi bir aldatmacadır. Mesela bir insan ne kadar yiyebilir? Bir insan diyelim burada bayan arkadaşlarımızdan özür dileyerek cinsel ihtiyaçları konusunda ne kadar iktidar sahibi olabilir? Burada nimetler sınırsız, ihtiyaçlar sınırlıdır. Yani bir insanın bu nimetlerden istifade edeceği şey

sınırlıdır. Yani neticede bütün dünya senin olsa daha yok mu dersin. Bir defa Cenab-ı Hak nimetleri la müte-nahi olarak yaratmış. Bizim ondan istifade edeceğimiz şeyler yani ihtiyaçlar açısından kısmidir. Bu tamamen Siyonizmin bir aldatmacasıdır. Öbür mevzuya gelince hocamla biz aynı dili kullanıyoruz. Tabi vaktin sınırlılığı içerisinde bütün boyutları ortaya koyma imkânımız yok. Daha geniş yerlerde şey yapabiliriz. Bugünkü eğitim sistemi bizim kaliteli edebiyatçı, kaliteli insan yetiştirmemize manidir. Bunun kökten değişmesi lazım. Eğer bu değişirse toplum kendilerini yönetenlerin dini üzeredir. Edebiyatçılar her zaman iktidar sahiplerinin onlara sunduğu imkanlar ölçüsünce sanatçılar yetişmiş, edebiyatçılar yetişmiştir. Allah hepinizden razı olsun. Ben bir eğitim tarifiyle bitireyim. Biz eğitimi ÖĞ-DER olarak şöyle tarif ediyoruz: "İnsanın yaratıldığı fitratın muhafazası için doğumundan ölümüne kadar İslam'ın temel esasları doğrultusunda itikatta, ilimde, akılda, din ve ahlakta, ibadet ve amelde, beden ve ruh sağlığında, sosyal hayatta, iktisatta, ekonomide, siyasette, hukukta, hidayet, feraset, dirayet sahibi salih kimseler olarak yetiştirilmesi, dünya ve ahiret saadeti için hazırlanması ilmi ve işi olarak görüyoruz bir. İkincisi ayrıca eğitim uygulama olarak da her sınıf ve seviyedeki insanın düşünce ve davranışlarında yanlış değil doğruyu, zararlıyı değil faydalıyı, zulmü de-

ğil adaleti, çirkini değil güzeli, kötüyü değil iyiliği seçip uygun vasıtalarla ameli meleke kazandırmaya yönelik planlı programlı bir çalışma süreci olarak da görüyoruz ÖĞ-DER olarak. Saygılar sunuyorum.

Hüseyin Emin Sert: -Evet, teşekkür ediyoruz. 4.cü konuşmacımız Arshi Khan. Buyurun efendim.

Prof. Dr. ARSHİ KHAN
(HİNDİSTAN)

Çok teşekkürler.

Sayın Başkan ve sevgili kardeşim, arkadaşım İstanbul ÖĞ-DER Başkanı Celal Bey ve Saadet Partisinden gelen değerli temsilciler, hanımefendiler, beyefendiler, sevgili kardeşlerim. Bu konferans ile ilgili buradaki beyefendiden, öğretmenden çok güzel bir tepit geldi. "Bu sorunu teşhis etmeliyiz" dedi. Evet, sorunu nasıl teşhis edeceğiz? Çünkü önümüzde belli bir müfredat veya eğitim sistemi var. Bu tüm dünyada tartışılan bir konu, şu anda bizim sürdürdüğümüz eğitim kendi zirve noktasına ulaştı ve bunun ötesine geçmiyor yani artık son raddeye geldi. Yani Hegel'in de söylediği gibi o son noktaya ulaştı. Sınıfsız toplum algısı gibi, buna benzer olarak şimdiye kadar dünyayı yönetenlerin uyguladığı eğitimde, insan değerlerini ve erdemlerini tamamen yok etti. Aslında, in-

sanın insanlığını tahrip etti. İnsanlığın güzelliğini, güzel yanlarını tahrip etti. Bir örnek vermek gerekirse her şeyin kendine ait bir doğası vardır, makinelerin kendilerine ait doğaları, özellikleri vardır. Etin, kemiğin kendine ait özellikleri vardır. İnsanın da kendine ait bir doğası, özellikleri vardır. İşte bu da bizim kutsal kitabımızda tanımlanmıştır. Aynı zamanda Peygamber Efendimiz tarafından peygamberimizden önce gelen, gönderilen peygamberler tarafından da ifade edilmiştir. Mesela bir elma ağacı varsa, muz vermez, elma ağacından elma olur, başka meyve gelmez. Elma ağacı, elma ağacıdır ve onun doğasında zaten elma vermek vardır. Dolayısıyla insanın amacı nedir? İnsan ne yapmalıdır? Ne yapmak için buraya gelmiştir? Ondan ne beklenir? Bu dünyada yaşadığı kısa süre için sınırlı süre içerisindeki hayatında ne yapması gerekir?

İşte bu yerine getirilmiyor, bu amaca yönelik çalışılmıyor. İşte dolayısıyla insanoğlu, diğer insanlara karşı şeyler yapıyor, onlara karşı mücadele veriyor. Bunun da pek çok örneği var; istismarın, diktatörlüğün, neokolonyalizmin pek çok örneğini görüyoruz. Kitle imha silahları, soykırım, insan haklarının ihmal edilmesi, iç savaşların oluşturulması-çıkarılması, farklı ülkelerde sosyal medyanın iyi ve kötü kullanılması, insanlar arasında bir mücadeleye, bir savaşın ortaya çıkarılması. Dolayısıyla bizim geliştirdiğimiz sosyal eğitim, zaman içinde geliştirdiğimiz eğitim modeli özellikle de 15. yy.'dan

sonra geliştirilen model veya diyelim ki 14. yy.'dan sonra geliştirilen eğitim modeline baktığımızda, bu eğitim modelinin insanoğlunun amacını yerine getirmediğini görüyoruz. Yani dolayısıyla insanın doğası yenilenemiyor, yeniden üretilemiyor yani bir aynada görülemiyor, aksi görülemiyor. İnsan ne yapıyor? İnsan kendine karşı eylemlerde bulunuyor. Babası olmayan çocuklar doğuyor, sanki yüksek medeniyetmiş gibi ortaya konuyor, özgür toplum deniyor adına, nikahsız yaşıyor ve nikahsız birlikte oluyor, birlikte yaşıyorlar, açık toplum deniyor bunun adına yani dolayısıyla insanlara baktığınızda aslında makinelerden daha da kötü hale geldiklerini görüyoruz. İşte insanın doğasından arındırılması, doğasından uzaklaştırılması nedeniyle; işte artık insanın doğası, insanın eylemlerinde görülemiyor, insanın eylemlerine yansımıyor.

Neden? Bunun nedeni ne diye bakacak olursak; eğitim yoluyla, eğitim sistemi yoluyla ortaya çıkan hatalar, eksiklikler, sapmalar yüzünden oluyor tüm bunlar. İşte bu noktada, İsmail Hakkı AKKİRAZ'ın yaptığı konuşma size biraz dini gelmiş olabilir ama aslında eğitim açısından konuya bakıyordu. Çünkü teori açısından konuya bakıyor, baktığınız her teoride böyle bir giriş vardır. Yunan felsefesi de olsa, başka bir Batı felsefesi de olsa, mesela hükümet felsefesi, devlet teorisi bunların hepsinde bunu görüyoruz. İşte sorun tam da bu noktada yatıyor. İnsanoğluna kim yön verecek?

İnsanoğluna kim olduğunu kim anlatacak? İnsanoğluna kim diyecek sen kimsin? Sen neredesin? Ne yapman gerekiyor? Hangi ilke ona yol gösterecek? Hangi ilke, hangi felsefe, hangi teori, hangi kanun ve kim söyleyecek ne yapmamız gerektiğini? İşte bu bir çerçeve. İşte bu çerçevenin içinde bir resim var. Küçük bir çerçeveniz varsa, küçük bir resminiz vardır. Eğer güzel bir çerçeveniz varsa, güzel bir resminiz vardır. İşte bu eğitim sistemi içerisindeki, buradaki prizma aslında liberal ve İslami prizma arasındaki farktır. İşte bu nedenle sorun 14. yy. dan sonra başladı diyorum. Özellikle de İslam dünyası içerisinde. Çünkü o dönemde Rönesans ve Hristiyanlıkta Reform dönemi başladı. İslami güç, gücünü yitirmeye başladı. Artık makine dönemi, makine çağı başladı, sanayileşme dönemi başladı. Peki, sonrasında ne oldu? İnsana kim rehber olacak denildiğinde; din mi rehber olacak yoksa materyalizm mi? Materyalizme farklı isimler veriliyor, bilim deniyor, o da bir nevi akrabası materyalizmin. Aralarında bir bağ var. Pragmatizm, materyalizm, rasyonalizm, emprisizm, bireysellik, modernizm. Bu tüm izimler liberal bir çerçevenin içinde. Liberal prizma, liberal üçgen diyor ki bize; "Siz, insanoğlusunuz, her şey sizsiniz, insanoğlu artık her şeyin hakimidir ve her şeyi çok iyi bilir, her gün bir önceki günden daha iyi olacaktır, her gün bir öncekinden daha iyidir." İşte liberal felsefenin arkasındaki mantık bu. İşte bu nedenle 1990'dan sonra Francis

Fukuyama gibi liberal filozoflar “liberal çağdayız” dedi.

“Artık liberal çağın en üst noktasındayız. Artık Batının zaferi söz konusu, altın bir çağ yaşıyoruz” dedi. Neden? Çünkü komünizm yenik düştü ve İslam baskı altında ve yalnızca kapitalistler, küreselciler, materyalistler, Avrupalılar, Batılılar, onların düşünceleri en önemli öncelik haline geldi. Onlar her şey olarak görülmeye başlandı. Dolayısıyla bu evrenselleşme, bu prizmanın evrenselleştirilmesi aynı zamanda şu anda Pakistan’da, Hindistan’da uyguladığımız eğitim sistemini oluşturuyor, yönlendiriyor. Yani şunu söylemek istiyorum. 14. yy.dan sonra önümüzde iki seçenek vardı, nereye gidecektik? Ya İslam dinini takip edecektik veya materyalizm, rasyonalizm, bireysellik, modernizm yolunu takip edecektik. Önümüze bu şekilde iki seçenek kondu. Nereye gideceğiz? İki seçenek konuldu ve insanların pek çoğu materyalizme doğru yöneldi. Neden? Çünkü pek çok düşünür vardı. Makyavelciler, Hegelciler, otoriterizm, liberalizm, pozitif devlet, negatif devlet gibi ve onlar şöyle dediler: “İnsanlığın amacı arzularına ulaşmaktır. Saadettir, mutluluktur, refahtır, kalkınmadır, kendi ihtiyaçlarını, arzularını beslemesidir ve aynı zamanda tüketim hayatıdır. Lüks içinde yaşamaktır.” Ve buna uygun olarak da tabii ki sanayileşme, sınai kalkınma, teknolojinin kalkınması, gelişmesi geldi, bunu izledi ve gerçekten insanlar çok lüks içerisinde yaşamaya başladılar.

Kur’an’a bakacak olursanız, Kur’an insandan yalnızca beden olarak bahsetmez, aynı zamanda ruhunun da olduğunu söyler. İnsanda yalnızca beden yoktur. Hem bedeni, hem ruhu vardır. İnsan bedeninin başka arzuları vardır, ruhunun başka arzuları vardır. İnsan bedeni daha hayvansaldır. Hâlbuki insan ruhu daha maneviyatçıdır. İnsan ruhunun gıdası kulluk etmektir, Allah’a yönelmektir, işte insan ruhunun gıdası budur. Hâlbuki bedene bakacak olursak, onun gıdası ise lüks içinde yaşamak, iyi yemekler yemek, sağlıklı olmak, iyi bir işe sahip olmak, çok paraya sahip olmak gibi bu tarz şeylerdir. İyi bir mesleğe sahip olmaktır. Ve Kur’an’ın bize verdiği telkine bakacak olursak, ruh ve beden. Aslında bu tarz kavramları Platon’da görmek mümkündür. Yunan düşünürü Platon’da görüyoruz. O da beden geçicidir demiştir, beden kalıcı değildir demiştir. Ruh bedenden önce vardır ve bedenden sonra da olmaya devam edecektir demiştir. Avrupalı bir başka felsefeci de mesela iki farklı dünyadan bahseder, deneyimlerin oluşturduğu bir dünyadan bahseder ve aynı zamanda nominal bir dünyadan bahseder. Yani göremediğimiz bir dünyadan da bahsetmektedir, ama Batı eğitim sistemi, liberal eğitim sistemi daha ziyade bedene yoğunlaşmıştır, liberallığe yoğunlaşmıştır, yalnızca insana yoğunlaşmıştır. Ve bunun sonucunda ne olmuştur? Yani niye bundan bahsediyorum? Her şey burada başlar. Silahlar önemli değildir, önemli

olan akıldır. Akıl çok önemlidir. İnsan ve hayvan arasındaki tek fark akıldır ve ruhtur ve bu eğitim sistemi liberal düşüncenin ürünüdür. İnsanları dininden uzaklaştıran bir düşünce, dinden uzaklaştıran, kendi bağlarından uzaklaştıran bir sistemdir. İşte bu nedenle bu liberal eğitim sisteminin bir ilişkiler çerçevesi oluşturduğunu görüyoruz, çünkü eğitim sistemi içerisinde bu ilişkilerden bahsedilir. Yalnızca bir sınıfa girip o sınıfta eğitim vermekten ibaret değildir.

Elbette eğitim içerisinde belirli ilişkilerden bahsedilir. Mesela fizik, kimya, biyoloji öğretiyorsanız, neden bahsediyorsunuz, nelerden bahsediyorsunuz? Yalnızca materyalizmden mi bahsediyorsunuz, normal materyallerden mi bahsediyorsunuz? Aynı zamanda bunlardan bahsederken, Allah tarafından yaratılan şeylerden bahsediyorsunuz. Mesela diyorsunuz ki, bu ilaç tıp fakültesinde. Diyelim ki bu ilaç size tedaviye yarayacak, sizin derdinize derman olacak. Sizi iyileştirecek, siz de bu şeyden kurtulacaksınız diyorsunuz. Bir örnek vereyim. Ben 48 yaşındayım şu anda. 48'den önce ölen pek çok insan oluyor. Ben kaç yıl daha yaşayacağımı bilmiyorum. Beş kişi var, aynı hastalığa sahipler ve aynı teşhis konulmuş ve aynı yaşta, aynı ülkede yaşıyorlar. Aynı ilaçlar verilmesine rağmen, ikisi yaşıyor, diğer ikisi ölüyor. Dolayısıyla hangisi daha güçlü? Eğer gerçekten bu tedaviler, bu ilaçtan aynı şekilde veriliyorsa, o zaman aynı soruna yönelik veriliyor-

sa, bunların beşi de kurtulmalıdır. İşte dolayısıyla aynı fakültede de, tıp fakültesinde de bundan bahsedebiliriz. Hâlbuki bahsetmiyoruz. Yani aslında eğitim temel olarak insanın aklından, akli içerisinde akıldan, kendisi ile başkası arasındaki ilişkilerden bahsetmeli. Mesela insan ve makine arasındaki ilişki, insan ve makine arasındaki ortaklık. İnsanlar makinelerle biraz daha rahat. Çünkü makinelerle artık pek çok şeyi yapıyor, makinelerle her şeyi yapıyor ve bunu daha iyi yapıyor. Bunun arkasında bir mekanik teori var. Hatta devletin bir mekanik teorisi bile var. Dolayısıyla bu liberal eğitim, insanla para arasında böyle bir ilişkiyi ortaya çıkardı. İşte bu da küreselleşmeyi getiriyor, kolonileşmeyi getiriyor. Aynı zamanda insan rasyoneldir, insan her şeydir, her şeyin hâkimidir, insan özgürdür, otonomdur, her şeyi bilir deniyor. İşte bu nedenle liberal eğitim sistemi diyor ki; eğer insan bilgiye sahipse o zaman her şeyi çözebilir, tüm sorunları çözebilir diyor. Eğer bilginiz varsa tüm sorunları çözebilirsiniz deniyor. Ama işte bu olmadı, böyle bir şey yok ve insanla iktidar arasındaki, güç arasındaki ilişki iktidar demek, güç demek, devlet ve siyaset demektir. Yani insanın, insanoğlunun hükümetle, siyasetle, devletle, makineyle, insanla ve toplumla olan ilişkisi bunların içerisinde. Peki, bu ilişkileri belirleyecek ve onlara yön verecek prensipler nelerdir? Liberalizm mi yoksa İslam mı? Şu anda liberal sistemdir. İşte şu anda eğitim sistemi

içerisinde bunu görüyoruz ve şayet bu hatayı gideremezsek sorunu da çözemeyiz. İşte bu nedenle bu eğitim sistemi içerisinde şöyle diyorum: Son derece karanlık bir çağda yaşıyoruz. Ben bir öğretmenim ve siyaset bilimi öğretiyorum, ama bence karanlık bir çağdayız, karanlık içinde yürüyoruz. Neden karanlık çağ diyorum? Çünkü insanlar ölüyor, pek çok insan hayatını kaybediyor. İnsan hakları ihlal ediliyor her yerde ve iç savaşlar pek çok yerde, iç savaşla insanların sömürülmesini görüyoruz. Bunu pek çok yerde görmek mümkündür. İşte tüm bu negatif yönleri alıyorsunuz ve hep bunu görüyoruz. Hep bu tarz fırtınalar yaşıyor.

Mesela Malezya'daki uçak 8 Mart 2014 tarihinde birden kayboluverdi. Malezya uçağı bir kuş değil ki öyle kaybolsun. Amerikalı, Avrupalı teknolojiler bu uçağın ne olduğunu bilebilirler. Bu Amerikalı, Avrupalılar kendi evlerinde, Türk ordularının vesaire, Türk askerlerinin ne konuştuklarını bile biliyorlardı. Bu uçağın ne olduğunu bilemiyorlar. Dolayısıyla işte içinde yaşadığımız karanlık çağ. Bu bahsetmiş olduğumuz eğitimin ortaya çıkardığı bir şey. Soykırımlar mesela. Mesela diyorlar ki Türkler Ermeni soykırımını yaptı ve böyle dediğiniz zaman bütün Avrupa bir araya geliyor. Avrupa parlamentolarının hepsi karar çıkartıyor meclislerinde Türkiye'ye karşı. Türkiye Ermeni soykırımı yaptı diye bu tür karar alıyorlar. Ancak hiçbir zaman Cezayir soykırımına bakmıyorlar. Orada 1,5 milyon

kişi 1950'lerde hayatını kaybetti. Tüm Amerika, Kanada, Yeni Zelanda bütün burada daha önceden yaşayan insanlara soykırım uygulandı ve Anglo Sakson ırkı gidip oraya yerleşti. Ama bundan bahsedilmiyor, Türkiye'nin doğusunda yine 1950'lerde öyle soykırıma uğrayan insanlar var. Peki, bunlardan bahsedilmiyor. O zaman sorun nerede? İşte benzer tipte Eric Hobbs var. Kendisi İngiliz bir yazar. İngiliz yazar Eric Hobbs 2006'da bir kitap yazdı ve şunu söyledi. Geçtiğimiz 200 yıl içerisinde 180 milyon kişi hayatını kaybetti ve hatta biraz daha veri alırsanız, aslında 200 milyondan daha fazla kişi öldü. Peki, kim öldürdü? Geçtiğimiz yıl içerisinde kim iktidardaydı? Onlar da Müslümandı. Eğer bu kadar eğitilirse madem, o zaman neden bu kadar insan hayatını kaybetti? Neden bu kadar insanı öldürdüler?

Mesela Irak'ı ele alalım. Ben Irak'a dört kez gittim. Irak Büyükelçisi benim arkadaşım. Irak savaşını 2003 yılında televizyondan izledim. Irak devletini tahrip ettiler, ortadan kaldırdılar. Irak ordusunu yok ettiler, ama ne yaptık diyorlar? Biz Irak'a özgürlük getiriyoruz diyorlar. Aynen Türkiye ile ilgili bahsettikleri şey de budur. Türkiye'de bir demokrasi problemi, sorunu var diyorlar. İşte sosyal medya özgürlüğüne dair bir sorun var diyorlar. Türkiye'nin adaletle ilgili, hukukla ilgili sorunları var diyorlar. Her gün Milliyet, Cumhuriyet, Turkish Daily News, Zaman gazetelerinde her gün yazılar çıkıyor. Ama asıl konu demokrasi değil-

dir. Demokrasi onun kılıfıdır. 1-2-3-4, bu şekilde kağıtları dağıtırken, birden Libya'da demokrasi sorunu diyorlar. Mesela Irak'ta da demokrasi sorunu diyorlardı. İşte petrol problemi o, demokrasi değil. Saddam da problem değildi. Asıl mesele petroldü. O petrole nasıl ulaşacağız sorunu ve Türkiye'de de sorun; bu hükümeti, bu devleti nasıl daha zayıf hale getiririz işte asıl dertleri bu. Bu nedenle sosyal medyadan vesaire bu kadar bahsediyorlar tüm Avrupalı büyük ve güçlü devletler. Japonya güçlü, mesela Japonya'nın anayasasına bakacak olursak, bu Amerikalılar tarafından yazılmış bir anayasa. İşte neden mesela Japonya'nın kendine ait bir ordusu olamıyor? Ama Japonya da mesela güçlü bir devlettir. Japonya'da, Çin'de güçlüdür. Putin güçlüdür ama Türkiye'de güçlü bir devlet istemiyorlar. Dolayısıyla asıl dertleri anayasa değildir. İşte bu nedenle bir tahrip çağında yaşıyoruz. Irak'ı tahrip ettiler. Peki, Ermenistan'da sorun neydi? Demokrasi yoktu. Tamam. Şimdi demokrasi nerede Irak'ta? Arakan'da öldürülen insanlar, Müslümanlar ne olacak? Guantanamo'da hapisanede ölen kişiler ne olacak? İşte bu sömürge çağında, istismar çağında yaşıyoruz. Temel olarak sorun şu: Profesörün de ifade ettiği üzere, eğitim çok uluslu şirketler tarafından yönetiliyor ve temel olarak konu uzun bir mücadeleden ibarettir. Mesela müfredatı değiştirmek çok uzun bir mücadeleyi gerektiriyor. Neden uzun, çünkü libe-

ral anlayışın kökleri gerçekten çok güçlü. İnsanları kolay bir şekilde ikna etmeniz mümkün değil. İslami eğitimden bahsediyorsunuz. Bundan bahsettiğinizde hiçbir zaman bunu kabul etmezler. Kendi ailelerinizde bile belki bunu kabul ettiremezsiniz. Çünkü liberal sistemin kökleri o kadar güçlü ve derinde ki, dünyanın cazibesi o kadar yüksek ki, zihinlerimizde o kadar fazla ki, o kadar çekici ki, bunun tek formülü, tek çıkış yolu buradaki eğitimdeki fay hatlarını ortadan kaldırmanın tek yolu, İslami perspektif ortaya koyabilmektir. Çünkü İslam doğal olarak var oluyor, insanın da doğasında var. İslam doğal, insanlar doğal. İslam tüm yaşamı ifade eden bir dindir. İnsanlarla iyi bir niyetle, iyi bir yürekle konuşuyorsanız eğer, bir kişiyi görüp ona gülümsüyorsanız, ona selam veriyorsanız bu İslam'dır. Eğer para yardımında bulunuyorsanız, bu İslam'dır. İslam'ın içindedir. İslam'ın doğasında bu vardır. Yani İslam bizim üzerimizdeki bir yük değil, bu bizim doğal gıdamız, doğal ihtiyacımızdır. İslam'ın başka bir alternatifi yoktur. Batı dünyası bu nedenle artık son noktasına ulaşıyor. O noktadan aşağı düşecekler. Artık bunun ötesine gidemezler, çünkü bugün Batı dünyası sosyal açıdan çökmüş durumdadır. Bize çok çekici geliyor, ama kriz içerisinde çökmüş durumdadır. Mesela sosyal olarak ekonomik sıralamaya bakın. Almanya haricinde genel büyüme oranları %1 civarındadır. Sosyal tansiyona bakın. Sosyal gerilime bakın, orada yaşanan

sosyal suçlara bakın ve oradaki ilişkilere bakın. Artık aile kavramı çökmüş durumdadır, aile kavramı bitmiş durumdadır. Avrupa'da, Amerika'da, işte demokrasinin merkezi Amerika'da artık özgürlük adına kendi özgürlüklerinden olmuşlar. Çünkü Amerika ekonomisi giderek çökmektedir. Yalnızca teknolojik anlamda bir üstünlükleri var. Ekonomik açıdan çöküştedir. Amerika mesela 13 trilyon federal hükümet, 3 trilyon da diğer olmak üzere 16 trilyon borç altındadır. 2009'da yazılan bir kitapta bu yazıyor mesela, diyor ki Çin tüm dünyaya hakim olacaktır. Martin Jacques'ın bir kitabı var; When China Ruled to World. İşte bu kitapta bütün bunlar anlatılıyor. İslami dünyaya bakacak olursak teknolojik anlamda eksikliklerimiz var, ekonomik olarak eksikliklerimiz var, çok zengin değiliz ama ideolojimiz çok güçlü. Mesela Avrupalı Chipuda isimli bir düşünür var, bir Fransız düşünür. Kendisi diyor ki, her şeyi kontrol ederseniz ama entelektüel yeteneğiniz yoksa, yetersizse o zaman dünyaya hakim olamazsınız. Her şeyi kontrol etseniz bile, işte İslam'da bu entelektüel etkinlik var. İşte bu nedenle tüm dünyadaki liberal dünya şu anda İslam'a karşı savaş içerisindeler. Müslümanlara karşı değil, çünkü Müslümanlar zayıflamıştır. İslam'a karşı çünkü İslam bu dünyanın entelektüel felsefik sermayesi. Müslüman dünya çok güçlü, çünkü Allah'ın gönderdiği din aynı zamanda tüm dünya için geçerli ve aynı zamanda mutlak teori demek. Doğru teori-

nin kullanılması, %100 doğru ve tüm teorilerin doğru olması. Hiçbir teori mutlak olamaz, ama bazı öğrenciler, bazı öğretmenler mutlak teoriden bahseder. Mutlak teori aslında hiçbir zaman doğru olamaz, %100 doğru olamaz. Bir teori türünü çürüten başka bir teori olabilir. İşte İslam bizim entelektüel mülkiyetimiz, işte bu nedenle İslamafobiadan bahsediyorlar. İşte 11 Eylül'den bahsediyorlar, terör olaylarından bahsediyorlar. İşte tüm bunlar bizim bir şekilde İslam'ı yeniden düşünmemizi engellemek için çıkarılan şeylerdir. Bizim ülkemizde bir aşağılık kompleksi oluşturmak için çıkarılmış şeyler. Çünkü şu anda küreselleşme, liberalizm ve İslam arasında bir güç mücadelesi var. Diyalektik teorilere bakacak olursak, diyalektik teori, Hegel tarafından öne sürülen teori, yanlış bir yönde, ama aslında teori oldukça iyi bir teori ve komünist Karl Marx tarafından da kullanılmış bir diyalektik teori. Bu diyalektik teori Karl Marx'a ait değil, kendisi Hegel'den aldı. Bazıları diyor ki; diyalektik teori bizimdir. Ama ne olduğunu bilmiyorlar. Mesela sorsanız söyleyemezler. Çünkü Hegel'i öğrenemezseniz, okumazsanız Karl Marx'ı anlayamazsınız. Hegel'siz Karl Marx hiçbir şeydir. Mesela lahmacun alıyorsanız, simit alıyorsanız hangisi daha lezzetlidir? Tabi lahmacun ayrı, döner kebab ayrı, simit değil döner kebab ayrı, döner kebab lahmacundan çok iyi, simit biraz daha küçük. 1-2 dakika içerisinde bitiriyorum. Tıpkı Hegel gibi. Hegel'i okumaz-

sanız Karl Marx'ı anlamazsınız. İşte bu noktada şunu söyleyebilirim. Diyalektik teori diyalektik olarak da bazen kullanılıyor. Diyalektik teoride fikrin üstünde bir hareket, bir duygu var. Dolayısıyla İslam'ın kendi içerisinde bir duygusu var. Mesela bir bataryası var. Bataryası olmasa çalışmaz. Yani bir duygusu yok içerisinde, yalnızca batarya tarafından destekleniyor. İslam böyle değil. Komünizm işte böyle mesela pili vardı, bitti. Ne olacak? Liberalizmin de aynı şekilde pili bitecek, sosyalizm çöktü, Nazizm, Bolşevizm hepsi çöktü. Neden? Çünkü bataryaları, pilleri varsa çalışır, negatif ise pili biter. Halbuki İslam, işte gönülde bir batarya gibidir, bir pil gibidir. Mesela bir kalp pili takılır, eğer kalbimizde bir sorun varsa, hemen aslında bir elektrik verilmesi, bu sayede kalbinizin atmasının sağlanması içindir. İşte İslam öyle bir ideolojidir ki kendi içerisinde bir diyalektik gücü vardır ve bu devamlı hareket halindedir. Mesela bu bir uçak, yukarıya gidiyor. Uçuyor, gidiyor ama bazı engeller vesaire olsa da amelimiz iyi olduğu için değil, İslam iyi olduğu içindir. İslam'ın kendi içerisindeki gücü iyi olduğu için, iyi olmaya devam edecektir. Yani dolayısıyla İslam'ı yeniden düşünmek bizim çıkarımıza olacaktır. Yani yalnızca Müslümanların çıkarına değil, ama aynı zamanda tüm dünyanın çıkarınadır. Neden? Çünkü bütün toplumlar kriz içerisinde. Afrika da kriz içerisinde, Ortadoğu, Türkiye, Hindistan, Pakistan, Avustralya, Avrupa hepsi kriz içe-

risindedir. Dolayısıyla İslami perspektifi İslam'ı bilerek tekrar uygulamakta fayda vardır. Peki, bunu nasıl yapacağız? Buna nasıl başlayacağız? Evlerimizden başlayarak, özel okullardan, özel dershanelerden başlayabiliriz. Çünkü İslami ideolojiye göre kimseye zorla bir şey getiremezsiniz. Bu saydığımız felsefeciler Russo, Hegel, Rubo vesaire... Bunların anlattığı gibi değil, Allah yalnızca Müslümanların yaratıcısı değil, aynı zamanda herkesin yaratıcısıdır. Allah'ı kabul edenin de, etmeyenin de yaratıcısı Allah, Rabbül Alemin Rahim. Dolayısıyla İslam'a geri dönmek, İslami perspektifi geliştirmek, yalnızca Müslümanlar için değil, yalnızca aile için değil, yalnızca ülke için değil ama bütün dünya için faydalı olacaktır. Bu İslami perspektife sahip olduğumuz zaman, bunun içerisinde doğal genetik bir süreç zaten eğitim içerisinde gelecektir. Matematik içerisinde de otomatik olarak gelecektir. Çok teşekkürler.

Hüseyin Emin Sert: -Çok teşekkürler güzel konuşmanız için. Çok önemli konulara değindiniz hep beraber dinlediğimiz gibi. Bilmiyorum konuşmacıya soru ve katkı var mı? Evet, buyurun, kendinizi tanıtarak başlarsanız İbrahim Bey.

İbrahim TÜRK (Dinleyici): -Haşim Bey şöyle bir şey söyledi. Müfredat değişimi uzun bir süreç dedi. Eğer doğruysa ben buradan biraz sabırlı olmamız gerektiğini düşünüyorum. Siyasi değişim için de bu sabır gerekiyor mu, nasıl bir şey tavsiye edersiniz

bu konuda. Bu süreci siyasi değişim içinde düşünebilir miyiz?

Prof. Dr. Arshi Khan: -İslami perspektif daha önce de ifade ettiğimiz gibi hiç kimsenin bakış açısı, perspektifi değildir. Bir tek onun, bunun, şunun için değil herkes için geçerlidir. Herkese yönelik, İslam'a yönelik bir korku yaratılıyor. Halbuki İslam çok doğal. Doğal nedir? Ağaçlar, bitkiler, gece, gündüz, yıldızlar, ay, güneş. Mesela güneş ve ay belli bir yönde ilerliyorlar, belli bir yörüngeleri var. Yani dolayısıyla güneş biraz aşağı inse ne olur? Biraz yörüngesinden sapsa ne olur? Tüm ülkeler tavuk kebab olur. Tavuk şiş olur. Dolayısıyla güneşin belli bir yörüngesi var, o yörüngede ilerliyor. Peki, o yörüngeyi kim belirliyor? Anlamamız lazım. Eğer, güneş ve ay bu yörüngeden şaşarsa, çok kötü şeyler olabilir. İşte bu nedenle takip edilmesi gereken belli bir yörünge var. Mesela bir elma ağacı elma verir. Başka bir meyve vermez. İşte onun doğasında bu vardır. Eğer İslami perspektifi uygulayabilirsek, o zaman doğal olarak bunun her yerde yansımaları göreceğiz. Elbette ki sabırlı olmalıyız. Sabır çok önemli, Allah sabret diyor. Sabır çok önemlidir. Her şeyi öyle acele bir şekilde yapmamız mümkün değil. Mutlaka sabırlı olmamız lazım. Mesela, sahabe, Peygamber öyle insanlara hemen Müslüman olun demediler. İşte insanlar onları gördüler, onlara baktılar ve Müslüman oldular. İşte Fatih Sultan Mehmet İstanbul'a geldiğinde en güzel örnekleri var. Sabır çok

önemli.

Hüseyin Emin Sert: -Bir soru, bir katkı daha var herhalde...

İsmail Uslu (Dinleyici): -Öncelikle hepinize teşekkür ediyorum. Öğretmenim. Özellikle müzikle eğitim dalında özel çalışmalarım var. Dünyaya baktığımız zaman özellikle 1800'lü yıllarda iki şey dünyanın değişiminde çok etken. Biri resim, biri müzik. Resim yapmayan bir İslam toplumu, resmi haram kılan bir İslam toplumu, resim yapmadığı için elbette fotoğraf makinesini bulamayacaktı ve bulamadı. Fotoğraf makinesini bulamayan İslam toplumu kamerayı da bulamadı. Kamerayı bulamayan İslam toplumu televizyon ve sinemayı da bulamadı ve dolayısıyla 20. yy.da bütün teknoloji resim ve müzik kavramlarının İslam'da Müslümanlar arasında ötelenmediğinden dolayı çok geri kaldığımızın göstergesini yaşıyoruz diye düşünüyorum. Şu anda Amerika sinemayla yönetiyor. 15-20 yıl sonra yapacağı işlemleri sinemayla bilinçaltına, şuurlaltına işliyor. Ondan sonra savaşlarına başlıyor. Biz Peygamber Efendimizin düşmanın silahı ile silahlanın hadisini neden bir an önce sahiplenip de, müzik ve film yoluyla işlerimizi, eğitimimizi genelleştirmiyoruz? Bu konuda çok zayıfız. Bu konuda ne diyeceksiniz? Artı mesela Hindistan'da Aamir Khan örneği güzel bir yaklaşım diye biliyorum. Bilimsel, bilim örneğiyle, eğitimle sinemayı birleştirmiş çok güzel şeyleri var. Bunları bütün dünyaya nasıl genelleştirebiliriz? Bu konuda nasıl

faydalanabiliriz diye düşünüyorum. Özellikle de dünyada sadece dört duvar arasında eğitim yapmıyor Batı. İdeal tiplerini yetiştiriyor. İdeal tiplerini sinema ve televizyonla herkesin önüne koyuyor. Onlara özendirip o yoldan gidiyor. Bu konuda çok zayıfız, çok geriyiz, hiçiz. Emekleme döneminde bile değiliz. Teşekkür ederim.

-Arshi Khan'ın belki müsaadesiyle ben bu soruya cevap verebilir miyim? Öncelikle şu konuyu son derece net bir şekilde ortaya koyalım. 18. yy.da Müslümanlar resimde, fotoğrafta veya müzikte ilerlemediler. Aslında tüm modern eğitim sistemi içerisinde geridelerdi. İşte fotoğraf makinesi, kamera, müzik aslında bunların yalnızca birer örneğidir. Çünkü Müslümanlar daha önce de ifade ettiğim üzere düşünce biçimlerini daralttılar bilgi ile ilgili olarak. Daha önce de ifade ettiğim gibi bilgi, ilim aslında tüm evrende Sübhanallahu Teala tarafından tüm dünyaya yayılmış bir ilim ve biz insanlar olarak, Müslümanlar olarak mücadele ederek, çok çalışarak sistematik bir yaklaşımla, girişimle bunu çözmeye, keşfetmeye çalışıyoruz. Şimdi düne kadar mesela, bu mobil telefonlar yoktu. Onlarla birlikte nasıl bir iletişimde bulunacağımızı da bilmiyorduk. Halbuki şu anda bu tarz keşiflerle birlikte dünyanın bir ucundan diğer ucuna hızlıca ulaşmak mümkündür. Ama Müslümanlar kendilerini gerekli olan gerçek eğitim sistemine dahil etmedikleri için, yani İslami eğitimi vermeye devam etmedikleri

için, yani tüm ilmi, tüm bilgileri, her şeyi içeren o ilmi takip etmedikleri için bu sonuçla karşılaştık. Tansiyon ale-tini kim buldu? Müslümanlar buldu. Pek çok şey bulundu Müslümanlar tarafından. Dolayısıyla Müslümanlar yalnızca sanatı, yalnızca müziği bırakmadı aslında, bunun temelinde kendi birinci izlemeleri gereken temel eğitim sistemini izlememeleri nedeniyle bunlar oldu. Mesela fotoğraf makinesi, kamera bunlar güzel örnekler. Bunun gibi başka örnekler de var. İslam diyor ki: Eğer faydalıysa, faydalı olan ne varsa insanoğlu için, insanoğ-lunun faydası için kullanın. Mesela kamera, eğer bu gerekliyse, faydalıysa eğitim için kullanın. Mesela sanat, resim, çizim gerekliyse bir yaratıcılığı geliştirmek için doğru yönde kullanılacaksa o zaman kullanın diyor. Yani bununla ilgili İslam'da bir kısıtlama yok. İslam'la ilgili bir çatışma, bir zıtlık yok. Ama tabi ki Allah Subhanehü ve Teala tarafından Kur'an'da belirtilmiş sınırlar içerisinde, insanı aşağılamadan belli sınırları gözeterek yapılması lazım. Yani İslam ülkeleri de bence bu medyayı, sanatı, müziği kullanmalı ama tabi ki İslam'da belirtildiği şekilde kullanılmalıdır. Müzik mesela İslam'ın ilk zamanlarında ilk çağlarında kullanılıyordu. İşte Arshi'nin de söylediği üzere, İslam doğal dindir. insanın doğasına uygun bir dindir. melodi de zaten insanın doğasının bir parçasıdır, değil mi? İşte siz bu meseleyi ne amaçla kullanıyorsunuz, önemli olan bu. Eğer İslam'a ters değilse, mesela

Kur'an tilavetini dinlediğinizde onun içerisinde melodi yok mu? Sizin kuşağınıza ne kadar hoş gelmiyor mu? İşte bu da insanın doğasının bir parçasıdır ve melodide bunu görüyoruz. Yani İslam'ın içerisinde kamera, müzik vs onlar da bu evrenin bir parçası ve tüm bu ilim Allah tarafından yaratıldı. Biz onu yalnızca keşfediyoruz, öğreniyoruz, yani dolayısıyla önemli olan bu noktada İslam'da herhangi bir kısıtlamanın olmaması, yalnızca önemli olan amacına yönelik kullanma, doğru amaca yönelik kullanmadır. Mesela modern teknoloji de insan vücudundaki belli hastalıkları tedavi etmek için kullanılıyor. Kullanılmalı, eğer doğru amaç için kullanılıyorsa, doğru yönde kullanılıyorsa o zaman bunlardan faydalanılmalıdır. İslam'da yasaklanmış şeyler için kullanırsak o zaman zaten insanlığı mahvedecektir.

-Ben size iki örnek vereceğim. Mesela liberalizmde özgürlük diyorlar. İslam'da ödevle birlikte, sorumlulukla birlikte özgürlük deniyor. Mesela seks şeriatte helal. Şeriat dışında haram. Mesela Ramazanda oruç tutuluyor. Yemek yemek normalde helal ama Ramazanda yemek yiyemiyorsunuz. Belirli süreler içerisinde o an Müslümanlar için uygun değil deniliyor. Yani ben din alimi değilim tabi ki ama biliyorum ki İslam da özgürlükten bahsediyor ama sorumlulukları olan bir özgürlük kavramından bahsediyor. Kim sorumluluktan bahsediyor? Allah. Mesela bazı şeyler iyidir. Sosyal medya iyidir ama yanlış kullanılmamalı.

Filmler, sinema güzel ama yanlış kullanılmamalı, yanlış amaca yönelik kullanılmamalı. Dolayısıyla teknolojinin de sosyal unsurları var, ahlaki unsurları var. Çünkü teknoloji ve insan arasında belli bir ilişki var. İşte bu nedenle sorumluluk duygusu çok önemlidir.

-Üstada teşekkür ediyoruz. Yalnız bunların eksikliği görülmüş olacak ki biz dernek olarak da 3 yıldan beri eğitimde kısa film yarışmasını düzenliyoruz. Bunlardan bir tanesini de film, kısa film çekimi konusunda girişimlerimiz var. Bir de Milli Görüş hareketi olarak bu müzik ve sinemayla alakalı bir anımı paylaşmak istiyorum. Biz Erbakan Hocamızla bir gün otururken Hocamız bize şunu söyledi: "Endonezya Devlet Başkanı Habibi, O'nun yanına gelmiş ve demiş ki; Milli Görüş camiasını inceledim. İki tane eksikliğiniz var. Birincisi müzik ve sinema konusunda bir yapınız yok. Bir de Amerikalı Müslümanlarla alakalı bir bağlantı gözüküyor. Bu iki konuyu da çözerseniz tüm dünyayı kuşatırsınız." Ondan sonra biz yapılanma çalışmalarında müzik ve sinema derneğinin kurulması konusunda bir adım attık. Bu müzik ve sinema derneği İstanbul merkezli olarak sizin çerçevesini çizdiğiniz manada birtakım etkinlikler ortaya koyacak. Kuruluş maksadı budur. Hatta biz öyle bir prodüksiyon gerçekleştirelim ki, mesela müzik alanında bir düğün müziği yapalım. Bu müziği dinleyen adam şuurlu Müslüman olsun, Milli Görüşçü olsun. Diğeri de biz Mekte'nin fethi filmini öyle bir çekelim ki

o fetih filmini izleyen adam gelsin Milli Görüşçü olsun, şuurlu bir Müslüman olsun. Saygılar sunuyorum.

İsmetullah GÜLER (Dinleyici):

-Başkanım ben küçük bir katkıda bulunmak istiyorum müsaadenizle. Emekli öğretmenim. Organizayı gerçekten tebrik ediyorum. Güzel bir organize, konu güzel, çok güzel, nefis konuşmalar dinledik. Konuşmalardan tabi ben kısır fehmimle özetle şunu anladım. Önce iman, önce kuvvetli bir iman olmalı. İman-ı taklidiyi bırakıp, tahkik-i imana sahip olmalıyız. Birincisi bu, sonra da teknolojiye sahip olmamız lazım geldiği kanaati hasıl oldu. Yani iman ve teknoloji at başı gibi beraber yürümeli. Biri diğeri olmadan olmaz. İman olmazsa eksik, teknoloji, ilim olmazsa eksik. Birincisinin eksikliğinde taassup meydana gelir, ikincisinin eksikliğinde inkar vücuda gelir. Ne taassup içinde olmalı, ne de inkar içinde olmalı. Asrımızın büyük üstadı Bediüzzaman Said-i Nursi şöyle diyor; Aklın nuru Fünûn-u Medeniyyedir. Kalbin ışığı Ulûm-u Diniyyedir. İkisinin imtizacı ile hakikat tecelli eder. İnsan gerçek manasını bulur. Şık bir teşhis ortada, reçeteler yazılmış. Gerek şimdiye kadar konuşulanlar, gerek büyük üstadın ifadeleri. Sıra uygulamadadır bence. Toplumumuzda, gerek dünyadaki İslami toplumlarda, gerek Türkiye toplumunda eksik olan uygulamadır. Fikirlerimizi, düşüncelerimizi kuvveden fiile geçirmek lazım geldiği kanaatindeyim. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

-Evet, değerli katkılarından dolayı çok teşekkür ediyorum. Değerli konuşmacılar ve sayın katılımcılar! Ben de müsaadenizle eğitim müfredatları ile ilgili panelimizin son değerlendirmesini ve konuşmasını yaparak toplantıyı bitirmek istiyorum. Gündeme getirilen konular –zaten isim de çok bilinçli olarak seçilmiş– “Milli Programlar için Milli Politikalar”. Bir ihtiyaç durumu söz konusu. Bu ihtiyacın konuşuluyor olmasının farkındalığı da Hadis-i Kudsi’de Yüce Rabbimizin bildirdiği gibi “Ben kulumun zannı üzerim.”. kul kendine neyi layık görür, neyi dert edinirse onunla ilgili inşirahlar olur, gelişimler olur. Ve içinde bulunduğumuz 100 yıllar İslam ümmetinin çöküş veya mustazaf durumuna düştüğü dönemler idi. Hep insanlığa empoze edilen son dönemde ne kadar çok para, makam, mevki o kadar çok huzur ve mutluluk yalanları artık bitti. Bugün ciddi anlamda dünyanın her bir tarafında maneviyata ve değerlere yöneliş var. Bunun kaynağı aslında bizde. Ama biz de bu temsilin neresindeyiz, belki en önemli odaklanmamız gereken nokta burasıdır. O aradığınız güzellik bizde diyebileceğimiz temsil kabiliyetimiz nerelerde? Bunu ister bilgi olarak alın, ister teknoloji olarak alın, ister sanat olarak alın, ister bugünün insanlığının değer verdiği unsurlar olarak alın. Çok güzel değerlendirmeler yapıldı. Mefkuresi, ufku, derinliği olmayan bir şeyin kalıcı olması mümkün değildir. O derinlik ilahi ve ebedi sistem olan İslam’dadır.

Ve İslam etrafında örülmeye çalışılan İslamafobia denilen ki – İslam’dan korkulacak hiçbir şeyin olmadığını aslında herkes gayet iyi biliyor – işte 11 Eylül’le başlatılan bu İslamı kötüleme hareketlerinin karşısında duruş noktalarımızı çok iyi belirlememiz gerekiyor. Burada her türlü vasıtayı etkin ve doğru kullanmak gerekiyor. Bu da bizim vazifemiz. Ayet-i Kerime’de Rab-bimiz; “Biz bu günleri kullar, insanlar arasında devrettiririz” diyor. Biz aşağıya doğru düşmüştük. Şu an ciddi bir yükseliş noktasındayız ve biz odak noktasındayız. Yiğit düştüğü yerden kalkar. İslam bu topraklarda düştü, bu topraklardan yücecek. Burada ön plana çıkarılan son ayrışmayı destekleyen unsurları devre dışı bırakarak İslam kardeşliğini “Küntüm hayra ümmetin uhricet linnas” anlayışındaki ümmet anlayışını, İslam kardeşliğini ön plana çıkararak sağlam bir temsil, tebliğden önce temsil anlayışıyla emanet bizdedir. Biz iyi olursak, her şey iyi olacaktır. Biz politikalarımızı, sistemlerimizi geliştirebilirsek ki bunun için ciddi mutfak çalışmalarına ihtiyaç vardır. Mutfak çalışmaları sağlam olmazsa sahne çalışması da sağlam olmaz. Mefkurevi derinliklere ihtiyacımız var. Ben de İstanbul Medeniyet Üniversitesindeyim. Yarın da Yeni İstanbul Medeniyeti diye ciddi bir istişare içinde bulunacağız. Hep beraber İslami ve insani güzellikleri önce kendi nefsimizde yaşayarak ailemize, etrafımıza ve ‘ala meratibihim insanlığa sunmak durumundayız.

Ben bu duygu ve düşüncelerle hepinize sabrınız, katılımınız için teşekkür ediyorum. Organizasyonu tebrik ediyor ve derneği de kutuluyorum. Ve özellikle efendim, konuşmacımızın güzel İngilizce tercüme yapan hanımefendiye bir teşekkürü var, onu da arz ediyorum. Hepinizi saygı ve hürmetle selamlıyorum.

Paneli müsaadenizle burada tamamlıyorum ve sözü kürsüdeki arkadaşıma bırakıyorum.

Hüseyin Emin Sert: Hocam bu güzel konuşmanızdan dolayı teşekkür ediyoruz. Şimdi hediye ve plaket takdimi olacak. İstanbul İl Başkanımız Celal ÇOBAN Bey’i ve Eyüp İlçe Milli Eğitim Müdürümüz Murat ÖGÜTÇÜ Bey’i sahneye davet ediyorum.

2014 ANKARA ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Nurullah ÖZKUL **(ÖĞ-DER Ankara Şube Başkanı)**

Euzübillahimineşşeytanirracim.
Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdulillah, Elhamdulillah, Elhamdulillah rabbil alemin. Vesselatu vesselamu ala rasulina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Değerli misafirlerimiz! ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Ankara Şubemizin tertip ettiği Eğitim Konferansımıza hoşgeldiniz. Malumunuz kutlu doğum haftasını yaşamaktayız. Biz seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik hitabının büyük muhatabı, insanlığa büyük bir lütuf ve alemlere rahmet olarak gönderilen, şefkat ve merhamet timsali sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa (sav)'nın dünyaya teşriflerinin 1443. Yılı Kutlu Doğum haftası münasebetiyle kutlar, efendiler efendisine, sevgililer sevgilisine salat ve selamlarımızı ileterek programımıza başlamak istiyoruz.

Saygıdeğer Hanımefendiler, Beyefendiler!

Değerli konuklarımız! ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneğimizin An-

kara Şubesi tarafından tertip edilen Uluslararası Eğitim Konferansımızın 4.süne hoş geldiniz, safalar getirdiniz. Bizleri kırmayarak davetimize icabet eden, teşrif buyuran değerli protokol üyeleri, sizler de hoş geldiniz.

4 yıl önce dünyada İslam Birliğinin yeniden tesis edilmesinde eğitimcilerin rolünün daha ön planda olduğunu görerek yola çıkan ÖĞ-DER, bu yıl Ankara ve İstanbul olmak üzere toplam 7 ilde düzenlenecek Uluslararası Eğitim Konferanslarının 4.sünü gerçekleştirmekten mutluluk duymaktadır.

Eğitim Müfredatları, Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferanslarda ayrıca küreselleşme, devlet ve insan, bilgi toplumu, eğitim ve insan, insan haklarına İslami bakış, basın yoluyla ifsat ve küreselleşmenin yerel milli eğitime etkileri gibi konular da konferanslarda ele alınacaktır.

ÖĞ-DER'in Ankara Şubesi tarafından düzenlenen konferansımıza Malezya'dan Prof. Dr. Muhammed Azmi Abdulhamid Beyefendiye, İspanya'dan gelen İngiliz İbrahim Lawson Beyefendiye ve Ufuk Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ Hanımefendiye huzurla-

rınızda hoşgeldiniz diyorum.

Derneğimiz hakkında kısaca bir bilgi vermek istiyorum. 2005 yılında Ankara'da kurulan Şuurlu Öğretmenler Derneği hakkı üstün tutan, nefis terbiyesini esas alan ve maneviyatçı görüşü benimseyen bir dernektir. Tüm Türkiye'de 67 şubesi olan derneğimiz çalışmalarına devam etmektedir. Talim ve terbiye toplumlar için çok önemlidir. Bana bir harf öğretmenin 40 yıl kölesi olurum inancı, hakkı üstün tutan bu milletin en önemli medeniyet değerlerindendir. Bu görev Önce Ahlak ve Maneviyat anlayışıyla anlamlı olacaktır. Talim ve terbiyenin gayesi iyi ve faydalı insan yetiştirmektir. Barış, hürriyet, adalet, refah, itibar ve izzet insan ve toplum içindir. İnsan ve toplumun layık olduğu maddi ve manevi refaha ulaşmasını sağlayacak anlayış milli şuurdur. Milli şuurun yerleşmesinde en büyük sorumluluk eğitimcilerindir.

Derneğimiz insanı maddi ve manevi bakımdan kalkındıracak bu yeni anlayışın ihyasına katkıda bulunmayı kendisi için en büyük vazife saymaktadır. ÖĞ-DER; eğitim ve öğretimin her kademesinde hizmet veren, vermiş olan veya hizmet etme niteliğine sahip olan eğitimcilerin, öğretmenlerin, üniversite hocalarının birlik ve beraberliğini sağlamak, gençliğin şuurlu nesiller olarak yetişmesine katkıda bulunmak, ülkenin maddi ve manevi kalkınmasına ve eğitimine destek olmak, milli ve manevi değerlerin korunması için faaliyette bulunmak ve tecrübe-

leri paylaşmak için çalışır. Bunun için doğrunun, iyi ve güzelin, faydalının ve adaletin öğretilmesi, Allah'tan korkan ve Allah rızası için iş yapan nesillerin yetiştirilmesi için faaliyet gösterir.

Kıymetli Protokol! Uzaktan ve yakından aramıza iştirak eden değerli misafirler! Lafı çok uzatmayacağım çünkü konuşulacak, konuklarımızın bize anlatmak istedikleri çok şey var diye düşünüyorum. O yüzden sahneyi, kürsüyü onlara bırakmanın daha uygun olacağını düşünüyorum. Tekrar Allah'ın selamı üzerinize olsun. Hoşgeldiniz.

Mustafa Alkan: ÖĞ-DER Ankara Şube Başkanımız Sayın Nurullah ÖZKUL Beyefendiye teşekkür ediyoruz. Şimdi ise açılış konuşmasını yapmak üzere ÖĞ-DER Genel Başkanımız Sayın İsmail Hakkı AKKİRAZ Beyefendiyi davet ediyoruz. Buyursunlar efendim.

İsmail Hakkı AKKİRAZ
(ÖĞ-DER Genel Başkanı)

Euzübillahimineşşeytanirracim.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdulillahi rabbil alemin. Vesselatu vesselamu ala rasulina muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmain.

Değerli protokol, değerli eğitim camiamızın yöneticileri ve değerli mensupları, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Bizim dünya hayatımız geçici bir hayattır ve bu hayat Cenab-ı Hakk'ın takdiri ile tanzim edilmiş bir hayattır. Bu hayatın tanzim edilmesinin ana hikmeti Cenab-ı Hakkın insanlara diğer varlıklardan farklı olarak verdiği nimetlerdir. Bu nimetler akıl nimeti başta olmak üzere temyiz nimetleri dediğimiz nimetlerdir, cüz-i irade nimetidir ve bütün bu nimetleri tamamlayan İslam nimetidir. Cenab-ı Hak İslam'la bize verdiği bütün nimetlerini tamamlamıştır. İnsan suresinin başında hayatın gayesini bize şöyle açıklar: Ben insanları imtihan edeyim diye işiten ve gören kıldım. Sonra onlara yolunu gösterdik. Onlar ister bu dünya hayatlarında şükreden bir kul olsun, ister nimetlerle Cenab-ı Hakka karşı küfran-ı nimet içerisinde bulunan bir varlık olsun. Ancak inananlar ahirette nimetleri tarifi mümkün ol-

mayan Cennet hayatında ebediyyen yaşayacaklarken, inkar edenler ise Cehennemde ebediyyen kalacaklar. Tabi bu arada Müslüman olup da günahı kebair işleyenler, günahı sevabından fazla olanlar ve neticede bunun cezasını çekmek için cehenneme gidecek mü'minler olacak, ancak orada ebedi kalmayacaklar, cezasını çektikten sonra tekrar cennete intikal edeceklerdir.

Değerli kardeşlerim! Bu anlattıklarım bizim dünya hayatımızın gayesidir. Biz dünyada imtihan oluyoruz. Bu imtihanın konusu da İslam'dır. Biz İslamca bir hayat mı yaşayacağız, İslamca olmayan bir hayatın içerisinde ömrümüzü heder eden bir köle mi olacağız? Netice itibariyle biz inanan bir topluluğuz. Elhamdülillah, Müslümanız. Biz Allah'ın kuluyuz, ancak Darwin'in maymunları değiliz. Materyalist değiliz, maneviyatçıyız. Kaba kuvveti değil hakkı üstün tutan bir topluluğuz. Ve dünya hayatımızı da Cenabı Hakkın rızası istikametinde yaşamamızın gayreti içerisindeyiz. Bilelim ki İslamsız saadet olmaz. Pekala bu saadeti biz İslam'la sağlayacaksak, elde edeceksek o zaman ne yapmamız lazım. İslam'ı bilmemiz ve öğrenmemiz lazım. Burada en önemli araç eğitim aracıdır. Efendimiz (sav) "Ben muallim olarak gönderildim" derken İslam'ın eğitime verdiği önemi kendi üzerinden ortaya koymuştur. Biz netice itibariyle toplum olarak İslam'ı bildiğimiz kadar onun bize sunduğu saadetin esaslarından faydalanabiliriz. İslam'da ne kadar cahil isek İslam'ın bize sunacağı saadet-

ten o kadar uzak oluruz. Biz ÖĞ-DER olarak Önce Ahlak ve Maneviyatı esas almış bir sivil toplum örgütü olarak toplumumuza İslam'sız saadet olmaz gerçeğini sunmak, bu konuda katkılarımızı sağlamak bakımından bu etkinlikleri yapıyoruz. Bu etkinliklerde bizim gibi düşünen dünyanın diğer yerlerinde akademisyenleri, hocalarımızı davet ediyoruz. Bunun için yoğun bir çaba gösteriyoruz. Ve biraz sonra bu kardeşlerimizi dinleyeceğiz. Bizden birisi konuşuyormuş havası içerisine gireceğiz, belki kendi nefis muhasebemizi yapacağız. Bu konuşan hocalarımız bu meseleyi bizden daha iyi kavramıştır kanaatine sahip olacağız. Bunun bir faydası var. Bunlar, bu kardeşlerimiz, bu hocalarımız uzak diyarlardan sırf bizimle bir araya gelmek, bu meseleleri birlikte tefekkür etmek için gelmiş, Allah rızası için gelmişler. Bu niyetle gelen insanların sözünün tesir kudreti daha fazla oluyor. Her şeyden önce bu hocalarımızın bize sağladıkları bu katkılardan dolayı teşekkürlerimizi arz ediyorum. Bu hocalarımız arasında Hindistan'dan Arshi Khan var, İngiltere'den İbrahim Lawson hocamız var, Malezya'dan üstadımız var. Neticede değerli kardeşlerim göreceğiz ki insanlık İslam'a muhtaçtır. Biz eğitimcileriz. İnsanlığa İslam'ı taşıyan muallimler olmak mecburiyetindeyiz. İşte bu konferans bu mecburiyetin bir gereği olarak 4 yıldan beri yaptığımız konferanslar serisindendir. Katkılarınızdan dolayı, bir defa buraya teşriflerinizden dolayı sizlere en kalbi teşekkürlerimi arz ediyorum. Allah sizden

razı olsun. Ve sizleri bu konferansla baş başa bırakmak üzere hepinizi ve hepimizi Allah'a emanet ediyorum. Esselam-u Aleykum ve rahmetullahi ve berekatuhu.

Mustafa Alkan: ÖĞ-DER Genel Başkanımız İsmail Hakkı AKKİRAZ Beyefendiye konuşmalarından dolayı çok teşekkür ediyoruz.

Şimdi, bizleri kırmayarak dünyanın dört bir yanından gelen değerli konuşmacılarımıza sözü bırakmak istiyoruz.

Teşriflerinden dolayı Saadet Partimizin Genel Başkan Yardımcısı Yakup BUDAK Beyefendiye hoş geldiniz diyoruz. Ayrıca Saadet Partimizin Genel Başkan Yardımcısı Yaşar CANBAY Beyefendiye, Ankara İl Milli Eğitim Müdür Yardımcımız Ulvi KAVAKÇI Beyefendiye, Milli Eğitim Bakanlığı Daire Başkanımız Mecit DÖNMEZBİLEK Beyefendiye, Milli Eğitim Bakanlığı Müdür Yardımcımız Mustafa AYDIN Beyefendiye, Ankara Milli Eğitim Şube Müdürümüz Fethi DAĞ Beyefendiye, Milli Gençlik Vakfımızın Genel Başkanı Muzaffer BAYDAR Beyefendiye, Temel Eğitim Müdürlüğünde İzleme Değerlendirme Daire Başkanımız Sayın Yunus YAĞMUR Beyefendiye hoş geldiniz diyoruz. Ayrıca bize faks ve telgraf gönderen büyüklerimiz var. Kısaca onların isimlerini zikretmek istiyorum.

Nazik davetinizi aldım. Daha önce planlanmış olan programımdan dolayı programınıza katılamıyorum. Prog-

ramınızın hayırlara vesile olmasını diliyor, katılımcılara en kalbi duygularıyla selamlarımı iletiyorum. AGD Genel Başkanı Salih TURHAN Beyefendi

Derneğiniz tarafından düzenlenen Eğitim Müfredatları Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferansa yapmış olduğunuz nazik davetiniz için teşekkür eder, tüm konuklarınıza selam ve saygılarımı sunarım. Müsteşar Yardımcısı Yusuf BÜYÜK

Nazik davetiniz için teşekkür ederim. Çok arzu etmeme rağmen Eğitim Müfredatları Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferansınıza katılamayacağım için üzgünüm. Şahsınızda tüm katılımcılara selamlarımı sunar, çalışmalarınızda başarılar dilerim. MEB Bakan Yardımcısı Orhan EVREN

4. ÖĞ-DER Uluslararası Eğitim Konferansınızın hayırlara vesile olmasını diler, tüm katılımcılara ve davetlilere selam ve saygılarımı sunarım. Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı Lütfi YALMAN

Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferans davetinizi aldım. İlginize teşekkür ederim. Saadet Partisi Gençlik Kolları Genel Merkezi olarak Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferansınızın ülkemize ve milletimize hayırlara vesile olmasını diler, şahsınızda programa iştirak edenlere selam ve muhabbetlerimi sunarım. Saadet Partisi Gençlik Kolları Genel Başkanı Fatih AYDIN

Son olarak ise;

Tertip etmiş olduğunuz Eğitim Müfredatları Milli Programlar için Milli Politikalar konulu konferansınıza ilişkin nazik davetinizden dolayı çok teşekkür ederim. Yoğun iş programım nedeniyle arzu etmeme rağmen katılamayacağımı bildirir, bu müstesna programda emeği geçen katılımcılara, arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunar, saygılarımı arz ederim. Cansuyu Derneği Genel Başkanı Mustafa KÖYLÜ

Bütün katılımcılarımız sağ olsunlar, teşekkürlerimizi sunuyoruz. Şimdi ise programımızın esas bölümüne geçiyoruz. Öncelikli olarak Malezya İslam Teşkilatları Başkanı Profesör Doktor Muhammed Azmi Abdulhamid Beyefendiye "Küreselleşme, Devlet ve İnsan" konulu konuşmasını yapmak için kürsüye davet ediyorum. Buyursunlar efendim.

Ben öncelikli olarak Muhammed Azmi Abdulhamid Beyin özgeçmişini okumak istiyorum. (Özgeçmiş İstanbul konferansında da bahsedildi, o yüzden özgeçmişini tekrardan yazmıyorum.)

Şimdi ise ikinci konuşmacımızı davet etmek istiyorum. Ufuk Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ Hanımefendiye "Küreselleşmenin Yerel Milli Eğitime Etkileri" konulu konuşması için buraya davet ediyorum. Buyursunlar efendim.

Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ Hanımefendinin Özgeçmişini okuyorum. 1939 İzmir doğumlu olan AKGÖNENÇ, Türk siyasetçisi ve bilim insanıdır. Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler ve Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirmiştir. Amerikan Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümünde mastır ve doktora yapmıştır. Amerikan Üniversitesi ve Çukurova Üniversitesi Öğretim Üyeliği, Prodüktivite Merkezi Uzmanlığı, Dünya Bankası Kalkınma Uzmanlığı, Bilkent Üniversitesi öğretim üyeliği ve 21. Dönem Fazilet Partisi ve Saadet Partisinden Ankara milletvekilliği yapmıştır. Ayrıca Ufuk Üniversitesi öğretim üyesidir. Evli ve iki çocuk annesidir. Saadet Partisi Genel İdare Kurulu üyeliği de yapan Sayın AKGÖNENÇ'in, 2009 yılında Türkiye'nin Avrupa Birliği Stratejisi adlı bir kitabı yayınlanmıştır. Milli Gazete'de köşe yazarlığı yapan Sayın AKGÖNENÇ halen Ufuk Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyeliğini devam ettirmektedir. Tekrar katılımları için teşekkür ediyorum.

Son olarak İspanya'dan katılım sağlayan, eğitim yöneticisi olan Prof. Dr. İbrahim Lawson Beyefendiyi "Bilgi Toplumu Eğitim ve İnsan" konulu konuşması için davet ediyorum. Buyursunlar efendim.

Prof. Dr. İbrahim Lawson Beyefendinin özgeçmişini okuyorum. İspanya Granada'da yaşayan Prof. Dr. İbrahim Lawson meslek hayatına İngilizce öğretmeni olarak başladı. Kariyerine daha sonra dini ve sosyal çalışmalarda öğretmen olarak devam eden Sa-

yın Lawson, 30 yıldan fazla bir süredir eğitimle uğraşmaktadır. Anaokulundan üniversiteye kadar eğitimin tüm kademelerinde çalışan Sayın Lawson, Nottinghamshire eyaletinde İngilizcenin ikinci yabancı dil olarak öğretilmesi ve çok kültürlülük konularında danışman ve eğitmen olarak çalıştı. 1990 yılından Nottinghamshire eyaletinde bölüm başkanı olduktan sonra, Nottinghamshire Müslüman topluluğu ile birlikte kendi bağımsız İslami okulunu kurmak için buradan ayrıldı. İslami okullardaki liderlik konusunda okul liderliği ulusal koleji adına araştırmalar yaparak Londra'da İslami bir kolej olan İbrahim Kolejinin kurulmasına yardımcı oldu. Halen bu kolejin idari ekibinde bulunmakta ve İslam Felsefesi dersleri vermektedir. İngiltere ve Birleşik Arap Emirliklerinde 3 İslami okulun başöğretmeni olarak öğretmen eğitiminde bir tecrübeye sahiptir. İslami okullar konusunda resmi müfettiş olarak 2 yıl çalıştı. Bu dönemde İngiltere'de Müslüman okulları milli teşkilatı şura konseyi üyesi olarak çalıştı. İbrahim Lawson, İngiltere'deki Müslüman toplumla aktif bir biçimde uzun yıllardan beri çalışmakta ve birçok eğitim sempozyumunda konferanslar ve panellerde konuşmalar yapmaktadır. Sayın Lawson Londra Üniversitesi Eğitim Enstitüsü Müslüman Eğitimi Araştırma ve Değerlendirme Merkezinin kurucusudur ve İleri Araştırmalar Müslüman Akademisinin üyesidir. Tekrar katılımları için çok teşekkür ediyoruz.

Buyursunlar efendim.

Malezya İslam Teşkilatları Başkanı (MAPIM) Prof. Dr. Muhammed Azmi Abdul HAMID'in Küreselleşme-Devlet ve İnsan konulu konuşması.

**Prof. Dr. Muhammed Azmi
Abdul Hamid
(Malezya İslam Teşkilatları
Başkanı)**

KÜRESELLEŞME – DEVLET ve İNSAN

Öncelikle, sevgili kardeşlerim, başta Sayın İsmail Hakkı Bey olmak üzere, bu konferansı düzenleyenlere, sayın katılımcılara, panelistlere, hanımefendilere, beyefendilere, değerli kardeşlerime çok teşekkür ederim.

Gerçekten şunu tekrar ifade etmek istiyorum, bugün burada sizlerle birlikte olmak benim için son derece büyük bir onurdur. Bu konferans bildiğimiz üzere Öğ-Der tarafından düzenleniyor. ÖĞ-DER'in düzenlediği bu konferanslara ikinci kez katılma fırsatı buluyorum. Hakikaten bu toplantılara katılmaktan ve katkı vermekten çok mutluluk duyuyorum, çok da memnunum aynı zamanda. Organizasyonu yapan komiteye de ayrıca teşekkürlerimi sunmak istiyorum, kendileri benim Malezya'dan, uzaklardan buraya gelmemi sağladılar, bana ilk davet geldiğinde hiçbir

şekilde iki kere bile düşünmedim, çünkü bu gerçekten çok önemli bir toplantı.

Her ne kadar kısa bir süre içerisinde hazırlanmış olsa da, böyle çok önemli konuları tartışmak için son derece kısa süre için birlikte olsak da, yani her şeye rağmen önemli bir toplantı olduğunu düşünüyorum.

İsterseniz şunu söyleyerek başlayayım, küreselleşme dışarıdan getirilen, sonradan çıkarılan bir kavramdır. Yani İngilizce dersinde verilen, İngiliz dili dersinde ortaya çıkarılan bir kavram değildir. Farklı anlamları olabilir ve biraz muğlâk bir kavram olarak da gelebilir.

Biz küreselleşmeyi özel bir konu olarak, özel bir proje olarak görebiliriz. Özellikle de zengin ülkeler tarafından desteklenen bir proje olarak görebiliriz. Dünyanın geri kalanına baktığımızda ise, bu zengin ülkeler küreselleşme konusunu, evet bu küreselleşme projesini patronize ediyorlar, buna hâkim olmaya çalışıyorlar. Ama dünyanın zengin olmayan geri kalanı ise; işte bu küreselleşme projesine katılımda bulunmak zorunda kalıyorlar. Yani küreselleşme, süper bir güç tarafından dikte edilen, belli bir niyet çerçevesinde tamamen bilinçli bir şekilde dünyayı yönetmeye çalışan bir güç tarafından ortaya getirilen bir gündemdir, bir gündem maddesidir. Küreselleşmeye içerisine dalarak baktığımızda, çeşitli kültürleri yalnızca tek bir stan-

dart içerisinde toplama, her şeyi tek düze hale getirme niyeti görürüz. Yani batıya çevrilme, batının değerlerine öncelik verme niyeti vardır. İşte ben de konuşmam da kısaca bundan bahsedeceğim. Küreselleşme nedir, bunu anlatmaya çalışacağım. Ama küreselleşmenin nihai ifadesine, nihai ifade şekline bakacak olursak şunu görüyoruz. Son derece önemli bir şekilde ekonomik bir etkisi var, ekonomik bir ritmi var. Küreselleşmenin ekonomik boyutuna baktığımızda, bunun aslında küreselleşme kavramının en önemli boyutu olduğunu görüyoruz ve burada görmüş olduğumuz tüm ilkeler ve Müslüman dünyasında yitirilen tüm değerler İslam'ın bize öğrettiği, İslam'ın Müslümanlara öğretirek emrettiği öğretilerden çok farklı. Küreselleşmenin getirdiği bu sistemin en temel karakterine bakacak olursak, en temel karakter özelliği şu; mutlak bir materyalist kültüre mutlak bir vurgu var. Materyalist kültür dediğimde aslında kutsal olan her şeyin inkârından bahsediyorum. İşte bu da, son derece net bir şekilde bizim önümüzde, İslam'la ve Müslüman dünyasının niyetleriyle birebir ters düşen bir yapı karşımıza çıkarıyor.

Küreselleşmenin faydası ne olacak diye bakılacak olursa, şunu son

derece net bir şekilde söyleyebilirim. Faydası olacağından da son derece emin değilim; eğer olursa son derece marjinal, son derece ufak bir fayda olacaktır. Küreselleşme yalnızca elitlere fayda getirmektedir. Bu elitler de dünyanın kapitalist sistemini yürüten hazinelerine sahip olan kişilerdir.

Hızlı bir şekilde böylece küreselleşmeye bir giriş yaptım. Tabiki ben bugün yapacağım konuşma içerisinde akademik bir tanım veremeyeceğim veya küreselleşmenin arkasındaki felsefeden bahsetmeyeceğim. Sizlere daha ziyade burada küreselleşme, gerçek haliyle gerçek formuyla nedir, bunu anlatmaya çalışacağım. Şayet küreselleşmeyi ekonomik unsurlardan, ekonomik boyutlardan izlemeye, incelemeye başlarsanız o zaman şunu göreceksiniz, şunu anlayacaksınız. Ekonomik açıdan baktığımızda dünyadaki geçim şekillerini, hem Müslümanların hem de Müslüman olmayanların geçim şekillerini etkiliyor. Nasıl kullanılıyor ve aynı zamanda nasıl bu şekilde kabul ettiriliyor, özellikle de dünyadaki tüm uluslar tarafından nasıl kabul ettiriliyor diye baktığımızda, bunun en etkili yolunun eğitim olduğunu görüyoruz.

İşte bu nedenle küreselleşmeden bahsediyoruz. İşte bu nedenle herhangi bir seçim bırakılmamış hissediyoruz, yani önümüzde başka bir seçim yok ama eğitimin formüle edildiği, eğitimin oluşturulduğu, belli bir çerçeveye oturtulduğu şeklini görüyoruz ki işte bu çerçeveden sonra böyle bir kısıtlamanın ardından küreselleşme reddedilemiyor. Eğitim içerisine baktığımızda eğitim aslında insanların önüne ışık yakmalıdır, insanların önünde insanların yolunu aydınlatmalıdır. Hâlbuki küreselleşme ile birlikte eğitim ana strateji haline geliyor.

Küreselleşmenin her unsurunun içerisine baktığımızda ekonomi çalışan, iktisat çalışan her öğrenci kalkınma modellerini, yönetim modellerini, hukuku, hukukta, siyaset biliminde ilerleme, teknolojiye ilerleme, sanayileşme, bu konularda çalışan yiyecek-kıyafet spor eğlence bunların içerisine baktığımızda küreselleşmenin değmediği dokunmadığı hiçbir şey yok. Yani eğitim içerisine öyle bir nüfuz etmiş ki, nihayetinde küreselleşen her şeyin her şekilde o kadar çok küreselleştiğini görüyorsunuz ki, nihayetinde çok ağır basıyor ve dünya içerisindeki tüm vatandaşların hayatına hâkim oluyor ve insanlar nihayetinde önlerinde hiçbir seçim hakkı hiçbir seçenek kalmamış gibi hissediyorlar. Ve bir de küreselleşme sisteminin eğitim sistemi içerisinde nasıl yol aldığına bakacak olursak; son derece Müslü-

man dünyaya karşı, Müslüman dünyasına karşı son derece büyük bir tehlike, çok büyük bir tehdit olarak karşımıza çıktığını görüyoruz. Yalnızca sömürmek ve yalnızca insanları daha zayıf hale getirmek değil ama aynı zamanda müslümanların değerlerinin zayıflatıldığını görüyoruz. Bireyselleşme, tüketim ve hedonizm kültürlerinin daha öne çıktığını ve böylece aslında İslami eğitimin kalbine bir hançer saplandığını görüyoruz.

Küreselleşme içerisine baktığımızda insanlığın gelişimi, kalkınmanın ilerlemesi, ilerlemenin sağlanması bu tarz konularda esasında küreselleşmenin katkıda bulunması gerekiyor ama biz küreselleşmeye İslam perspektifinden baktığımızda ve şunu hatırladığımızda ve Kuran'a da baktığımızda şunun izlerini görüyoruz. Kuran bizi uyarıyor aslında. İnsanı insanlığından uzaklaştırıp yani kendini Allah'a adamaktan uzaklaştırıp insanın yaptığı bir sisteme adanmaya götürdüğünü görüyoruz. Burada Nisa suresinin 4. surenin 51. ayetine bakmak lazım. Bunu okuduğumuzda işte 'siz olanları görmüyor musunuz?' diyor. İnanmayanlara, ona inananlardan daha fazla rehberlik edildiğini görüyoruz ve elbette ki buraya baktığımızda Kuran'ın bize vermeye çalıştığı son derece önemli bir mesaj var. Ve işte Müslümanlara bu rehberlik veriliyor, bu mesaj veriliyor Kuran içerisinde. Ve bu anlamda kâfirlere baktığınızda inan-

mayanlara baktığınızda onlar size şunu söyleyecektir. Sizin yaptığınız şey yanlış, sizin sisteminiz doğru değil, sizin bu sistemi kaldırıp atmanız ama bizim size söylediğimiz her şeyi kabul etmeniz, benimsemeniz gerekir diyeceklerdir. İşte tabiki eğitim içerisine baktığımızda eğitim yoluyla bunun bir realite haline geldiğini bir gerçeklik haline geldiğini görüyoruz. Yani yalnızca küreselleşme müslümanların yaşamlarını nasıl düzenlemeleri gerektiğine dair sistemi etkilemekle kalmıyor aynı zamanda bir ülkenin milli kalkınmasına da etkili oluyor. Yani aslında sizin bütçenizi neye göre ayarladığınız bütçeniz içerisindeki dağılımları neye göre yaptığınıza küreselleşme karar veriyor. Sizin eğitim sisteminizi nasıl bir çerçeveye oturttuğunuza küreselleşme karar veriyor. Ekonominizi, iktisadınızı nasıl şekillendirdiğinize küreselleşme karar veriyor. Hükûmetinizi nasıl oluşturduğunuza, yöneticiliği nasıl yaptığınıza, yasaları nasıl çıkardığınıza hep küreselleşme karar veriyor. Ve işte gerçekten bunu anlamak çok çok önemli. Neden diye soracak olursanız? Hepiniz şunu görüyorsunuz. Müslüman dünyası içerisinde bizim için son derece temel olan şeyleri bile tutmakta zorlanıyoruz. İsterseniz size küçük bir örnek vereyim.

Mesela dünya çapında oteller var, bunların sıralandırılmaları var, yıldız diyorlar. Yıldızlarla sıralandırıyorlar, üç yıldızlı oteller, dört yıldızlı oteller,

beş yıldızlı oteller var. Ben de bir şey soracağım peki kim bu sıralamayı ortaya çıkardı? Neden böyle bir sıralamayı takip etmek zorundayız? Neden oteller arasında böyle bir sınıflandırmaya eğilmemiz gerekir? Niye mesela kendi tesislerimizi kendimize göre, kendi otellerimizi kendimize göre sınıflandıramıyoruz? Yapamıyoruz bunu. Neden? Çünkü o küresel sistem bunu dayatıyor, biz de onu kullanmak zorundayız. İşte düşünün böyle çok küçük bir konu çok küçük bir örnek verdim size. Başka bir örnek daha vereyim size. Mesela dilimize ne oldu. Mesela tüm terimler, batıdan gelen batının eğitim site-minden gelen tüm terminoloji, İslami eğitim müfredatına aktarılıyor. Hatta sayı şekli bile, yazma şekli bile. Terimler terminoloji bunları kendi eğitim müfredatımızı değiştirip batıya uyumlu hale getirmemiz gerekiyor. Mesela bizden bu isteniyor. Hatta İslam'ın takvimini bile kullanamıyoruz. Recep-Şaban-Ramazan ayları. Bunu kendi takvimimizi bile kullanamıyoruz. Biz bize öğretilen bize dayatılan takvimi kullanmak durumundayız. Batı tarafından dayatılan takvimi kullanmak durumunda kalıyoruz. İşte size yalnız birkaç örnek vermiş oldum. Ben bu nedenlerden dolayı küreselleşmenin yalnızca içinde yaşadığımız sistemi değil; ama aynı zamanda eğitim sisteminin tamamını etkilediğini görüyorum. Temel eğitimin tamamını etkilediğini düşünüyorum. Bunun yanı sıra şunu da ifa-

de etmek lazım. Küreselleşme aynı zamanda bizim kim olduğumuza da karar veriyor. Kim olduğumuzu da belirliyor. Nasıl bir toplum geliştiriyoruz; nasıl bir insan kodu geliştiriyoruz; bunun da kararını veriyor. Yani burada kalkınmış toplum dediğimizde, ilerleme dediğimizde, bunun tanımı da aslında küreselleşme tarafından yapılıyor. Yani biz kendi değerlerimize göre, kendi geleneklerimize kendi referans noktalarımıza göre, ilerlemenin kalkınmanın ne olduğuna karar veremiyoruz. Biz onu şekillendiremiyoruz.

İnsan haklarından bahsettiğimizde konu daha da ciddi. Mesela küreselleşme, bir standart haline getirildiğinde size insan haklarının nasıl olması gerektiğini anlatıyor. Sizin hangi insan haklarına inanmanız gerektiğini ve aynı zamanda kabul edilmesi gereken insan haklarının neler olduğunu belirliyor. Bize tamamen dayatılıyor. Ve hiçbir şekilde bundan geriye gidemiyoruz. Hiçbir şekilde bundan farklı bir çalışma yapamıyoruz. Ve işte dünyada birden Müslümanlar, İslam, sanki insan haklarını reddediormuş, insan haklarını ihlal

ediyormuş gibi bir etiketlenmeyle karşı karşıya kaldı. Ve işte tekrar bu bizim eğitim sistemimize işledi. Adalletten bahsederken, uyumdan bahsederken, kim kiminle eşit bundan bahsederken ve aynı zamanda dünyanın konularını nasıl ele alacağız diye düşünürken, yine bunlarda da bize yönelik dayatmalar söz konusu.

Ben buraya küçük notlar almak istedim. Ve sizinle bu notları paylaşmak istiyorum. Pernoni isimli bir kişinin kitabını okudum; kendisi bir araştırma yapmış. Kendisi tarafından yapılan bir araştırma bu. Ve sizlere sunumum son bulacak şekilde okumak istiyorum. Bu gerçekten trajik olarak bu çevresel erozyon tam da bilgideki aynı şekilde büyük tahriple aynı anda geliyor. 1900 yılında on bin dil varken bugün baktığımızda hayatta kalabilmiş yaşayan 6700 dil olduğunu görüyoruz. Bunların ancak % 30 u anlatılıyor, öğrencilere öğretiliyor. Dolayısıyla bu dillerin yarısı bir nesil sonra yok olacak. Öğretilmediği için yok olacak. Ve konuşulan dillerin % 90'ının aslında on bin kişiden daha azı tarafından konuşulduğunu görüyoruz. Ve Güney Amerika'nın üçte bir arazisi büyüklükte bir yerde yaşadığını bu insanların görüyoruz. Dolayısıyla bu dillerin içerisine baktığımızda yalnızca üç yüz dil, nüfusun

% 95 i tarafından konuşuluyor. Ve bu da aslında burdaki rakamlar bile şuanda küreselleşmenin yarattığı tahribatın boyutlarını ortaya koyamıyor. Dolayısıyla insanlığın yüzde 25'i İngilizce konuşmakla dayatılıyor.

Yani aslında belki şu sonucu koyarak konuşmamı bitirmem lazım. İşte küreselleşmenin eğitim sistemimiz üzerinde yarattığı sonuç bu. Yani dillerimizden fedakârlık etmek zorundayız ve dünyanın diline yani İngilizceye hizmet etmek zorundayız. İşte bununla karşı karşıya bırakabiliyoruz. Yani kendi dilinizde eğitim yapmazsanız o zaman bu da tam bir bilgi yükünü, bilgi birikimini öldürdünüz, kestirip attığınız anlamına geliyor. Çünkü bilgi birikimi o dilin içindedir; kendi ana dilinizin içindedir. Eğer bunu bir gelenekle bağdaştırmazsanız bunu geleneklerden uzak tutarsanız o zaman bu İngiliz dili dedikleri şey her şeyi ortadan kaldıracak ve bizim bildiğimiz, bizim ve sizin dillerinizin içinde yer alan her şeyi ortadan kaldıracak. İşte küreselleşmenin eğitime olan etkisi bu. Büyük ihtimalle daha sonra sorular olursa bunlara cevap vereceğim. Şimdi konuşmamı sonlandırıyorum.

Teşekkürler.

1) Cibit: Put, sihirbaz, kahin, Allah'ın (c.c.) haram kıldığı her şey ve Allah'tan (c.c.) başka tapılan her şey. (Kaynak: DİB Kur'an-ı Kerim Meali 8. Baskı 2001 Ankara)

2) Tağut: Sözlük anlamı haddi aşan demektir. Kuran'da kullanıldığı şekliyle, "şeytan", "nefis", "putlar", "sihirbaz" gibi anlamlara gelmektedir. (Aynı kaynak)

2014 ANKARA ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

BİRİNCİ BÖLÜM: KÜRESELLEŞMENİN YEREL MİLLİ EĞİTİMLERE ETKİSİ

Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ
(Öğretim Üyesi
Ufuk Üniversitesi)

KÜRESELLEŞMENİN YEREL MİLLİ EĞİTİMLERE ETKİLERİ

Değerli İdareciler, Sayın Eğitimciler, Sevgili Misafirler! Hepinizi saygıyla selamlıyorum efendim.

Son derece önemli bir toplantı için burada bulunuyoruz. Değerli, Malezyalı arkadaşımızın da dediği gibi kısa bir süre içinde bunu takdir etmek durumundayız. Tabi yazılı olanlar çok daha uzun olacak. Ben burada araştırmalarımı sunmak üzere üç bölüm halinde bir hazırlık yaptım. Üç bölüm üzerinde fikirlerimi paylaşacağım ve ondan sonra da sonuçlar üzerinde durmak istiyorum.

Benim üzerinde duracağım konu bu. Şimdi her şeyden önce küreselleşmenin tarifini kısaca bir yapalım. Evet, sayın beyefendi bunu yaptı. Ben bir kere daha tekrarlamak istiyorum. Küreselleşme ilk defa ekonomik olarak başladı. Ekonomik kontrolü ele geçirdikten sonra küreselleşmeyi sosyal küreselleşme olarak görüyoruz. Ardından siyasi küreselleşme olarak ve tabi bunun içinde de kültür ve eğitim bunun bir parçası olarak kendisini hissettiriyor. Demek ki olay ekonomiden başlıyor. O halde şöyle bir düşünelim. Bu bizi nereye götürecektir? Ekonomik olarak birçok fakir ülke ya da kalkınmakta olan ülke istekli olarak bu işe kendiliğinden katılmıştır. Çünkü bunu kendisine verilmiş bir imkân olarak görmüştür. Küçük bir örnekle bunu canlandırmak istiyorum. Mesela büyük bir Amerikan firması diyelim ceket hazırlıyor, bunu daha ucuza çıkarabilmek için Meksika'ya gidiyor.

Amerika'da günde 12 dolar verirken, Meksika'da günde 6 dolar veriyor. Onun gitme sebebinin en büyük şeyi ne? Kâr payını artırmak, masrafı azaltmak. Fakat bunun karşılığında 6 dolar Meksika için çok büyük bir para. Dolayısıyla bunu büyük bir sevinçle kabul ediyor. İşi yarı fiyata çıkartan Amerikan firması bir sonraki aşamada mesela bu bitmiş kumaşları alıyor, bu sefer Venezüella'ya paketleme için götürüyor. Çünkü orada günde 3 dolar veriyor. Düşünün kendisi ne kadar kâr ediyor; fakat bu 3 dolar da Venezüella için büyük bir paradır ve onlarda bu durumdan çok memnun. Biraz önce dedim ya bazı fakir bölgeler, istekli bir şekilde buna kendileri katılıyorlar. Dağıtım gelince tutuyor Bangladeş'e gidiyor; çünkü orada bu işi 1,5 veya 2 dolara yaptırıyor. Bangladeş bu işe razı çünkü onlar için 1,5 dolar çok fazla bir para. Böylece ne olmuş oluyor, istesek de istemesek de güçlü olan bir firma veya bir firmanın sahibi, bakın nerelerde etki alanını genişletiyor. Meksika'ya, Venezüella'ya, Bangladeş'e kadar gidiyor. İşte böylece bir küreselleşme, yani bir küresel olarak birbirine kenetlenme, bağlanma. İstesek de istemesek de adeta onların esiri olma durumu haline geliyor.

Şimdi efendim küreselleşmenin esas mekanizmasında ne görüyoruz? Kâr payının artması. Çünkü küreselleşme, aslında kapitalizmin bir

sonucudur. Dünyada kapitalizm hâkimiyetini arttırdıkça, küreselleşme de artmıştır. Dolayısıyla 1980'lerin ortasından itibaren gelişen küreselleşme sonunda 90'lardan itibaren Sovyetlerin çöktüğünü görüyorsunuz. Ardından Yugoslavya'nın dağıldığını görüyorsunuz. Yepyeni bir dünyanın ortaya çıktığını, bunun da tek kutuplu bir dünya olduğunu görüyorsunuz.

Şimdi biraz daha ileriye doğru gidelim. B bölümünde sanayileşen, kalkınan ülkelerde karar nasıl verilir? Peki, bu şekilde dıştan gelen etkiler mevcutken bakın bu noktaya nasıl gelinir? Ben size işin teorik değil pratik kısmından bahsetmek istiyorum. Teoriği zaten sizler biliyorsunuz. Bunu bir örnekle canlandıralım. Mesela Türkiye'nin kalkınma moduna girdiği zaman 50'li yıllardan itibaren taşımacılığı ele alalım. Akla en yakın şey neydi? Tren yollarının düzeltilmesiydi; ama biz ne yaptık? Oto yollarını yaptık. Kim buna karar verdi? Küresel güçler. Amerika'nın otomobil sanayi, yol yapımı sanayi, hatta gelelim isterseniz yollarınızı biz yapalım, arabaları da siz kullanın. Buna hayır denebilir mi? Diyemedik, biz de diyemedik, başkaları da diyemedi. Dolayısı ile gücü olan, durumu dikte etti. O zaman ne oluyor? Biraz önce konuşan arkadaşımın dediği gibi hani size dikte ediyorlar dedi ya; işte aynen bu oluyor. Dikte ediyor-

lar. Onların hazırladıkları bir plana göre kalkınmamızı yapıyoruz. Neden, biz bu kadar zayıf mıyız? Hayır. İmkânlar kısıtlı. İmkânı elinde olan; yani bir bakıma bizim halk deyimiyle, parası olan düdüğü çalar. Maalesef, maalesef bu kadar acı. Şimdi bizim bunun karşısında çok dikkatli olmamız gerekiyor. Demek ki kısacası küreselleşme kapitalizmin bir sonucudur. Pazar ekonomisinin hâkim olmasının bir sonucudur. Ve bunun da sonunda insafsız bir rekabet ortamı ortaya çıkmaktadır. Ve eğitimin vermesi icap eden insani değerler, rekabetçi bir pazar ekonomisinde hiç de geçerliliğini sağlayamaz. Hangi rekabet karşısında sen "Hayır! Bu kadar kâr yapma da şu kadar yap; çünkü bu daha vicdani bir olay." diyeceksin? O da der ki, ben gider sadakamı veririm, kurbanımı keserim. Vicdani tarafı o şekilde tatmin ederim; ama ben yüksek kârı almak istiyorum. Doğrumu değil mi? Maalesef, bu şekilde bir akımın içine girmiş oluyoruz, istesek de istemesek de. O zaman ne oluyor? Eğitime sızan düşüncelerden bahsediyoruz. Yani su damlalarının toprağın içine duhul etmesi gibi değişik fikirler, değişik değerler, bu kapitalizmle ve gelen yeni fikirlerle sistemimizin içine kayıyor ve bizim bir parçamız haline geliyor. Biz artık o şekilde düşünmeye başlıyoruz. Yani bizim açtığımız pencere bizim değil; onların penceresi olu-

yor. İşte küreselleşen eğitim bu anlama gelir. Şimdi batıya kıyamayız. Bu sistemi kurmuşlar. Sonuna kadar da kullanmak istiyorlar. Bugün mesela bir örnek; belki İngiltere eski büyük imparatorluk değil ama bugün hala dünyada eğitim konusunda söz sahibi. Çocuklarımıza İngilizce öğretmek istiyorsak, İngiltere'ye gönderiyoruz. Başka yerlere geldiği zaman İngiltere'den hoca getirtiyoruz. Ha! Demek ki, bir sistem kurulmuş ve o sistemle bir kontrole elde edilmiş. O halde biz ne yapmak istiyoruz? Onu soralım. Biz sisteme savaş mı açmak istiyoruz? Hayır! Sistemi değiştirmek mi istiyoruz? Belki bunu yapamayız küreselleşmenin karşısında. Peki, o zaman ne yapmak istiyoruz? Sistemin içinde kontrol payımızı artırmak istiyoruz. O sistemin bize ait olan kısmında daha çok söz sahibi olmak istiyoruz. İşte önemli olan bu. Bunu yapabilecek miyiz? Onu nasıl yapabileceğiz sorusu.

İKİNCİ BÖLÜM:

EĞİTİMDE DIŞ ETKİLER

Şimdi müsaade ederseniz ikinci kısma geçmek istiyorum. Şimdi yine bir örnekle başlamak istiyorum. Sizi işin teorisiyle sıkmak istemiyorum. Mesela işletme (business) konusu-

nu ele alalım. İşletmede belli kurallar vardır. Vardır da bugünün modern derslerinde müfredata baktığınız zaman şöyle bir bölüm var. İş hayatında etik kurallar. 1, 2, 3, 5 diye gider. İşin acı tarafı, komik tarafı bunların daha mükemmeli bizdeki ahi sisteminde var. Ama bunu okutan yok. Ben bunu yıllar öncesi Çukurova Üniversitesi'nde eşimle birlikte öğretirken; 'İngilizce olarak o zaman business ethics diye birşey öğretiyoruz' dedim ki Çocuklar! Bu yabancılardan gelme bir olay değildir. Bu güzel şeylerin hepsini batı keşfetmiş gibi bir hisse kapılmayın. Bizim kendimizde de o değerler var. Ahiliği örnek verdik, şöyle 15 sayfalık bir kitapçık. İnanır mısınız, sınıftaki birtakım çocukların bana sorduğu soru şu oldu: Hocam, ahilik 11. yüzyılda başlamış 13. yüzyılda gelişmiş. Biz neden şimdi 20. yüzyılda 13. yüz yılı okuyoruz? Buyrun bakalım. Böyle bir şeye nasıl cevap verirsiniz? Çok acı bir gerçek ama ben bunu inatla öğretmeye devam ettim. Ben de dedim ki: "Çünkü, köklerinizi tanımalısınız, geçmişinizi bilmelisiniz. Çünkü kendinizde olan değerleri siz bileceksiniz ki onun değerini oluşturan kendinize karşı hürmetiniz olsun." Şimdi en mühim noktaya geliyorum. Hep batıdan medet umarsak çocuklarımıza kendine güvenmeyi nasıl vereceğiz? İşte bizim en büyük sorunlarımızın başında bu geliyor. Kendine güvenen bireyler

yetiştireceğiz ki; o bireyler çalışsın, yeni şeyler icat etsin, yeni şeyler inşa etsin ve bununla gurur duysun. Fakat pekçoğu öyle bir sıkıntı içindeki acaba yapabilir miyiz? Acaba biz de o yetenek var mı hissi yerleştirilmiş bir kere. O halde milli değerlerimizden diye başlarken en başta kendi öz güvenimizi nasıl sağlayacağız, onu düşünmemiz gerekiyor.

Diğer bir husus; herşeyden önce kendi milli değerlerimizi tespit etmeliyiz. Yani biz eğitime başlamadan önce birşeyler öğretiyoruz da bunun ne kadarı bize hitap ediyor? Türk ve Müslüman kültürü olarak, bunu birkere tespit etmeliyiz.

2) Kendi ihtiyaçlarımız nedir? İlerlemek isteyen, kalkınmak isteyen, hamle yapmak isteyen bir ülkeyiz. Hızla sayımız artıyor ama biz hangi noktaya varmak istiyoruz? Hedeflerimiz ne? Yoksa böyle bir rastgele gelişme içinde miyiz? İşte kontrol dediğimiz şey o noktada işin içine girecek.

3.sü kontrol. Nasıl kontrol edeceğiz? Bu müfredatı kim yazıyor? Kim kontrol ediyor? Kim o senenin sonunda şu işe yaradı; bu işe yaramadı diyor. Böyle bir sistemimiz var mı? Ben bundan emin değilim. Hatta yapılan şikâyetlerin bile nereye ulaştığından emin değilim. O halde bir, tam bir denetim sisteminin kurulmasını çok önemli buluyorum.

Arkadaşlar; eğer biz bunu yapmazsak fevkalade bencil bir nesil yetiştirmiş olacağız. Çünkü bize ait olmayan pek çok değeri aktarırken, batının getirdiği bireycilik, aşırı bireycilik, her şeyin merkezine kendini oturtma, ben merkezli bir tutum tarzını benimsetmiş oluyoruz. Hatta çok komik ama son günlerde bir kurabiye, alt tarafı bir kurabiye, dikkat edin; ismi “benim o”. Kocasına bile vermiyor. Şimdi, gülüp geçebiliriz ama bunun şuur altına yerleşmesini düşünün. O benim, bu benim, ötekisi benim. Peki, ne zaman bizim diyeceğiz? Ne zaman hepimizin diyeceğiz? Hâlbuki İslam onun üzerine kurulmuş bir esastır. Paylaşmak, destek olmak, o ne oldu? O arada gitti kurabiye ile beraber. Çok üzücü bir durum.

Şimdi sosyal medyanın etkisi ile bahsediyorlar. Efendim, ‘Y’ nesli. Ne demek ‘Y’ nesli Allah aşkına! Hiç düştüğünüz mü? Aslında bu ‘Young Generation’ın tercümesi, yani genç nesil böyle olur. Nasıl olur? Ben onu bilemiyorum. Bu ‘Y’ nesli bana birazcık değişik geliyor. Hatta bunlar 16 ile 24 yaş arasında olanlara diyorlar. Bir de ‘X’ nesli varmış; o da 13’ten itibaren başlayıp 18’e kadar olan nesilmiş. Biz bu terimlerle ne zaman tanıştık? Gezi olayları sırasında tanıştık. Ankara’dan şöyle aşağıya doğru giderseniz, yaktıkları, yıktıkları, kırdıkları şeyleri de görürsünüz.

Hepsi yaptı, hepsi yapmadı demiyorum ama sonuçta neye benzer bir şey ortaya çıkıyor; henüz onu görmüyorum diyorum. Onu sizinle paylaşmak istiyorum. Dolayısıyla bizim bunları önleyecek, dengeleyecek hangi usullerimiz var? Yahut da ne yapıyoruz? Hangi toplantıyı gerçekleştiriyoruz? Çok teşekkür ederim ki bu toplantı gerçekleştiriliyor. Burada önemli konuları konuşuyoruz. Bu o kadar önemli ki.

Şimdi 3. kısma geçiyorum:

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM:

EĞİTİM SİSTEMİMİZİ TENKİD

Kendi eğitim sistemimiz maalesef çok zayıf arkadaşlar. Her gün bununla karşı karşıyayım. Liseyi bitirip karşımıza gelen öğrenciler öyle şeyleri bilmiyorlar ki; ben hayretler için bakıyorum. Acaba bunlar hakikaten mezun mu oldular? Bu çok acı bir gerçek.

2.si, önemli gördüğümüz konular var. Ben dün üniversitede verdiğim bütün derslerde Ermeni olayını işledim. Ermeni olayı nasıl oldu? Bunların isyan sebepleri, düşmanla yaptıkları işbirlikleri vs. 3 saatin sonunda master öğrencimin bana sorduğu soru çok enteresandı. “Hocam” dedi.

"Ben ODTÜ mezunuyum ve şu an devletin belli bir kademesindeyim. İlk defa bu ermeni konusunu bu tefferruatla gördüm." Arkadaşlar! Bu ne demek? Bizim milli hedeflerden bahsediyoruz. Bu, bizim milli hedefimiz değil mi? Eğer milli hedef değilse, bu davayı nasıl kazanacağız? O zaman baştan kaybettiğimizi mi kabul ediyoruz? Eğer olay o değilse ne yapıyoruz ve ne yapmıyoruz? Onu sizinle paylaşmak istiyorum.

Neden bir Kıbrıs olayı teferruatıyla ortaokuldan beri öğretilmiyor? Neden bir Ermeni olayı başından itibaren öğretilmiyor? Efendim, düşmanlık hislerini körüklememek içinmiş. Çok affedersiniz ama! Bilmem

kaç yüz bin Türk feci bir şekilde öldürüldü. Onu bilmemekle ben düşmanlık hissimi bilemeyeceğim; ama karşığı her Pazar Ermeni kilisesinde veya Rum kilisesinde Türklere ölüm vaciptir diyecek; diyor da. Kulaklarımla duydum. Peki, bu ne biçim bir iştir? Bir yerde bir yanlışlık var. Eğitim sistemimizde... O zaman şunu söylemek istiyorum. Çocuklarımızı öfkeli yetiştirelim demiyorum. Asla yanlış anlaşılmasın, asla! Başkalarının ne yaptıklarını gerçekçi olarak bilen biri olarak konuşuyorum burada. Eğer bir şey varsa, iki tarafa da doğru öğretilmeli.

Eğer biz güçlü bir nesil yetiştireceksek, bütün bir dünya ile mücade-

le edecek, lobilerle savaşıacak, hakkımızı koruyacak, o zaman onlara da gerçeği öğretmemiz lazım. Ben sadece onu diyorum. Gerçeği öğretin abartmadan, yamultmadan ama öğretin, cahil bırakmayın. Tabi siz bunu yapmıyorsunuz da... Demek istediğim eğitim sistemimizde bu boşluk var. Bunu yine sizler sayesinde düzelterek ve doğrultacağız. Demek ki önemli konuların da ne olduğunu tespit etmemiz gerekiyor.

Arkadaşlar; bir örneği vermeden geçemeyeceğim, bu çok önemli. Bilirsiniz ben dünya bankasında uzun süreler çalıştım. Dünya bankasının Türkiye’de yaptığı projelerin koordinatörüydim. Bu demektir ki Türkiye’de yapılacak projelerin kararını veren, kontrolünü yapan kişiydim. Sene öyle bir sene ki 8 yıllık eğitim tartışılıyor. Biz de o sıralarda bütün gücümüzle dünya bankası olarak sanat okullarının en iyi şekilde gelişimi için çalışıyoruz. Yani Türk devleti büyük para ayırıyor. Bu arada yabancılar geliyorlar ABD’den, İngiltere’den, İsveç’ten. Onlar bize sürekli “Efendim; sizin sanat okullarına ihtiyacınız yok, siz liselere önem verin” diyorlar. Yani öyle bir insan yetiştirin ki icap eden her alan uygun olsun. Yani, genel kültürü bol olsun. Tamam da biz kalkınan bir ülkeyiz arkadaşlar; otomobil yapacağız, tank

yapacağız, uçak yapacağız, şunu yapacağız, bunu yapacağız. Bugün iki şeye baktığım zaman; gerekli çırak bulamıyoruz. Ne yaptılar biliyor musunuz? Bütün gayretimize rağmen ikiye bölündü. Yabancılar hükümete her şeye uygun insan tipi yetiştirme projesini getirttiler. Hemen arkasından da 8 yıllık kesintisiz eğitimi getirdiler. Bundan bütün okullar, din okulları da etkilendi. Bunlar 1990’larda oldu. Şimdi 2014’teyiz ve bizim sanayinin durumu! Yani size ne dedim; pratik bir örnek vereceğim size. Neyin, ne şekilde oyunlarla yapıldığı hakkında çok üzücü bir şeydir. Biz kontrol derken bunlara dikkat etmemiz lazım. Bunları düzeltmemiz lazım. Fazla iddialı bir şey istemiyorum. Yapılabilecek şeyleri söylemeye çalışıyorum. O halde kendi eğitim sistemimizi güçlendirirken etik yani değerler malzemesini bir yere yerleştirmeliyiz. Namuslu insan yetiştirmek, adam gibi adam yetiştirmek. Arkadaşlar; biz teknokrat yetiştiriyoruz. Bir takım bilgileri bilen robot gibi insanlar, değerlerinden yoksun. Biz buna nerden başlayacağız bilmiyorum; ama ben derim ki 3. Sınıftan hatta 2. Sınıftan başlamalıyız. Yani o kadar küçüğe inmek zorundayız. O halde bunların sonunda ne yapıyoruz? Sonuçları hemen şöyle bir sıralamak istiyorum. 7 tane sonuç:

SONUÇLAR

1) Ülke ihtiyaçlarına uygun bir milli eğitimin kurulması için elimizden geleni yapmalıyız. Genel ihtiyaçlardan bahsetmiyorum. Şu sene, 2014'te Türkiye'nin ihtiyacı neyse o tespit edilerekten. Bunu biz yapmayacağız birçok daire var onlardan faydalanabiliriz.

2) Manevi değerler üzerinde duran bir milli eğitim lazım. Etik kuralları, mantığı, felsefeyi öğretip, insanlara vicdanlı insan olabilme imkânı veren bir sistem.

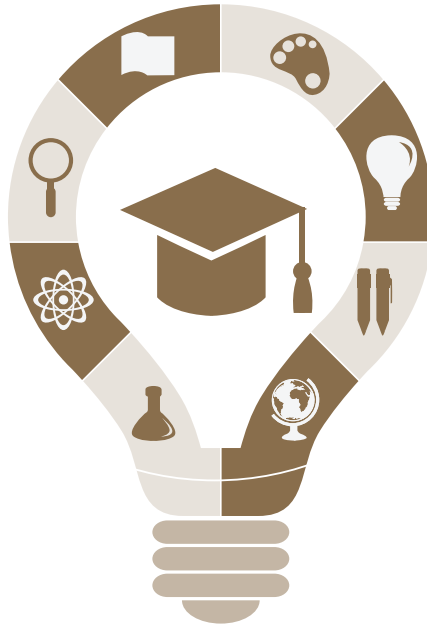
3) Genel evrensel değerler öğretilmelidir çocuklara. Dünyadan kopuk olamayız. Dünyanın parçası olacağız ama o dünyanın parçası olurken kendi değerlerimizi de en iyi şekilde öne koyarakten.

4) Ben merkezli

nesilleri bir şekilde biz merkezli nesillere dönüştürecek çalışma yapmalıyız. Ben bu noktayı çok önemsiyorum. Hep ben merkezli duymaktan bıktım. Birazcık da biz merkezli olalım.

5) Kapitalizm – bütün bunlar kapitalizm ama – ; o vahşi kapitalizmin esiri olmak zorunda değiliz. Bunu belki de kendi şartlarımıza uygun şekilde yumuşatabiliriz.

6) En büyük sıkıntımız lisan konusunda. Lisanı zamanında öğretmiyoruz. Ondan sonra sıra doçentliğe gelince, ille İngilizce'den ya da Fransızca'dan geçeceksin. Bir arkadaşımın olayını size anlatıyorum. Adam fevkalade Osmanlı Tarihçisi. İlle de İngilizce'den geçeceksin diye adama 4 sene doçentlik vermediler. Adam diyor

ki ben bir gün bile kullanmayacağım İngilizceyi. Geri kalan Arapçası Farsçası her şeyi biliyor. Hayır İngilizce. Burada bir mantık hatası var. Bunun düzeltilmesi lazım. Lisan olmasın demiyorum ama makul bir şekilde uygulamanın hazırlanması gerekir.

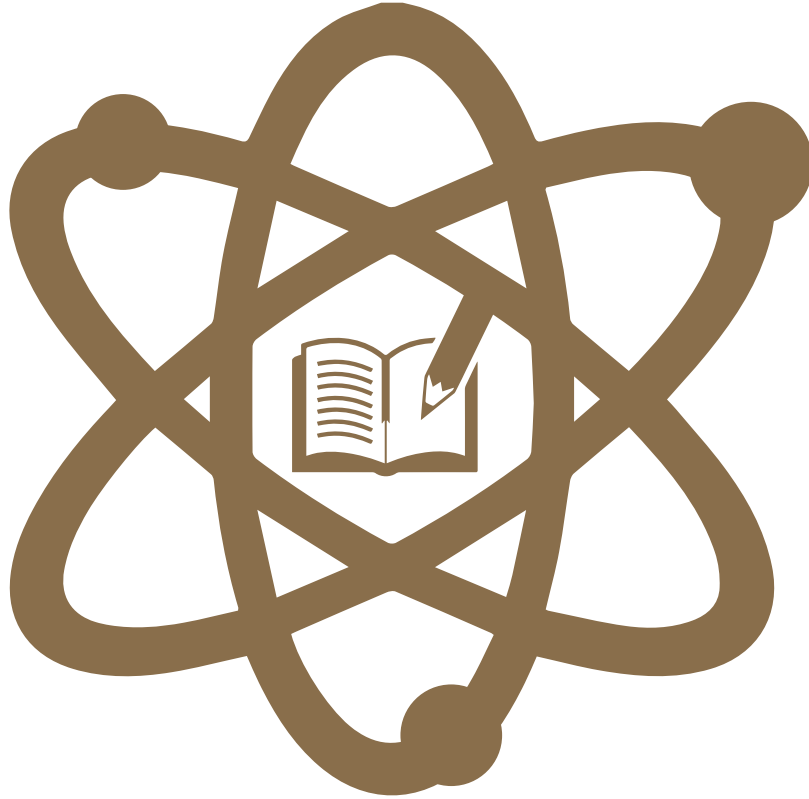
7) Milli hedeflerin çok iyi belirlenmesi lazım. Sadece bu yıl için değil önümüzdeki yüz yıl için. Ve ondan sonra her şey düzelebilir.

Çok teşekkür ediyorum efendim.

Sağ olunuz.

Mustafa Alkan: Konuşmalarından dolayı Sayın hocamız Oya AKGÖNENÇ Hanımefendiye çok teşekkür ediyoruz. Ayrıca sunumlarından dolayı Prof. Dr. Muhammed Azmi Abdulhamid Beyefendiye de çok teşekkür ediyoruz.

Şimdi söz sırası Prof. Dr. İbrahim Lawson Beyefendide. İbrahim Lawson Beyefendi "Bilgi Toplumu Eğitim ve İnsan" konulu konuşmalarını yapacaklar. Buyurun efendim.

2014 ANKARA ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Prof. Dr. İbrahim LAWSON
(İNGİLTERE)

**BİLGİ TOPLUMU - EĞİTİM ve
İNSAN**

Euzubillahimineşşeytanirracim.

Bismillahirrahmanirrahim. Besmele, hamdele ve salveleden sonra salat ve selam Muhammed (SAV) üzerine olsun.

Ben de bu konferansın organizatörlerine çok teşekkür etmek istiyorum. Beni bu konuşma için davet ettiler. Gerçekte benim için yaptığım iş açısından, yaptığım çalışma açısından son derece iyi bir zamanlama ve bu yaptığım çalışmanın araştırmanın belli kısımlarını sizinle paylaşmaya çalışacağım önümüzdeki yirmi dakika içerisinde.

Öncelikle biraz geçmişimden bahsedecek olursak, 1950'de Londra'da doğdum. 12-13 yaşında kendimiz hakkında biraz daha bilinçlenmeye başlarız. O döneme geldiğim zaman içinde doğmuş olduğum topluma bakmaya çalıştım ve gördüm ki bu toplum içerisinde bana ait olan bir şey yok. Gittiğim okulda mesela; ne yapmak istediğime dair, hayatımda nereye gitmek

istediğime dair, nereye ulaşmak istediğime dair herhangi bir fikrim yoktu. Çünkü İngiltere içerisindeki eğitim beni hiçbir şekilde ilgilendirmiyordu, ilgimi çekmiyordu. Ve beni cezbeden hiç bir şey bulamadım.

Dolayısıyla eksik olan nedir? diye düşünmeye başladım ve bunu araştırmanın yoluna girdim. Araştırmalar yaptım ve okuldan sonra birkaç sene seyahat ettim, İslam'ı buldum, Müslüman oldum. Ve bunun kimsenin aslında benim doğduğum, yaşadığım yerde kimsenin bilmediği bir şey olduğunu keşfettim. İngiltere'de o zaman çok fazla Müslüman yoktu. 1970 yıllarından bahsediyorum. Ben o dönemde Müslüman oldum. Ve bunun peşinden de eğitim alanında çalışmaya başladım.

Eğitim ve öğretim. Çünkü eğitim ve öğretim, eğitim - öğrenme bence hayatın ta kendisi. Hayat zaten bir öğrenme sürecinden ibaret. Eğer öğrenme sürecini durdurursanız ölürsünüz. Ve öğretmek de aslında bu sürecin bir parçası. Ben de bu nedenle eğitim alanında çalışmaya başladım. Yıllar içerisinde yaptığım araştırmalarla birlikte hala bazı sorunlar olduğunu gördüm. Benim yaşadığım en önemli sorun; evet hayatımda nereye gitmek istiy-

rum hatta ne yapmak istiyorum bunu çözmüştüm. Ama tabi bu yalnızca benim sorunlarımın bir başlangıcıydı.

Devlet okullarında çalışmaya başladım. Pek çok okulda danışman olarak görev yaptım. Anaokulundan liseye kadar pek çok farklı eğitim kademelerinde çalıştım. Üniversitelerde çalıştım, dolayısıyla aslında İngiltere'deki sistemi Birleşik Krallık'taki eğitim sistemini, baştan sona tepeden tırnağa görmüş oldum ve oradaki sorunları tespit etmeye başladım. İnsanlar giderek daha fazla eğitimsiz hale geliyordu yıllar geçtikçe. Bunu tespit ettim. Dolayısıyla ben de Nottingham'da kendi okulumu kurdum. Oradaki Pakistan topluluğu ile birlikte ilkokul ve ortaokulu kurduk, liseyi kurduk. Tabii ki bu da yeterli değil. Çünkü hâlâ İngiltere'nin bize vermiş olduğu müfredatı kullanmak durumundaydık. Çünkü son derece detaylı bir müfredattan bahsediyoruz.

Eğer bir okul kurarsanız ve öğrencilere gün boyu eğitim veriyorsanız; o zaman onlara geniş, kapsamlı ve dengeli bir eğitim vermek zorundasınız. Böyle deniyor, böyle geçiyor mevzuatta. Yani dolayısıyla İslami okullarda da İngiliz müfredatı kullanılıyor ve aynı zamanda bu müfredat öğretilmek üzere öğretmenler eğitiliyor. Ve bunun üstüne İslam okullarında bütün bu bahsetmiş olduğumuz İngiltere müfredatına ek olarak yaklaşık müfredatın % 20 sini kapsayacak şekilde İslami öğretiler de veriliyor. İşte bu tarz okullarda çalıştım İngiltere'de ve aynı

zamanda Arap Emirliklerinde de. Yine orada da İngiliz müfredatı kullanılıyor ve orada da çalıştım. Ve hâlâ memnuniyetsizlik yaşıyordum. 20-30 yıl bu konularda çalıştığımız halde, hâlâ vermiş olduğumuz eğitimden memnun değildim; bir memnuniyetsizlik yaşıyordum. Yani biz bu yaptığımız çalışmalar içerisinde herhangi bir gerçek iyilik yapmıyoruz. Gerçekten bir pozitif değişime imza atmıyoruz. Bu okula gelen çocukların hayatında pozitif bir değişiklik yaratamıyoruz diye düşünüyordum. Onları daha iyi Müslüman haline getiremiyorduk, bunu gördüm. İşte bununla birlikte sorunun köküne inmek gerektiğini fark ettim.

İlk olarak felsefe eğitimi görmüştüm. Felsefeye bakacak olursak, aslında felsefede sorunlarının derinine inmekle ilgili her bir disiplin içerisinde temel bazı varsayımlar var her disipline göre. Dolayısıyla tekrar üniversiteye geri döndüm. Dört yıl önce felsefe alanında doktora başladım. "Felsefe, İslam ve Eğitim" konulu doktora başladım. Tamamen beyaz bir sayfa açmak istedim ve tamamen işin en başına dönüp acaba ne oluyor, realite nedir, karşımızdaki gerçeklik nedir, eğitim nedir, İslam nedir, Felsefe nedir? Bu soruları sordum pek çok kişiye. Tabi çok mantıksız, çok anlamsız gelen sorular sordum ama bence sorunun köküne inmek gerekiyordu ve geçtiğimiz yıllar içerisinde pek çok keşif yaptım diyebilirim aslında.

Bunları da sizlerle paylaşmak istiyorum. İşte bütün bu keşifler sorunun

aslında neden daha kötüye gittiğini, daha iyiye gitmediğini ortaya koyuyor. Öncelikle şu andaki konuşmuş olduğumuz konulardan, bu bağlamlardan bir tanesi olan konuya değinmek istiyorum. Daha ziyade biz teorik olarak konuşuyoruz ve aslında hâlihazırda içinde yaşamış olduğumuz dünyanın detaylarına çok da fazla eğilmiyoruz. Dr. Nafiz Ahmet isimli bir meslektaşım var İngiltere’de. Kendisi pek çok kitap yazmış siyasi bir analist, siyaset analisti, bir akademisyen. Kendisi “Medeniyet Krizi” isimli bir kitap yazdı. Ve dünyada yaşadığımız altı krizi işledi. Bunların her biri gerçekten çok ciddi krizler ve onun teorisi de şu şekilde; bunların hepsi bu altı krizde birbiriyle bağlantılı. Yani bunların her biriyle teker teker ilgilenemezsiniz, uğraşamazsınız. Bunların kökenine inmeniz lazım.

Bunlardan biri, iklim değişikliğidir. Pek çok bilimsel kanıta baktığımızda şunu görüyoruz: Şu an içerisinde yaşamış olduğumuz gezegen aslında yakın dönemde, bu yüzyılın sonunda sıcaklıklardaki artış nedeniyle artık yaşanamaz hale gelecek. Ve bu da son derece ciddi bir bilimsel tahmin ama böyle olmasa bile mesela iklim de-

ğişikliğinin gerçekten çok ciddi sonuçlar doğuracağını biliyoruz ve bu anlamda çocuklarımızın, geleceğimizin de göz önünde bulundurulması gereken önemli bir nokta olduğunu düşünüyorum. Çünkü gerçekten gelecekte çocuklarımız çok ciddi sorunlarla baş başa kalacak. İklim değişikliği karbon yakıtların kullanılması nedeniyle ortaya çıkıyor; bu da ayrı bir delilik, ayrı bir çılgınlık. Çünkü biliyoruz ki, karbon yakıtlar sınırlı kaynaklardır. Petrol artık azalıyor, bununla birlikte çevreye zarar veriyoruz, çevreyi tahrip ediyoruz. Ve önümüzdeki süreç içerisinde gelecek nesillerin geriye bakıp aslında şöyle söyleyeceğini düşünüyorum: “Acaba nasıl bu kadar akılsız davranabildiler, nasıl bu kadar çılgın davrandılar da petrokimyasal maddelere bu kadar bağımlı bir şekilde yaşamlarını yürüttüler!” diyecekler, diye düşünüyorum.

İklim değişikliği tabî ki pek çok şey ortaya çıkarıyor. Kriz ortaya çıkarıyor, susuzluk, kıtlık. Kıtlıklar savaflara yol açıyor. Ve yine bu kısıtlı kaynaklar, gördük Irak’ın işgaline yol açtı aynı zamanda. Ortadoğu’daki bu sorunlar, istikrarın ortadan kaybolması, diğer teknolojiler daha fazla ilerledik-

çe, kalkınma daha fazla sağlandıkça bu kalkınmış ülkelerin petrole olan ihtiyacı daha da artıyor ve onlar da petrolü mutlaka alabilecekleri şekilde koşullar oluşturmaya çalışıyorlar. İşte bütün bunlar aynı zamanda Batı için güvenliğin artırılması gibi konulara da yol açıyor. Mesela şu anda Amerika'ya baktığımızda; terör konusu ile gerçekten takıntılı hale gelmiş durumdalar. Mesela her ne kadar yataktan düşüp ölme şansları bir İslamcı terörist tarafından öldürülme şanslarından daha fazla bile olsa; yine de buna takıntılı hale gelmiş durumdalar.

Son olarak da, bunların arkasındaki itici gücün ekonomi olduğunu görüyoruz, iktisat olduğunu görüyoruz. Çok ciddi bir ekonomik krizden geçtiğimizi görüyoruz dünya içerisinde. Nitekim bu kriz kaçınılmazdı ve öngörülebilirdi. Çünkü batının ekonomik sistemi bankalar üzerine örülmüş durumda. Bu sistem kesinlikle İslâm'a da karşı bir sistemdi aynı zamanda. Bu kendi kendini tahrip eden bir sistem. İşte bir kriz süreci içerisinde geçiyoruz. Felsefede bize şunu açıklıyor; insanlar artık kriz zamanında kendi içlerine dönüyorlar, kendi işlerine bakıyorlar. Kriz dönemlerinde mesela kendinizin, kendi varlığınızın kendi mevcudiyetinizin daha fazla farkına vardığınızı ve Allah (c.c.) ile olan ilişkinize daha fazla eğildiğinizi görürsünüz. Ölen bir kişi olduğunda, mesela bir yakınınız ciddi bir ölümle karşı karşıya ise veya ciddi bir sorunu varsa o zaman Allah'a (c.c.) yönelirsiniz ve ondan yardım is-

tersiniz. İşte bu içe dönüşten bahsettiğimizde 'Elhamdülillah' bu günümüz içerisinde giderek daha fazla gerçekleşiyor. Özellikle de batıya baktığımızda bunu görüyoruz. Biz bu sorunun kaynağıyız ve bu alanda batıda çok da fazla araştırma yapılıyor. Yani buna küreselleşme diyebilirsiniz. Bunun adına sömürgecilik diyebilirsiniz, buna yalnızca modern batı toplumu yada modernite diyebilirsiniz. Nihayetinde bütün bunlar üzerinde düşünen Avrupalı düşünürler var. Yüzyıllardır, yüzyıldan fazla zamandır bunun üzerinde düşünüyorlar ve genel olarak baktığımızda neyin ters gittiğine bakıyorlar. Yani construction dediğimiz bir analiz yöntemi var. Bu yöntem asıl kaynağı 'orijinal kaynak' yitirilen, gerçeğe ulaşmaktan bahseden bir yöntem. Hâlbuki örneğin bugün içinden geçmiş olduğumuz zamanı batı modernitesi olarak ele alıyor ve bu işi Yunanlılara kadar götürüyor. Antik Yunanlar mesela, Allah (c.c.), tabi Allah (c.c.) demiyor ama onlar realitenin içerisine realitenin gerçekliğine indi deniyor. Bu, zaman içerisinde üstü örtülmüş, Platon, Aristoteles gibi kişiler tarafından üstü örtülen bir süreçten bahsediyoruz. Aslında batı kültürünün Yunan köklerine inildiğinde bu özün giderek zaman içerisinde kirlendiğini görüyoruz. Ama klasik Yunan dönemine indiğimizde Ortaçağa kadar bu sürecin yürütüldüğünü ve nihayetinde kolonizme, sömürgeleşmeye yol açtığını görüyoruz. Ve iki olay olduğunu tespit ediyoruz. Bunlardan bir tanesi Gra-

nada şehri yani Endülüs'ün son Müslüman kısmı, Hristiyanlar tarafından ele geçiriliyor ve aynı zamanda aynı dönemde Kristof Kolomb Amerika'ya gidiyor, Amerika'yı keşfediyor. İşte bu batı modernitesinin başlamasının tarihi, başlangıç noktası.

İşte bu noktada açılma yapabileceğiniz farklı noktalar ortaya çıkıyor, farklı araziler ortaya çıkıyor. Yani her ne kadar gidip orda katliamlar da yapsalar, sömürgeler de kursalar, bu elbette ki bahsetmiş olduğumuz şeyler onların yürütmüş olduğu sömürgeleşme, kolonizmin bir parçası. Bunun hala günümüzde de sürdüğünü görüyoruz.

Bu Kolonizm, sömürgeleştirme süreci içerisinde Beyaz Avrupalı erkek aslında diğer kişilerin üstünde gibi görünüyor, onlara üstün gibi görünüyor ve diğerlerinin de, diğer insanların da beyaz Avrupalı erkek tarafından kullanılması gereken objeler olarak ele alındığını görüyoruz. Ve bunun aslında metafizik olarak başladığını, eski Yunan içerisinde çıktığını ve Nietzsche tarafından mesela yanlış bir şekilde 19. Yüzyıl'da Almanya'da "Allah (c.c.) – haşa! – öldü" dediğini görüyoruz. Ama tabii ki aslında Allah (c.c.) ölmedi ama sizler onu öldürdünüz. Yani aslında bu tamamen maneviyatı gözden çıkaran, maneviyatı kaybeden bir akımın başlangıcı; yani insanlar ya yalnızca maneviyatı unutup yalnızca fizik üzerine yoğunlaşmaya başladılar göremedikleri bir dünyayı göz ardı ettiler ve tamamen fizik üzerine yoğunlaştılar. Dünyanın homojenleşmesi, değere-

rin kaybolması, bunlardan da bahsedildi. Önemli olanaklardan bir tanesi de şuydu; insanlar kendilerine yetebildiğini düşünüyorlar yani ben mesela şunu anlatıyordum. Mesela, tüketimle ilgili olarak Kur'an'da pek çok sure var, mesela şunu söylüyor; insanoğlu şükretmiyor ve bunu görüyor, buna şahit oluyor. İnsanlar daha fazlasını istiyorlar devamlı. Ve işte küreselleşmenin ruhu da bu, sömürgeleşmenin ruhu da bu, merkezinde yatan şey de bu. İşte bu dünya nöbetinde gemilere atlayacağız, gemilerden diğer gezegenlere gideceğiz ve orada da yine bu sömürgeleştirmeyi sürdüreceğiz. Orada da yeni hayvanların, yeni yerlerin bulunduğu gezegenleri fethedeceğiz gibi düşüncelerle, hezeyanlarla insanlar yaşıyorlar. Ve elbette ki hiçbir zaman gerçekleşmeyecek böyle bir hayalin peşinden gidiyorlar, böyle olacağını sanıyorlar. Ama bizim bu noktada kendimize dönüp İslam bize bu hususta nasıl çare olabilir; bunu düşünmemiz lazım.

Dünyanın pek çok yerinde hilafeti geri getirmeye çalışan, şeriatı geri getirmeye çalışan insanların olduğunu görüyoruz. Bu sürecin içerisinde neyin gerekli olduğunu bilmeden bunu yapıyorlar. Çünkü bu süreç içerisinde aslında bizim asıl ihtiyaç duyduğumuz şey maneviyattır. Mesela bundan önce Kayseri'de yaptığımız konuşmalarda şunu da ifade etmiştim: Allah en başından bu yana zaten sizinde bilebileceğiniz üzere her şeyi anlatıyor bize. Allah, mesela Fatiha

suuresinde bunları anlatıyor, işte başlangıç surelerinde aslında her şeyi orada görebiliyoruz. Her şey var. İşte bunu oraya koyduğumuzda bize ondan hemen sonra söylediği şey; “elif lam mim.” İşte üç harf; Allah diyor ki; size bunu anlatıyorum, sizin buna inanmanız lazım ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyorsunuz. Yani aslında halihazırda bize insan zekâsını anlatıyor. Ve Celalettin-i Rûmî mesela; “Orduda bir asker gibidir âlim!” der. Ve bir kral geldiğinde onun akli ortadan kaybolur çünkü kralın ortaya getirmiş olduğu ışık onun o bilgeliğini gölgeler. Ve yine Kur’an-ı Kerim’de şöyle deniyor: “Bu kitaptan şüphe edilemez!” Ve yine şüphe edilemeyen şey kanıtların ötesindedir. Tüm görüşlerin ötesinde-sin. Bilim değildir bu. Yani bilim ancak eğer hipotezinizi kanıtlayabilirseniz işinize yarar, Kur’an sizin kanıtlayabileceğiniz veya kanıtlayamayacağınız bir şey değildir. Yani burada benim ifade etmek istediğim şey aslında; Kur’an’ın size rehberlik edebilmesi için takvaya ihtiyacınız var. Kuran size takvayı veremez; sizin öncelikle takvayı öne almanız lazım ki, Kur’an’ı takip edebilirsiniz. İşte eğitimin de burada ki avantajı bu. Eğer biz eğitim içerisinde bu yolu izlemek istiyorsak öncelikle hemen takvaya eğilmemiz lazım. Allah (c.c.), içerisinde görülmeyen kişilerden bahsediyor. Yani sizi kişisel hislerinle yaşayamayacağınız, göremeyeceğiniz, duyamayacağınız şeylerden bahsediyoruz, gaipen bahsediyoruz.

Dolayısıyla İslam’ın iki ilkesine bak-

tığınızda İslam’da namaz çok önemli, dua çok önemli, cemaatle namaz kılmak çok önemli ve ayrıca Allah’ın (c.c.) bize verdiğini vermek önemli, bunu kullanmak önemli. İşte Müslümanlığın temelinde de bu yatıyor; Allah’ın (c.c.) size verdiğini siz de başkasına veriyorsunuz. Bu aslında tüm Müslümanları bir arada tutan bağlantı noktasıdır. Ama ne yazık ki bu hayatta insanların çok daha fazlasını istediğini, devamlı fazlasını istediğini ve kimse ile hiçbir şey paylaşmak istemediğini görüyoruz. Ama hâlbuki İslam’ın temelinde, işte müfredatın da en ötesinde en önceliğinde işte takvayı takip edin ve size verdiğimi başkaları ile paylaşın, diyor. İşte başarının kilit noktası tam da bu!

Dolayısıyla Allah (c.c.) şunu söylüyor Kur’an’da; “Bu aydınlanma Âdem (a.s.) ile başlıyor.” İşte bizimle Batı modernitesi arasındaki fark bu. Batı modernitesi şunu düşünüyor; işte yüz yıl öncesine gittiğimizde her şey çok karanlıktı ve daha ne kadar geriye giderseniz her şey çok daha kötüydü, diye düşünüyorlar. Ama biz bunun tersinin doğru olduğunu biliyoruz. Bizler Âdem (a.s.)’a kadar tarihin gittiğini biliyoruz ve Allah (c.c.) tarafından Allah’ın (c.c.) gönderdiği mesajları iletenler tarafından aslında bir rehberlik dönemi olduğunu görüyoruz. İslam ülkelerinin süreç içerisinde geçtiğini görüyoruz. Hâlbuki Batıda bunun tersi düşünülüyor.

Biz şu anda yaşadığımız dünya içerisinde bu karşı zıtlıkların olduğunu görüyoruz. İşte bunlar Allah (c.c.)

tarafından rehberlik edilenlerdir. Biz Allah'ın (c.c.) bize yardımcı olmasını istiyorsak bunları yapmamız lazım. Eğer Allah'ın (c.c.) yardımı olmazsa hiçbir şey yapamayız. İnsanlar kendi kendilerine yetebileceğini düşünmekle aslında şu anda lanetlenmiş durumdalar. Çünkü bu en büyük küfürlerden bir tanesidir. Elbette ki hiçbir zaman kendimize yetemeyiz, devamlı Allah'ı (c.c.) aramalıyız, Allah'ın (c.c.) bize vermiş olduğu şeylerin peşinden gitmeliyiz ve her zaman Allah'ın (c.c.) kendisine daha yakın olmamız için verdiği fırsatları kullanmalıyız, bu imkânlardan faydalanmalıyız.

Daha sonra Kur'an bize, insanların neden Müslüman olmadığını söylüyor, neden diğer kâfirler mümin değildir,

neden inanan değildir; akılsız oldukları için mi, yeterince bilip bilmedikleri için mi, yeterince teknolojiyi sağlayamadıkları için mi, aptal oldukları için mi? Hayır; bunların hiçbirisi değil. Onlarla tartışabilirsiniz, onlarla konuşabilirsiniz, onları uyarabilirsiniz, onlara kanıtlar sunabilirsiniz, onlara hep aynı gelir. Onlar bunu göremezler anlayamazlar. Ama tabii ki bu onların anlayamayacakları, onlara bunu söylemememiz gerektiği anlamına gelmiyor. Yalnızca onlara söylesek de herhangi bir şey değişmeyecek. İnsanların inanan olmamasının nedeninin arkasında kalplerinin mühürlenmiş olması var. Yani kalplerinin mühürlenmiş olması en büyük tehlike. Küreselleşmenin Batı modernitesine olumsuz etkilerinden

bahsederken; asıl tehdit aslında kalbimize gönüllere yönelik olarak ortaya koymuş olduğu tehdittir.

Dinleme son derece derin bir konudur. Dinleme, yalnızca duymaktan ibaret değildir. Dinlemek dikkat etmektir, dikkat göstermektir. Murakbeden bahsediyorlar, Allah'ı (c.c.) aramaktan bahsediyorlar. Yani sanki delikten çıkacak fareyi bekleyen kedi gibi bahsediyor. Bu kedi son derece odaklanmış durumda. İşte bizim de bunu öğrenmemiz lazım. Bize yardımcı olabilecek kaynağa, yardım kaynağına odaklanmamız lazım. O yardım kaynağı da ancak Allah'dır (c.c.). Allah (c.c.) bize yardım ederse muvaffak olabiliriz. Ama ancak biz kendi kendimize yetemeyeceğimizi anlarsak bunu yapabiliriz. Eğer kendi durumumuzun kontrolünü ele alıp Allah'ı (c.c.) hatırlamadan bunu yapabileceğimizi zannedersek o zaman yanılırız, yanlışlığa düşeriz. İşte sorun bu. İngiltere'deki İslami okullarda yaşanan sorun tam da bu. Biz yapmamız gerekeni yapıyoruz. Ama çocuklar buna ilgi göstermiyor. Çünkü onları biz İslam'a doğru şekilde davet edemiyoruz.

Şimdi sonuca gelecek olursak; uygulama açısından baktığımızda bence şunu hatırlamamız lazım; Batı modernitesinin en önemli noktalarından bir tanesi planlama ve yapılandırma konusu. Planlamayı çok seviyorlar, yapı ortaya koymayı ve aynı zamanda takip edilmesi gereken bir yol ortaya koymaya çalışıyorlar. İşte sorunun metodolojisinin bir kısmı da bununla ilgili.

Yani mü'minin yolu, Allah'ı (c.c.) hatırlamaktan geçiyor, olabildiğince fazla Allah'ı (c.c.) hatırlamak önemli. Aynı zamanda Allah'ın(c.c.) yolundan gidenlerle bir arada olmak, Allah'ın (c.c.) yolunda yolculuk edenlerle, o yolu takip edenlerle birlikte olmak. Çünkü Allah'ın (c.c.) peşinde olan kişi Allah'ın (c.c.) sevdiği kuldur ve Allah (c.c.) sizi sevdiğinde siz ne istiyorsanız size verecektir. Bence işte çözüm burada; işte bu nedenle şimdi bu metodolojiyi nasıl uygulayabiliriz, bu metodolojiyi eğitim sürecimiz içerisinde hem çocuklar için hem yetişkinler için kullanabiliriz, bunu düşünmemiz lazım. Teşekkürler.

Mustafa Alkan: Sunumları için Prof. Dr. İbrahim Lawson Beyefendiye çok teşekkür ediyoruz. Şimdi ise soru cevap bölümüne geçiyoruz. Sorusu olan var mı?

SÖZ ALMA - YORUM;

Merhaba; aslında ilk soruyu sorarak soru sorma bölümünün de başlamasına vesile olmak istedim bir anlamda. Ve gerçekten çok duygulandım ve çok etkilendim bu sunumdan. Fatih Projesinde yazılım birimine bakıyorum. Ve bu aslında sözünü ettiğimiz konularla da bir nebze ilgiliz. Üzerimize de bir takım çıkarmamız gereken ödevler, notlar var. Ayrı ayrı, Sn Muhammed Azmi ABDULHAMİD Beyefendiye, İbrahim LAWSON Beyefendiye ve Oya AKGÖNENÇ hocamıza çok teşekkür ediyorum. Ve Oya hocamızın en son söylediği o yedi maddeyi tek tek yazdım, bir ödev olarak yazdım onları, teşekkürlerimi sunuyorum ben.

SORU:

(Alper EFE–Dinleyici)

Selamünaleyküm. Özellikle yabancı misafirlerimiz hoş gelmişler, ayaklarına sağlık, ellerine sağlık, emeklerine sağlık. Bizi uzaklardan gelip de aydınlatmaları çok takdire şayan bir durum bunu ifade edeyim. Yani benim soracağım soru bir şahsa değil üç konuşmacıdan herhangi biri bu soruya cevap verebilir. Ortaya bir tablo kondu, bir resim çizildi. Bu çoğu zaman da bizim eğitimci olarak duyduğumuz bir şey. Emperyalizmin, kapitalizmin, materyalizmin ortaya koyduğu bir eğitim sistemi var özetle. Ve biz bundan şikâyetçiyiz. Bu tespit, bu teşhis çok dillendiriliyor, burada da dillendirildi. Yapılması gereken somut şeyler noktasında biraz sıkıntı var diye düşünüyorum.

Mesela biz bir öğretmen olarak, alternatif olarak ortaya koymamız gereken şey ne? Ortada bir güç var ve bu güç bir eğitim sistemi geliştirmiş ve bunu bize dikte ediyor. Bu işte içinde Allah (c.c.) yok, iman yok, ahi-ret bilinci yok, genelde materyalist, tıbbi dünyaya hitap eden bir eğitim sistemi var. Ve bu tahakküm batının üzerimize dayatmasıyla doğu toplumlarını eziyor. Yani biz doğu toplumları olarak tamam maneviyyata dönmeliyiz, gibi genel şeylerden hariç somut olarak bizlere tavsiye edeceğiniz ne olabilir? Sizlerden bu konuda tavsiye istiyoruz. Teşekkür ederim.

CEVAP;

Azmi Abdulhamid: Evet, çok önemli bir soru sordunuz, şunu hatırlıyorum: Kur'an içinde mesela en çok vurgulanan noktalardan bir tanesi, bu ayetlerden vurgulanan noktalardan bir tanesi açıklık. Eğer netlik, açıklık yoksa hangi kavramı kullanacaksınız? Kafanız karışır, dikkatiniz dağılır. Ve Allah'ın (c.c.) rehberliğinden saparsınız, kaybolursunuz. Mesela (Yusuf suresi) 108. ayette şöyle diyor; " Kul nedir, şariat öğretilir, şeriata geri gelmek emrediliyor. Ve bu benim yolum!" deniyor. İşte burada netlik sorusu, açıklık sorusu ortaya geliyor. Hangi yoldan bahsediyoruz, hangi yolu takip ediyorsunuz, hangi

yoldan gidiyorsunuz? Eğitim konusuna geldiğimizde ise; gerçekten karanlıktayız. Mesela öğretmenlere sorarsanız onlar diyeceklerdir ki, benim işim bu müfredatı bitirmek, tamamlamak. Öğrencilere soracak olursanız; burada eğitim almanın amacı ne? Diyeceklerdir ki; benim iş bulmam lazım. Dolayısıyla burada önemli olan şu; yani bu benim yolum dediğinizde ve Allah'a dönmelisiniz dediğimde aslında şunu anlatmaya çalışıyorum; Onu gerçekten anlamamız lazım, idrak etmemiz lazım. Nereye gidiyoruz, işte bu eğitimle nereye gidiyoruz. Eğer Allah'ın yolunda değilsek sayın Prof. Dr. İbrahim Lawson'un da söylediği gibi Allah'ın yolunda gitmiyorsak o zaman tüm bu bütçeler, tüm bu müfredatlar, tüm bu eğittiğimiz öğretmenler, milyonlarca milyarlarca dolar harcadığımız bütün bu paralar hiç bir şekilde etki etmiyor demektir. İşte benim size cevabım şu şekilde olacak; Bu ayet temelinde düşünmek lazım. Yani, biz eğitim kavramı dediğimizde neyi kastediyoruz? Bu noktada açık olmamız lazım ve bunun içinde Kur'an'ın referansları olan ilkeler yer almalı. Vermek istediğiniz öğretiler, vermek istediğiniz terbiye bunun içerisinde yer almalı. Ve aynı zamanda öğrencilere ne telkin etmek istiyorsunuz? En önemli olan şey bu. Yani yalnızca müfredatın şekillendirilmesiyle ilgili

değil, tabi aynı zamanda bu kavramı anlayan öğretmenlerden oluşan bir çekirdek grup olmalı. Ve son olarak da şunu ifade etmem lazım. Bizim sistemimizin en büyük başarısızlığı şu; biz öğrencilere örnek olabilecek insanlar yetiştiremedik. Öğrencilere örnek olabilecek, liderlik yapabilecek, örnek gösterebileceğimiz davranışlarıyla, tutumuyla, yaşama şekilleriyle, hayatlarıyla, sosyal hayatlarıyla öğrencilere örnek olabilecek öğretmenlerimiz yok. Ve Sayın İbrahim Lawson ile de konuştum, prophet (peygamber) diyoruz peygamber diyoruz yani aslında aslında bir mesaj verici, tabi İngilizce de kullandığımız söz prophet (peygamber) sözcüğü profesör filinden geliyor. Ama bu aslında çok da doğru bir tabir değil İngilizcede. Sayın İbrahim Lawson ile de biraz önce konuştuk. Dolayısı ile eğitimin doğru mesajı vermesi çok önemli, açık net mesajı vermesi çok önemli.

CEVAP;

İbrahim Lawson: Ben bir iki nokta ekleyebilir miyim? Çok kısaca cevaba bir iki not eklemek istiyorum. Özellikle somut açıdan mesela nasıl tavsiye verebiliriz diye bakacak olursak; bence kesinlikle kritik düşünceyi, eleştirel düşünceyi öğretmek çok önemli. Öğrencilere eleştirel düşünceyi öğretmek çok önemli.

İngiltere’de genellikle bu müfredat içerisinde kapsamıyor ama bence öğrencilere, gençlere, yetişkinlere mutlaka kritik düşünceyi, düşünmeyi öğretmemiz lazım. Yani ancak eleştirel düşünürseniz bazı şeyleri değiştirme fırsatınız olur. Ben mesela bu konu ile ilgili olarak bir makale hazırlıyorum; “Klasik pedagoji, eleştirel pedagoji. İslami eleştirel pedagoji” adı altında bir makale olacak ve bu da şu anda konuşmuş olduğumuz süreci aslında inceliyor ve bence bu okullarda da öğretilabilecek bir nokta. Yani sorununuzu nasıl analiz edebilirsiniz ve gerçekten herhangi bir ideolojinin kurbanı olmaktan nasıl kaçınabilirsiniz? Çocuklara mesela, internetin tehlikelerini öğretmek, mesela bununla ilgili düşünmek ve ne yaptığınızı düşünmek, dünyada neler olup bittiğini düşünmek... En azından bunun için elinizde bazı araçların olması önemli. Çünkü geçtiğimiz yıllar içerisinde şunu söylüyordum; insanların ne düşüneceklerini söylerseniz eğer onları bir gün için eğitirsiniz ama onlara düşünmeyi öğretirseniz hayat boyu bir eğitimin yolunu açmış olursunuz. Bence bu çok önemli bir nokta... Müfredat içerisinde bunun göz önünde bulundurulması lazım diye düşünüyorum.

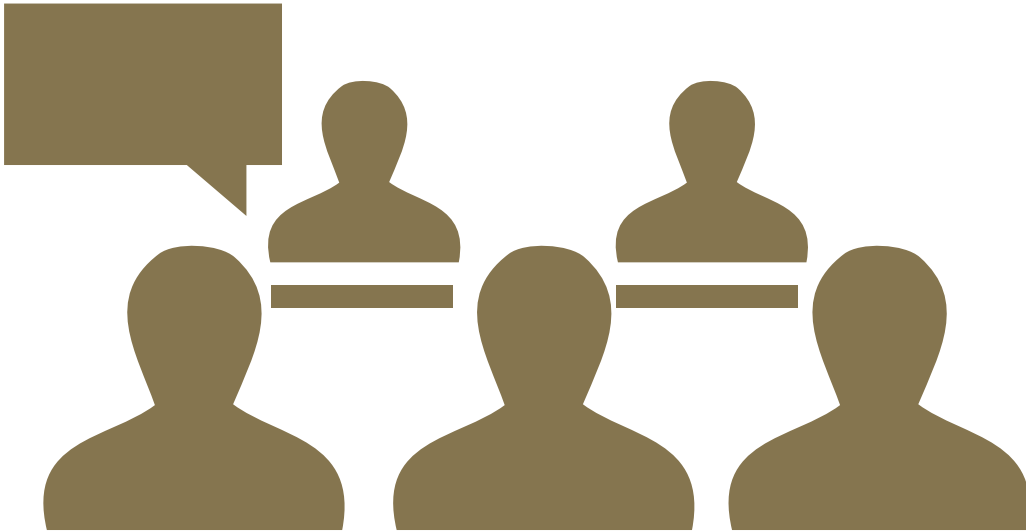
SORU;

Mehmet Tepecik (Dinleyici): İyi akşamlar. Sayın İbrahim Lawson'a bir soru sormak istiyorum. Dünyada dinler arası savaşın yaşandığı bir atmosferde bir tarafın diğer tarafı yenmeye alt etmeye çalıştığı bir zamanda, böyle bir mücadelenin olduğu bir atmosferde İslam'ın güzelliğini dünyaya nasıl yayabiliriz? Ben bir kanaatimi de burada bildireyim; Kur'an-ı Kerim'den edindiğim bilgiye göre Allah'ın dini Hz Âdem'den Hz Muhammed'e kadar tektir. Birden fazla din yoktur. Allah Âdem'den Hz Muhammed'e kadar zaman zaman peygamberler görevlendirerek, kitaplar indirerek insanlığı aydınlatmaya çalışmıştır. Yani birden fazla din yokken Allah'ın dini tek iken insanoglu peygamberlerin ismine ithafen, Allah'ın gönderdiği dinde isimler takmıştır. Mesela; bizde toplumu-

muzda Musevilik deriz, Hristiyanlık deriz. Peygamberlerin isimlerinden kaynaklı olarak Allah'ın dinine isim takılmıştır. Şunu demek istiyorum; birden fazla din olmadığına göre, Kur'an'da bunu bize bildirdiğine göre, İslam'ın güzelliğini dünyaya yayabilmek için görevli insanlar bir strateji hatası mı yapıyorlar acaba? Birden fazla din olmadığını, Allah'ın dininin tek olduğunu işleseler; insanlara bunu bu şekilde anlatsalar; acaba daha çok başarılı olmazlar mı? Teşekkür ederim.

CEVAP;

İbrahim Lawson: Öğretmenler olarak şunu biliyorsunuzdur. Öğrencilere öğretmenlik yapmak, öğrencilere bazı şeyleri öğretmek çok zor; çünkü direniyorlar. Sizin öğrettiğiniz, anlatmaya çalıştığınız konuya ilgi göstermiyorlar, kendi fikirleri var

vs. Aslında bu tüm dünyada böyle. İnsanlar inatçı, cahil ve aynı zamanda kendi doğrularını diretiyorlar ve dolayısıyla öğretmenler olarak çok zorlanabilirsiniz. Evet, bence de Muhammed (S.A.V.) bir eğitmendi, bir politikacı değildi, o bir muallimdi. Bu nedenle önünüzdeki öğrenciye bakmalısınız. Acaba ona ne öğretmeye çalışıyorsunuz ve nasıl o kişi ile iletişime geçebilirsiniz, iletişimi nasıl kurabilirsiniz? Mesela İngiltere’de bizim yaşadığımız sorun şu; hiçbir dine inanmayan, dinsiz olan kişiler ve mesela Allah’a (c.c.) inanırsanız işte bu Noel Baba’ya inanmakla aynı şeydir diyen kişiler var. Gerçekten bu ikisi arasındaki farkı anlayamıyorlar. Yani Noel Baba’ya inanmakla Allah’a (c.c.) inanmak arasındaki farkı göremiyorlar. İşte bu nedenle kendinizi hazırlamanız lazım böyle şeylere. Ama bence insanlarla iletişim kurmanın en önemli en kolay yolu, samimi olmak. Samimiyetimiz çok önemli. Çünkü insanlar mesela (S.A.V.)’e bakıp O’nu seveceklerdir. Yalnızca onu severek, yalnızca onu dinleyerek İslam’a döneceklerdir. Bence bunu uyandırmamız lazım. Peygamberimiz (S.A.V.) hiçbir zaman hiçbir şeyi takdir etmeyen, düşmanca tavır takınan, saldırgan bir insan olmadı. Her zaman şunu söyledi; “Allah yarattıklarını sever ve yarattıkları için, kulları için en iyisini ister!” der-

di hep. Yani işte bunun bir örneğini ortaya koymak lazım. İnsanlar Müslüman oldukları zaman nasıl mutlu oluyorlar ve nasıl başka insanlarla farklı farklı şeyleri paylaşmak istiyorlar. Yani ideolojiden, doktrinden uzaklaşarak bunu yapmak lazım. Bunun gerekçesini de bulmak önemli değil. Dava aslında kalbinizden gönlünüzden gelen bir şeydir ve herkesin kalbi vardır. Ve bununla birlikte herkes bence kalbiyle aslında onların da neye ihtiyacı olduğunu görür. Bence her şey bu şekilde olmalı. Bu sevgiyi nerede bulabilirsiniz? İslam’ı insanların kalbinde görebilirsiniz. Bence o da tam da aramamız gereken, İslam’da aramamız gereken yer bu. İnsanların kalbinde aramalıyız. Çünkü Allah (c.c.) ordadır, İslam ordadır. Tabii ki siyasete hiç girmeyelim, ekonomiden bahsetmeyelim demiyorum, ama bence asıl nokta bu, asıl önemli olan nokta bu, ihlas yani. İşte bunlara sahip olduğunuzda o zaman insanlar da bunu kabul ediyor. Yani bence insanın doğasında var. “Elestü bi Rabbikum!” demiştir mesela. Herkes Allah’ı (c.c.) gönlünde kalbinde aslında kabul eder, ama küfür kalbin mühürlenmesidir. İşte bu aslında çok büyük bir konu, çok ciddi bir konudan bahsediyoruz.

SÖZ ALMA – YORUM;

Dinleyici: Özellikle Oya Hanım’a

ve yurt dışından teşrif eden üstadlara çok teşekkür ediyoruz, güzel bir sunum oldu. Şimdi, üstad ayrıldı ona soracaktım bir kaç şey, ifade etmiş olayım. Azmi Abdülhamit Bey, özellikle küreselleşme ile millî ve manevî değerlerin yok edildiğini, savrulduğunu, yerli duruşların hakikaten küresel bir köy haline getirilen dünyada kaybolup gittiği üzerinde gerçekten vurgulayarak önemli açıklamalarda bulundu. Türkiye olarak da sorununuz burada. Yani küreselleşmeyi daha küçük ölçekte düşünürsek bugün Avrupa Birliği yolunda koşar adım giden bir Türkiye'yi görmekteyiz. Fasıllar açıldıkça gerçekten Türkiye'nin yıllarca ihmal edildiğini ama hiç olmazsa bir nüvesi var olan bir çekirdeği, var olan millî ve yerli değerlerinde yavaş yavaş törpülenerek bu yolda heba edildiğini görmekteyiz. Konu tabii eğitim müfredatları ile ilgili... Bu konuda gerçekten radikal tedbir alacak bir kadroya, Talim Terbiye Kurulu programlarında müfredatlarında ciddi manada bizim inançlarımızı, yaşayacak nesil yetiştirmek üzere adımların atılması ve kaybolup gitmekte olan millî değerlerimizin yeniden canlandırılması için, nesillere ruh vermek için bir takım köklü çalışmaların yapılması gerekmektedir. Tespit doğrudur, küreselleşme sadece Türkiye insanını, Müslüman toplulukları değil, bütün dünyadaki toplulukları hizaya

getirmek için yapılmış düzenlemeler silsilesidir. Bu bakımdan Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı'na gerçekten büyük görev düşmektedir. Zaten ÖĞ-DER'imizin de görevi, bir itici güç olarak, rehber bir kuruluş olarak Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu alandaki çalışmalarına yol göstermek, gerektiği kurullarda bunu yüksek sesle savunmak ve bir şekilde milletimize faydalı olacak çalışmaları ortaya koymaktır. Teşekkür ediyorum. Katkı olarak kabul edin.

Mustafa Alkan: Çok teşekkür ediyoruz. Katılımcılarımıza ayrı ayrı teşekkürlerimizi sunuyoruz. Soru faslını bitirdik efendim.

Mustafa Alkan: Evet, şimdi plaketlerini vermek üzere ÖĞ-DER Genel Başkanımız İsmail Hakkı AKKİRAZ Beyefendi, ayrıca Milli Eğitim Bakanlığımızdan Daire Başkanlığı görevini yürüten Mecit DÖNMEZBİLEK hocamızı ve Ankara ÖĞ-DER başkanımız Nurullah ÖZKUL Beyefendi buraya davet ediyoruz.

Nurullah Özkul: Tekrar çok teşekkür ediyoruz katılımlarınız için. Hayırlı akşamlar diliyorum. Sağ olun, var olun...

2014 KONYA ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Prof. Dr. Arshi Khan

**(Siyaset Bilimi ve Uluslararası
İlişkiler Uzmanı – Hindistan)**

Muhterem dostlarım, Ankara'dan İbrahim Bey, Nizameddin, sorumlu Yakub Bey, kardeşlerim, saygıdeğer büyüklerim, sevgili bacılarım...

Çok teşekkür ederim, burada bulunmaktan çok memnunum.

Konu, milli eğitimden bahsetmesi itibarıyla, çok ilgi çekici. Bildiğiniz gibi eğitim toplumumuzda çok önemli bir özgürleştirici faktördür. Eğitim, zihni düzenler. Eğitim, perspektifi, bakış açısını geliştirir. Eğitim, içinde hareket ettiğimiz çevreyi, düzenler. Ve düşünüyorum ki; milli müfredat meselesi sadece Türkiye özelinde değil, tüm Müslüman ülkeler için gayet dikkat çekicidir. Bildiğimiz gibi dünyada, Kuzey Kıbrıs dâhil, elli yedi

Müslüman ülke vardır ve tüm bu ülkelerde eğitim müfredatı problemi vardır.

İngiliz sömürge güçleri Hindistan'a geldiklerinde, Müslümanlar, çok önemli önyargılardan ötürü problem yaşamaya başladılar. Önce-leri Müslümanlar gayet iyi yaşıyorlardı. Ancak İngiliz sömürge yöneticilerinin ilk yaptıkları iş eğitim sistemine saldırmak oldu. Benzer durum Kıbrıs için de geçerli. Kıbrıs, 1876 ya da 75'te Osmanlılardan, Devlet-i Ali Osmaniye'den koparıldığında da İngiliz yöneticilerin ilk yaptıkları iş, eğitim sistemine saldırmak oldu. Benzer şey aynı zamanda Türkiye'de oldu. Çünkü Türkiye çok önemli bir devlettir. Türkiye bir "Medeniyet Devleti'dir". Türkiye, kültürlerle doludur. Türkiye medeniyet, kültür ve ahlak sistemi sahibidir. Türkiye çok güçlüdür. Ancak Türkiye'nin eğitim sistemine baktığımızda batı bakış açısı temelinde şekillendiğini görürüz. Elbette ki bu önemli bir problem teşkil eder. Hindistan'da da gerçekleşmiş olan aynen budur. Ve düşünüyorum

ki, Türkiye’de her şeyi yeniden gözden geçirmek için ciddi tartışmaların gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Özellikle sosyal bilimleri... Özellikle tarihi, politik bilimleri... Bu alanlarda politikaların nasıl yeniden yapılandırılacağını, önceliklerimizin ne olması gerektiğini düşünmek zorundayız. Yoksa ciddi problem yaşıyoruz.

Size iki örnek vereceğim: Globalizasyonu ele alalım. Bazı insanlar bundan liberal ülke anlar, bazıları açık ekonomi, bazıları market ekonomisi, liberal ekonomi, serbest ekonomi... Ve liberal ekonomi, mobil telefonlar, televizyon, internet, sosyal medya, twitter, facebook, medya, alışveriş merkezleri... Bunlar, bu süreci, gelişmeleri dünyaya yayan, bizim zihnimizi değiştiren vasıtalar oldular. Bu vesile ile globalizasyonun birçok ülke, birçok batılı olmayan ülke için ne kadar kötü, ne kadar tehlikeli olduğunu görebiliriz. Fakat bunlar nasıl bizim tarafımızdan, kabul gördüler? Derseniz ki bu neden kötü? Ben bu kötü demiyorum, bu birçok ülke için uygun ya da üstün değil, diyorum. Çünkü globalizasyon, tüm konseptleri ile yanlıştır. Neden? Çünkü globalizasyon, liberal bakış açısına dayanmaktadır ve liberal perspektif Türk perspektifini temsil etmemektedir. Ben, Türkler, Osmanlı’ya geri dönsün demiyorum. Bu mümkün değil. Ancak ben eminim ki Türkiye kendi tarihinde, onu

bir model haline getirecek birçok şeye sahiptir. Örneğin birçok elyazması, özellikle Osmanlı elyazmaları, akademisyenler tarafından kullanılmamaktadır. Çünkü birçok Türk, Osmanlı yazısını bilmemektedir. İşte bu eğitim, liberal eğitimidir ve bu kötü eğitimidir, problemlidir. Neden globalizasyon bir problemdir? Globalizasyon, liberal olmayan ülkeler için bir problemdir ve Türkiye liberal olmayan bir ülkedir. Liberal, batı modeli temelli demektir. Türkiye’nin, Mills, Rousseau, Karl Marks, Hegel, Kant gibi düşünürleri yoktur. Bunların perspektifi, paradigmaları, görüşleri kendilerine özgüdür. Bizim kendi insanlarımız, kendi filozoflarımız vardır.

Batı eğitim sistemi, spesifik bir sistemdir ve bu spesifik sistem coğrafya ile ilişkilidir. Bu coğrafya Kuzey Amerika’dır. Bu coğrafya Avrupa’dır. Bu coğrafya Avusturalya’dır. Binaenaleyh, liberal perspektif coğrafyanın ürünüdür. Liberal perspektif, kültürün ürünüdür, kendi kültürlerinin. Vatikan kültürü... Nedir Avrupa’nın, Batı Avrupa’nın meziyeti? Çünkü onlar ötekileri tanımlarlar. Ortaçağlara, güçlü ulusların, İngiltere ve diğer bölgelerdeki parlamenterlerin yükselişine bakalım. Bunlar hep seküler güçlerin yükselişidir. Batı medeniyeti seküler temellidir ve sekülerizm dini olmayana yüksek, dini olana ise alçak bir pozisyon ver-

mektir. Bu, batının metodudur. Ben, bu kötüdür demiyorum. Onlar için iyidir. Fakat bizim için, Müslümanlar için bu kabul edilebilir, değildir. Biz milliyetçiliği kendi prensiplerimiz olarak kabul edemeyiz. Biz ırkçılığı kabul edemeyiz, Alman ırkçı kültürü en iyi şeydir gibi bir şey diyemeyiz. Biz Marksist diyalektik metodu süper bir felsefe olarak kabul edemeyiz. Biz Hegelci diyalektiği kabul edemeyiz. Neden kabul edemeyiz? Çünkü bu bizim kültürümüzün, İslam dininin bir parçası değildir. Bizim dinimize göre Allah (c.c.) en üstün varlıktır ve biz sorumlu insanlarız. Biz beden ve ruhtan oluşuruz. Biz sadece arzuların ve bencilliğin tecessüm ettiği varlıklar değiliz. Bu durum hayvanlar için geçerlidir. Ancak Batı kültüründe her şeyin insan merkezli olduğunu görürsünüz. İnsan her şeyin kahramanıdır. Her şey insanlar içindir. İnsan kendinin efendisidir ve insan tüm öteki şeylerin kontrolüne sahiptir. Görüldüğü gibi liberal perspektife göre insan her şeydir, bilim gerçekliktir ve materyalizm gelişimdir.

İslam'da insan her şey değildir. İnsan sadece özgür değildir, vazifeleri vardır. Materyalizm, İslam'a göre, gelişim değildir. Örneğin gelişim, sizin iyi bir ev, iyi elbiseler sahibi olmanız anlamına gelmez. Eğer toplumda evsiz fakirler, gerçek anne veya babadan mahrum çocuklar varsa, bu İslami gelişme değildir. Ancak bu,

batıda, Avrupa'da gelişim olarak anlaşıyor. Materyalist kıtas, bu şekilde, gelişimin gerçek kıtası olarak öne çıkmaktadır. İslam için ise o bir kıtas değildir. Benzer şekilde liberal perspektifte kapitalizmi görürüz; ayrıca ritim ve Kantçı barışçıl demokrasiyi görürüz. Aynı zamanda John Locke'un selektif kriterini görürüz. John Stuart Mill'i görürüz. Bu kıtas neye uygulanır? İslam'da, İslami ideolojide, insanın yükümlülüğü, gerilememek, materyal hazlar ile bencillik ile motive olmamaktır. Görüldüğü gibi bunlar tamamen farklı paradigmalardır. Liberale karşı, liberal olmayan... Türkiye liberal bir ülke değildir. Liberal, İslami değildir. Hindistan, liberal değildir. Malezya liberal değildir. Neden değildirler? Çünkü bunlar seküler bir ulusal karaktere sahip değildirler. Biz tarihi insanlarız. Bizim bir tarihimiz var. Liberal perspektifte tarih önemli değildir. Onlar tarih sonrası toplumda yaşıyorlar. Tüm bu faktörler zihni yapılandırır. Bu duruma, Bilinci Batı Modernitesi'ne Dayalı Refleksif Yeniden Yapılandırma deniliyor. Tekrar edeyim: Bilinci Batı Modernitesi'ne Dayalı Refleksif Yeniden Yapılandırma. Yani ben, size bakarak kendimi yeniden yapılandırıyorum. Bu Refleksif Yeniden Yapılandırma'dır. Bu mümkün değildir. Bu Avrupa'nın egemenlik sebebidir. Bu organizasyon, Afrika'da birçok fakir ve aç insan meydana

getiriyor. Hindistan'da ve Türkiye'de birçok probleme neden oluyor. Büyük İslam Coğrafyası bununla ilgilenmiyor. Biz sadece gelişim, gelişim, gelişim derdindeyiz. Gelişim sadece para değildir. Gelişim aynı zamanda şuur, ahlak, maneviyat ve mental karakterdir. Görüyorsunuz, batı eğitimi bizi, liberal ekonomik modeli en iyi model olarak kabul etmemiz için nasıl körleştiriyor, koflaştırıyor, cahilleştiriyor. Gözümüzü kapatıyor. Batı modelinin zaferini, yüceliğini kabul etmemizi dayatıyor ve ben diyorum ki; bu bizim zihinlerimizde ortaya çıkan bir hastalıktır. Bir örneğim daha var. Terörizmi ele alalım. Şiddeti... Göreceksiniz ki, son on-on beş yılda terörizm üzerine hiçbir gerçek analiz yapılmadı. Biz sadece terörün, liberal batı menşeli tanımını kabul ediyoruz. Kim terörist? Müslümanlar. Kim şiddet uyguluyor? Müslümanlar. Kim problem yaratıyor? Müslümanlar. Müslüman, şiddet, İslamofobi, İranofobi... Tüm bunlar... Eğer birisi bunlar hakkında bir makale yazarsa, yayınlanmaz. El-cezire'de yayınlanmaz. Sadece Milli Gazete'de yayınlanır. Çünkü sizin ideolojiniz, sizin fikriniz uymaz. Burada esas nokta nedir? Gerçek, yerini kaybetti. Gerçeğe yer kalmadı. Sadece propagandaya yer var. Böylece her şeyin iki şeyden kaynaklandığını görürsünüz: Yabancı fonlama ve internet. İki anne ve baba. Size beş-altı

kitap örneği vereceğim. Paul Woodward'ın bir kitabını okudum. Kendisi Washington Post'un yardımcı editörüdür. Bir kitap yazdı: Obama'nın Savaşları. Kitabın adı; Obama's Wars (Obama'nın Savaşları). 441 sayfadır. Woodward bu kitapta, CIA'nin kırk yıl içerisinde atmış milyar dolar harcadığını iddia ediyor. Ayrıca Amerika ve Suudi'lerin nasıl problemler yarattıklarından bahsediyor. Kitapta yazıyor. Başka bir kitap var; Stiffkol tarafından yazılmış. Kendisi bir Amerikan yazardır. Birçok ödül kazandı. Kitabın adı: Moskova. Dört yüz sayfadan uzun. CIA'in masrafının seksen milyar dolar olduğunu iddia ediyor. Bir örnek daha vereceğim. Üçüncü bir kitap var, bir Yahudi olan Bruce Riedel tarafından yazılmış. Bu adam İslam'dan nefret etmektedir. Başkan Obama'ya yakın bir isimdi ve dört Amerikan başkanı ile çalıştı. İki kitap yazdı. Bunlardan birisinin ismi Deadly Embrace (Ölümcul Kucaklaşma). Kitapta, Pakistan hakkında tüm kötülemeleri yapıyor. Amerika'nın Pakistan'ı bir dost olarak kabul etmemesi gerektiğini iddia ediyor. Bir kitap daha yazdı: The Search for Al Qaeda (El-Kaide İçin Arayış). Bu kitapta, dördüncü sayfada diyor ki; "2000 yılında Malezya'da yaşayan iki Arap terörist bir şekilde Amerikan topraklarına girmişler ve 11 Eylül gerçekleşmiş." Bruce Riedel'in tüm hikâyesi bu. Bir şekilde Amerika'ya girerlerse... Aynı

şey Stiffkol'ün kitabında, Moskova'da da yazıyor. Ancak o, bir araştırmacı olması hasebiyle, başka bir şey söylüyor. Ne diyor? Diyor ki; iki şüpheli Arap Malezya'da yaşıyor. Malezya gizli servisi bunlar hakkında bilgi toplayarak CIA'e aktarıyor. CIA'de bu iki Arap'a Amerika vizesi verilmesini sağlıyor. Bruce Riedel aynı şeyi söylüyor; ancak hikâyenin aslını anlatmıyor. Tüm terörizm projesi yabancı zihinler tarafından tasarlandı. Neden? Müslümanlar hakkında kötü bir imaj yaratmak için. Müslümanları ana akım toplumdan dışlamak için. Afrikalıları getiriyorlar. Bazı meczupları seçiyorlar, video çekiyorlar. Kimse Boko Haram'ın merkezinde ne olduğunu bilmiyor. El-Kaide'nin merkezinde neler olduğunu da kimse bilmiyor. Stiffkol'ün kitabında ve Ferhad'ın eserinde Usame bin Ladin'in Güney Sudan'da olup 96-97'de teslim edilecekken reddedildiği yazarken, benzer şekilde 1998'de Taliban, Usame'yi Suudi Arabistan'a göndermeye çalışıyor. Bu da gerçekleşmiyor. Kim, kime yardım ediyor? Eğer bir araştırma yaparsanız, kimse yayınlamayacak, satmayacak. Bu bir problem, büyük bir problem. Çünkü araştırma için maddi destek de gerekli.

Tüm bunların olmasını istemiyorsak kendi köklerimize dönmemiz gerek. Türkiye çok büyük, güçlü köklere sahip. Türkiye'nin saygı duyulması bir medeniyete sahip olduğunu dü-

şünüyorum. Uzun tecrübelerine dayanarak Müslüman ülkelere yardım edebilir. Türk insanı anlayışlıdır. Eğer bir şey yapabilirsiniz, bu çok iyi olacak tüm dünya için.

Teşekkür ederim.

Prof. Dr. İbrahim LAWSON
(İNGİLTERE)

Konumuz çok uzun zaman alacak kadar geniş ve ben son kırk yılımı buna sarf ettiğimi söyleyebilirim. Bugün size, birçok isimle anılabilen, bizim "Batı Modernitesi" diyebileceğimiz bir sorun hakkında bilgi vereceğim. Biz, İngiltere'de bir açıdan, Türkiye'nin geleceğini yaşıyoruz. Çünkü "Batı Medeniyeti" batıda, esasen Fransa'da başladı ve Modernite'nin eleştirisi de, gene Fransa'da, batıda başladı. Modern Batı Medeniyeti'nin problemleri de böylece yaklaşık 100-150 yıllık bir süreç içerisinde gelişti. 19. asırda yaşamış olan Nietzsche bir hikâye anlatır: Dağdan dönen deli bir adam gün ortasında elinde feneri ile pazarda bir şey aramaktadır. İnsanlar sorarlar; "Ne arıyorsun?". "Tanrıyı arıyorum..." der adam. "Ama Tanrı öldü! Onu biz öldürdük!" derler. Bu hikâye, daha iki yüz yıl önce batı medeniyetinde bir şeylerin ters gittiğini ve bir şeyle-

rin kaybedildiğini gösterir. Güneş, Allah'ın (c.c.) ışığı orada dururken insanların mantıksızca fenerle, kendi zihinlerinin ışığıyla aradıkları bir şey...

Ben bin dokuz yüz ellilerde doğdum. Batı toplumunda bir şeylerin ters gittiğini anlayabilen hızlı büyümüş bir jenerasyonun parçasıydım. Altmışlarda birçok genç insan batı medeniyetine karşı devrimci faaliyetler içerisine girdiler. Birçok arkadaşım, kendi ülkelerinde kaybolmuş olan aydınlanma kaynağı arayışı ile doğuya gitti. Ben kendim çalıştım ve şanslıydım; on dokuz yaşında okuldan ayrıldım. Çünkü batı eğitimi almak istemiyordum. Dünyanın farklı dinleri üzerine çalıştım ve bu arada Konya'dan Şeyh Süleyman Poyraz'ın -ki Celaleddin Poyraz hala Konya'da yaşamakta- da aralarında bulunduğu Türkiyeli Müslümanlar ile tanıştım. Onlardan İslam'ı öğrendim. Bu vesile ile Türkiye'ye, özellikle Konya'ya gelmeye karar verdim. Şems-i Tebrizi'nin öğretisi ile ilgilendim. Bu benim gençliğimden beri aradığım şeydi. Böylece Müslüman oldum. Hızlı bir şekilde eğitimle ilgilenmeye başladım. Çünkü eğitim ve İslam ayrılmazlar. Öğretmenlik eğitimi aldım. Felsefe çalıştım. Otuz yıl boyunca öğretmenlik yaptım ve yönetim, öğretmen yetiştirmek gibi eğitimin birçok kademesinde çalıştım. Araştırmalar yaptım; ancak hala bir şey-

lerin yanlış gittiğini düşünüyordum. Problemimizin ne olduğuna dair derinlikli araştırma yapabilmek için doktora yapmaya karar verdim.

Türkiye'de farklı problemlerin var. Bazı şeylerden yeni yeni zarar görüyorsunuz. İngiltere'de şimdi Müslüman okullar, iki erkeğin evlenebileceği, çocuk evlat edinebilecekleri ve bunun normal karşılanması gerektiğini, iyi olduğunu öğretmeye zorlanıyorlar. Bu dayatmaya göre buna karşı çıkmamalısınız. Eğer çocuklara İslam'ın buna cevaz vermediğini anlatmaya çalışırsanız, size fundamentalist deniliyor. Bu hafta gazetelerde çıkan bir yazıya göre fundamentalist iseniz radikal olursunuz ve radikal olursanız da terörist olursunuz. Yani problem İslam'ın kendisi. Bu İslam'ın Türkiye'deki problemi aynı zamanda. Çünkü batıda olanlar sizde de, Türkiye'de de zaman içerisinde gerçekleşiyor. Bu vesile ile araştırmamda olanların köküne, temeline inmeye karar verdim.

Her şey iki bin beş yüz yıl ewel, Klasik Yunan kültürü ile başladı. Araştırmamda çalıştığım filozof, burada adını bilmeyenin olduğunu sanmıyorum, Heidegger batıdaki gelişmeleri derinlemesine eleştiren filozoflardan birisidir. O da, her şeyin Aristo ve Platon ile beraber ters gitmeye başladığını iddia ediyor. Bu yanlış düşünme tarzı Yunanlar ile

başlıyor ve Hristiyanlığın gelişimini etkiliyor. Hristiyan, başlangıçta İsa Aleyhisselam'ın öğretisine dayanıyordu. O Hristiyan değildi, Yahudi idi ve dolayısıyla Müslüman. Yunan felsefesi, İsa Aleyhisselam'ın öğretisini tuttu ve yanlış Hristiyanlık içerisinde yerleşti. Rönesans ile Yunan felsefesinin yeniden keşfini engellemeyecek kadar zayıf bir dinin. Affedersiniz, biraz karışıklık olduğunun farkındayım.

Bildiğiniz gibi Rönesans, Avrupalıların Yunan felsefesini Müslümanlar vasıtası ile yeniden keşfettikleri dönemdir. Metinler antik Yunanca'dan önce Arapça'ya oradan Latince'ye çevrildi. Bu vesile ile Hristiyanlar kendi kültürel köklerini yeniden keşfettiler. Yunan kültürünün bu yeniden keşfi kilise tarafından direnç ile karşılandı. Çünkü kilise, neler olacağını öngörmüştü. Yunan felsefesi Avrupa'da yayılıp hâkimiyet kazanınca Hristiyanlık tükendi. Sonuç olarak Avrupalılar dini kaybetti. İngiltere'nin bir numaralı Hristiyan'ı, Canterbury Başpiskoposu, gazetelere; "İngiltere şu an Hristiyanlık sonrası bir toplumdur." şeklinde bir beyanatta bulundu. Hristiyan dünya görüşü gerilerken bilimsel-teknolojik dünya görüşü onun yerini aldı. Heidegger, bu bilimsel-teknolojik dünya görüşünün antik Yunan kültürü ile başladığını iddia ediyor. Bu süreç nihai manada dini yok edicidir; zira din

bilimsel değildir. Bu sürecin sonunda modern kültür ve bugün bizim konuştuğumuz problemler ortaya çıktı. Bu bilimsel-teknolojik kültürle ne yapabiliriz? Esas problemin çok derinlerde olması nedeniyle bu kültür zaman içerisinde durdurulamaz bir hale geldi. Yapabileceğimiz şey uyanış ve onu olduğu gibi, yıkıcı bir şey olarak görmektir ve tanımlamaktır. Bunun, yani yıkıcılığının kanıtını arıyorsanız dünyada olan bitene Medeniyetin Altı Krizi isimli eserin ışığında bakmanız yeterlidir. Film de çekilmiş olan ve edinebilirseniz izlemenizi önereceğim, 21. Yüzyıl dünyasının durumunun derinlemesine analiz edildiği bu eserin müellifi Nafeez Ahmad'dir. Eserde, hepsi Batı bilimsel-teknolojik dünya görüşünden kaynaklanan altı çok büyük problem ortaya konulur. Bu problemlerden birisi, bu kültürün aşırı düzeyde, yenilenemeyen ve zaman içerisinde tükenen petrol ve gazın tüketimine dayanması. Çağımızın büyük savaşlarının nedeni Modern Batı'nın, bu kaynaklara aşırı derecede bağımlı büyük bir ekonomiye sahip olmasıdır. Bu bağımlılık nedeni ile bu kaynakların kalanını kontrol etmeye çalışmaktadırlar. Baktığınız zaman bu Afganistan ve Irak saldırılarının da sebebidir. Bu savaşlar dünya genelinde düzensizliğe ve güvenlik problemlerine neden olmuşlardır. El-Kaide'yi biliyoruz. Usame

bin Ladin'in gerçekte ne söylediğini okursak, Amerika'ya dini nedenlerle değil, Müslüman ülkelerinden çıkması için saldırdığını söylüyor. Bunları, dünyadaki durumun sebeplerini anlamak zorundayız. Yoksa aynı saldırıları tekrar yaşarız. Bunların eğitimle ilişkisi nedir? Müfredattan bahsetmeden evvel, vizyon ve misyonu konuşmalıyız. Vizyon, misyon, amaçlar ve hedefler... Bunun için de çocukları içerisinde eğittiğimiz konteksti bilmek zorundayız. Biz çocuklarımızı bugünkü yıkıcı modern bilimsel-teknolojik dünya görüşü etkisi altında eğitmek durumundayız. Bunu anlamak durumundayız. Özellikle gençlere sesleniyorum: Bizden çok siz bununla yükümlüsünüz. Çünkü esas siz gerçekleştirecek olanlarla mücadele etmek durumunda kalacaksınız. Otuz-kırk yıl içinde durum kötüleşecek, Batı'da olan Türkiye'ye sirayet edecek. Bu nedenle dünyada olan biteni anlamalıyız. Sömürgeciliğin esas problemi, sizin kafanızın içine girmek, sizin dünyayı düşünme ve anlama şeklinizi etkilemek üzere tasarlanmış olmasıdır. Yani bu çok derin bir meseledir. Küresel bir kriz söz konusudur ve tüm sorunlarının nedeni de modern teknolojik dünya görüşüdür. "Ne yapılmalı?" sorusunun cevabı şudur ki; biz İslam'ı geri getirmeliyiz.

Bazı insanlara göre İslam bir ideolojidir. Bazılarına göre bir din... Ba-

zılarına göre yaşam biçimi... Oysa bunların hiçbirisi değildir. İslam insan oluşun gerçekliğidir. Bunu doğru bir şekilde anlayabilmek için Kur'an'a dönmeliyiz. Kur'an'ın hemen başlangıcında Allah (c.c.) bize tüm hikâyeyi anlatmaktadır. Fatiha'dan hemen sonra gelen ayet, "Elif-Lam-Mim"dir. Burada Allah (c.c.) der ki; "İnanın, bu size benim ifşa ettiklerim, gösterdiklerimdir, vaciplerdir. Ve siz bunu anlayamazsınız." Bu mukadderatın bizim kendi zihnimizle anlaşılamayacağını gösteren büyük bir derstir, özellikle de her şeyi anlayabileceğini düşünen insanlar için. Hemen ardından Allah (c.c.) olağanüstü bir ifade kullanır: "Bu kitabın içerisinde şüpheye yer yoktur." Bu da şu anlama gelir; "Bu kitap bilimsel değildir." Bilim, şüphe ve kanıta dayanır. Bilim, yanlış hipotezleri yanılsayabilme gücüne dayanır. Kur'an yanılsanamaz. Kur'an'da şüphe yoktur. "Zâlik el-kitabü lâ-ra'ybe fi[ha]." Bu da ona farklı bir anlama ile yaklaşmamız gerektiğini gösterir. Çünkü o "hüden li'l-muttakîn"dir. Bu şu anlama gelmektedir: Kur'an'ın size rehberlik etmesi için takva sahibi olmanız gerekmektedir. "Takva", İslami eğitimin birinci önceliğidir. Müfredatı düzenlemeye koyulmadan evvel takvanın ne olduğunu ve çocuklarda nasıl geliştirilebileceğini anlamak zorundayız. Eğer bunu yaparsanız, Rabbü'l-âlemîn size rehberlik eder. Başka bir reh-

berliğe de ihtiyacımız yoktur. Zamanımız daraldığı için birkaç şeye kısaca değineceğim ama sonraki ayetler de çok dikkat çekicidir. Sonraki ayet, “hüdâ li'l-muttkîn ellezîne yuminune bi'l-gayb”; “Onlar; ki gaybe inanırlar”. “Gayb” nedir? “Gayb” tam olarak bilimin dokunamadığı şeydir. Gayb, görünmeyendir. Kanıt ve delil yolu ile gelmez. Ve bu, hatırlanması gereken çok önemli bir şeydir ve biz bu b(i-lim)in çok üstatlarına sahibiz; ki Kon-ya’da yatmaktadırlar. Mevlana’nın zamanına baktığımızda İslam’ın ne kadar güçlü olduğunu görürüz. Neden güçlüydü? Çünkü Müslümanların kalpleri güçlüydü. Allah (c.c.) bu hususta bize neden bazı insanların imansız olduğunu da söylüyor. Diyor ki; “Kalplerinde iman olmayan insanlara ne dediğinin bir önemi yoktur. İnanmazlar. ” Bu Kur’an açık olmadığından değil, Allah (c.c.) onların kalbini mühürlediğinden . “Gözleri vardır, görmezler. Kulakları vardır, işitmezler”. İşte bu, çocuklarımız için endişe etmemiz gereken durumdur. Onların rızkı için endişelenmeye gerek yoktur. Rızkları Allah (c.c.) tarafından garanti altındadır. Sınav sonuçları için endişelenmeye de gerek yok. Çünkü Allah (c.c.) onların sınav sonuçlarını da halihazırda yazmış durumda. Çocuklarımız için endişe etmemiz gereken husus şudur ki; onların kalpleri mühürlenmemeli, kulakları mühürlenmemeli ve gözle-

ri önünde örtü olmamalı. Eğer bunu doğru anlamazsak gerisinin hiçbir önemi kalmaz. Bu benim otuz yıllık eğitimlik hayatımdaki tecrübedir, teorim değil. Çocukları, kalpleri İslam’ı tam olarak kavrayacak şekilde İslam’a geçirmek, en zor işlerden birisidir. Şurası da çok enteresandır ki, şu elimde gördüğünüz kitapta, modern Batı Medeniyet’inin iki bin beş yüz yılını eleştiren Heidegger’in yazdıkları ile Sufilerin yazdıkları birbirine çok benzemektedir. Sufiler, bu adamın yazdıkları ile aynı şeyleri yazıyorlardı. Bazen dilleri bile aynı. Bu vesile ile İslam ile Batıyı birleştirebiliriz. Sufilerin yazdıkları ile; ki bu İslam’ın kalbidir, bu adam gibi Batı medeniyetini sonlarına taşıyan insanların yazdıklarını birleştirebiliriz. Şeyhim; ki benim doktoramda da yol göstermiş ve bu kitabı önermiştir; bir Kuzey Afrika tarikatı şeyhi Ömer Reşid, çok önemli bir şey söylemişti: Bu adam, Martin Heidegger, İslam’ın kapısını tutmaktadır. Batıyı İslam’ın kapısına taşımaktadır. Bundan sonrası tek cümledir: “Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden resulullah.” İşte bu, Avrupa’nın geleceğidir. Bu Türkiye’nin geleceğidir. İnşallah!

Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
(Malezya İslam Teşkilatları
Başkanı)

Eğitimimizin en büyük problemi, parçalı kurallarının olmasıdır. Alanlara ayrılmış, parçalanmış bilgiye sahibiz. Parçalanmış ve her bir parçası birbiri ile bağlantısını koparmış bilgiye sahibiz. Yani evrensellik yok artık. “Üniversite” diyoruz; ancak üniversitelerimiz “üniversal (evrensel)” değil. Parçalanmış durumda. Bu nedenle bugün bir Amerikalı doktor veya bir avukat, İslam hakkında konuşma kabiliyetine sahip olamıyor. Çünkü fakülteler onları parçalamıştır ve aynı dili konuşamaz kılmıştır.

İkinci problemimiz ise eğitimin özelleştirilmesi, bir endüstriye dönüştürülmesidir. Çok iyi bir iş, çok yüksek ücretlerle çalışabilirsiniz. İşinizi profesyonelce yapmak yerine maksimum sayıda müşteri için uğraşıyorsunuz.

Üçüncü problemimiz, eğitimin ruhsuzlaştırılmasıdır. Buna ek olarak, eğitim, tanrısızlaşmıştır. Mevlana Celaleddin Muhammed er-Rumi demiştir ki;

Tüm mutlu gözler, Allah (c.c.) için ağlayandır

En cesur kalb, sadece Allah’tan (c.c.) korkandır.

Bu sona erdi. Eğitimde artık ruh yok, Allah (c.c.) korkusu yok. Bugün elimizde olan, eğitimin sertifikalaşmasıdır. Geleneksel İslam yıllarında da gördüğümüz sertifikalaşmadan değil; batı tarafından standardize edilmiş sertifikasyondan bahsediyorum. Batı tarafından kabul edilen diploma, lisans, yüksek lisans, doktora ve notlar peşinde koşuyorsunuz. Bu durum, geleneksel İslami sertifikasyondan ayrıldığı noktadır.

Bugün eğitimin sorunu, “anlamanın kaybolması”dır. Anlamanın kavranması söz konusu değil artık. İmanın anlamını kavrayamıyoruz. Adaletin anlamını kavrayamıyoruz. Sakînin, temizin anlamını bilmiyoruz. Anlamı yitirdik. Her şeyimiz batı tarafından tanımlanmış durumda. Her şeyin anlamını ancak batının ansiklopedilerinden öğreniyoruz. Şimdi, daha da kötü bir durumdayız. Anlamanın kaybindan, edebın kaybı noktasına savrulduk; ki bu da, yani edebın kaybı, eğitimin en tehlikeli bölümüdür. Peygamber, Allah’ın (c.c.) elçisi, diyor ki; “Allah (c.c.) bana en güzel edebi bahşetti.” Nedir edeb? Allah’ı (c.c.) bilmek, kendini bilmek ve neden burada olduğunu bilmektir. Budur edeb. Bugünkü eğitim kibri aşılarmaktadır. Ayetin “Allah’ın (c.c.) kulusunuz, başka da bir şey değil.” deme-

sine rağmen; alçakgönüllülüğü, ne olduğunuzu bilmeyi aşılammamaktadır. Bugünkü eğitim bize, “Bizim ibadetlerimiz, yaşantımız ve ölümümüz Allah içindir.” i öğretmiyor. Kur’an, “Oku, Yaratan Rabb’in adıyla!” diyor; biz ise sadece “ikra” diyoruz, sadece zengin olmak derdiyle okuyoruz. Bu, “bismi Rabbike’llezi halak (Yaratan Rabb’in adıyla)” değildir. Çünkü Allah’ı (c.c.) bilmek için okumuyoruz. Bu nedenle, marifetullahı, Allah’ı (c.c.) bilmeyi aşılammakta başarısız olduk. Marifetu’r-resulü, Peygamber kimdir? Neden peygambere muhtaç olduğumuzun, peygamberin bizim için ne olduğunun bilgisini aşılammakta başarısız olduk. Marifetü’l-kur’anı, ve Kuran’ın uygulanmasını aşılammakta başarısız olduk. Marifetü’l-insanı, ne olduğumuzun, neden burada olduğumuzun, nereye gittiğimizin, işlevimizin bilgisini aşılammakta başarısız olduk. Bunlara ilaveten, marifetü’l-islamı, İslam’ın bilgisini aşılammakta başarısız olduk. Bu, Profesör İbrahim Lawson’un “İslam’ın, Kur’an’da anlatıldığı haliyle, anlamını yitirdik.” dediği durumdur. “Ey inananlar! İslam’a tam olarak girin”. Bu ne anlama geliyor? Bu, İslam’ın parçalarında seçim yapamazsınız, onu bir bütün olarak kabul etmek zorundasınız, demektir. Diyemezsiniz ki; ben, sadece “ey inananlar! Oruç sizin üzerinize farzdır.” ayetini kabul ediyorum. İlk kısmını, yani oruç tutmayı kabul ediyorum.

Çünkü herkes fit olmak istiyor. Ancak sonraki kısmına, yani “kısası uygulayın” kısmına gelince vazgeçiyoruz. Bu durumda kimsiniz siz? Allah’ın (c.c.) bilgisine sahip olmak, bu hususta mutmain olmakla beraber, Allah’ın (c.c.) yasasını sorguluyorsunuz. Bu halde siz kimsiniz? İşte biz eğitim sisteminde maalesef kibri Allah’ın (c.c.) yerine koyup, Allah’ı (c.c.) yok saymayı aşıyoruz.

Allah’ın (c.c.) yasası ve insanların, devletin yasası çatıştığında, sormak istiyorum, hangisi kaybeder? Sorumu anladınız mı? Allah’ın (c.c.) yasası ve insanların, devletin yasası çatıştığında, sormak istiyorum, hangisi pes etmek zorunda kalır? Size söyleyeyim, Allah’ın (c.c.) yasası geri çekiliyor ve insanların yasası kabul ediliyor. Durum tam olarak budur. Bu durum, her şeyimizi modernleştirdiğimiz, tüm tesislerimiz, kurumlarımız ile modernleştirdiğimiz halde, neden dini uygulayan tek bir Müslüman yetiştiremediğimiz sorusunun da cevabıdır. Uygulayana saygı gösterme hususunda bile başarısız olduk. Kur’an’ı okuduğunuzda, bunun Allah’ın bizimle konuşması olduğunu anlamakta başarısız olduk. En talihsiz durum da şudur ki; Cat Stevens’in, Yusuf İSLAM’ın; ki Profesör İbrahim Lawson da kendisinin arkadaşısıdır, dediği gibi: “Batı, batan bir gemidir ve ne yazık ki Müslümanlar da bu batan gemiye binmek için

çalıyorlar.” “Ben bir Müslüman’ım ve İslam’ı tamamiyle uygulamak istiyorum.” dediğimizde problemler ortaya çıkıyor. Bunun nedeni, eğitimimizin çökmüş olmasıdır. Mevlana Celaleddin er-Rumi şunu söyler: “Bilgi denizdir. Dünya bir form, bilgi onun taslağıdır.” Şunu sormak istiyorum: Çocuklarımıza ne tür bir bilgi enjekte ediyoruz? Görebildiğim kadarıyla sadece enformasyon aktarıyoruz, bilgi değil. Çünkü Allah’la bağlantısını yitirmiş hiçbir şey bilgi değildir. Allah’la bağlantısını yitirmiş hiçbir şey bilgi değildir. Neden? Çünkü Allah diyor ki; “Bilmelisin ki -ki bilmek bilgidir- sen sadece Allah’ın kulusun, başka bir şey değil.” Çocuklarımıza aşıladığımız bu değil, o halde bilgi değil. Parmak izimiz ile internetten bize ulaşılabilir. Bu parmak izinin sunduğu, bilgi midir? Hayır, sadece enformasyondur.

Benim tavsiyem şudur ki; eğitimde reform için, öncelikle eğitimin İslami açıdan amacının ne olduğunu anlamalıyız. Eğitimin nihai amacı, “Ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk etsinler ve beni bilsinler diye yarattım.” ayetinde belirtildiği gibi “Yaratıcıyı ve ona nasıl davranmak gerektiğini bilmek” olmalıdır. İkinci olarak, müfredat sürecini de içermeli. Allah diyor ki; “Elem neşrak leke sadrak.” Yani kafada değil, “Sizin göğsünüzü açtım.” dediği gibi bilgi kalptedir. Zihne bilgi yüklemek, öğ-

retmenler için kolaydır. Bilimseldir. Ancak kalbe bilgiyi yüklemek, işte bu zor olandır. Çünkü ön koşulu, öğreticinin kalbinin temizliğidir. Hepiniz öğretmen ve profesörsünüz. Elimizde her türlü metod ve donanım var. Neden eğitimde başarısız? Çünkü kendimiz iyi örnek teşkil etmiyoruz. Aslında eğitimciler bugün çocuklar için kendileri kötü örnek olur hale geldiler. Anne ve babalar çocukları için kötü örnek haline geldiler. İşte bu bizim başarısızlık nedenimiz. Yani süreç, kalbimizi temizlemekle başlanmalı. Kur’an’ın dediği gibi “Sizin için önemli olan kalbinizi temizlemek ve hikmeti anlamaktır.” Bilgi, hikmettir ve hikmet Yaratan’ı bilmek, kendinizi bilmek ve bu dünyaya neden gönderildiğinizi bilmektir.

Müfredata gelince...

Başarısız olduğumuz şeylerden bahsettim. Marifetullah, marifetür-resul, marifetulkuran, marifetülinsan, marifetülislam... Kendimizden emin olarak bilmeliyiz ki en uygun müfredatın temellerini işte bu başarısız olduğumuz şeylerin bilgisi oluşturmali.

Tüm elli yedi İslam ülkesinde ve hatta İslami organizasyonlarda yurıkarıdaki hususlarda bir zaafiyet söz konusudur. İncelediğim tüm ülkelerde, özellikle İslam ülkelerinde gördüm ki eğitim sisteminin büyük bir sorunu vardır. Sadece müfredat de-

ğil, öğretmenleri, yani bu müfredatı uygulayacak olanları da değiştirmek gerekiyor. Hatırlıyorum ki; 1977'de Mekke'de yapılan Uluslararası Eğitim Konferansı'nda, gelen eğitimcilerin hepsi müfredatı, ders kitaplarını değiştirmekten bahsediyorlardı. Onlarla yapılabileceklerin sınırlılığını hüznle fark ettim. Benim ülkemde, Malezya'da da müfredatı değiştirmek yerine Batı'nın kabul ettiklerinin devamının iş bulmak için daha uygun olduğu gerekçesi ile ayak sürünmekte.

Şimdi size diyeceğim şudur ki; Türkiye öncü olmalı. Biliyorum, zor bir şey istediğim. Ancak benim bölge, Malezya'ya Portekizliler saldırdıklarında sultanımız, Raca İskender ne yaptı? Sultan Süleyman'dan yardım istedi ve o da en az on gemi yolladı. Ve şimdi siz, Türkiye, ayağa kalkıp İslami müfredat düzenlenmesi hususunda da öncü olmalısınız.

2014 SİVAS ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

**Prof. Dr. Mohammed Akhtar
SIDDIQI
(HİNDİSTAN)**

Bu çok çok önemli konferansın organizatörlerine çok teşekkür etmek istiyorum. Bu konferans küreselleşme, insan, insan ve küreselleşme arasındaki ilişki, küreselleşme ve eğitim arasındaki ilişki üzerine olacak. Gerçekten son derece önemli bir konferans. Sevgili meslektaşlarım, sevgili katılımcılar, sayın davetliler, hanımefendiler, beyefendiler ve bu panele katılan diğer konuşmacılar hepinizi Allah'ın selamıyla selamlamak istiyorum.

Bu akşam sizlerle birlikte gerçekten çok önemli konulardan bir tanesini tartışıyor olacağız. İnsan hayatı içerisindeki çok önemli süreçlerden bir tanesi eğitim. Eğitim dediğimizde aslında aklımıza öncelikle gelen, bir toplumu medenileştiren eğitim kurumlarıdır. Eğitim kurumları başladığından beri, aslında eğitim hayatın bir parçası haline geldiğinden beri ve yani Allah'ın elçileri, Özellikle de Allah'ın son elçisi Hz. Muhammed (SAV) kendisiyle birlikte Allah yüce

kitap, kutsal kitap Kuran-ı Kerim'i bizlere insanlığın eğitimi ve terbiyesi için göndermiştir. Peki, eğitim sürecinin amacı nedir? Diye baktığımızda, eğitim sürecinin amacı aslında insanı insan yapmaktır. İnsanı insanlaştırmaktır. Yani, "Esasında insanoğlunun hayatının amacı nedir, yaratılmasının amacı nedir, bunun idrakına varması nasıl sağlanır ve bu amacı nasıl takip etmek gerekiyor, bu amacın, bu hedefin peşinden nasıl gitmek gerekiyor ve hayatın amacını, yaşamın amacını yaratıcının bize gösterdiği şekilde nasıl amaca yönelik olarak hedefe ulaşmaya çalışmak gerekiyor?" bundan ibarettir aslında. Yani bu kapsam içerisinde eğitim sistemine baktığımızda ve eğitim sistemi dediğimde zaten aslında her tür eğitim sistemini ve her tür formunu kastediyorum. Genel olarak baktığımızda tabii özgün eğitim var. Açık eğitim var, yani aile tarafından verilen eğitim ve toplum içerisindeki medya vs. diğer kişiler tarafından verilen eğitim gibi. Bunun yanı sıra bir de pek çok açık ve uzaktan eğitim şeklinde verilen yine resmi eğitimin bir parçası olan süreçler var. Bütün bunların hepsini kapsıyor eğitim de-

diğimde. Bu kurumlar, işte bu tarz bir eğitim tarzı izleyerek farklı metodlarda eğitim vermeye çalışırlar ve amaçları, bu kapsam içerisinde eğitim verirken insanoğlunu iyi bir insan yapmaya çalışmaktır. Ben tabi bu noktada konuşmam içerisinde “İyi bir insanın amacı nasıldır, nasıl olmalıdır, Kuran’da nasıl ifade edilmiştir?” bundan bahsetmeyeceğim elbette. Çünkü şu anda konumuz bu değil; ama daha ziyade; mesela bu eğitimin bahsetmiş olduğumuz Kuran’da da belirtilen amaçlarına nasıl ulaşmasıdır? Bizim bu amaçlara ulaşmamızı neler engeller ve bunun içerisinde ahlaka, maneviyata ve aynı zamanda insanın öğrenme biçimleri içerisinde bazı şeylere ne kadar ihtiyacımız var? Bunlara değinmeye çalışacağım.

Küreselleşme sürecine de değinecek olursak; küreselleşme süreci aslında kendi kendine yani tek bir sistemden oluşan bir süreç değildir. Pek çok sürecin bir araya gelmesinden oluşur. Çünkü bu kapsam içerisinde milletler entegre oluyor ve yapılan çalışmalar entegrasyon sürecinde yürüyor. Bir yandan da Ekonomik rekabet sürecinin yürüdüğünü görüyoruz ve aynı zamanda bu ekonomilerin ve çeşitli ülkelerin uluslararası ticarete katılmaya davet edildiğini, cezbedildiğini de görüyoruz. Ticaretin işte bu şekilde uluslararası hale getirilmesi, küreselleştirilmesi ve aynı zamanda bunun

peşinden gelen ilgili çeşitli süreçler; yani ticari, uluslararası ticaretin peşinden gelen diğer süreçlerle birlikte insan hayatının aslında pek çok alanını da, pek çok noktasını da bu bağlamda küreselleştirdik. Bunlardan bir tanesi siyaset, bir tanesi kültür. Dolayısıyla yalnızca uluslararası ticaretten bahsetmiyoruz artık. Küreselleşme içerisinde artık küreselleşme gerçekten çok farklı şekillerde ve formlarda pek çok alanda kendini gösteriyor. Ve bunun aslında iki uçlu bir fenomen olduğunu söyleyebiliriz. İki yanı var. 1. boyutuna bakacak olursak, bu boyuta küreselleşme içerisinde devamlı bir büyümeden bahsediliyor. Uluslararası işbirliği ile birlikte ticaret, finans vs. bu gibi konularla büyümeye yönlendiriliyor. Bir şekilde bu var. Bir diğer boyutuna bakacak olursak; insanoğlunun pek çok alanda tahribatına yol açtığını görüyoruz küreselleşmenin. Özellikle bu toplumlar arasında çok fazla aşırı derecede bir rekabetin ortaya çıkarılması, aynı zamanda mesela daha iyi müzakere edenin, daha iyi pazarlık edenin, daha iyi konumda olmasına neden oluyor. Daha iyi müzakereler dediğimizde daha iyi teknolojiye sahip olan, daha iyi insan gücüne sahip olan tarafları görüyoruz. Dolayısıyla onlar işte bu açık rekabetin faydalarını görüyorlar. Avantajlarını kullanıyorlar. Yani aslında böyle buğulu bir cam arkasından görüyoruz bu süreci. Yani hepimiz

aslında eşit katılım sağlamamız gerekiyor. Hâlbuki hepimiz eşit kazanç sağlamamız gerekiyor ama hiç de böyle olmuyor. Biz bu buğulu ekranın ardından bu süreci izliyoruz. Sermayesi olan, teknolojisi olan devam ediyor, gelişimini gösteriyor. Hâlbuki diğerleri bu küreselleşme sürecinden mahrum kalıyor ve hiçbir şekilde bundan faydalanamıyorlar. İşte bu nedenle fakirlik giderek artıyor. Zenginle fakir arasındaki uçurum giderek artmaya devam ediyor. Aynı zamanda çevresel kaynaklara baktığımızda da doğal kaynaklarında giderek azaldığını görüyoruz ve çok daha tehlikeli yönlerde doğru aslında yol alıyoruz. Küreselleşme, eğitim süreci üzerinde de çok ciddi sonuçlara yol açtı. Bunu da görmek mümkün. Çok uzun süre ticaret aslında malla yapılıyordu, ticari metalarla yapılıyordu ve servis hizmet süreciyle yapılıyordu. Eğitim bir hizmetin bir parçasıdır mesela. Eğitim hizmetinden bahsederiz. Hâlbuki eğitimde küreselleşmenin bir parçası haline geldi ve artık eğitimde bir meta gibi görülüyor. Mesela siz iyi bir eğitim sistemi içerisinde iyi bir eğitim kurumu kurarsanız insanları buraya bu kurumlara gelmesini sağlarsanız siz de küreselleşme sürecinin bir parçası oluyorsunuz ve buradaki fırsatlardan faydalaniyorsunuz. Yani parası olan aslında bu fırsatlardan faydalaniyor, yararlanıyor ve bilimsel, teknolojik, piyasa temelli eği-

time katkıda bulunuyor. Hâlbuki kaynağı olmayanlar ise eğitimden faydalanamıyor. İşte bunu pek çok ülkede görüyoruz. Küreselleşme içerisinde şöyle bazı temel ilkeler vardır. Sınırlar kaldırılmalı, deniyor. Sınırlar olmamalı. Ülkeler arasında ticaret anlamında eğitim hizmeti de normalde devletin sunması gereken bir süreçten bir meta olarak görülmeye başlandı. Ve eğitim veren, eğitim sağlayan devletlerde yavaş yavaş ortadan kaldırılıyor. Yani okul kurmak isteyenler, bir kolej açmak isteyenler, bir üniversite kurmak isteyenler, böyle bu şekilde onlara izin verilmesi gerekiyor. İşte bu süreç içerisinde de herkese o kadar çok izin verildi ve özel sektör o kadar güçlü hale geldi ki artık uluslararası bu güçlerle, uluslararası kurumlarla artık devletler bile baş edemez hale geldi. Ve bu küreselleşme içerisinde özel sektörde bu müfredatta yalnızca piyasada talep olan konularda eğitim veriliyor. İşte bu konulara baktığımızda bu konular, bu kurslar, bu dersler verilirken hâlbuki gerçekten insanı insan haline getiren, insana insan terbiyesi veren dersler göz ardı ediliyor. Mesela sosyal bilimler, mesela beşeri bilimler, manevi, ahlaki eğitim, ruh eğitimi bunlara değinilmiyor. Bunlara önem verilmiyor. Çünkü piyasada bunların yeri yok. Piyasada artık bunların değeri olmadığı düşünülüyor. İşte bu nedenle özel eğitim kuruluşları özellikle de

hükümetlerin denetimlerinin zayıf olduğu ülkelerde yalnızca bu bahsetmiş olduğumuz teknolojik vs. piyasada talep gören konulara eğiliyor. O konularda eğitim veriyor ve dolayısıyla çocuklar da bu anlamda bu konularda eğitim alıyor. Şimdi eğitime ticaret olarak bakılınca bu sefer şu anlama geliyor: Artık insanlar ticari bir kafayla bu işe yaklaşmaya başlıyorlar. Yani parası olan öne çıkıyor. Bu şekilde bir kolej kuruyor, okul kuruyor. Daha sonra da buradan kâr etmeye çalışıyor. Tamamen ticari bir yaklaşımla kâr etmeye çalışıyor. Yani aslında bu anlamda yaklaşımları son derece pragmatik, faydacı bir yaklaşımları var. Yani "Ben acaba kârımı nasıl artırıyorum? Nasıl daha fazla öğrencilerden para alırım? Böylece nasıl onları daha fakir, daha zayıf hale getiririm? diye düşünüyorlar. Hâlbuki zayıf olanlar, daha fakir olan kesimse okula gidemiyor. Okuldan, okul ve eğitim hizmetlerinden faydalanamıyor. Hâlbuki bunların yanı sıra maliyeti azaltmak için, daha fazla kâr etmek için bu kolejlerin sahipleri daha maliyetlerden kısımaya çalışıyor. Yani daha az bina yapıyorlar. Daha az tesis yapıyorlar. Tesisin özelliklerini azaltıyorlar vs. Yani eğitimin kalitesini de azaltıyorlar. Yani nihayetinde sonuç itibarıyla yetişecek olan insanında kalitesini aslında azaltmış oluyorlar. Bence açıkçası devletlerin özellikle de kalkınmış ülkelerde devletin, hüküme-

tin mutlaka burada masaya yumruklarını vurması lazım diye düşünüyorum. Mutlaka şuna karar vermeliler: Müfredat içerisinde ne olmalı? Dengeli bir müfredat hazırlanmalı. Dengeli bir eğitim süreci izlenmeli. Dengeli bir eğitim politikası mutlaka devletler tarafından hazırlanmalıdır. Bu dengeli müfredat içerisinde elbette ki mutlaka yalnızca bilim, matematik, teknoloji vs. gibi konular değil aynı zamanda sosyal bilimlerde bu dengeli müfredatın içerisinde yer almalıdır. Eğitimin her süreç için, her seviyesi için, her kademesi için bu geçerlidir. Yani bu kapsam içerisinde değerler konusunda da eğitim verilmelidir. Ulusal miras konusunda da eğitim verilmelidir. O toplumun dilleri konusunda da eğitim verilmelidir. Yani böylece toplum kimliği sağlanabilmeli, o yerel kültür aşılabilmesi, yerel diller öğretilmesi ve onlara verilmesi gereken değerin verilmesi sağlanmalıdır. Eğer böyle bir şey yapılmazsa, böyle bir süreç izlenmezse o zaman bu küreselleşme seli, bu küreselleşme fırtınası herkesi çok kötü bir şekilde etkileyecektir. Küresel kültürün etkisi altında kalacaktır herkes. Küresel kültüre baktığımızda bunun daha ziyade batı tarafından dikte edildiğini görüyoruz. Avrupa ve Amerika tarafından dikte edildiğini görüyoruz. Hâlbuki bizim de kendi kültürümüz var. Bizim de kendi kültürümüzün çok nadir özellikleri var.

Çok önemli eşsiz özellikleri var. Bunların da öne çıkarılması lazım. Eğer böyle yapılmazsa uluslararası dil olarak İngilizce ortaya çıkacak, çok güçlenecek, devamlı onlardan bahsedilecek ve yerel diller unutulacak. Milli diller unutulacak. İşte bu nedenle eğitim politikasının çerçevesi gerçekten çok hassas bir şekilde çizilmelidir. O kadar güçlü olması için müfredat son derece net bir şekilde bahsetmiş olduğum zorluklar göz önünde bulundurularak çizilmelidir. Bunun yanı sıra ahlaki değerler, manevi değerler de öğretilmelidir. Yalnızca rekabet içerisinde düşünülüyor. İçin toplumun değerleri, toplumun hakları düşünülüyor. Aynı zamanda toplumda daha sonra dünyaya gelecek diğer nesillerin hakları göz önünde bulunduruluyor. İşte bu nedenle insan mutlaka bunların farkında olmalı, kendi ve sonraki nesillerin haklarının ve sorumluluklarının şuurunda, bilincinde olmalıdır. Ne yazık ki uluslararası organizasyonlara baktığımızda mesela Birleşmiş Milletler gibi veya diğer uluslararası kurumlar geçtiğimiz 20 – 30 yıldır eğitimin hedeflerinin gözden geçirilmesinden bahsediyorlar. Diyorlar ki; biz insanlara nasıl iyi bir insan olunmasını öğretmemiz lazım. Nasıl iyi bir vatandaş olunmasını öğretmemiz lazım. Bu toplum içerisinde diğer insanlarla nasıl bir arada yaşanacak? Bunu öğretmemiz lazım. Ve kendi potansiyellerini bazı

becerileri edinmenin nasıl yapılacağını anlatmamız lazım. Pek çok toplumda aslında toplumlar kendi hedeflerini bile gözden geçirememiş durumda ve buna yönelik olarak habitatlarını belirleyememiş durumda.

Ben bu yaptığım konuşma sırasında son olarak şu konuya değinmek istiyorum. Gerçekten müfredata baktığımızda müfredat son derece siyasi bir karar aslında. İzlediğiniz eğitim politikasının, izlediğiniz eğitim siyasetinin bir yansıması. Mutlaka bunu yansıtır. Hâlbuki şu anda baktığımızda müfredatların çok etkisiz kaldığını görüyoruz. Şayet bu yazdığınız müfredat eğer iyi bir şekilde uygulanamazsa, okullarda öğrencilere iyi bir şekilde anlatılamazsa o zaman son derece etkisiz kalacaktır. İşte bu nedenle bence, benim anlayışıma göre, benim düşünceme göre ki, ben açıkçası bu alanda özelleştim. Bence en önemli nokta eğitmen. En önemli nokta öğretmen. Öğretmen, öğretmenin becerileri ve öğretmenin davranışları. Bunların ikisi gerçekten çok önemli. Şayet mesela öğretmenlerin becerileri yerli yerinde olsa bile, eğer davranışları, tutumları yeterli değilse o zaman hiçbir anlamı yoktur. Yalnızca oraya işini yapmak için gidiyorsa, hâlbuki iyi insan örneği göstermiyorsa, çocuklarına yönelik olarak bir anne baba gibi yaklaşmıyorsa, bu tavırla yaklaşmıyorsa o zaman hiçbir şekilde bu müfredat amacını yerine getirmez.

Amacına hizmet etmez. Elbette ki öğretmenlerin becerileri devamlı geliştirilmeli, devamlı artırılmalı. Ben John Dewey'e katılmıyorum açıkçası. John Dewey, onun eğitim felsefesi pragmatizm, pragmatik olarak bilinir. Pragmatik felsefede kabul edilen ne varsa, o andaki konjektör içerisinde ne kabul edilebilirse o öğretilir. Hâlbuki hiçbir şekilde müfekkire ile ideallikle bağlantı kurulmaz. Dolayısıyla iyi bir insan yetiştirmek istiyorsak, tatmin olmuş, memnun olmuş insanlar yetiştirmek istiyorsak, saadet içerisindeki insanlar yetiştirmek istiyorsak insanların İslam ve Kurana göre hazırlanması gerekir eğitim sürecinin ve eğitim müfredatının. Ve bu eğitim müfredatına göre öğretmenlerin eğitilmesi lazım. Elbette ki öğretmenleri eğitmemiz lazım ve tabi ki öğretmenlere çok fazla dikkat etmemiz lazım. Özellikle de öğretmenlerin tutum ve davranışlarına. Çünkü eğitim kapsamında öğretmenler makine değildir. Öğretmenler de insandır. Dolayısıyla onlar da öğrencilerine model olmalıdır. Eğer öğretmenler kendi davranışlarıyla ve tutumlarıyla öğrencilerine iyi bir insan modeli olamazlarsa o zaman ne sözlerinin, ne de anlattığının aslında çok da bir anlamı olmayabilir. İyi değerleri benimseyemeyebilir insanlar. İşte bu nedenle şunu söyleyerek konuşmamı sonlandırmak istiyorum. Eğitim politikasının dine ihtiyacı vardır. Mutlaka müfredatımız içerisinde

ahlaki değerlere eğilmemiz gerekir. Manevi değerlere eğilmemiz gerekir. İşte tam da İslam'da ifade edildiği üzere bunların eğitim içerisinde, müfredat içerisinde toplanması gerekir. Öğretmenlerin de bu anlamda yeniden yönlendirilmesi gerekir. İşte, mesela bu yeniden yönlendirme sürecinin bir parçası da şu anda organize edilen bu konferans. İşte böyle toplantılar yapılmalı, böylece öğretmenler bilinçlendirilmelidir. Aynı zamanda devlet de bu konuya eğilmelidir. Elbette ki şunun altını çizmek istiyorum. Ne devlet tarafından, ne de işverenler tarafından hiçbir şekilde istismar edilmemelidir.

Benim zamanım bitti. Çok teşekkürler beni dinlediğiniz için.

Prof. Dr. Nevzat AŞIKOĞLU
(Öğretim Üyesi
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)

Saygıdeğer misafirler,

Hepinizi saygıyla selamlıyorum ve yurtdışından gelerek toplantımızı şenlendiren değerli misafirlerimize de hoş geldiniz demek istiyorum. Aslında güzel bir toplantı. Çok sevindim Öğ-Der' i kutluyorum. Böyle bir toplantıyı böyle bir konu başlığıyla gündeme getirmesinden dolayı. Aslında Sayın Muhammed Sıddıkî'nin ifade etmiş olduğu şeyler her ne kadar kendisiyle burada ilk defa karşılaşsakda eğitim müfredatları bakımından benzer şeyler düşünüyoruz. Bir anlamda benim de konuşmama ön açan Hocamız oldu. Ben de izin verirsiniz yine ülkemiz gerçeklerini dikkate alarak eğitim politikamız, eğitim müfredatlarımız-programlarımız ile ilgili ve geleceğimizi emanet edeceğimiz gençleri ne ölçüde yetiştirmemiz gerektiğiyle ilgili birkaç noktaya işaret etmek istiyorum. Değerli arkadaşlar, eğitimde temel hedeflerimiz nedir? Esas itibarıyla eğitimin iki temel görevi var; birisi kültürleme, kültür kazandırma, bilgi birikimini genç nesle aktarma; ikincisi de gençlerde var olan, yetiştirmekte olduğumuz nesilde var olan kabiliyetleri fark ettirerek geliştirme. Her ne kadar bu

kabiliyetleri geliştirmede biraz geri kalsak da esas bunu çok önemle üzerinde durarak geliştirmemiz gerekiyor. Peki kültür kazandırmak için ne yapmamız lazım? Bilgi birikimimizi genç nesle aktarmamız gerekiyor. Yani kültürü kazandırmamız lazım. Bunun için de dil öğretiyoruz, tarih öğretiyoruz, edebiyat öğretiyoruz, sanat öğretiyoruz, gelenek ve görenekler öğretiyoruz. Bunların tamamı kültürü oluşturuyor. Ayrıca din ve ahlakla ilgili bilgiler de öğretiyoruz. Tabi kültürün önemli unsuru olarak bizim kültürümüzü şekillendiren inancımız İslam Dini bize bir takım hasletler kazandırmış, bir takım özellikler sağlamış. Ve biz genç neslimize bu özellikleri bir şekilde vermek durumundayız. Çünkü bütün diğer unsurları, dilimizi, sanatımızı, edebiyatımızı, geleneklerimizi, dini inançlarımız etkilemiştir, şekillendirmiştir. Eğer doğru kültür vereceksek doğru dini bilgi vermek ve din eğitimi konusunda onları çok iyi eğitmemiz gerekiyor. Ve bu bir eğitim politikası olarak kabul edilip bütün eğitim sistemlerimizde ve yasal düzenlemeler de bu temel felsefeyle hareket edilmesi gerekiyor değerli arkadaşlar. Bunu böyle belirttikten sonra, ben de biraz dünyadaki değişim ve bunun karşısında biz eğitimciler olarak ne yapmamız gerektiği üzerinde durmak istiyorum. Malumunuz dünyada çok yönlü değişim var, arkadaşlar. Coğrafi değişim, sosyal değişim,

kültürel değişim, siyasi değişim ve din anlayışında değişim... Bakıyoruz coğrafyalar değişiyor. Bundan yirmi yıl önce var olan bazı ülkeler bugün tarihe karışıyor. Yugoslavya diye bir ülke bugün var mı? Yirmi yıl önce vardı; ama bugün altıya yediye bölündü. Çekoslovakya diye bir ülke ikiye bölündü. İşte Sovyetler Birliği diye bir ülke vardı, hiç kimse tahmin etmediği bir anda dağıldı, şimdi toparlanmaya çalışıyor. Siyasi alanda birçok değişiklikler meydana geldi. Dünyada hala devam ediyor. Başka! Coğrafyalar değişiyor, sınırlar değişiyor, kültürel sosyal değişim son derece hızlı. Onun yanında ekonomik değişim var. Bundan 25 yıl önce para birimi dolar ya da mark diye para birimi vardı. Değil mi? Türkler için oldukça önemliydi. Bugün mark diye bir para birimi var mı? Markın tarihe karışacağına biz ihtimal vermiydik? Hızlı bir değişim var her alanda. Sosyal alanda, kültürel alanda, ekonomik alanda, coğrafi alanda... Öyleyse bu değişimin getirdiği yeni düzenlemeleri bizler de düşünüp yeni yetişmiş nesiller olarak genç nesillerimize vereceğimiz eğitimi bu çerçevede yeniden gözden geçirmek durumundayız. Bu eğitim genel olarak tabi gözden geçirilecek ama, din eğitimi üzerinde de biraz sonra, İnşallah, sizlere bazı bilgiler vermeye çalışacağız. Ama ondan önce, madem eğitim politikaları geliştirmek üzerine konuşuyoruz, bunu yapabilmemiz için hem değişimin hangi yönde olduğunun farkında olacağız, bize ne-

ler getirdiğini keşfetmeye çalışacağız. Çünkü biraz önce Profesör Siddiki de ifade etti. Küreselleşmenin getirdiği birtakım zorluklardan söz etti. Dolayısıyla bizler de hem bu küresel değişimin farkında olacağız hem de özelde bizim toplumumuzda gençlerimizin ihtiyaç duyduğu temel konuların neler olduğu, hangi konularda sapmalar değişimler olduğunu belirleyeceğiz.

Müfredat programları hazırlandığında, kitapların giriş sayfasına baktığımızda programların temel felsefesi anlatılıyor. Bu programlarla öğrencilere verilmek istenen istikamet ne olduğu açıklanmaya çalışılıyor. Bunlar, sadece din eğitimi programlarında değil tüm sosyal alanlarda hakim olan felsefedir. Peki özelde din alanında yapılan bu müfredat programları öncesinde gençlerde görülen temel problemlerinin neler olduğuyla ilgili araştırmalar yaptık. Bu çalışmalardan gördüğümüz kadarıyla gençlerde dini algı bağlamında neler var kısaca bahsetmek istiyorum. Bunlar; din sahasında etkin olanla olmayanı ayıramama, dinin evrensel değerleri ile yerel uygulamalarını ayırt edememe, mezhep algısı, kul hakkı ve kamu hakkını kavrayabilme, bilmemenin mazeret olmadığını fark edememe, kader kavramını kavrayamama...

Yine temel problemlerden biri de sorumluluk meselesidir. Bu konu da eğitim müfredatımızda değinilmesi gereken konulardandır. Bütün bu

araştırmalar ve yapılan çalışmalar sonucunda eğitim sistemimiz içerisinde bu ve benzeri birçok problem olduğu görülmektedir. Özellikle din eğitimi müfredatlarına baktığımızda iki temel felsefenin olduğunu görüyoruz. Bunlardan birincisi eğitsel yaklaşım; diğeri de din bilimsel yaklaşımdır.

Eğitsel yaklaşımda özellikle yapılan dırmacı yaklaşım baz alınmıştır. Buna ek olarak aktif öğrenme, öğrenci merkezlilik vb. yaklaşımlar, çağı yakalamamızı sağlıyor. Dünyadaki gelişmelere rağmen biz halen elli yıl önceki programları kullanırsak çağı yakalamamız mümkün değildir. Eğitimde başarı sağlamak istiyorsak bir kaç noktaya dikkat çekmemiz gerekiyor. Mesela dikkat çekmek, keşfetmek, açıklama, bilgiyi anlamlandırma vb. unsurların eğitimciler tarafından uygulamaya sunulması gerekmektedir.

Yeni eğitim sisteminde, özelde din eğitimi anlamında güzel gelişmeler son dönemde olmuştur. Dördüncü sınıftan lise son sınıfa kadar bu dersler yaygın hale getirilmiştir. Kur'an-ı Kerim ve siyer dersleri bunlara örnektir. Bu dersler gençlerimizin ahlak ve maneviyat alanında düzelmesinde vesile olacaktır. Endişem şudur ki; bu derslerimizin içeriği doldurulmazsa ve öğretmenlerimiz derslerin önemini iyi kavrayamazsa, tekrardan kurtulamazsa, korkarım, bu süreçte bir bıkmalık meydana gelecektir ve velilerimiz heyecanla başvuru bu seçmeli

derslerin çok da faydalı olmadığını görecektir. Bu açıdan yukarıda bahsettiğimiz meselelere dikkat etmemiz gerekmektedir. Buradan da anlıyoruz ki her şey öğretmende bitiyor.

Eğitim öğretim hangi temellere dayanmalıdır? Öncelikle insana saygı olmalıdır. İnsanı eşref-i mahlukat olarak görmeliyiz. Düşünceye saygı, hürriyete saygı, ahlaki olana saygı, kültürel mirasa saygı gibi unsurlarla eğitim temelimizi oluşturmaliyiz. Peki öğrenciye neyi kazandırmalıyız? Öğrenci; kendi başına düşünme kabiliyetini geliştirmeli, eleştirel bakabilmesi, hayatın anlamını keşfedebilmeli, inancını akılla bütünleştirebilmelidir. Böyle bir öğrenci; seçim yapabilen, iyi-yi kötüyü ayırt edebilen, ezbere değil davranışının dine uymadığına kendisi karar verebilen, kutsal kitabı Kur'an-ı Kerim'den uzak olmayan bir insan tipine sahip olabilir.

Peki bunu nasıl ve kiminle yapacağız? Şu anda eğitim ortamlarımız ve imkanlarımız mevcut. Öyleyse bu konuda öğretmen, meselenin temel taşıdır. Öğretmenlerimiz; kendilerini geliştirmek, yenilemek, alanlarını yeniden gözden geçirmek ve sorgulamak zorundadır.

Eğitim sistemimizi hep birlikte iyi yerlere taşıyacağız ve bunun sorumluluğunu her zaman üstümüzde hissedeceğiz.

Hepinize saygılar sunuyorum.

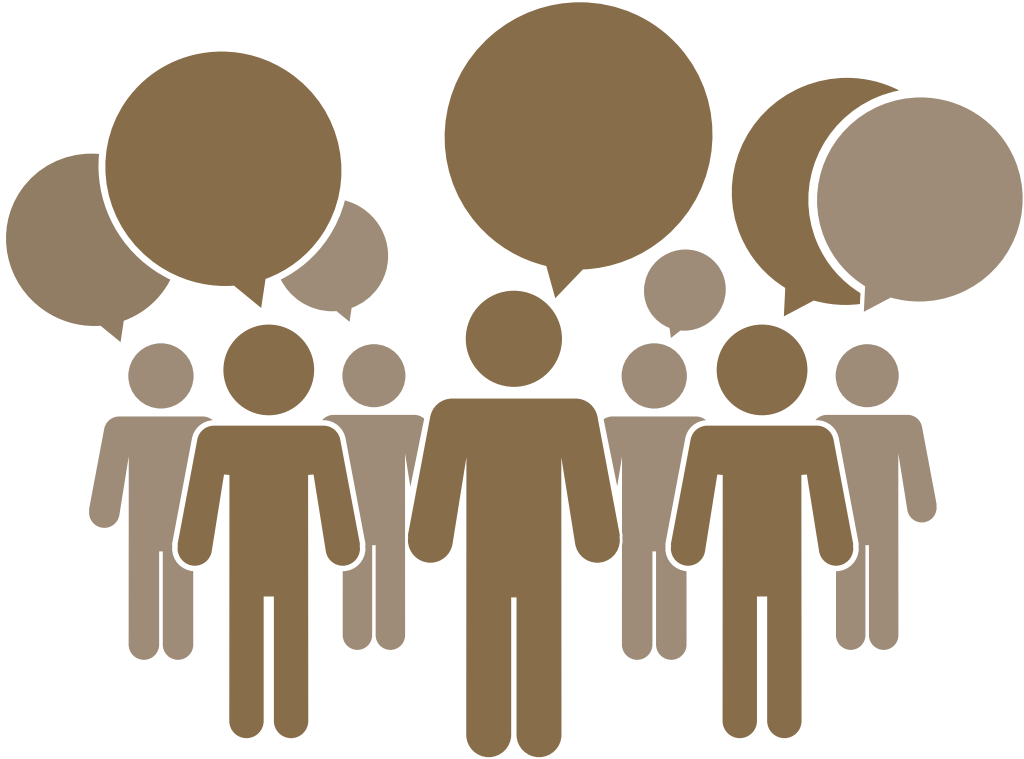
Prof. Dr. Arshi KHAN
(HİNDİSTAN)

Burada bugün sizlerle birlikte olmaktan çok memnuniyet duyuyorum. Genel başkan İsmail Hakkı AK-KİRAZ'a gerçekten müteşekkirim. Ve aynı zamanda Sivas şubesi başkanına da gerçekten müteşekkirim. Sevgili büyüklerim, sevgili kardeşlerim. Benim için gerçekten sizlerle birlikte olmak tarihi bir an, tarihi bir fırsat. Sizlerle burada bir araya gelerek bazı görüşlerimi paylaşma fırsatı buluyorum. Tabi şimdi size söyleyeceklerim doğru olmayabilir. Yalnızca benim görüşlerim. Yalnızca fikirlerimi sizlerle paylaşmaya çalışacağım. Benim konum bilim toplumu, küreselleşme. Son derece genel bir konu. Dolayısıyla herhangi bir yerinden başlayıp herhangi bir yere taşıyabilirsiniz bu konuyu. Ben bu konuyu biraz daha akademik bakış açısıyla ele alacağım. Eğitim, bilgi, bilgi toplumu, devlet, küreselleşme bunların hepsi sosyal bilimlerdir, beşeri bilimlerdir. Ve sayın il milli eğitim müdürü sizinle de bugün tanıştık. Bunların hepsi sosyal bilimler. Ve sosyal bilimler bir noktayla başlar, bir nokta. Mesela burada Sivas'tan Adana'ya veya Sivas'tan Ankara'ya gidecek olursanız buradan başlıyorsunuz. Yani, dolayısıyla bir başlama noktanız var, başlangıç noktanız var. Ve aynı zamanda bir bitiş noktanız var.

Ulaştığınız bir nokta var. İşte bir de geçiş yaptığınız nokta var. İşte bu gerçekten çok önemlidir. Avrupalılar ve Amerikalılar, onlar, bu anlamda bazı çalışmalar yaptılar. İşte bu nedenle mesela Platondan bahsediyoruz, Yunan filozoflardan bahsediyoruz. Ama burada önemli nokta şu: Buradaki prizma önemlidir. Bu bilgi, eğitim ne işe yarıyor? Biz eğitimden ne alıyoruz? Bilgiden ne alıyoruz? Topluma bunlar ne veriyor? Toplumun doğası nedir? Bilginin doğası nedir? Amacı nedir? Eğitimin amacı gayesi nedir? Hedefi nedir? İşte bunların hepsi bir çerçeve ile bir prizma da başlıyor aslında. Önümüzde iki çerçeve vardır. Bunlardan bir tanesi İslami olmayan çerçeve, bir diğeri de İslami çerçeve. Ama bazı insanlar İslam'dan korkuyorlar. Gereksiz yere İslam'dan korkuyorlar. İslam bir din değildir sadece. İslam, kalıcı mutlak yirmi dört saatlik hayatımızın mutlak kalıcı teorisidir. İslam muhafazakar değildir. İslam köktenci, aşırı değil. Terör değildir, İslam bir yaşam biçimidir. İslam dindir. İslam koruyucudur. İslam bir çatıdır, şemsiyedir. Altında yer alırsınız. İslam sizi bir araya getirir. Ve insanlar İslam'dan korkuyor mu? İslam'dan konuşmuyorlar? İslam'dan korkuyorlar. İşte dolayısıyla prizmanın bir yönü budur. Çünkü İslam bir yaşam biçiminden bahseder. Yaşam tarzından toplum hayatından bahseder. İnsanın amacından bahseder. İnsan ne-

dir? Amacı nedir? Gayesi nedir? Ne için gelmiştir? Ne yapacaktır? Dolayısıyla İslam, bir prizma olarak, bir çerçeve olarak, çeşitli ilkeler ortaya koyar. Ve bu ilkelerle birlikte size rehberlik eder. Tabi, burada sınırlı bir sürede konuşmam gerekiyor. Belli bir süre dakikam var. İşte bu bir kuraldır mesela. Bu kurala göre hareket etmem lazım. Aynen bu şekilde İslam'ın da getirdiği kurallar var. O da bize rehberlik ediyor. İslam da insanla başlar; insanla biter. Mesela Kur'an'ın içine bakalım ne var? İnsanlar. Marksın felsefesinde ne var? İnsan. Liberalizm de ne var? İnsan. Küreselleşme de ne var? İnsan. Yani her yerde insan var. Demek ki insanoğlu çok önemli faktördür. Kim, bilgiyi kim üretiyor? İnsan. Kim bilgis-

yarı çalıştırıyor? İnsan. Kim insanlara rehberlik ediyor? İşte, işte en önemli nokta budur. İnsanoğlunun aklını kim şekillendiriyor, düşüncesini kim şekillendiriyor? Ne yapması gerektiğine, işine kim karar veriyor? İnsanın temel başlıca amacı nedir? Buna kim karar veriyor? İşte bu İslam. İşte bir yandan da liberal, sosyalist, komünizm felsefelerine bakacak olursak Hegel, Kant'ın felsefelerine, kavramsal felsefeye baktığımızda, onlarda insandan bahsediyor. Onlarda felsefeden bahsediyor. Dolayısıyla ikisinde de de iki paradigma vardır. Bunlardan bir tanesi liberal, yani liberal dediğimizde, Batı'nın rasyonel bilimine dayalı yapıyı kastediyoruz. Diğer tarafta ise yine rasyonel, İslam da rasyonel bir akılcılığa önem veri-

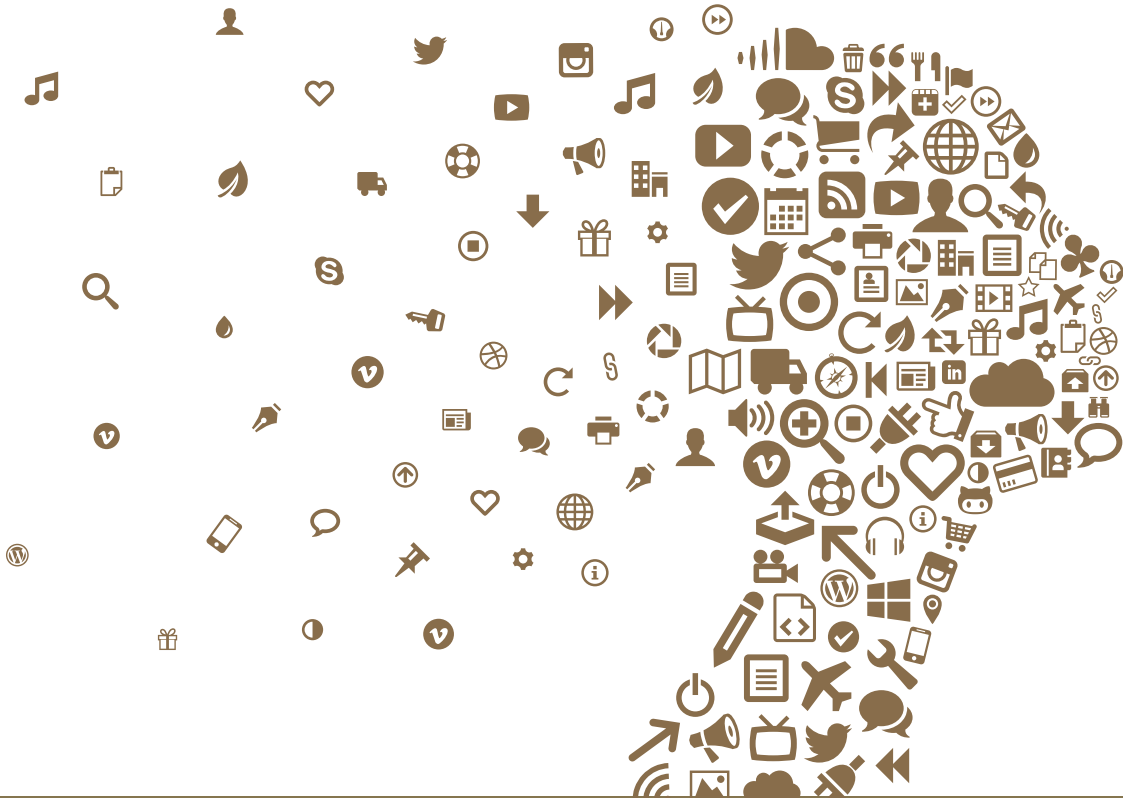

yor. Mesela güneşe bakın. Güneş belli bir yörüngeyi takip ediyor. Kim rehberlik ediyor güneşe, Pentagon mu? Pentagon mu güneşi yönlendiriyor? Ayı, yıldızları onları kim yönetiyor? Londra mı? Frankfurt mu? Bunların, her şeyin üstünde yüce birisi var. Yüce Allah. Yani yüce Allah bizim için her şeyi yaratmış. Ve böylece kim olduğumuzu anlayalım, kim olduğumuzu idrak edelim diye. Biz kimiz, neredeyiz, ne yapmamız gerekiyor? Yani bu iki paradigma, liberal ve liberal olmayan İslami paradigma ilişkilerden bahseder. Bu ilişkiler deyince mesela hükümet. Hükümet nedir? Devlet nedir? Toplum nedir? Bunların hepsi ilişkilerden ibarettir. Bir toplum, ticaret, hayat, bunun içerisinde rehber ilkeler ya liberal ilkelerdir ya da İslami ilkelerdir. Dolayısıyla İslam aslında bir ilaç gibidir. Çünkü İslam doğaldır. İnsanların doğasında vardır. Onların doğasına uygundur. Mesela savaşta bile kadınları öldürmeyin, herkesi öldürmeyin denir. Çocukları öldürmeyin denir. İşte mesela İslami prensipler savaşlarda bile böyle. Halbuki mesela batılı prensiplere bakacak olursak Irak'ta kaç kadın ve çocuk öldürüldü biliyoruz. Dolayısıyla insanoğlu İslam'dan uzaklaşırsa bu sefer liberal perspektife yaklaşır. Bir perspektiften diğerine atlamış geçmiş oluyoruz. Dolayısıyla İslam'dan uzaklaştıkça liberal ilkeler takip ediliyor. Liberal ilkelere baktığımızda in-

sanın kökünün olmadığını görüyoruz. Halbuki her şeyin bir kökü vardır. Dayandığı bir kök vardır. Geldiği bir kök vardır. İnsanoğlunun kökü nedir? Din. Din size ne verir? Kültür. Kültür size ne yapar? Medeniyet getirir. Medeniyet ne yapar? Bilgi verir ilim verir. Ve bilgi ne yapar? Köklerden aldığını devam ettirir. Dünyada liberal felsefenin 15. YY'dan sonra egemen olduğunu görüyoruz. İşte bu 15.Y'dan itibaren de dünyanın her yerinde ölümlerin giderek arttığını görüyoruz. Birinci dünya savaşının öncesini düşünün. Birinci dünya savaşından sonra ikinci dünya savaşı, hatta şimdi bile ölümler cinayetler devam ediyor. Katliamlar devam ediyor neden? Çünkü insanların kökleriyle arasındaki bağ koparıldı. Dinlerinden uzaklaştılar, tarihlerinden uzaklaştılar. Şöyle bir deyiş var: Din aşktır. Mesela Platon ve Aristo derler ki: Din kanundur. Onlar 'din kanundur' derler. Eğer insanlar dini kanunları takip ederlerse, bu kuralları takip ederlerse insan olurlar, takip etmezlerse hayvanların en kötüsü olurlar. Biz İslam olmadan hiçbirşeyiz. Kökümüz yok. Ve İslam olmadan mekanik hale geliriz. Seramik gibi oluruz. Allah insanları meleklerden daha çok seviyor. İnsan çok önemlidir. Dolayısıyla insanlar, önemli olduğuna göre o zaman ne yapmalı? Belli görevleri var insanların. Ama şimdi dünyaya bakacak olursak neler oluyor? Batılılar,

Türkiye’de buna dahil demokrasi tehlikede diyorlar, özgürlükler tehlikede diyorlar, Orta Doğu’da özgürlük yok diyorlar, Afganistan’da özgürlük yok diyorlar ve onları değerlendirecek de vaktimiz yok. Çünkü aklımız karanlık içerisinde. Çünkü köklerimizle bağlarımız kesilmiş. Köklerimiz ile aramız açılmış. İşte bu noktada bilgiye ihtiyaç duyuyoruz. Şu anda bilgi çağındayız. İnsan hakları çağındayız. Demokrasi ve özgürlük çağındayız. İşte bu çağda mesela böyle olmasına rağmen, böyle isimler verilmesine rağmen insan hakları ihlallerinin en büyüklerini yaşıyoruz. Mesela, Rusya işte Amerikalılar tüm telefonları dinliyorlar. Başbakanların bile telefonlarını dinliyorlar farklı ülkelerde. Peki, bu doğru bir şey mi? Bu yaptıkları bilgiyi

doğru kullanmak mı? Kim veriyor bilgiyi? Mesela kitaplar. Kitaplar nerde yayınlanıyor? En iyi kitaplar Brookings’te. Mesela orada da çalışan Türkler, Hintliler var. Bu bir CIA projesi. Brookings ve diğer organizasyonlar. Yani dolayısıyla en iyi kitaplar nerde? New York’ta. Nerde yayınlanıyor en iyi kitaplar? Londra’da. Hayır, doğru değil bu yanlış. Siz gidip de terörün kaynağını en iyi şekilde bulacak tezinizi Hindistan’da, Türkiye’de, Amerika’da, New York’ta, Londra’da, İngiltere’de yapamazsınız. Neden? Çünkü insanlar gerçekleri açığa çıkartmak istemiyorlar. Bu kitaplarla birlikte tüm o gerçeği öğretmek istiyorlar. Dolayısıyla bilgi kullanılmıyor. Aslında kötüye kullanılıyor. Mesela; gazeteler, televizyonlar, radyolar, sosyal medya... Bunların hepsi Irak’ta

kullanıldı. Libya'da kullanıldı. Afganistan'da hatta Türkiye'de de. Son derece yanlış bilgi dağılımıdır. Irak'ta mesela sorun neydi? Dediler ki Saddam diktatör. Irak'ı yeniden inşa edeceğiz, dediler. Özgürlük, demokrasi getireceğiz dediler. Ne oldu şimdi Irak'ta? Ne var? Şu an devlet yok, hukuk yok, hiç adalet yok. Ama biz hepimiz şöyle düşünerek: 'SADDAM GİDİNCE DEMOKRASİ GELECEK' Bizi buna inandırdılar. Yani bilgiyi işte bu şekilde kullandılar. Bizim aklımızla oynadılar. Mesela İran'daki duruma bakalım. Ben mesela Sünni'yim. Şii'lerle herhangi bir sorunum yok. Mesela İran diyorlar ki nükleer bomba yapıyor. O da tamamen yanlış. Mesela yaptırımlar uyguluyorlar. Dört çeşit yaptırım var. Ve bazı kişilerde Amerika'dan konuşuyor. Diyorlar ki: Türkiye ve İran arasında bazı şeyler var. İşte çok güçlü bilgilere sahipler. İşte teknoloji, bilgi bu şekilde belli bir amaç için yanlış kullanılıyor, istismar ediliyor. Yine terör konusuna gelecek olursak, El Kaide. Ben bu konuyla ilgili 7 kitap okudum. Mesela 1. kitap, 2.kitap. Kendisi bir başka kitap daha yazdı. El Kaide araştırması. Bir 3.kitap yazdı.CIA'nın başı tarafından Pakistan'da, görev yapan kişi tarafından yazıldı. Bir başka kitap daha var. Fransız bir yazar. İyi Müslüman, kötü Müslüman diye bir kitap İsraili bir yazar tarafından mesela bir kitap daha yazıldı. 7.kitap Amerikalı editör tarafından yazıldı. Washington

Post'ta yazıyor kendisi. (OBAMA'NIN SAVAŞI) 2000'lerde. Bu kitapların hepsini okudum. Son derece de dikkatli bir şekilde okudum. Ve bunları okuduktan sonra El Kaide'nin 3 kişi tarafından oluşturulduğunu anladım tüm bunları okuduktan sonra. Çok dikkatli bir şekilde işte böyle okudum. Ve bazen mesela 2 paragrafı okumak için 1 saatimi harcıyorum. 3 kişinin El Kaide'yi kurduğunu anladım. Tabi bu orda yazmıyor, mesela bilgilerde yazmıyor. Televizyonda, gazetede bunu okuyamazsınız, göremezsiniz. Bunlar kim? Amerika, Sovyet ve İsrail istihbaratları. 3.istihbarat Pakistan, Ürdün ve bunlarla birlikte Mısır istihbaratları. Dolayısıyla ben yaptığım araştırmalardan bunları buldum. Ama bunları kitapta bulabilir misiniz? Bu kitaplarda aslında bunlar yok. Ben buradaki kitaplardaki bilgileri kullanarak bunlara ulaştım. 5 dakikam mı kaldı? Bütün bu kitaplar anti Amerikan kitaplar değil. Amerika karşıtı kitaplar değil. Bu söylediklerim orada yazmıyor. Ama oradaki bazı elde ettiğim bilgilerden bu sonuca ulaştım. Nihayetinde El Kaide nedir? El Kaide'de kaç kişi vardır? El Kaide'nin genel merkezi neresidir? El Kaide'nin parası nereden gelir? Mali kaynakları nerden alır? Sosyal medya, televizyon, gazeteler... El Kaide'ye baktığımızda 500 ile 5000 arasında kişi diyorlar. Mesela üstü var mı El Kaide'nin? Bir üstü yok. Tanklar yok, bombalar yok.

Amerikalılar tarafından kullanılan insanlar bunlar. CNN'i, BBC'yi kim getiriyor? Bunun arkasında ne var, kim var? El Kaide. Dolayısıyla başkaları tarafından oluşturulmuş bir örgüt. Ve Müslümanlara kötü bir imaj verebilmek için İslam terörizmdir, Müslümanlar teröristtir diyebilmek için. Bu kötü imajı yaratabilmek için bu medya tarafından ortaya konulan bir şeydir. Ve bununla ilgili de pek çok örnek verebilirim. Mesela Sudanlılar Usame Bin Ladin'den kurtulmak istediler. Dediler ki: Hayır Amerika için hiçbir suç işlemedi. O yüzden gerek yok. Mesela 1997 yılında Taliban, Usame Bin Ladin 2001'den önce yakalansın istediler. Yok, istemiyoruz denildi. Dolayısıyla bunu anlayamıyormuyuz? Bunun arkasında bir oyun var. Ve şunun altını çizmek istiyorum. Bu bilgiler ışığında mesela bir örnek daha vereyim size: Bir kitap daha. Şöyle yazıyordu: Bruce Riedel tarafından yazıyor. Bruce Riedel bu arada bir Yahudi. Anti Müslüman bir Yahudi. Diyor ki: İki Arap Malezya'da yaşarken bu örgütü kuruyorlar ve Amerika'ya giriyorlar 2000'lerde. 4. Sayfada kitaptan. Ve başka bir kitap var. Büyük bir kitap bu Bir araştırmacı. Diyor ki: İki Arap var. Malezya'da yaşıyorlar. Ve Malezya istihbaratı altında, Malezya istihbaratı tüm bilgiyi, Malezya'daki tüm bilgileri Amerikan istihbaratına veriyor. Buna rağmen iki adama süresiz Amerika vizesi verildi. Bu bir gazete-

de yazar mı? Hayır. Neden verdiniz o zaman gazeteyi? Peki, ne zaman verdiniz o zaman bu vizeyi? Ve birde zaman faktörü var. Mesela, Ermeni soykırımını ele alalım. Türkiye'nin çok sorunlu olduğu bir konudur. Diyorlar ki: Türkiye çok sorunlu, Türkiye işte o kadar Ermeni'yi öldürdü diyorlar ve gazetede de yazıyorlar. 12'den fazla Avrupa ülkesi parlamentolarında buna yönelik karar çıkıyor. Yani Türkiye Ermenilere karşı soykırım yaptı diyorlar. Ama kimse bundan bahsetmiyor ki.

Mesela, 1.5 milyon kişi 1950'lerde Cezayir'de Fransa tarafından soykırıma uğradı. Kimse bundan bahsetmiyor. Amerikalılar 3 milyon Vietnamlıyı 1960'larda, 70'lerde Vietnam'da öldürdü. Kimse bundan bahsetmiyor. Ve kimse yine aynı şekilde Kürtleri, Türkleri burada ülkenin doğusunda zulme uğratan, öldüren olaylardan bahsetmiyor. Mesela Bush'un oğlunun 6-7 milyon kişiyi öldürdüğünden bahsetmiyor. Bu soykırım değil mi? Yani bilgilerle ilgili sorun şu: Tabi şu anda çok vaktim kalmadı. O yüzden çok da ayrıntıya giremiyorum. Ama bütün bu sorunların kaynağında, kökünde ne yatıyor? Buna bakmak lazım. Kökü burasıdır işte. Akıl. Çünkü, Allah'ın bize verdiği en büyük nimet bu. Nasıl düşünüyorsunuz? Nasıl araştırma yapıyorsunuz? Nasıl bu konulara bakıyorsunuz? Ne kadar okuyorsunuz? İşte önemli olan budur. İşte bu nedenle bunu

yapmazsak, doğru anlayışa sahip olmazsak hep düşmanlarımızın tuzağına düşeceğiz. Bazen terör, bazen başka bir tuzak, bazen El Kaide bazen başka bir tuzak, yani bunun sonu yok.

İşte bu nedenle akli nasıl taze tutacağız? Köklerine inerek. Kök nerede? Köken nedir? İSLAM. İslam tehlikeli değildir. İslam insanların doğasında vardır. İnsan doğaldır. Ben bir erkeği, 48 yaşındayım. Dolayısıyla, erkekler ve kadınlar, erkek ve kadın doğuruyorlar değil mi? Oğlanlar ve kızlar doğuyor. İnsan meydana geliyor insandan. Bir elma ağacından elma alınıyor. Bir kiraz ağacından kiraz

geliyor. Yani dolayısıyla baktığımızda insanın doğal olduğunu görüyoruz. Biz mesela oksijen, su ve hava ile yaşıyoruz. Bunların hepsi doğaldır. İslam hiçbir şekilde yük değil. Halbuki medya, eğitim sistemi işte kötü bir imaj ortaya çıkartıyor. Ama ben umutluyum. Türkiye’de, Osmanlı el yazılarında mesela araştırarak çok şey var. Gelecekte, bence bunlar araştırılacak. Ve öyle umut ediyorum ki Türkiye’de kökler yeşil. Türkiye’de kökler gerçekten çok güçlü. Ve kök çok önemlidir. Eğer kök varsa ağaç yetişecektir. Ağaç yetiştiğinde tekrar Türkiye çok güçlü olacaktır.

TEŞEKKÜRLER...

2014 KÜTAHYA ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Prof. Dr. Arshi KHAN
(HİNDİSTAN)

Bu daveti bana yaptığınız için çok teşekkür etmek istiyorum. Özellikle Ankara'dan gelen İbrahim kardeşime çok teşekkür etmek istiyorum. Yine Ali Bey, Ankara'dan gelen başka temsilci. Kendileri bu davet konusunda ön ayak oldular ve yine başkanımız Yakup Bey, Yunus Bey, Hakan Bey, Zeki Bey ve tüm sevgili kardeşlerime teşekkür etmek istiyorum.

Sevgili kardeşlerim, sevgili çocuklar ben bugün yapacağım konuşma içerisinde biraz daha siyasi açıdan konuya yaklaşmaya çalışacağım. Aslında böyle düşünmüştüm; ama bu konuyu biraz daha değiştirmeye karar verdim. Dolayısıyla siyasi bakış açısından ziyade eğitim konusuna yoğunlaşacağım. Çünkü ben esasında biraz önce de özgeçmişimde de duyduğunuz üzere siyasi ilişkiler alanında çalışıyorum.

Eğitime bakacak olursak, eğitim Kur'an-ı Kerim'e dayalıdır. Özellikle tabi ki yaratanınızı yaratanı bilmek,

tüm tabi olduğunuz sorumlulukları bilmek, görevlerinizi bilmek... İslam'la eğitim birbiriyle paraleldir. Allah eğitimin gerçekleşmesini ister ve önceki zamanlarda da bunu gördük. İslam'ın ilk yıllarında birçok bilim adamı, kimyagerler, felsefeciler, yazarlar, yöneticiler, generaller, iş dünyasında kişiler yetişti ve yetiştirebildik. Aslına bakacak olursanız, eğitim bir kişinin kıyafetidir, giyinişidir. Aynı zamanda Plato da eğitimden bahseder. Ciddi, dürüst bir hükümet oluşturabilmek, dürüst bir yönetim ortaya koyabilmek için eğitimin çok önemli olduğunun altını çizer. Eğitim konusu daha önceden daha farklı bir şekilde ele alınıyordu; çünkü eğitim kendi içerisinde, kendi yerinde, kendi dilinde ve kendi yollarıyla veriliyordu. Daha önceki eğitimin duruşu bu şekildedeydi ve eğitimin amacı para kazanmak değildi. Eğitimin amacı iktidara kavuşmak değildi. Bilakis, eğitimin amacı insanlara hizmet etmektir, adaleti kurmaktır, düzeni sağlayabilmek ve barışı getirebilmektir. Eğitim hem adaptır, disiplindir ve hem de terbiye içerir. Hem eğitimden, hem bilgiden hem de disiplinden bahsediyoruz. Hindistan'ı bu arada örnek

verebiliriz. Medreseler daha önce çok zengin bir eğitim yerleriydi ve pek çok kişi farklı ülkelerden eğitim görebilmek için Hindistan'a geliyorlardı ve medreseler aynı zamanda bilimsel eğitim de veriyordu. Matematik, mantık dersleri öğretiliyordu. Ancak İngilizlerin Hindistan'a geldiklerinde yaptıkları ilk şey eğitim sistemini mahvetmek oldu. Dolayısıyla Hindistan'daki medrese İngilizlerin gelmesinden önce bürokratlar yetiştiriyordu, polis yetiştiriyordu, hâkim yetiştiriyordu, yüksek seviyelerde, üst düzey yerlerde yer alan insanları yetiştiriyordu. Bürokratlar yetiştiriyordu, ama eğitimin amacı ve doğası değiştirildi. Hindistan'da insanlar daha bencil hale geldikçe ve dünyevi şeylere ilgileri arttıkça, insanlar gözleriyle, hissettikleriyle yaşamaya başladıkça, artık gönüllerinden, kalplerinden, ruhlarından uzaklaştılar, yozlaştılar. İnsanlar daha materyalist hale geldiler. Dünyevi arzular, iktidar, konum sahibi olmak, belli bir konuma gelmek, lüks içerisinde yaşamak, paraya sahip olmak... Bütün bunlar insanları etkiledi ve bu durum 17.yy'da başladı. İnsanoğlu ve makine artık o tarihten itibaren bir ortak haline geldiler.

Hatırlayacak olursanız, 17.-18. yüzyıldan itibaren Avrupa'da sanayileşme süreci başladı. Sanayileşme süreci ile birlikte materyalizm gelişti ve materyalizmin peşinden sömürgeleştirme ve emperyalizm geldi.

Ancak sanayi devriminin öncesine bakacak olursak, örneğin 15. yy'a kadar gidebiliriz. 15. yy İtalyan filozof Niccolo Machiavelli'nin yaşadığı dönemdi ve Avrupalılar artık o dönemde dinlerini ve kiliselerini reddetmeye başladılar.

Dolayısıyla Avrupalı âlimler, yöneticiler, idareciler artık mülkten, sahiplikten, iktidardan bahsetmeye başladılar. Özgürlükten bahsetmeye başladılar. O tarihten itibaren işte bu materyal kazançlar için ve siyasi iktidar için ortaya çıkan bu arzu, elbette ki dünyevi bazı şeyleri daha fazla desteklenebilmesi için oluşturulması gerekiyordu. Dolayısıyla insanlar artık bir yöne doğru yöneliyordu. Bu durum nefis, vücut, beden ve akıl, daha ziyade hislerinizin size getirdiği sizi yönlendirdiği yollar ve dünyevi şeylere olan meşguliyetleri daha da arttırdı. İşte bununla birlikte fani arzular içerisinde, materyalizm içerisinde kaybolup gittiler ve yine dünyevi arzular ve materyalizm içerisinde ahiretle ilgili olan bağları da kopmaya başladı. Kendi ruhumuzdan, kendi gönlümüzden uzaklaştıkça yalnızca beden haline geliriz. Yani nefisten oluşuruz. Çünkü Allah insanlara iki şey vermiştir; bir ruh vermiş, bir de beden vermiştir. Bundan dolayı, insanlar daha fazla bedenlerine, daha fazla hayvansal ihtiyaçlarına yoğunlaşmaya başladılar. Çünkü insanın bedeninde hayvansal ihtiyaçları vardır, arzuları vardır. Be-

den her zaman çok daha bencildir. İktidar arzusu vardır ve para ile lüks içinde yaşama isteği vardır. Hâlbuki ruhun böyle bir ihtiyacı yoktur. Ruh barışı sever, refahı sever. Allah Subhanehu ve Teâlâ'ya iman ederek olur, kulluk ederek olur. Yani 17. yy'da bu tip değişiklikler yaşanmaya başladıkça, belirli tarzda seküler, laik kurumların kurulmaya başladığını görüyoruz. Yani seküler, laik eğitimin kurulması böyle seküler müfredatın kullanılmaya başlanması. İşte buna batıda modernite diyorlar, modernizm diyorlar. Bu Avrupalılaşma olarak, batılılaşma olarak biliniyor. Sekülerleşme laikleşme olarak geçiyor. Yine bilimsel rasyonellik olarak da geçiyor. Pragmatik yaklaşım, ilerleyici yaklaşımlar dolayısıyla. Bir de liberalizmin altını çizmek lazım. Çünkü rasyonel dediğimiz buradaki ilerleme liberallikten de bahsediyor. Liberal toplumlar, liberal eğitim, liberal demokrasi. Hep bunları duyuyoruz. Liberalistan diyorlar. Dolayısıyla batıdaki modern liberal eğitim hiçbir sorumluluk getirmeyen bir yaklaşım tarzı olarak karşımıza çıkıyor. Hiçbir göreviniz ya da sorumluluğunuz yok, bilgi var ama bununla ilgili bir göreviniz bir sorumluluğunuz yok. Yani bu kapsam içerisinde baktığımızda, batılılara, batılı ülkelere baktığımızda, onlar kendi teknolojilerini "Türkiye'de neler olup bitiyor, hangi odada kimle öğrenmek gerekir?" gibi konular için kullanıyorlar.

Kim, ne diyor? Bunu öğrenmek için kimi kullanıyorlar? Kendi teknolojilerini bunun için kullanıyorlar ve hatta kullandıkları teknolojiyle Türkiye'deki parlamentodan ve meclisten bile bu bilgileri alabiliyorlar. Gördüğümüz gibi bilgileri var, ama bu bilgilerin getirdiği bir sorumluluk yok. Mesela Türkler aynı şeyi yapmaya kalksa, Amerika'nın asabı bozulur ve dolayısıyla bir sorumluluk getirmeyen i sisteminden bahsediyoruz. Sorumluluk getirmeyen bilgi çok tehlikelidir. Sorumluluk bilinci olmayan bilgi çok tehlikelidir. İşte bu nedenle demokrasi, herhangi bir sorumluluk olmadan, bir göreviniz olmadan yaşanan birlik haline geldi. Dolayısıyla şu anda günümüze bakacak olursak, bilginin ve eğitimin amacı bir anlamda tekelleşmeyi, sömürgeleştirmeyi saptamak, istismarı sağlamak ve aynı zamanda diğerlerini kendine köle yapmaktır. Onlar üzerinde bir baskı oluşturmaktır. Peki, burada sorun nerede? Sorun akıllarda, zihinlerdedir. Eğitim, insan aklını hazırlar, insan aklını şekillendirir. Peki eğitim bu hale nasıl geldi? Liberal eğitim nasıl gelişti? İşte bu liberal eğitim, liberal düşüncelerden kaynaklanmaktadır. Avrupalı düşüncelerden kaynaklanmaktadır. İşte bu nedenle, liberal düşünce iyi biliniyor. İsmi böyle biliniyor. İnsanlar hakkındaki düşünceler, dünyanın yapısı, dünyanın mevcut durumu ile ilgili konular, adalet, kalkınma; bun-

lardan bahsediyorlar. Ama her şey insanlar için; her şey insanoğlu için; her şey insan bedeni için; her şey insan nefsi için; her şey bu dünya için; diğer dünya için değil. Liberaller artık bu sistemin annesi babası haline geldiler. Liberal ekonomik sistemin annesi ve babası haline geldiler. Yani, demokrasiden bahsedildiğinde, para her şeyi yönetiyor. Demokrasi içerisinde, medya her şeyi yönetiyor. Serbest piyasa ekonomisi ve bunun içerisindeki ekonomistler doğal kaynakları kendilerine yönelik kullanıyorlar. Kendileri için istismar ediyorlar. Bu yüzden liberalizm, modernizm, materyalizm özgürlükten bahsediyor. Ama bu özgürlük yalnızca bazı insanlar için geçerlidir ve herkes için özgürlükten bahsetmiyorlar. Maddi kalkınmadan bahsediyorlar ve ruhun gelişmesinden bahsetmiyorlar. Ahlaki gelişimden manevi gelişimden bahsetmiyorlar; rasyonel, akılcı bireyden bahsediyorlar, özgür bireyden bahsediyorlar. Ancak, bahsettikleri bu birey, tarihten çok uzak, kendi kültüründen uzak, kendi değerlerinden uzak, kendi dininden uzak bir birey haline geliyor. İşte böyle bir birey yetiştirmeye çalışıyorlar. Aslında bu birey tamamen bu toplumdan soyutlanmış biridir. İşte bu nedenle Avrupa'da Amerika'da gördüğünüz çocuklar, anne babalarıyla bir süreden sonra yaşamıyorlar. Belli bir yaşa geldikten sonra da anne babalarından ayrılıyorlar, yani

babası olmayan çocuklar var. Batıda kadınlar erkekler nikah olmadan aynı evlerde yaşıyorlar, ama mesela buna gerileme demiyorlar. Sanki bir ilerleme gibi kalmamış gibi gösteriyorlar. İşte bu tam da karanlık-taki dünyadır. İslami perspektiften bakacak olursanız, çizmiş olduğumuz bu portre aslında tam da karanlık dünyanın ta kendisidir. Neden karanlık? Çünkü insanlar birbirlerini kandırıyorlar. Hükümet başka hükümetleri kandırıyor, devletler başka devletleri kandırıyor. Ben size bir örnek vereyim mesela. Malezya'da bir uçak kayboldu biliyorsunuz. 8 Mart 2014 tarihinde birden kayboldu. Bir kuş gibi birden kayboluverdi gökyüzünde. Batı, bununla ilgili tüm bilgiye sahiptir. Bu uçak öyle birden kaybolmadı, bilakis kaçırıldı. İçinde 20 üst düzey mühendis vardı. Bu konuda çalışan hiçbir kimse, nerde olduğunu söylemiyor. İşte bilgiler geliyor, bunları araştırıyoruz diyorlar.

Mesela Türkiye'de bakanlar arasında. Parlamentoda, mecliste neler oluyor, neler konuşuluyor? Bununla ilgili bilgileri var. Bunu öğrenebiliyorlar, bunu dinleyebiliyorlar da o koca uçak nereye gitti bilemiyorlar mı? İşte bu karanlık dünyanın tam da kendisi budur. İslam burada bir ışık gibi karşımıza çıkıyor. İşte bu karanlık dünyadaki ışık İslam'dır. Buradaki karanlık materyalizm tarafından, bencil arzular tarafından yaratılmıştır, ortaya çıkarılmıştır. İşte

bunun ortadan kaldırılması gerekir. Bu materyalizmin İslam tarafından kaldırılması gerekmektedir. Çünkü İslam size yol gösterir. Gerçek teori İslam'dır, gerçek felsefe İslam'ın ta kendisidir. İslam orta yolun ta kendisidir. İslam doğru yöndür, doğru yönü gösterir. Doğru hedeftir. Varacağınız doğru yol İslam'dır. Tüm felsefeler liberalizm, kominizm, Marksizm, sosyalizm bunların hepsi tek tek düştü, tek tek düşüyor. Tek tek çöküyor. Peki neden? Çünkü maneviyatla hiçbir ilgileri yok ve bu İslami yoldur, İslami yöndür. Muhterem hoca efendi Necmettin Erbakan tarafından Türkiye'de savunulmuştur. Kendisi Müslümanlar arasında birlikten bahsediyordu. İslam içerisinde birliğin sağlanması, birleştirilmesinden, köklerinden oluşturulmasından bahsediyordu. Yine güvenliğin İslam içerisinde yerleşmesinden, İslam'da Müslümanlar arasındaki işbirliğinden bahsediyordu. Piyasa sisteminin, pazar sisteminin yerleşmesinden bahsediyordu. Birleşmesinden bahsediyordu. Şimdi hoca efendi Necmettin Erbakan artık aramızda yok. Kendisi vefat etti. Peki biz artık bu birliği nasıl sağlayabiliriz? Necmettin Erbakan hocanın söylediği gibi, biz bu birliği nasıl sağlayabiliriz? Bu sistemleri ortadan mı kaldıracağız, yeni sistemler mi koyacağız? Hayır, yeni sistemler oluşturmaya gerek yok. Burada hali hazırda bulunan sistemleri yıkmaya

gerek yok. Yani geçmişe gidemeyiz, geçmişe birden gitmemiz mümkün değil; ama yapabileceğimiz bir şey var. Bu kurumlardaki iyi insanların orada bulunmalarını sağlamalıyız. Kurum çok önemli değildir. Oradaki kurumlar içerisindeki insanlardır. Önemli olan şudur; eğer bakanlıklarda, güvenlikte, istihbaratta iyi insanlar varsa, o zaman o kurumlarda görevlerini iyi kurum olarak yerine getirirler. Dolayısıyla burada önemli olan, sistem değil insanların kendisidir. Eğer insanlar İslam'ın yolunda olurlarsa, o zaman zaten otomatik olarak bu kurumlarda iyi kurum olacaktır. Görevlerini iyi bir şekilde idare edeceklerdir. Yani burada simbiyotik (ortak yaşama dair) bir güçten bahsetmiyoruz. Çünkü İslam bir ilişkilerin panoramasını aslında göz önüne serer. Bir bireyin başka bir bireyle aile içerisinde, toplum içerisinde, ülke içerisinde bir bireyin başka bir bireyle olan ilişkisini panoromik bir şekilde ortaya koyar. Dolayısıyla birey düzeyinde çalışmalarımızı yürütmemiz lazım. Yani İslam devletinden, İslam toplumundan bahsetmek artık çok fayda getirmez, çok faydalı değil. Yani bu çok güzel bir yemekten bahsetmek gibi bir şey. Mesela lahmacun. Lahmacunun içeriği olmadan lahmacundan bahsetmek gibi bir şeydir. Dolayısıyla bu noktada önemli olan bireydir. Toplum değil. Çünkü zaten birey toplumun bir parçasıdır. Ve bu

özellikle Türkiye için siyasi şuurla, siyasi olgunlukta, çok önemli. Buna da sahip olmamız çok önemlidir. Siyasi olgunluğu sağlamak ve bütünlüğü sağlayabilmek uzun bir süreçtir. Allah birliği sever. Mesela insan hatta bir aradadır, umrede mesela insanlar bir aradadır, cuma namazında insanlar bir aradadır ve birliktedir. Buralarda birlik vardır. Bayram mesela. Bayramlarda birliktelik vardır. Dolayısıyla Allah birliği seviyor. Ancak biz birlik içerisinde değiliz. Neden Müslümanlar İspanya'da başarısızlığa uğradı. Çünkü İspanya'da bir Müslüman hükümeti yoktu. Küçük küçük, minik minik farklı krallıklar vardı. Müslümanların yapısı nasıldı? Birbiriyle arasında mücadele vardı, devamlı birbiriyle savaşıyorlardı. İşte İspanya'daki durum da bundan ibaretti; tıpkı bugün Orta Doğu'da olduğu gibi. Biz kardeşlerimizle kavga ediyoruz, mücadele ediyoruz. İşte bu nedenle çok dikkatli olmalıyız. İşte bu çok uzun bir süreçtir ve siyasi birlik çok önemlidir. Bu uzun süreci mutlaka göz önüne almak lazımdır. Ben şuna inanıyorum. Bu konuda ortaya koyduğumuz samimi gayretler, özellikle Allah'ın ve onun Resulü'nün ortaya koymuş olduğu ilkelere dayanarak, ortaya koyduğumuz gayretler, bizi doğru yolda ilerletecektir. Doğru yolda ilerlememizi sağlayacaktır.

Teşekkür ediyorum.

MUSTAFA KURDAŞ

(Milli Gazete
Genel Yayın Yönetmeni)

Her şeyden önce uzaklardan gelen hakikaten çok uzaklardan gelen 2 değerli konuşmacımıza teşekkürlerle başlamak istiyorum.

Ve tabii ki ÖĞ-DER'imizin 4 yıldır kararlıkla yürütmüş olduğu bu seminerlerin giderek daha da önem kazandığını hissettiğimiz şu günlerde böyle bir seminerin Anadolu'nun çeşitli illerinde yapılmasını sağladığı için de hem genel merkez nezdinde hem de Kütahya nezdinde Öğ-Der yöneticilerini tebrik ve teşekkür ediyorum.

Cenab-ı Allah'ın selamı, bereketi ve inayeti hepimizin üzerine olsun İnşallah. Ve tabii bir Ayet-i Kerime'yi "Hak geldi batıl zail oldu", yine aynı şekilde bir Ayet-i Kerime'yi Allah (c. c.)'in "oku" emrini logosunda taşıyan ÖĞ-DER'in çatısı altında sizlerle birlikte olduğumuz için ayrıca hamd ediyorum. Allah hamdınızı arttıranlardan eylesin İnşallah.

Bu vesileyle önemli bir konu, eğitim konusu ve insanı konuşacağız. İnsanı konuştuğumuz zaman, sadece bireyi konuşmayız. İnsan toplum demektir, insan millet demektir. Evet insan devlet demektir,

kurum demektir, yani bireysellikler gidip kurumları, devleti unutamayız. Ama tabi ki şunu da kabul ederiz ki sonuçta kurumu da oluşturan devleti de oluşturan insandır. Toplumu oluşturan insandır. Öyleyse eğitim hakikaten çok daha fazla ön plana çıkıyor. Tabii ben biraz medya ve eğitimi, aslında ikisini birlikte ele almış olacağım. Çünkü hem eğitim alanı, hem de medya alanı doğrudan doğruya insanla ilgili olan, belki de kesişen 2 tane önemli makasın ucu gibi görünüyor. Çünkü hem öğretmenlik, hem de gazetecilik insanın beyniyle ve yüreğiyle ilgilidir. Bu bakımdan da ilginç bir birleşim olacaktır. Yani sonuç bulmaya çalışacağım örnekler olsun ya da tebliğimizin konusu olsun bu durum üzerinedir. Şimdi biz eğitimi konuşuyoruz. Tabi eğitimi konuşurken mutlaka müfredatı da konuşmamız gerekecek. Çünkü müfredat bu işin temelidir, esasıdır ve kavramları konuşacağız. Çünkü kavramlar bu işin temelidir esasıdır. Bu çerçevede ben bir örnekle başlamış olayım. Konya’da da ifade ettim ve burada da ifade etmiş olayım. Merhum Erbakan Hocamız bundan 6-7 yıl önce İstanbul’da bir otelde milli bir sempozyumdaydı. Uluslararası yabancı konukların da olduğu hakikaten önemli bir toplantıydı. Tamamen 100 kadar profesörün katılmış olduğu, bilim adamlarının katılmış olduğu bir sempozyumda bir örnek vermişti. İfsat çalışmalarıyla

ilgili olarak ifsadın temelini de akademik tezler olduğunu ifade ederken vermiş olduğu güzel bir örnek vardı. Kendisi Pakistan seyahati sırasında bir öğrencisiyle karşılaşır ve o öğrencisiyle hasbihal ederken öğrencisinin tez konusunu merak ediyor ve öğrencisi de tez konusunu “Türklerden Sonra İslam” olarak Erbakan hocamıza aktarıyor. Tabi hocamız anlatıyor, çok kızdım diyor. Türklerden sonra İslam diye bir tez çalışma konusu olamaz, böyle bir tez çalışması ancak ifsat çalışması olabilir. Gideceksin profesörüne diyeceksin ki ben tez konumu İslam’dan sonra Türkler diye değiştireceğim. Bakın 2 tane kelimenin yer değişmesi ile birlikte oluşan o mana derinliğinin farkına varabiliyor musunuz? İfsat çok tehlikelidir. Hakikaten ifsat çalışmaları dünyada adeta yılanın insanı sokması gibi bir şeydir. Fark edemezsiniz. O yılan gelir ve sizi sokuverir. Hiç idrak edemezsiniz, farkına varamazsınız. Nihayetinde bir de bakmışsınız başlangıçtaki bir noktadan başka bir noktaya gelen bir insan olmuşsunuz.

İşte bu anlamda yine Erbakan Hocamızdan başka bir örnek vereyim. Sonrada konumuzun bütünlüğüne gelmiş olayım. Müfredatı konuşacağız belki; çünkü konuşmamız gerekiyor. Hocamız 1970’li yıllarda dış politikayla ilgili sorulan bir soru üzerine konuşuyor. Hocamız kürsüye çıktığı zaman orada şu cümleleri

kuruyor. Siz şimdi dış politikayı konuşuyorsunuz ya, İsrail'i konuşmadan dış politika konuşulmaz bizde. Şimdi milli eğitimi konuşuyoruz ya hakikaten müfredatı konuşmadan biz milli eğitimi konuşamayız. Eğitimi konuşamayız. Çünkü müfredat o işin adeta kılcal damarları; insana, aileye, ailenin bireyine kadar inen bir çalışmanın sonucudur. Bir taraftan müfredatımız tel tel dökülüyor, bir diğer taraftan medyamız hakikaten tehlikeli olan şeyleri sürekli topluma öğretiyor. O yüzden medya, izlediğimiz televizyon, okuduğumuz gazete, müfredat üzerine aldığımız eğitim, bizim ya oksijenimizdir ya karbondioksitimizdir.

Biz bunu tercih etmek zorundayız. Neyi emdiğimiz ya da topluma neyi verdiğimiz çok önemlidir. İşte beyefendi biraz anlattı olayı. Hadi ben de girmiş olayım. Bugün eğitim adına sadece rasyonalizm, akılcılık merkezli bir sistem vardır değil mi? Akıla taptırılır insanlar, öyle değil mi? Ama hayır. Akıl çok büyük bir nimettir ama en büyük nimet nedir? Cenabı Allah'ın Müslümanlara vermiş olduğu en büyük nimet imandır. Peki, imandan sonra Cenabı Allah'ın bizlere vermiş olduğu en büyük nimet nedir? Yine akıl değildir. İmanın emrindeki akıldır. Öyle bir akıl vardır ki, gece saat 2'de sizi secdeye götürür, öylede bir akıl vardır ki gece saat 2 de sizi Kütahya'da açık bir yer var mı? Bir iki duble rakı içeyim derdi-

ne düşürür. Akılcılık üzerine giden, mantık üzerine giden sadece bir eğitim sisteminde tek kanatlı bir kuş misali uçmak mümkün değildir. Sonuç da zulümdür. Zulüm dünyasıdır. Çünkü mantık, yine beyefendinin ifade ettiği gibi söylüyorum, sadece bedeni betimler ve sadece beden üzerinde yolunu yürümeye çalışandır. Nitekim biz farenin uykuda kemirdiği gibi kemiriliyoruz. Farkına varmıyoruz. Necip Fazıl Kısakürek'in bir sözü var. Der ki: "Biz insanlar 24 saatin, günümüzün yarısını uyuyoruz, yarısında da uyutuluyoruz." Hakikaten biz nerdeyse günümüzün tamamını uykuda geçiriyoruz. Bazı şeylerin farkında değiliz, oysa bazı şeylerin farkına varmak lazım.

Akıntıya kapılıp da kıyıyı yürüyor zannediyoruz. Oysa hep akıntıdayız, kıyaya yürüyoruz ve bakıyoruz, sanıyoruz ki kıyı yürüyor. Akan biziz ve nereye aktığımız da belli değil. İşte burada eğitim sisteminde bir defa insanlara reel politika anlayışı yerleştiriliyor. Güce tapma akıl ve akıllı davranma ancak ve ancak güçle eş değer tutulabiliyor, aynı kefeyle koyulabiliyor. Bunun sonucunda dünyada böyle bir kaos ortamı ortaya çıkıyor. Çünkü eğitim sistemi manadan yoksun, ne dedik tarihten kopuk ve manadan yoksun bir eğitim sistemi ön görülüyor. Bunu aynı şekilde medyada tetikleyiveriyor. İşte bu anlamda daha önce belki Kütahya'ya geldik ve medyanın toplum üzerin-

deki etkilerini yine Öğ-Der'imizle bir konferans vermiştik. Zannediyorum burada bu konferansa katılanlar çoktur. Bir soru sorayım. Benim burada balık yüzük hikayemi bilmeyen var mı hiç? Evet... O zaman bir kaç konuya girmek istiyorum müsaade ederseniz. Medyanın toplum üzerinde etkileri çerçevesinde gireyim. Medya bir defa insanların sadece modasını renklerini belirlemiyor. Oturuşunu, kalkışını, tıraşını, düşünce kalıplarını, hangi olayla karşılığında itiraz edeceğini, hangi olay karşılığında susacağını bir defa medya belirliyor. Medya sadece modayı, tarzları, yaşam stili değil, aynı zamanda insanların dünyaya bakışına da karar veriyor. Aramızda belki matematikçi vardır. Bir tek noktadan kaç tane doğru geçer? Sonsuz milyonlarca değil mi? Tek dayanak bizim açımızdan asla bir hak davayı temsil etmez. Peki, 2 noktadan kaç doğru geçer. Sadece tek doğru geçer. Nereden geldiğini bilen, nereye gittiğini bilen insanlar olmak zorundayız. Nereden geldiğini bilen, nereye varmak istediğini bilen, ne dediğini bilen teşkilatlar olmak zorundayız. Nereden geldiğini bilen, nerede kalmak zorunda olduğunu bilen, siyasi bir düşünceye sahip olmak zorundayız. O'dur hak dava, yoksa milyonlarca doğrunun geçtiği tek bir nokta benim için hakikat olamaz. Çünkü nedir doğru şartlara göre doğru? İşte 3 ay öncesinin

doğrusu vardı, bugün yanlış hepsi, bir de baktık yanlışmış hepsi. Şimdi hak nedir? Şartlara göre değişmez, zaman göre değişmez, bugün buradan dışarı çıkarken, yağmur varsa, elimizde şemsiyeyle çıkmamız doğrudur, ama yağmur durdu şemsiyeyi kapatmamız doğrudur. Bu sefer de hak nedir? 2 kere 2'nin 4 etmesi gibidir. 100 yıl önce de $2 \times 2 = 4$ ediyordu.

100 yıl sonra da $2 \times 2 = 4$ edecektir. Milyon yıl önce de güneş doğudan doğuyordu, milyon yıl sonra da doğudan doğacaktır. Hak budur, ama bize bunlar öğretilmiyor, bize sadece akılcılık öğretiliyor. Akılcılığa tapıtırılıyor. Şimdilik Allah'a emanet olun, sağlık ve sıhhatle kalın.

Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
(Malezya İslam Teşkilatları
Başkanı)

Öncelikle şunu söyleyerek başlamakta izin verin. Şuan artık dünyamıza baktığımız zaman gerçekten karşımızda çok ciddi krizler var, pek çok krizle karşı karşıyayız. Sosyal krizler var, ekonomik krizler var, siyasi krizler var. Güvenlik krizleri var, çevresel krizler var, çevreyle ilgili yaşadığımız krizler var ve bunlarla ilgili olarak, bu krizlerle ilgili çok çeşitli biçimde, çok çeşitli arenada, birçok konuşma duymuşuzdur. Doğu olabilir, batı olabilir, Müslüman ülkeler de olabilir, Müslüman olmayan ülkeler de olabilir. İşte bu tür krizler var. Bu krizlerle karşı karşıyayız ve öyle görünüyor ki bu kriz ve krizler süreci azalmıyor giderek artıyor. Ve bu kapsam içerisinde duruma baktığımızda şunu görüyoruz: Müslümanlar ve Müslüman olmayanlar bir araya geliyorlar, bir araya gelip çözümler bulmaya çalışıyorlar, gruplar oluşturuyorlar. Tabi burada Müslüman olmayanlara baktığımız zaman, hali hazırda zaten köklerinden kopmuşlar, kültürlerinden dinlerinden kopmuşlar. Dolayısıyla, kafaları karışmışsa bu da normaldir. Tabi ki

anlaşılabilir makul bir şeydir; ancak Müslümanlara bakacak olursak, Müslüman dünyasının da kafası karışık. Onlar da bir karanlıkta yürüyor ve şu anda karşılaştığımız krizlere bakacak olursak, bunlar aynen Müslüman olmayanların yaşadığı krizler gibidir. Biz de aynı şekilde bu soruların cevaplarını bilmiyoruz. Burada karşımızda duran büyük bir ironidir. Sosyal yozlaşmaya baktığımızda, sosyal kirlenmeye baktığımız zaman mutlaka bu soruyu sormamız lazım kendimize. Müslümanlar olarak neden böyle bir krizle karşı karşıyayız? Neden zenginle fakir arasında refah uçurumu var? Biz Müslümanlar olarak bunun neden olduğunu biliyoruz. Nasıl çözüleceğini de biliyoruz. Ayrıca çevreye yönelik tahribatlar var, bunu da biliyoruz. Çevre tahrip ediliyor. Bunun çözümünü de biliyoruz. Yine işgaller var, sömürgeler var, zulüm var, baskı var. Bu konuda Müslümanların kafası karışık olmalıdır. Bu krizler dünyanın omuzlarında doğal krizler olarak yer almıyor, çünkü biz de hali hazırda batının Müslüman olmayan dünyanın yaşamış olduğu hastalıkları yaşıyoruz. Modernizasyon ve küreselleşme. Bunlar yüzünden onların yaşadığı bu sorunları biz de yaşıyoruz. Mesele onların yaşadığı sorunları yaşamazsak biz ilerleyemiyoruz veya biz gelişemiyoruz diyoruz ya. İşte tam da bu noktada, bu konu içerisinde

eğitim gündeme geliyor. Eğitim değiştirildi ve eğitim içerisinde eğitimci, öğretmenler iki kişinin, konuştuğunda, hayatın manasını konuşmalarını istiyordu. Gerçekten konuşulanların manasını anlamasını istiyordu. Hayatın manası eğitim içerisinde kayboldu ve batı bunu kaybetti. Öyle görünüyor ki, biz de kendi aramızda bunu kaybettik. İmanın anlamını, takvanın anlamını yitirdik. İnsan insanoğlunun, insanın Allah'ın halifesi olduğu gerçeğini unuttuk. Herkesin kafası karıştı ve bütün bu sahip olduğumuz şeylerin manasını tahrip ettik. İşte bu manaları kaybettiğimizde yönümüzü de kaybediyoruz. İşte tam bu nedenle de bu trajedinin içerisinde yaşıyoruz ve gruplar oluşturuyoruz. Çözümler bulmaya çalışıyoruz, ama kafalarımız karışık. Bunun çözümü nedir diye soracak olursak, bunun çözümü eğitimi doğru vermektir. Yani İslam'ın bize öğrettiği şekilde eğitimi verebilmektir. Ve şayet bunu yaparken insanı anlayarak işe başlarsak, üç bileşenle işe başlarsak yolumuzu bulabiliriz ve ben buna üç artı bir diyorum. Üç artı bir bileşen, üç artı bir unsur... Eğer bunları anlayabilirsek, eğitimi nasıl yönlendireceğimizi de anlamış oluruz. Bunlardan ilki akıl bileşenidir. Akıl unsuru... İnsanlara akıl bahşedilmiş, akıl nimeti verilmiş. Hayvanlara verilmemiş, yalnızca insanlara bahşedilmiş. İkinci bileşen, ikinci unsur

ise duygular; üçüncü ise bedeni unsurlar. İşte bu saydığım üç bileşeni eğitim içerisinde yerli yerine konulması lazımdır. Eğitim içerisinde bunlara belirli bir yön verilmesi lazımdır. Ve aynı zamanda bunların hepsinin yönlendiricisi, ruh olmalı, maneviyat olmalı. Eğitimimiz içerisinde bu maneviyat kaybedildi ve onun yerine akıl ve beden kaldı. İşte böyle olunca da bu sefer sorunlar ortaya çıkıyor. Ruh olmadan akıl kibre yol açar. İsterseniz bunu tekrar edeyim. Şimdi akli geliştirirken bunu ruhtan arındırırsak, o zaman yalnızca kibirli bir adam yetiştirmiş oluruz. Kibirli bir insan yetiştirmiş oluruz. O zanneder ki, her şeyi biliyor. İnsan ruhu olmadan aklını kullanmaya başlarsa, kibirli bir insan haline gelir, hayvanlar gibi olur. Bir yönlendiricisi yoktur. Ancak kendi ihtiyaçlarına yönelir ve maneviyattan bunu arındırdığımızda, sadece fiziksel ihtiyaçlara yöneldiğinde aç hırslı bir varlık haline gelir ve sınırlarını bilmez. Dolayısıyla, eğitim sistemimize müfredatımıza baktığımızda müfredatta bunu anlayamadık. Bunun altını çizmek lazım. Acaba akli, nefsi, ruhu ve maneviyatın önderlik ettiği bedeni nasıl bir araya getirebiliriz? Bunu mutlaka müfredatımıza aktarmak lazımdır. Ama bizim müfredatımız bundan uzaklaştı. İşte bu nedenle, batının yaşadığı hastalıkları, batının yaşadığı zorlukları biz de yaşıyoruz. Eğitimi-

miz içinde, müfredatımızın içinde bu unsurları kaybettiğimiz için, yine Kur'an'ın bazı ayetlerinde son derece net bir cevap veriliyor. Aslında neden böyleyiz, neden krizler yaşıyoruz? Şöyle deniyor: Bu ne anlama geliyor? Hepiniz anlatılamaz bir hal içerisindesiniz, yani çok kötü bir durum içerisindesiniz. Nerede olursanız olun, ister batıda, ister doğuda, ister kuzeyde, ister güneyde dünyanın neresinde olursanız olun, Türkiye'de, Endonezya'da, Mekke'de, New York'da olsanız da, bu yaratıcınızla Allah'la olan bu bağlantınız yoksa, yaratıcınızı idrak edemiyorsanız, o bağlantıyı kaybettiyseniz ve hayatınızı insan olarak ve Allahın size emrettiği şekilde yaşamıyorsanız, o zaman zillet içerisinde olursunuz. Halbuki bunlar olursa halbuki Allah'la, Allah'ın size emrettiği şekilde hayatınızı sürdürürseniz, o zaman şerefli onurlu bir hayat yaşarsınız. İşte bunlar bizim müfredatımızın içerisinde yok. Ve yine Kur'an'ın öğretilerine bakacak olursak, aslında son derece az bir şekilde anlatılıyor. Kur'an'ın içerisinde ne anlatılıyorsa, bu çok az bir şekilde yer alıyor müfredatın içerisinde. Yine az önce Mustafa Bey'in ifade ettiği gibi, medyanın öğretileri tüm bu şeylerin yerini alıyor ve müfredatın çok büyük bir kısmını kapsıyor. Bizim öğretmeye çalıştığımız müfredat da medya tarafından bozuluyor. Yani müfredatımız yeterin-

ce güçlü değil. Elimizdeki minimum seviyedeki İslami müfredat bile bu medyanın oluşturduğu tahribatı dayanacak güçte ve dirençte değil. Kur'an'ı tekrar, tekrar okuduğumuzda şunu görüyoruz. Allah diyor ki, "Ben sizi diğer mahlukatların üstünde yarattım." Bu ne demek, bu ne anlama geliyor? Bunun anlamı hidayete erme potansiyeliniz var demek. Yani diğer mahlukatların sahip olmadığı bir özellikten bahsediyoruz. Ve yine eğitim müfredatı içerisine baktığımızda, eğitim müfredatı bu potansiyeli gerçeğe dönüştürebilecek fırsatı vermelidir. Yani doğru bağlam olmalıdır, doğru liderlik olmalıdır, eğitimde doğru bir liderlik ortaya konulmalıdır. Ancak bundan sonra hidayete erme potansiyelini ortaya koyabilirsiniz. Şimdi biz müfredatta ne yapıyoruz? Tamamen bu potansiyeli daraltmaya kısıtlamaya çalışıyoruz ve sonrada işte şimdiki halimize düşüyoruz. Yani dolayısıyla ezanı duyduğunuzda bile Allahu Ekber, Allahu Ekber dediğini anlamakta bile zorlanıyorsunuz. Hislerinizi etkilemiyor, sizi etkilemiyor. Allahu Ekber, Allahu Ekber'i duyuyoruz ve gençlerimizden çok azı camiye mes-cide geliyor. Diğerleri etrafta oyun oynuyor ve işlerini yapıyor. Allah'ın çağrısını görmezden geliyorlar. Neden? Çünkü bu hidayete erişme potansiyelimizi hiç kullanmıyoruz. Ortaya koyabilecek o potansiyeli

ulaşmamızı sağlayacak müfredat yok elimizde. Yine şunun da altını çizmek istiyorum. Sizlere şunu da anlatmak istiyorum. Bir müfredat geliştirdiğimizde, müfredatı hazırladığımızda bu müfredatın içerisinde bunu gönülden yapmalıyız. Akla göre değil, yüreğimize göre gönlümüze göre yapmalıyız. Bu klasik metinleri bilirsiniz. O klasik metinler yazılmıştır. Bunlar süresizdir ve şimdiye kadar bu metinler hala çok güçlüydü. Necmettin ERBAKAN mesela; neden onun yazdıkları bizi bu kadar etkiliyor? Çünkü yüreğinden gelerek yazmış. İşte o yüzden çok değerlidir. Bütün bunların gönülden gelmesi lazım, yürekten gelmesi lazımdır. Bir eğitim müfredatı hazırlarken, ihlası düşünmeden bunu yaparsak o zaman kuru kuruya bir müfredat çıkar karşınıza. Çocuklarınız bunu anlayamaz ve sadece çocuklar değil öğretmenler de bu müfredatın unsurlarını içselleştiremez. İhlasın içeriği olmadığı zaman ihlas çocuklara ulaşmadığı zaman, tabi öğretmenlerde de olmadığı için çocuklara ulaşmıyor. Mesela öğretmenlerde de iman yoksa, çocuklara bu iman ulaşmaz. İşte bu nedenle, bir müfredat geliştirirken sizin yüreğinizden gelmesi lazımdır. Gerçekten İslam'a olan bağlılığınızdan ortaya çıkması lazım ve işte bu da gerçekten çok önemlidir. Benim alanımda Malezya'da pek çok klasik metin var. Pek

çok İslami klasik metin yer alıyor ve biz bunlara Kitab-ı Turas diyoruz. Yani daha önceki insanlardan bahsediyoruz, işte bu metinleri yazan kişiler. Bu bir tabi ki efsane gibi bir şey değil; ama insanların bir nesilden diğer bir nesile aktardığı bir şey ve bence bunun içerisinde gerçekler var. Yani ulema bir araya gelip bunu yazdığı zaman, bir kitaba bir şey yazdığı, zaman öncelikle mutlaka yazmadan önce bunu iyice anlaması lazım. Yani bir kitap yazmadan önce Allah'tan ona bunu yazıyı yazacak gücü istemesi lazım, Allah'a dua etmesi lazım. "Allah'ım bana bunları yazacak gücü ver!" demesi lazım. Ve yıllarca bunları yazıp yazıp aktardıktan sonra Abdussamed Alim Bani adındaki ulema, bu kitabı yazdıktan sonra nehre bırakıyor ve nehre bıraktıktan sonra şunu söylüyor: "Şayet benim kitabım ihlasla yazıldıysa, o zaman Allah bu kitabın nehirde akmasını yüzeyde kalmasına izin verir. Ama Allah'ım bu ihlasla yazıldıysa nehrin dibine çöktür." diye dua eder. Yani işte bu saygı o kadar büyük ki, bizden önceki eğitimler bu nedenle bu kadar etkililerdi. Mesela, Necmettin ERBAKAN'ın söyledikleri de hala çok canlı. İşte neden tam da bu nedenle; çünkü kendisinin öğrettikleri kendisinin yaptığı çalışmalar da çok yeterliydi. Bizim de yapmamız gereken bunun devamını getirebilmektir. Ben yeniden yazma konu-

sunu birkaç şey söyleyerek tamamlamak istiyorum. Bizim müfredatları yenilediğimizde, yeniden müfredat oluşturduğumuzda kullanılan ayetler okumalıyız. Mesela tamam dediğinizde “Ey yevme ... et-memtü aleyke ni’meti .. ayette de geçiyor.” Tamam demek, mükemmel olan, eksik olmayan demektir. Peki mükemmel ne demek? Mükemmel demek bir şey eksiltmiyorsunuz, bir şey eklemiyorsunuz demektir. Mükemmel değilse, o zaman eklemeniz ya da çıkarmanız gereken bir şey vardır. Halbuki İslam’da bunu yapmanıza gerek yok. İslam zaten mükemmel ve eksiksizdir, ekleme yoktur, çıkarma yoktur. Ama İslam liberal demiyoruz. Köktenci, aşırıci militan İslam demiyoruz. Bu tarz bir şeyler yok İslam’da. İslam, İslam’dır. Nokta bitti. Ama biz ne diyoruz? İlimli İslam diyoruz, İslam’ın önüne ilimli koyuyoruz ve modern İslam, şöyle İslam, böyle İslam. İslam’ın önüne sıfatlar yakıştırmaya çalışıyoruz. İslam, İslam’dır. Bitti. Yalnızca bunu takip etmeniz gerekiyor. Mesela sınıflarınıza gittiğinizde, öğretmenler, profesörler sınıflarınıza bu anlayışla gitmeli. Öğrencilere İslam’ı öğretirken tam da bu anlayışla yola çıkmalısınız. Şimdi şu soruyu sorayım. Ellerinizi kaldırmanızı isteyeceğim sizden. Kim matematik öğretiyor? Matematik öğreten var mı aranızda, matematik öğreten? Üç mü? Üç kişi var galiba. Sizinle şunu paylaşmak istiyorum. Evet dört oldu. Dört öğretmenimiz var matematik öğreten. Ben bunu öğrencilerime de yaptım. Bu nedir diyorum (parmaklarıyla yuvarlak ya-

parak) bu ne? Bu sıfır tamam mı? Bu sıfır diyorum. Sıfır ne demek? Böyle soruyorum ve cevap sıfır hiçbir şey. Sıfır sıfırdır diyorlar. Peki, sıfırın önüne bir koyduğunuzda, on olur. Bir sıfır eklerseniz yüz olur, bir sıfır eklerseniz bin olur, bir sıfır daha eklerseniz on bin olur. Ekledikçe, ekledikçe değişir. Öğrencilerime şöyle diyorum. Biz bir kişi olarak yaratılanlar arasında bir sıfırız. Hiçbir şeyiz. Tabi, şayet siz onunla tek olursanız, Allah’a geri dönerseniz, işte o zaman değeriniz vardır. Ama Allhtan uzaklaşırsanız, hiçbir şeysiniz, sıfırsınız. Yani işte verdiğiniz eğitim öğrencilere bunu öğretmeli. Giderek Allah’a yaklaşma, kulu olmayı öğretmeli. Hz Ömer dünyayı sarsan bir kişiydi. İşte herkes bu büyük lideri görmek istiyordu ve herkes çok şaşırdı. Çünkü bu büyük lider, yaşlı bir deveyle geldi ve yalnızca bir devesi vardı. Yanında bu köle bazen deveye biniyordu, kendisi deveyi çekiyordu. Bazen kendisi deveye biniyordu, kölesi çekiyordu. Herkes çok şaşırdı, dünyayı sarsan insan bu mu? Şaşkınlıkla bakıyorlardı, siz büyük bir lidersiz diyorlardı. Kendisi de dedi ki, bizler sadece İslam nedeni ile saygı görmeliyiz ve başka hiçbir şey değil. Eğer saygı görmek istiyorsanız İslam’la olacaksınız, İslam’dan uzaksanız bunların hiçbirini alamazsınız. İslam gerçek cevaptır. Teşekkürler.

MUSTAFA KURDAŞ:
(Milli Gazete
Genel Yayın Yönetmeni)

FİKİR BİRLİĞİMİZ VAR, AMA EY-
LEM BİRLİĞİMİZ NEDEN YOK?

Temelde böyle bir soru soruldu. Aslında bakarsak çok fazla fikir birliğimizde yok temelde. Baktığımız zaman, evet, Kur'an'a inanıyoruz, evet, sünnetin peşindeyiz; ama öbür taraftan bakıyoruz kendimiz dünyayı algımlarken farklı algılıyoruz. Bu çerçevede şunun altını çizmek hemen gerekiyor ki; bugünkü dünya sisteminde tek tip insan modeli dayatılıyor. Bugün bütün insanlar Müslümanıyla, Hindusuyla, Afrikalıyla, Asyalısıyla herkes Amerikalılar gibi yaşamak, onlar gibi düşünmek, onlar gibi davranmak, onların yediği gibi yemek, onların oturduğu kalktığı gibi kalkmak zorunda. Bu sürekli pompalanıyor ve bir şekilde de insanlarda böyle düşünce kalıpları çerçevelerinde böyle sınıflandırılıyor. Fikir birliğimiz çok fazla yok. Çünkü bugüne ait olan bir şey değil. Mesela Osmanlı'nın yıkılma sürecinde kimisi demiş ki İngiltere ile birlikte olalım, mandayı kabul edelim. Kimisi bir başka kormanın altına girelim demiş, kimisi

başka biriyle. Hep böyle tarzlar arasına girilmiş ve aslında bir bakıma bizim DNA'larımızla oynanmış ve bizim DNA'larımızla oynanırken de birazcık işlenilmiş. Kavramlarımız alındığı için fikir birliğine de eylem birliğine de sahip olamıyoruz. Bugün, işte konumuz olan din derslerine baktığımız zaman, kültür kitaplarında biz alfabetik sırayla Budizm'den sonra okutuyoruz. Bizim ders kitaplarımızdan cihat ve şahadet kavramlar çıkartıldı. Bütün kavramlarımızın içi boşaltılıyor ve böylece Müslümanlar sadece ve sadece namaz kılan, oruç tutan, ameli ibadetlerini yapan bir insan şekline getirildi. Çünkü kavramımız yok. Neyle düşüneceğiz? Biz batılıların kavramı ile mi? Biz, bugün Türkiye'de bile biz İslamcıyız diyenler, yönetimi demokrasi üzerinde ölçüyor. Peki demokrasi bizim kavramımız mı? Demokrasi bizim amacımız mı? Hayır, bizim kavramlarımız yok. Kendi kavramlarımız elimizden alındığı için bırakın eylem birliğini, fikir eyleminde bile sıkıntı yaşıyoruz. Hakikatten Hamid Bey'in ifade ettiği gibi Allahuekber ezan okunurken o Allahuekberi anlama kısmında sıkıntılarımız var. Her şey ezber... Ezanı kim düşünüyor? Namaz kılanlar olarak bizler, acaba o ezanı düşünüp o mana ile mi koşuyoruz, yoksa -sümme haşa- öyle demek istemiyorum; ama alışkanlık olarak mı mescitlere girip çıkıyoruz? Yoksa Allah'ın sıfa-

tına hürmeten mi koşuyoruz düşünmüyoruz? Düşündürtmüyorlar. Dediğim gibi bizim kavramlarımız çalınmıştır. Fikir birliğinde bile sıkıntı yaşıyoruz, çünkü düşüncede sıkıntı yaşıyoruz. Eylemde bir sıkıntı yaşamamız bir sonuçtur. Ancak belli bir gayesi çerçevesinde insanlar doğru bir eylem ve fikir birliğine varabilir. Bu çerçevede bu konuları önemsiyorum; çünkü bizim kavramlarımız önemlidir. Ne ekerseniz o biter. Sizin kavramlarınızın özüyle oynandı Örneğin Tohumun özüyle nasıl oynanıyor. Hani domatesin eski tadı yok, karpuz bugün kabak gibi. Çünkü onunla oynanmış. Tekrarlamak istemiyorum; ama demokrat İslam, muhafazakâr İslam, radikal İslam gibi bir sürü kavramlar dolaşıyor. Biz de bu saldırı altında düşünmeye çalışıyoruz. Düşünemiyoruz. Fikir birliğine de varamıyoruz. İslam birliğini kuralım diyen kaç kişi var şu Türkiye’de? Oysa bu işin temeli bu dünyada düşünen kaç kişi var? Çünkü reel politikaya alıştırılmış. Namaz kılacağız, Allahu Ekber diyeceğiz. Ama selam verdikten sonra Amerika Ekber diyeceğiz. Bu bize öğretilmiş. Müslüman hem Allahu Ekber diyor hem Amerika Ekber diyor. Bu şartlarda İslam devleti mi olur, şu mu olur, bu mu olur? Bir sürü mazereti biz önümüze koyuyoruz. Düşüneymezsin, ufkun dar, bir kaba teslim ediliyor. Doğal olarak eylem birliğine

de varamıyoruz. Çok acıdır ya! Ben İstanbul’da yaşadığım için söylüyorum. Anadolu Gençlik Derneği’imiz eylem yapıyor. Mısır ile ilgili kim senin de yaptığı birşey yok. Kimse yapmadığı için dışarıdan gelenler AGD bayrağı olmasın, Saadet bayrağı olmasın, şu olmasın bu olmasın. Bir sürü mazeret koyuyor ortaya. Ee kardeşim sen de yapmıyorsun zaten. Eylemde bile hakikaten sıkıntı yaşıyoruz. Bunu çözmek gerekiyor; ama önce kavramlarımıza sahip çıkmamız gerekiyor. Ders kitaplarımızı temizlememiz gerekiyor. Kelimelerimizi, kavramlarımızı yeniden almamız gerekiyor. Böylece önce fikir birliğine, sonra eylem birliğine doğru gitmemiz gerekiyor. İşte medyasıyla, İslamcı bir sürü düşünür var Türkiye’de. Mangalda kül bırakmıyorlar; ama Sayın Başbakanımız Mısır’a gidiyor, Tunus’a gidiyor, laiklik tavsiye ediyor, herkes susuyor. Şimdi bu fikir birliği mi? Türkiye’de bir sürü şeyler oluyor, herkes susuyor. Sen nasıl eylem birliğine gireceksin? Soruların birincisine bu şekilde cevap vermiş olayım, ama eylem birliğine varmamız için önce fikir birliğine varmamız gerekiyor. Fikir birliği de sonucu getirecektir. Bu da bizim düşünce birliği kabiliyetimizi yerine getirecektir.

BİREYSEL OLARAK İSLAM’I

YAŞAYABİLİR MİYİZ?

Bireysellik sadece akılcılıktır. İslam dini temelde bütünüyle birlikte olmayı ifade eder. Baktığınız zaman İslam dini bir disiplin dinidir. Dinimiz bizim bir yılımız planlanmıştır, aylarımızı günümüzü saatimizi planlamıştır. Biz bir yıl içinde Ramazan ayı var, onu bulacağız. Bu planın bir parçasıdır. O Ramazan ayının içinde bir Kadir gecesi var, onu arayacağız. Bu planın bir parçasıdır. Ayrıca o bir yılın içerisinde üç aylar var. Yeni girdik, onları yaşayacağız. Hac planlıdır. İstedikçe zaman istediğinde yapamıyorsun, gidiyorsun o plan çerçevesinde. Zilhiccenin 10'unda yapmak zorundasın. Oruç planlıdır ve biz plan içerisindeyiz. Günümüz planlı. 24 saat içinde sabah namazını kılacağımız vakit, öğleni kılacağımız vakit belli, akşamı kılacağımız vakit belli, yatsı bellidir. Biz ister istemez bu plan çerçevesine uymak zorundayız. Müslüman plansız olamaz. Bireysel de davranamaz. O nedenle ki, biz hep beraber oruç tutarız. Erkekler Recep ayında tutsun, bayanlar şu ayda tutsun, gençler öbür ayda tutsun, diye bir şey yok. Hiç kimseye kış ayı işaret edilmemiş değil mi? Yaşlı da tutamaz denilmemiş. Hep birlikte olmak zorundayız. Cemaatle kıldığımız namaz ile tek kıldığımız namaz farklıdır. Cemaatle kıldığımız namazın sevabı kat kat fazladır. Nitekim biz hacı birlikte yapmak zorundayız ve bir disiplin gerekiyor, bir iman gerekiyor. Fazla sevap almak için, en iyisini yapmak için bir iman gerekiyor ve bu

imani yapmamız ve uymamız gerekiyor ve hep birlikte olmamız gerekiyor. Bireysel İslam yaşanmaz, bireysel yaşanmadığı gibi bir grupta, İslam devletinde de ayrıca yaşayamaz. Ben şuraya kapanıyım, şuraya kapanıyım İslam'ı yaşayayım. Bu da değil. Zilhiccenin 10'u önemlidir. Şimdi hadi biraz cihada girmiş olalım. Bir insan düşünün, hacca gitti, 365 gün Beytullah'ta secdede olsun, tavafta olsun, ibadette olsun. Hacı olamaz. Öyle bir gün vardır ki, Beytullah'tan ayrılacak Arafat'a koşacak. Bunların hepsi planlıdır. Biz bu plan doğrultusunda yaşamalıyız. Bireysel ve grup şeklinde yaşayamayız. Çünkü biz bir şekilde herkesin hidayetini istemek zorundayız. Sadece kendi mensuplarımızın saadetini isteyeyim. Kendi mensuplarımızın cennetini isteyeyim. Yok böyle bir şey. Biz CHP'nin de saadetini ve cennetini istemek zorundayız. Tebliğ esası budur. Necmettin ERBAKAN hocamıza bir gazeteci bir soru sordu. Dedi ki: "28 Şubat yılının cezalandırılmasını ister misiniz?" Erbakan hocamız dedi ki: "Hayır! Biz onların hapse atılmasını, cezalandırılmasını istemiyoruz. Onların eğitilmesini istiyoruz, yani hidayetini istiyoruz." Bu peygamberlerden alınmış bir örnektir. Nitekim Hz. İsa (AS) çarmıha gerilmek istendiği zaman, bu teşebbüs olduğu zaman çarmıha gerilmedi, biliyorsunuz. Dua etti. "Yarabbi bunlar bunu bilerek yapmak istemiyorlar, bunları affet!" dedi. Hz. Muhammed (SAV) Taife Allah'ın hakkını götürdüğü zaman taşla karşılaşıncaya, belki helak

olacak bir topluluk vardı. Ama Hz. Muhammed (SAV) dua etti. "Yarabbi bunlar, bu taşları bilerek isteyerek atmadı, onları affet!" dedi. Biz bu şefkatle, bu merhametle herkese tebliğ götürmek zorundayız. Bir ateiste de HDP'liye de, bir din düşmanına da. Nitekim, mesele Firavun örneği vardır. Cenab-ı Allah ezeli ve edebi bilir. Olacakları da, bütün olanları da bilir. Şimdi Hz. Allah Firavuna iki peygamber birden gönderiyor. Hz. Musa (AS) biliyorsunuz, büyük peygamber. Peygamberlik derecesi olarak Hz. Harun ona tabidir. Peygamber yaş olarak Harun abi Musa kardeş. Hz. Allah onlara diyor ki "Firavun'a git, güzel bir şekilde anlat." Şimdi ezeli ve ebedi bilen Cenab-ı Allah o zalim Firavun'un ona iman etmeyeceğini bilmiyor mu? Biliyor, ama tebliğin esası odur. O yüzden biz bireyselliği kabul edemeyiz. Herkesin şefkatini isteyecek, herkesin hidayetini isteyecek, o şefkatte ve merhamette olacağız. Bireysel olarak ben İslam'ımı yaşayayım, 24 saat namaz kılayım, zikredeyim, cennete gideyim. Yok böyle bir şey! Cihat... Cihat olmadan olmaz. Başkasını cennete götürmekle, niyet etmekle kendisi de gidemez. Biz niye cihat ederiz? Toplumda yaşıyoruz. Ben komşumu doğru yola getiremezsem, o da benim çocuğumu kendi çocuğu gibi yanlış yola getirebilir. Biz bir toplumuz ve ben bu toplumdan etkileniyorsam, onu kurtarayım ki kendimi de kurtarayım. Temelde budur. Bireysel İslam yaşanmaz diye bir cevap vereyim.

TÜRKİYE OLARAK NEREDE

YANLIŞ YAPTIK?

Ben buraya bir şiirle giriş yapayım. Ömer Hayyam diyor ki,

Celladına âşık olmuştusa bir millet,
İster ezan, ister çan dinlet,
İtiraz etmiyorsa sürü gibi millet,
Müstahaktır her türlü ona zillet

Biz celladımıza âşık edilmişiz. Ortada bir cellada âşık edilme durumu var. Biz bundan kurtulmadıkça, hatayı orda yaptık. Tabi ki batılılaşma süreci ile birlikte kendi medeniyetimizi yenilmiş gördük, batı medeniyetini büyük gördük. Oysaki bizim medeniyetimiz büyük medeniyettir ve insanlığın bütününü isteyen bir medeniyettir. Bugünkü değerler çerçevesinde bakalım. İnsan hakları kavramı var değil mi? İnsan hakları kavramı neyi düzenler? Batının biz bu insan haklarına neredeyse taptırılacağız? İnsanla insan arasındaki ilişkiyi düzenler ve aynı zamanda, insanla devlet arasındaki ilişkiyi ve hukuku düzenler. İki boyutludur, ama benim medeniyetimde kul hakkı kavramı vardır. Kul hakkı kavramı insanla insan arasındaki kavramı düzenler. İnsanla hukuk arasındaki kavramı düzenler. Ayrıca bir de insan ile Allah arasındaki inancı düzenler. Şimdi bu medeniyet mi büyük, öbür medeniyet mi büyük? Sadece insanlığı bu dünyaya hapseder. Bu medeniyet ancak ve ancak zulüm getirir. Ruh kökü önemlidir. Avrupa'nın ruh kökünde giyotin vardır. Afrika'yı sömürmek vardır, As-

ya'yı sömürmek vardır. İnsanı insana kırdırmak vardır, zulüm etmek vardır. Sadece ve sadece refah içinde yaşamak vardır. Ama diğer insanların üzerine dizilmiş bir refah dünyası vardır. Kızılderililere katliam vardır. İnsanlığa katliam vardır. Daha 1950'lere kadar Amerika'da siyahların su içtiği yerden beyazlar, su içmiyordu. Siyahların girdiği yere beyazların girmesi mümkün değildi. Bunların ruh kökünde zorbalık vardır. Ama bizim ruh kökümüzde, biraz önce bahsetmiş olduğum gibi, merhamet ve şefkat vardır. Şimdi biz bu merhamet kökümüzden koptuğumuz zaman, bunların ruh köküne bağlanacak olursak, geleceğimiz nokta budur. Biz, son olarak söyleyeyim, biz niye bu hale düştük? İki şey. Biz birçok farzı biliriz. Biraz önce şekilcilikten bahsedildi. Evet, bugün sadece Müslümanlar şekil dini içerisindeler. 32 farzı biliyoruz, 54 farzı biliyoruz, ama farkında olmadığımız başka şeyler var. Yaşamadığımız başka şeyler var. Mesela yön farziyetini bilmiyoruz. Biz nasıl namazımızı kılmadan önce yönümüzü bulmak farzsa, istikamet farzsa, bütün hayatımızın her kademesinde iş, aile, akraba, arkadaşlık, komşuluk, teşkilat hukukumuzda bir şekilde olmak üzerimize farzdır. Bizim bir yön farziyetimiz vardır. Siyaset hukukumuzda bizim bir yön farziyetimiz vardır. Biz bir Beytullah'a dönelim. Mekke ne diyor? Biz bir New York'a bakalım dersiniz, bizim pusulamız şaşar. İstikamet üzerine olmak zorundayız. Bizim aynı zamanda bir durum

farziyetimiz de vardır. Müslümanca durmak zorundayız. Nasıl ki namazdaki o kıyam farzsa, nasıl ki hacı olmak için biraz önce bahsettiğim gibi Arafat'ta Müslüman gibi durmayı sergilemek durumundaysak, hayatımızın her tarafında Müslümanca durmak durumundayız. Siyasetimizde de düşünce-mizde de başkası için değil, başkasının çıkarı için değil; İslam'ca, bitirmiş olayım bütün cümleleri, bizim derdimiz asla ve asla Müslümanların derdi değildir. Bizim derdimiz Müslümanların zihniyetinin iktidarıdır. Çok önemlidir, burada adam namaz kılıyor. İktidar olsun, iktidar olsun bu değil. Benim zihniyetim iktidara taşıyor mu? Taşıyor. Benim zihniyetim iktidarda mı? Değil. Biz bakıyoruz, bütün kavramlarımız allak bullak olmuş. Haramlık, helallik meselesi darmadağın olmuş. Hoca bize soruyordu. Diyordu ki, 3 mü büyük 5 mi? Sonrada diyordu, helal olan 3, haram olan 5'ten büyüktür. Bugünkü konjonktüre bir bakıyoruz. Benim Müslümanım diyor ki, "Yahu çalışıyor be adam, çalsa da olur." Cenabı Allah'ın haram kıldığı şeye sen çalsa da olur dediğin an, her şey bitebilir. Allah muhafaza. Biz berrak bakmak zorundayız ve hakikaten Müslümanca durmak zorundayız.

Prof. Dr. Azmi ABDULHAMİD

(MALEZYA)

Çok kısaca cevap vermeye çalışacağım. Uluslararası İslam Üniversitesi'ne ilişkin bir soru sorulmuştu. Malezya'da ismi bu şekildedir şu anda. Daha önce Uluslararası İslam Üniversitesi idi. Çünkü yedi ülke daha vardı bu üniversiteye mali kaynak sağlayan. 10 yıl kadar önce ya da 15 yıl kadar önce tüm bu ülkeler mali kaynak sağlamayı bıraktılar. Şu anda Malezya bunu yöneten tek İslami ülkesidir. Bu yüzden adı Malezya İslam Üniversitesi olarak geçiyor. 20 yıl kadar önce kurulmuştu ve şu anda yürütülen 17 program var ve yaklaşık 23 bin öğrenciden bahsediyoruz. Bu üniversitede okuyan ve dünya genelinde 18 ülkeden öğrenciler geliyor burs verilebiliyor diye. Biliorum böyle bir bilgi verdiler bana. Diğer ülkeden insanlar gelip burs isteyebiliyor. Şimdi 50 kadar Türkiye'den de öğrenci bu üniversitede okuyor. Bir tıp fakültesi de kuruluyor yine bu üniversite içinde. Dolayısıyla bu üniversite teknik ve mühendislik dersleri veren üniversite ve öğrencilerini de iyi Müslümanlar olarak yetiştirmeye çalışılıyorlar. Türkiye'den buraya gelmek isteyen öğrenciler olabilir. Biz de tabi bundan çok büyük memnuniyet duyarız ve mesela Malezya'da pek çok İslami üniversitede kuruldu. Hatta her eyalette mastır derecesinde üniversiteler var. İşte bu ilk soruya vereceğim

cevap olacak.

Arakan konusuna gelecek olursak, şuanki güncel bilgilere göre bir yıl önceki durumdan daha kötü durumdayız. Gerçekten zulüm konusuna baktıkça daha kötü oluyoruz. Bunun daha fazla yoğunlaştığını görüyoruz. Müslümanlara yapılan zulümler arttı ve Müslüman sayısı da 600 bine düştü. Sayıları bu kadar azaldı ve çok önemli bir dosya elimize geçti. Myanmar ekibinin üst düzey liderleri şunu söylüyor. 2014 yılı bu soykırımın son yılı olacak, çünkü Myanmar'daki tüm Müslümanları ortadan kaldıracaklar. Bunu söylüyorlar. Yani işte bu kapsam içerisinde baktığımızda Malezya'dan bir grubu destekliyorlar. Budist fanatikler. Bunlar normal insanlar mı? Hayır, bunlara silah sağlanıyor ve onlara deniyor ki, nerede Müslüman bulursanız onları katledin. Köylerde, mağazalarda nerede bulursanız katledin. Sitreode mesela ben Arakan'a gittiğim zaman, mesela oraya para yardımında bulunuyorduk. Hiç bir işe yaramadı; çünkü hiç bir iş yapamıyorsunuz. Orada Budist mağazalar Müslümanlara hiçbir şey satmıyor ve hiçbir şey alamıyoruz. Eğer bize yardım etmek istiyorsanız, bize haklar ve yiyecek verin. O zaman bize yardım etmiş olursunuz. Çünkü bize para karşılığı bir şey vermiyorlar. Yani şu anda yaşadıkları durum çok kötü ve birkaç dakika önce mesaj geldi. 10 gemi Myanmar'dan yola çıktı ve Malezya'ya doğru gidiyor. Ben mes-

lektaşlarıma da haber verdim. Hemen bunu mutlaka hükümete bildirin, çünkü hükümetimiz de onları kabul etmeli. Hiçbir şekilde hükümetimiz bu gelenleri reddetmemeli. Mesela geçen gelen 5 gemimizden 3'ü battı 2'si limana gelebildi ve burada 82 çocuk vardı, ölüyordu. Onları kurtarabildik, çünkü 12 gündür denizdelerdi. 3 gün hiçbir şey yiyemeden susuz ve aç kaldılar. Anneleri babaları öldü, annelerini ve babalarını kaybettiler denizde. Myanmar cumhurbaşkanı şöyle bir açıklamada bulundu. Yalnızca iki seçeneğiniz var. Bu konuyla ilgili olarak Rohingya Müslümanları bir yere koyacağız ve Birleşmiş Milletler Mülteci Komutanlığı yardım edecek, besleyecek onları. Myanmar'dan çıkarılacak veya kendileri kendi kendine oradan çıkacaklar. İşte bu kararları aldılar ve yapmaya çalışıyorlar ve o insanları deniz kıyısına gemilerine bindirerek aç ve susuz bırakmaya çalışıyorlar. Uluslararası suya baktığımızda ve onlar sulara çıktıklarında elbette sorun yaşayacaklar ya da batacaklar. Mesela Tayland'a gidenlerin durumuna bakacak olursak, Tayland donanması onları alabilir. Ama ne yazık ki Tayland'da bazı görevliler de resmi görevliler de bazı işbirlikçilerle iş birliği yapıyorlar. Kişi başı 200-300 dolara bu insanları başka ülkelere satıyorlar. Böyle çalışmalara da girmişler. Şu anda Birleşmiş Milletler'den hiçbir yardım gitmiyor. Tüm yardımlar durduruldu ve tüm in-

sani yardım kurulumları Hollanda ve Belçika'dan. Bunların hepsi gönderildi. Çünkü onlara dediler ki, siz insanlara yardım ediyorsunuz, bu insanların burada olmaması gerekiyor. Şimdi oradaki insanlar çaresiz durumdalar. Hiç yardım gelmiyor ve geçtiğimiz ay benim grubum da ordaydı. Biz de saldırıya uğradık ve hemen Myanmar'ı terk etmek zorunda kaldık. Yani şimdi hiçbir insani yardım kurumu oraya gelemiyor. İşte Birleşmiş Milletlerden bu konuda yardım etmesi konusunda yardım istiyoruz. Tüm siyasi liderler bizim yapacak bir şeyimiz yok, biz bu konuya karışmıyoruz, biz bir şey yapamayız, diyorlar. Batı bu anlamda çok sessiz, hiç biri hiçbir girişimde bulunmuyor. Malezya'da durum biraz daha iyi. Çünkü bize çeşitli fırsatlar sunuluyor. Biz sizlerin de yardım etmesini istiyoruz. 200-300 dolarla bir öğrenciyi okutmak mümkün mesela. Böyle destekler verilebilir mesela. O çocukları evlatlık edinebilirsiniz. Yani biz bu şekilde okul yapıyoruz. Sizler de bu şekilde onlara yardım edebilirsiniz. Şu anda bu konuya tepki veren tek ülke Türkiye'ydі. Ne yazık ki Endonezya'da da hiçbir yardım yapılmadı, çünkü Endonezya Myanmar'a yardım ederek diğer ülkelere açılmak istiyorlar. İşte durum bu şekildedir.

2014 MERSİN ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Prof. Dr. Arshi Khan
(Hindistan)

Bismillahirrahmanirrahim

Esselamu Aleyküm ve Rahmetul-lahi ve Berakatühü...

Ben şuan çok mutluyum, Türkçeyi az biliyorum, davet için çok teşekkür ediyorum. Mersin Öğ-der başkanına, diğer görevli kardeşlerime teşekkür ediyorum.

Öncelikle ben küreselleşmeden bahsedeceğim. Küreselleşme ile ilgili konuşmama geçmeden önce insanlarla ilgili birkaç şey söylemek istiyorum. Çünkü insanlar gerçekten çok önemli varlıklardır. Özellikle de sosyal bilimlere, doğal bilimlere baktığınızda, bunun yanı sıra uygulamalı bilimlere baktığınızda, insanoğlunun, bu bilim çalışmalarının her birisinin merkezinde olduğunu görüyorsunuz. Dolayısıyla insanoğlu gerçekten çok önemli. Peki, nasıl bir insandan bahsediyoruz, insanoğlu nedir? İnsanoğlunun nasıl olması beklenir? Ne yapması gerekir? Çünkü insanoğlunun bir vizyonu, bir perspektifi ve felsefesi olmalıdır.

Peki felsefe nereden gelir? Felsefe elbette Allah'tan (c.c.) gelir; ama felsefeyi insanlar yapar. Ancak Allah (c.c.) insanlara özgürlük vermiştir ve insanlar bu çerçevede felsefe yaparlar. Batı felsefesi, Laiklik ve Nasyonalizm vb. felsefeler yapar. Bu, saymış olduğumuz tüm bilim dallarının içerisinde yer alır. Dolayısıyla, insan gerçekten çok önemlidir. İslam da esasında bir felsefedir. Liberalizm, Marksizm de bir felsefedir. Ve Liberalizmin diğer kolları, diğer versiyonları da ayrı birer felsefedir. Aynı zamanda Felsefe teori olarak da bilinir. Teori; perspektif olarak bilinir. Perspektif; vizyon olarak bilinir. Tüm bu teoriler, hepsi mutlak gerçeği söylediğini iddia eder; ama elbette ki onlar mutlak gerçek değildirler. Mutlak gerçek yalnızca İslam'dır. Mutlak gerçekten bahseden tek felsefe İslam'dır. Yani İslam haricinde diğer teorilerin tuzağına düşmemeliyiz.

Şimdi İslam'ın penceresinden bakacak olursak tüm dünya ve dünya içerisinde yaratılan her şey; insanlar, hayvanlar, ağaçlar, dağlar, nehirler, bütün bunların hepsi fânidir, geçicidir. Geldikleri yere geri döneceklerdir. Yani kalıcı değildirler. Kalıcı gibi

görünürler; ama geldikleri yere geri döneceklerdir, fânidirler. İşte, İslam'ın ortaya koymuş olduğu vizyon bu.

Liberalizm de aslında insanlardan bahseder, mutluluktan bahseder, arzulardan bahseder, başarıdan bahseder, İslam da bütün bunlara değinir. Ancak İslam bu dünya ve içindeki her şeyin geçici olduğundan, fâni olduğundan bahseder.

Bunun yanı sıra İslam imandan bahseder. İman melekler için değildir, hayvanlar için değildir, bitkiler için değildir. İman yalnızca insanoğlu içindir. Neden insanlar içindir? Çünkü insan yaratılanlar içinde en üstün olanlardır. Neden en üstün olanlardır? Çünkü insanda diğerlerinde olmayan iki şey vardır, bunlardan bir tanesi vücut bir tanesi de ruh. Diğerlerinde olmayan bazı şeylere sahiptir. İnsan nefsi, insan bedeni dünyayı düşünür, hâlbuki insanın ruhu ahreti düşünür.

Allah subhanehu ve teâla, her insanın başarılı olmasını, mutlu olmasını ister, saadet içerisinde olmasını, refah içerisinde olmasını ister. Peki, bu nasıl mümkündür? Eğer ruhunuz canlıysa, ruhunuz ölmediyse bu mümkündür. Çünkü İslam'da beden o kadar önemli değildir. Bir noktaya kadar önemli olmakla birlikte o kadar da önemli değildir. Beden, somut olarak canlılık ile ilgilidir. Vücut önemli

değilken ruhun çok önemli olduğunu görüyoruz. İman ruh ile ilgilidir. Şayet ruhsuz bir beden varsa, imansız bir beden varsa bu beden canlı değildir, bu ölü bir insandır. Ama tabii ki bu şu anlama gelmiyor; yani bir Müslüman çalışmamalı anlamına gelmiyor, elbette ki çalışmalı.

"İnsanoğlu nedir?" diye bakacak olursak önemli olan noktaları bunlar olarak sayabiliriz.

Şimdi isterseniz biraz da küreselleşmeden bahsedelim. Küreselleşme nerden çıktı? Bu soruyu soralım.

Kim başlattı bu küreselleşmeyi? Bir başka üzerinde durmamız gereken nokta da şu: Küreselleşme nedir? Nasıl tanımlanır?

Sosyal bilimlerde hiçbir şeyin değişmez bir tanımı yoktur, bütün tanımlarda bunu görürüz. Tanımlar devamlı değişir. Çünkü buradaki dalgalanma perspektifle ilgilidir, bakışla ilgilidir. Aristo, Hobbs, Tom Look, Lusk gibi düşünürler bunları farklı farklı tanımlamışlardır. Ama çocuklara bakacak olursak tanımlar bellidir. Mesela bazıları diyebilir ki, küreselleşme kapitalizmdir, ekonomidir. Ekonominin belli bir boyutudur, dünyanın küçülmesidir, dünyanın bir köy haline gelmesidir, birbirine bağımlılıktır. Birçok tanım görülür. Ama temel olarak baktığımızda küreselleşmenin bir süreç olduğunu görüyoruz. Bir süreç olduğunu

görüyoruz. Bir süreç, bir faaliyet, bir aktivite...

Nasıl bir süreç? Bu soruyu soralım. İnsanoğlunu bir vücuda dönüştürme, yani vücuttan ibaret kılma sürecidir. (Ben elbette ki kitap içerisinde “Ne var?” bunu size öğretecek değilim, ama yalnızca sizin dikkatinizi çekmeye çalışıyorum. Elbette ki pek çoğunuz benden daha da bilgilisiniz.) Bir süreç dedik. Küreselleşme bir süreç... İnsanı bencil bir varlığa, egolardan oluşan bir varlığa dönüştürme süreci, yalnızca dünya zevklerine mahkûm bir varlık haline getirme sürecidir. Ruhla olan ilgisini kesmek... İşte küreselleşmenin amacı budur. Mesela Amerika’ya gittiğinizde, “Amerika ile Mersin arasındaki fark ne?” diye düşünecek olursak; “Newyork ile Konya arasındaki fark ne?” diye düşünecek olursak bence Konya Newyork’tan daha iyi. Newyork’a gittim, gördüm. Newyork Üniversitesi’nde çalışmalar yaptım. Newyork bir dijital kent. Hiçbir şekilde orada doğal bir güzellik yok. Ama insanlar devamlı Amerika’ya gitmek istiyor. Herkesin böyle bir arzusu olduğunu görüyoruz. Herkes eğitimi Amerika’da yapayım, diyor. İşte gördüğünüz üzere böyle bir cazibesi var, nefsi, insanları oraya çekmeye çalışıyor. Güzel yemekler, güzel odalar, güzel bir hayat, güzel bir kalabalık, iyi bir para, iyi araba ve bunun gibi şeyler... Yani tüm dünya arzuları,

tüm dünya cazibeleri... İşte bunları görüyorsunuz. Ama İslam sizin göremediğiniz şeylerden bahsediyor. Gözünüzle göremedikleriniz ama hissettikleriniz var. Ve ancak bu da ruhunuz canlıysa olabilir. Mesela bir camiye gittiğinizde daha iyi hissediyorsanız, daha dinlenmiş, daha dingin hissediyorsanız o zaman ruhunuz canlıdır. Ama pazara gittiğinizde çok mutlu hissediyorsanız, tamam bu kötü bir şey değil; ama o pazar sizi başka şeylerle devamlı meşgul eder. Yani Küreselleşme temel olarak insanı ruhsuzlaştırmaya yönelten bir süreçtir. Belirli modellere yönelten bir süreçtir. Belli modeller belli sınıflara yöneltir, bunların altında standartlaştırır. Dolayısıyla küreselleşme ekonomik süreç değil; ekonomik süreç aslında küreselleşmenin bir yansımasıdır. Küreselleşme zihinsel, ideolojik bir süreçtir. Küreselleşme felsefe ile yürütülen bir savaştır, aslında felsefi bir savaştır. Hangi felsefe? Liberal felsefe, liberalleşme. Onlar Milenyum diyorlar, bin yıllık diyorlar, liberal diyorlar, batılı diyorlar. Bu kavramları kullanıyorlar. Özgür yaklaşım, medenileşme diyorlar. Ama temel olarak ekonomik bir süreç değil! Size ekonomikmiş gibi gelebilir. Örnek vereyim, Liberalleşme dediğimizde ekonomiden bahsediyor Liberal felsefe. Ama bu bahsedilen ekonominin arkasında bir kültür var, dayatılan bir kültür var, oradan

gelen değerler var.

Örnek verecek olursam; mesela pazara gidiyorsunuz burger var, sandviç var. Alışverişe gidiyorsunuz bir sandviç veya burger alıyorsunuz. Kimseyle paylaşamazsınız, çok küçük. Ama mesela Türk pidesi olsa paylaşabilirsiniz. Üç dört parçaya ayırırsınız. Yalnızca yemek değil aslında bunların arkasında bir kültür var. “Nasılsınız?” “Yiyorum” dediğinizde mesela bu yediğiniz burgeri yanınızdakiyle nasıl paylaşacaksınız? Siz onu alıp yalnızca kendiniz yersiniz. Elinizi yıkamanıza gerek yok! Çünkü onun etrafında plastik ambalaj var. Hâlbuki İslam’da gidip elinizi yıkamanız lazım. Hal-hatır sormanız lazım, Selam vermeniz lazım, paylaşmanız lazım. Ama burgeri paylaşamazsınız. Çocuklarınızla Macdonalds’a gittiğinizde çocuklar bunu bir eğlence gibi görürler, çünkü orada animasyon var, orada hayvanlar, çeşitli canlılar var vs. Onları görürsünüz, çocuklar orada farklı şeyleri görüyor. Orada onları çekecek şeyler var, mesela Coca Cola, Pepsi, oradaki içecekler! Süt, ayran, Coca Cola’dan daha önemli daha gerekli; ama çocuklar diyor ki: “Ben cola istiyorum!” Neden? Çünkü çocuklar oradaki medyaya bakıyorlar, TV’lere bakıyorlar, TV’lerde onları görüyorlar. İşte öyle bir şekilde destekleniyor ki bu batının dayattığı kültür.

Küreselleşme nereden başladı? Dedikimizde işte küreselleşme batıdan başladı. Ve bir virüs halinde dünyaya yayılıyor. Türkiye, Hindistan, Pakistan, Müslüman ülkeler... Bu ülkelere yayılıyor. Afrika da dâhil tüm ülkelere yayılıyor bu virüs. Bununla ilgili bir açıklama yapmaya gerek yok; ama daha önce de ifade ettiğim üzere küreselleşme temel olarak Liberalizm ve Konformizm ile birliktedir. Yani bir Liberalizm’e uyum söz konusudur. Liberalizm’e uyum sağlayabilmek için temel olarak küreselleşme sürecinden geçmek gerekir.

Şimdi de dünya açısından bir perspektif ortaya koyalım.

Daha önce de ifade ettim, küreselleşme ekonomik gibi görünür; ama bu ekonominin arkasında ise tam, geniş bir perspektif vardır. Yalnızca ekonomik boyutundan ibaret değildir küreselleşme. Şayet, başkan Obama insan haklarından bahsediyorsa bu da mesela küreselleşmenin bir parçasıdır. İnsanlar 11 Eylül terör olayında hayatlarını kaybettiyse -evet bu bir terör olayıdır ve önemlidir- Afganistan’da, Irak’ta Müslüman ülkelerde çocuklar öldüğünde buna terör denmez! Dolayısıyla onların farklı kriterleri var. 1998’de CNBC’de bir program vardı. ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright vardı ve orada gazeteciler ona şunu sordu:

"Hanımefendi, birkaç yıl içerisinde 500 Bin Iraklı çocuk ekonomik yaptırımlar nedeniyle hayatlarını kaybetti, ne düşünüyorsunuz?" diye sordular. Kendisi de dedi ki; "Burada ödediğimiz bedel sonuçlarına değdi!". İşte dolayısıyla bakış açısındaki farklılık bu! Yani bu küreselleşmenin dünyaya yönelik bir bakış açısı var, bir görüşü var.

Bu küreselleşmenin arkasında kim var? Machiavelli, Tom Look, Bent Ham, Jones Ford Will gibi tüm batılı filozoflar var.

İnsanoğlundan, yalnızca insanın mutluluğundan bahseden kişiler, Adam Smith gibi kişiler var.

Küreselleşme içerisinde üç aktör vardır. Bunlardan bir tanesi DEVLET, ikincisi İNSAN ve üçüncüsü de EKONOMİ'dir. Bütün bunların arkasında bir felsefe yatar. Dolayısıyla Küreselleşmenin asıl güç kaynağı felsefedir. Hangi Felsefe? Liberal Felsefe. Liberal Felsefe içerisinde insanın yeri nedir? İnsan temel olarak bedenden ibarettir. Ruhsuz kabul edilir. Her şey mekanik olarak düşünülür, doğal olarak düşünülmez. Bilim dine tercih edilir. Toplum içerisinde dinin yeri hep arkalardadır. İnsanların mutlak özgürlüğü en üst öncelik olarak görülür. Çünkü Kant'a göre Hegel'e göre insanlar rasyoneldir, akılcıdır. Öyle diyorlar. İslam da akılcılıktan bahsediyor; ama insanoğlu-

nun imanı varsa rasyoneldir. Halbuki Liberalizm'de iman olsa da olmasa da rasyonel görülür, akılcı görünür, yani imansız insandan bahsediyorlar. Liberalizmin felsefesi içerisinde imansız insan dayatılıyor. Hâlbuki insan, otonom, rasyonel, her şeyi bilen varlık gibi görülür. Liberal felsefenin yine bir başka özelliği de şu: "Gelecekte ne olursa olsun iyidir." diyorlar. Yani Liberal felsefede gelecek iyidir, geçmiş kötüdür.

Halbuki İslam'a bakacak olursak geçmiş daha iyi, gelecek tehlikeli, ama liberal felsefede gelecek daha iyi. İşte burada daha fazla medeniyetten bahsediyorlar, gelecekte bahsediyorlar. Yani bu felsefeye göre ilk aktör olarak devlete ihtiyaç var, insanlara ihtiyaç var. İnsan içerisinde daha çok bedene, nefsin isteklerine, özgürlüğe yoğunlaşıyorlar. Bana göre, aslında temel olarak baktığınızda, özgürlük insan için tehlikelidir. Belli görevleriniz olduğu zaman özgürlük iyidir aksi halde çok tehlikelidir. Mesela Amerika'da şöyle özgürlükler var. Kadınlar kadınlarla, erkekler erkeklerle evlenirse ne olacak o zaman? Erkekler dinin dışına çıkarsa o zaman doğa ile de ters düşer. Çünkü İslam doğa ile de son derece uyumlu bir dindir. İslam felsefesi çok doğaldır. Ama batı felsefesi içerisinde baktığımızda batı felsefesi, belli bir şekilde hareket eden bir devlet olsun diyor. Ve bu belli bir devlet

içerisinde belli bir hükümet olsun diyor. Küreselleşme devletsiz olmaz. Devletin de olmasını gerektiriyor. Nasıl bir devlet? Modern bir devlet... Yeni bir devlet, seküler bir devlet, laik bir devlet... Egemen bir devlet... Bağımsız bir devlet... İslam'da haki-miyet Allah'ındır (c.c.). Seküler bir şey yoktur. Çünkü insanoğlu seküler değildir ki! Seküler olan yalnızca bedendir, vücuttur; ruh seküler değildir. Ruh ise ahlak sahibidir, seküler olamaz! Dolayısıyla, belli bir devlete, belli bir hükümete ihtiyaçları var batı felsefesi içerisinde. İşte bu kapsamlı demokrasiden bahsediyorlar.

Bana şöyle bir soru geldi, devlet içinde önemli bir görevi olan bir bü-yüğümüz bana şöyle bir soru sor-du: "Rusya başarısız olmasaydı de-mokراسیye ne olurdu?" dedi. Hangi demokrasi dedim? Ne demek isti-yorsun dedi? Yani ABD demokراسی-sinden mi bahsediyorsun, Kanada demokراسی-sinden mi bahsediyor-sun; İsviçre demokراسی-si mi, Alman-ya demokراسی-si mi, Hindistan, Nepal demokراسی-si mi, Türkiye demokراسی-si mi? Hangi demokrasi? Çünkü her bir demokrasi birbirinden farklıdır de-dim.

Almanya'da mesela, Alman ırkın-dan değilseniz Alman vatandaşı ola-bilirsiniz; ama Alman olamazsınız. ABD'de demokrasi var ama çok kül-türlülüğü kabul etmiyor. Kanada'da

mesela çok kültürlülük kabul edili-yor. İsviçre'de azınlıkların hakları var. Fransa'da ise sadece belli milliyetçi unsurlara göre yönetim yapılıyor. Dolayısıyla bütün bu demokراسی-ler birbirlerinden farklı. Ama demokrasi içerisinde en önemli olan şey nedir? Parlamento, seçimler, siyasi parti-ler, meclis. Yani dolayısıyla demok-rası içerisinde Liberal felsefenin bir form, bir şekil üzerine yoğunlaştığını görüyorsunuz. Hiçbir şekilde ruhun bunun içerisinde bir yeri yok. Hitler de seçimle geldi iktidara. Mesela Irak'a saldıran Bush seçimle geldi. Amerika'da da seçimler var. Baba ve oğul Bush hepsi de seçimle geldiler. Birlikte 8 Milyon insanın ölümüne sebep oldular. Ama seçimle geldiler. Liberal felsefe içerisinde diyorlar ki; "Demokراسی çok iyi, Irak'a demokrasi gelsin, çok iyi olacak." dediler. Irak'a demokrasi geldi ne oldu?! Irak daha da kötü oldu. Doğru mu? Yanlış mı?

Bazı ülkelerde güvenliğe, barın-maya, gıdaya ihtiyaç var, barışa ihti-yaç var demokrasiye değil! Tamam demokrasi bazı yerlerde iyi olabilir. Nerede iyi olabilir? ABD için iyi olabi-lir ama Suudi Arabistan için o kadar iyi olmayabilir. Çünkü Suudi Arabis-tan'da hep belli gruplar var, aşiret-ler var. Batı anlamındaki demokrasi Afganistan için iyi olmayabilir. Aynı demokراسiden bahsediyoruz. Yani küreselleşme içerisinde Batı felse-fesi benzer modellerin yerleşmesini

istiyor. Samsung, Nokia... Herkesin ellerinde de bunlar var. Kendi telefonunuz yok. Yani bu elinizdeki tüm telefonlar uydu ile bağlantılı, buradaki tüm bilgiler uydular üzerinden Amerika'ya, Pentagon'a gidiyor. Facebook'ta iseniz çok fazla açık ediyorsunuz kendinizi.

Devlet için, yönetim için ne önemli diye baktığımızda bir hukuk devleti, iyi bir devlet, adaletli bir devlet ihtiyacının ortaya çıktığını görüyoruz. Demokrasi değil. Mesela demokrasi Afrika için iyi olmayabilir. Afrika madenlerle, petrolle dolu. Dünya üzerindeki doğal kaynaklar %60-70'i ve dünya nüfusunun bir milyardının Afrika'da yaşadığını görüyoruz. 1 milyar Nüfus ve doğal kaynaklarla dolu Afrika. Ve işte şimdi batı ülkeleri "Afrika'ya demokrasi gelsin." diyorlar. Neden? Çünkü böylece oraya gelip orayı sömürebilecekler!

Son olarak da ekonomiden bahsedeyim ve bu şekilde bitireyim konuşmamı. Ekonomik yapı, pazar ekonomisi, piyasa ekonomisi, açık, liberal ekonomi...

Küreselleşmenin içerisinde ekonominin yeri nedir? Amacı nedir? KÂR ETMEK!

Bazı bilim adamları bunu yeni bir emperyalizm, yeni bir sömürgeleştirme yolu olarak tanımlıyorlar. Eğer küreselleşmeyi görmek istiyorsanız o zaman küreselleşmenin felsefesi-

ni görmemiz lazım. İşte felsefe burada ve çok önemlidir. Küreselleşme, burası felsefe. Felsefe kafayı oluşturuyor. Yani her şey kafadan geliyor, akıldan geliyor ve bu bir felsefedir. Vücudun geri kalanına bakacak olursak küreselleşmenin yansımaları olduğunu görürüz. Ekonomi, hükümet, gazeteler, piyasa, fikirler, toplum, kültür, değerler, eğitim sistemi vs. Ama asıl konu burada ve bu nedenle Müslüman toplumlar için ve batılı olmayan toplumlar için önemli olan şey hiçbir şekilde kültürümüzü bırakmamak. Kültürümüzün peşinden gitmek, değerlerimizi unutmamaktır. Değerlerimizi unutmamalıyız, tarihimizi unutmamalıyız. Çünkü küreselleşme içerisinde temel olarak sizinle tarihiniz arasında bir ayrışma yapmak istiyorlar. Sizi tarihinizden, coğrafyanızdan koparmaya çalışıyorlar. İşte bu nedenle bir Müslüman olarak mutlaka çok dikkatli olmamız lazım. Küreselleşmeyi nasıl görüyoruz? Bunu düşünmemiz lazım. Ve bunu körü körüne kabul etmememiz lazım.

Ben küreselleşme çok kötüdür demiyorum; ama bizim için çok faydalı değildir diyorum. İşte bu nedenle dikkat etmemiz lazım.

Beni dinlediğiniz için çok teşekkürler.

2014 MERSİN ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Prof. Dr. Azmi Abdulhamid (Malezya)

Esselamu Aleykum Ve Rahmatullah-i ve Berekatühu

Sözlerime başlarken belirtmek isterim ki; her şeyden önce anlamamız gereken şey realitedir, gerçeklerdir. Eğer gerçeği anlamazsak, gerçeği idrak edemezsek o zaman tartışmakta olduğumuz konunun ve tartışmamızın bir manası da yoktur. Yani işte bu nedenle gerçekleri konuşup başlayalım.

Dünyanın realitesi bugün nedir? Benim açımdan bakacak olursak üç realite var;

Birincisi, İfsadul ahlak; yani ahlakın ifsada uğraması. Bu Müslüman bir ülkede olabilir, Müslüman olmayan bir ülkede olabilir. Şu anda karşı karşıya olduğumuz gerçeklik ahlakın yozlaştırılması ahlaka zarar verilmesi, her haliyle böyle.

İkinci realite ise; insanların aklının son derece karmaşık olmasıdır. Liderlerden eğitim veren kişilere kadar herkesin kafasının karışık olduğunu görüyorum. Kafamız karışık, biz nereye gidiyoruz, ne tarz bir toplum geliştirmek istiyoruz? Acaba nasıl bir millet nasıl bir toplum olmak istiyoruz? Bununla ilgili kafamız karışık.

Çünkü biz görüyoruz ki; artık teknoloji son derece ilerlemiştir. İleri teknoloji devri, modern devir diyoruz. Yani dolayısıyla insanlar hangi tarafa gidiyor? İnsanların kafası karışıyor. Hangi yöne gitmeliyiz? İkinci gerçeklik de bu.

Üçüncü realite ise; kimliklerin kaybolması, insanların artık kimliklerinin farkına varmaması, kendi tarihleriyle bağlarının kopması, kendi kültürlerini tanıyamamaları. Çünkü insanların kültürleri yerine başka kültürler geliyor, başka kimlikler yerleşiyor. Aslında bir Müslüman olarak, Müslümanlar kendilerinin kim olduğunun farkında değiller.

İşte bütün bunlardan sonra bir de bundan daha fazla kötü koşulların olduğunu görüyoruz. Toplumlar arası ayrışma var. Mesela zengin ve fakir ayrımı var, materyalistik bir kültür yer alıyor. Gerçekten kötü bir hal... En kötü haliyle bir materyalistik kültür yer alıyor. İnsanlar hep materyalizme yönelik gelişmeye çalışıyor. Bir kasaba da olsa bir şehir de olsa herkes üzerine pek çok para harcanan o binaların inşa edilmesinin gerekli olduğunu düşünüyor, onları görmek istiyor.

Çevresel faktörde de en kötü bir bozulmanın içerisinde olduğunu görüyoruz. İşte bu anlamda da içti-

ğımız sudan, nefes aldığımız havaya, nehirlere, dağlara kadar her şeyin daha kötü hale geldiğini görüyoruz. Yani geleceğe baktığımızda nehirlerin kirlendiğini, şehirlerin zarar gördüğünü görüyoruz.

Bunların yanı sıra dünyanın her yerinde adaletsizlik var. Batıya bakın doğuya bakın, nereye bakarsanız bakın. Emperyalist toplumlardan da gelmiş olsa üçüncü dünya ülkelerindeki liderler de getirmiş olsa, onlar da buna bir araç oluyor. Batının kuklası oluyorlar ve kendi halklarına zulüm yapıyorlar. Tüm bu realiteler ve tüm bu gerçekler genç neslin kafasını karıştırıyor. Bu sorunları konuşmak yerine, bunları göz ardı ediyorlar. Bunun yerine, Arşi Khan'ın da ifade ettiği üzere küresel ideallerin küreselleşme ideolojisinin neferleri haline getirilmeye çalışılıyorlar. Gençler kendilerini nereye yönlendirilmiş olarak buluyor? Küreselleşmenin sembollerine doğru yönlendiriliyorlar. Mesela bu sembollerden bir tanesi Coca Cola, KFC pizza, Hollywood, Amerikan kahramanları, genç nesiller tüm bu sembollerini takip ediyor. Batının ortaya koymuş olduğu kimliği seviyorlar. Çünkü şu anda artık son derece açık bir dünyada yaşıyoruz. Kendinizi hiçbir şekilde küreselleşmenin dışında tutamıyorsunuz. Sınırsız dedikleri bir dünyada yaşıyoruz, sınırların olmadığı küçük bir köy halini almış küresel bir köyden bahsediyoruz. Artık küreselleşme ile birlikte tek

dünya var, milletler yok. İşte bu ideal öyle bir şekilde güçlendiriliyor, öyle bir şekilde destekleniyor ki, böylece tüm insanlık kontrol edilmeye çalışılıyor. Bunu yapmak için en kolay yol nedir? Eğitim! Ekonomiyle değil, siyasetle değil başka şeylerle değil, ama eğitimle. Her şey eğitim üzerine kurulu.

Sevgili kardeşlerim, biz burada eğitimden konuşuyoruz. Eğitim konusunu tartışıyoruz. İşte gerçekten bir kilit öneme sahip bir konu. İşte bizim konuştuğumuz konunun özü. Buradan nasıl çıkabiliriz? Bu kötülüklerden nasıl kurtulabiliriz? İşte bunun özünde eğitim var. Ve İslam açısından baktığımızda da eğitimin amacı nedir? Bunu düşünmemiz lazım. Müfredattan önce eğitimde neyi başarmak istiyoruz? Bunu tespit etmemiz lazım. Kuran'da son derece net bir şekilde ifade edilmiş. Allah (c.c.) diyor ki: (İnsanların yaratılması ve cinlerin yaratılması bir amaçladır ve bu amaçta Allah'a (c.c.) kulluk etmektir. Allah'a (c.c.) kulluk etmek için yaratılmışlardır. Her şey aslında bu temele dayanıyor. Çocuklarınızı evde de eğitseniz, okullarda da eğitseniz, üniversiteye de gönderseniz her zaman bu soruyu sarmamız lazım. Acaba bu okul, bu üniversite benim oğlumu, kızımı Allah'a (c.c.) kul olacak şekilde yetiştiriyor mu? Aslında gerçekte eğitimin temel amacı bu olmalı. Eğitimin amacı, eğitimin hedefi Kuran'da da belirttiği üzere karanlıktan çıkmak ve nura

erişmektir, aydınlanmaktır. Dolayısıyla eğitim içerisinde bu yöne gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz? Bunu sormamız lazım.

Acaba genç nesillerimizi aydınlatıyor muyuz? Böyle olmadığı zaman sayın kardeşim Prof. Dr. Arşi Khan beyin ve aynı zaman da diğer kardeşimin darvinizim üzerine söylediği konuyu her okulda ve en dini okullarda da ve başka okullarda da bunu görüyoruz. Türkiye’de de bunu görürnce ben çok şaşırdım. Çünkü biz bu konu da çok katıyız. İnsanın yaratılışıyla ilgili olarak öğretilen tek şey Kuran’da yazılı olan şeyler. Bundan sonra eğitimimizle ilgili kilit noktalar nelerdir? Bunları tespit etmeliyiz.

Sizinle bu anlamda eğitimle ilgili beş temel unsuru paylaşmak istiyorum. Birinci husus Laik bir öğretmen de olabilirsiniz, din eğitimi veren bir öğretmen de olabilirsiniz. Bu konuların temelinde işte bu ilkeler yatar. “Allah (c.c.) tekdir ve Muhammed (sav) onun kulu ve resulüdür.” Dediğinizde; kendiniz de bu ne anlama geliyor, siz bunu nasıl anlıyorsunuz? Yaşamınızda bunu nasıl anlamlandırıyorsunuz? Bunu açık bir şekilde anlayıp öğrencilerinize açıklamamız lazım. Şehadetin manasını anlamaları lazım. Allah’tan (c.c.) başka tapılacak kimse yoktur dediğinizde, aslında kendinizi tüm güçlerden özgürleştiriyorsunuz. Bu devlet de olabilir veya günümüzde materyalistik herhangi başka bir güç de olabilir. Veya konumlar, mevkiler olabilir. Bunların

hepsi geride kalır. Çünkü siz kendinizi Allah’a (c.c.) teslim edersiniz. Yalnızca Allah’tan (c.c.) korkarsınız. Eğer bu öğrencilere telkin edilebilirse sizin sınıflarınızda işte o zaman İslami eğitime doğru yol almış olursunuz.

İkinci konu; İslami eğitim temel ilkeleri içerisinde neler vardır, diye baktığımızda şayet milli eğitimimize dünyanın her yerinde bu yönde geliştirmeye çalışacak olursak bu içerikleri koymamız lazım. Marifetullah yani Allah’ı (c.c.) bilme, Allah’ı (c.c.) anlama... Gerçek anlamıyla Allah’ın (c.c.) varlığını idrak etme... Bu ne anlama geliyor? Çocuğumuza sınıftan dışarı çık! Ağaca bak ne görüyorsun? “Ağaç görüyorum” dediği zaman bir sonraki soruyu sormanız gerekecek. Sence ağaç orda kendi kendine mi var oluyor? Yoksa başka bir şekilde yaratılmış mı? İşte bu tarz soruları sormak lazım öğrencilere. Bunlar çok önemli. Çünkü eğitiminizin içerisindeki bu soruları sorduğunuzda ancak ondan sonra çocuk gelecektir ve size diyecektir ki; “Evet Allah (c.c.) tarafından yaratılmıştır.”

Üçüncü mesele ise, bu eğitim sistemi içerisinde peygamberi bilme konusunu da yerleştirmemiz lazım. Allah’ın (c.c.) elçisini bilme... Allah’ın (c.c.) elçisinin kim olduğunu bilme... Bu da eğitimin bir parçası olması lazım. Bir gün önce Ankara’daydık ve onlara şunu söyledim. İngilizcedeki peygamberin karşılığı olan sözcük bence çok da karşılamıyor. Prophecy kelimesinden geliyor. Profesör

kelimesi ne demek? Geleceği bilmek, geleceği önceden söylemek; ama Resulu Ekrem (sav) bunu söylemiyordu ki..! Gelecekte bu olacak, şu olacak demiyordu ki..! O daha ziyade Allah'ın (c.c.) elçisiydi. Yani dolayısıyla çocuklarımız bunu anlamalı. Neden Resulullah'a (sav) ihtiyacımız var? Bunu anlamalılar. Resulullah'ın (sav) ahlakının önemi nedir? Bunu kavramalılar. İslami eğitim içerisinde önemli olan nokta bu.

Dördüncü olarak bir başka nokta da; Kuran'ı anlamak. Öğrencilerimize Kuran'ı anlamayı, Kuran'ın ne anlama geldiğini öğretmek. Kuran'ı hafız gibi okumanın yanı sıra Kuran'ın içeriğini anlamaktan bahsediyorum. Kuran'ın söylediklerini anlamaktan bahsediyorum. Böyle dediğimizde, yalnızca Kuran okumaktan ibaret olmamalı. Öğrenci Kuran-ı Kerim'deki tüm ayetleri, tüm sureleri anlamalı. Bunların içerisinde hayatınıza etkisi nedir? Hayatınızda önemi nedir? Tüm bunları idrak etmeleri gerekir.

Beşinci olarak da, yine bu eğitim içerisinde göz önünde bulundurmamız gereken husus insanın anlaşılması hususudur. Ben nerden geliyorum, neden bu dünyada varım? Neden burada bulunuyorum? Nereye gidiyorum? Nereye gideceğim? Öldükten sonra ne olacak? Yani insanı anlamak. İnsanın kendisini anlaması da çok önemlidir. Kuran'da Allah (c.c.); "Ben dünyayı yarattım, halife gönderdim." diyor. Mesela bunu size soruyorum: Bunları ço-

cuklarınıza, öğrencilerinize öğretiyor musunuz? İşte buradaki sorumluluk çok önemli. Yaptığınız her şeyden sorumlu olmak. Konuştuğunuz her şey, söyledığınız her şey, düşündüğünüz her şey... Bunlarla ilgili olarak bir olan Allah'a (c.c.) hesap vereceksiniz. Lider de olsanız, öğretmen de olsanız, müdür de olsanız, çiftçi de olsanız, işçi de olsanız Allah'a (c.c.) hesap vereceksiniz.

Bu eğitim içerisine koymanız gereken bir başka içerikte Marifet-ul İslam. İslam'ın anlaşılması. İslam'ın gerçekten ne manaya geldiğinin anlaşılması, idrak edilmesi. İşte bununla ilgili olarak pek çok âlim mesela Hindistan'dan Mısır'dan âlimler bunu anlatmaya çalışıyor. "Ben müslümanım" dediğinizde ne demeye çalışıyorsunuz? Neyi kastediyorsunuz? Sizinle küfür edenler arasında bir fark var mı? İman eden ve iman etmeyen arasında bir fark var mı? Mesela zamanı yönetme noktasında iman etmeyenlerden bir farkınız var mı? Batılılar alkol üretiyor, biz de alkol üretiyoruz. Ee arada fark kaldı mı? Onlar rep şarkıları söylüyor, biz de rep şarkıları söylüyoruz. Evet, bizim sözlerimiz farklı ama arada fark kaldı mı? Dolayısıyla eğitim bir farklılık ortaya koymak için yer almalı. İslam nedir? Ne değildir? İslam doğru ve yanlış arasındaki farktır. Eğer bunu öğretemezseniz o zaman sınıfta kalırsınız.

Yine altını çizmek istediğim nokta da şu olacak. Eğer tüm bu kilit nok-

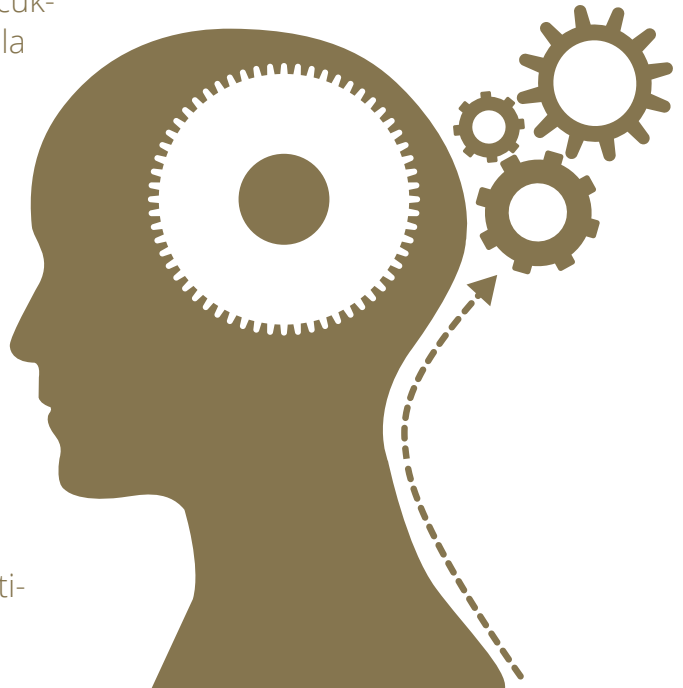
taları, kilit ilkeleri eğitiminiz içerisine dâhil edebilirsiniz, eğer eğitiminizi bu kilit ilkeler üzerine koyabilirsiniz o zaman şu soruyu sormanız lazım. Peki, eğitim nasıl vermeli? Nasıl eğitim sürecini yürütebiliriz ki böylece küreselleşmeyi yenebiliriz? Öğrencilerimizi bu küreselleşmeden koruyabilelim.

Bu noktada bir kavram çok önemli; Talim! Yani bilginin verilmesi bilginin aktarılması. Bu yalnızca bir kitabın okunmasıyla olmaz. Siz o kitabı okuyacaksınız, çocuk da o kitabı okuyacak. Bu şekilde olmaz. Elinize tebeşir alıp tahtaya yazacaksınız, daha sonra çocuk bunu defterine kopyalayacak. Talim bundan ibaret değildir. Talim; doğru bilgiyi aktarmaktır. Yalnızca bilgiyi aktarmaktan ibaret değildir. Dolayısıyla ben bugünün teknolojisine internete güvenerek bazı şeyleri yapmanın doğru olmadığını düşünmekteyim. Çünkü bu sizi şımartabilir ve çocukların dikkatini dağıtabilir. Sağa sola savrulmalarına sebep olabilir. Yalnızca orayı tıklıyorsunuz ve istediğiniz her yere götürüyor sizi. Bence bu tehlikeli. İşte bu nedenle ilk önemli olan nokta talim.

İkinci süreç ise; tezkiye. Kendinizi, içinizi temizlemeniz. Biz bu noktada temizleme ve saflaştırma yapmıyoruz. Daha ziyade nesillerimizi kirletiyoruz aslında. Onları yanlış fikirlerle dış kültürlerle kirleti-

yoruz. Yanlış ikonlarla, sembollerle onların kafalarını karıştırıyoruz. İşte bu nedenle bunları temizlememiz, paklamamız lazım. Peki, bu nasıl yapacaksınız? Öncelikle öğretmenler bunu yapması lazım. Her biriniz, siz, ben de dâhil olmak üzere hepimiz, burada hitabeti yapan kişi imam, diğer kişilere hitap eden insanlar, mutlaka kendilerini temizlemeliler. Yoksa öğrencilerinizi temizlemeniz mümkün olmaz. Onları saflaştırmamız mümkün olmaz.

Üçüncü süreç ise; İslami eğitim. Yani terbiye. Terbiye; etki yaratmaktır, etki yapmaktır. Onların ihtiyacı olan bilgiyi bilimi vermektir. Bu da mutlaka Allah'la (c.c.) bağlamaktır. Allah'la (c.c.) ilgili olmalıdır. Neden? Çünkü Kuran okuyoruz. Çok iyi bilin ki; Allah'tan (c.c.) başka tanrı yoktur. Kulluk edilecek başka tanrı yoktur. Bu da mutlaka fiziğin, kimyanın, coğrafyanın, matematiğin, ne öğretir-

seniz öğretin bunların hepsinin temelinde olmalıdır. Şayet Allah (c.c.) inancıyla ters bir şey varsa, hiç bir şekilde bu öğretilmemelidir. Bu yalnızca zihninizi etkileyecek bir bilgi olarak kalacaktır. “Oku! Allah’ın (c.c.) adıyla oku!” deniyor. “Yaratıcının adıyla oku!” deniyor. Dolayısıyla öğrencinin okuduğu her şey Allah’la (c.c.) ilgili olmalıdır. Mesela denizi, nehirleri anlatıyorsunuz, gölleri anlatıyorsunuz, ayı, yıldızları anlatıyorsunuz, matematik anlatıyorsunuz, fizik öğretiyorsunuz. Bir öğretmen mutlaka bunu Allah’la (c.c.) bağdaştırabilmeli, Allah’la (c.c.) olan ilişkisini anlatabilmeli ki, bunların Allah (c.c.) tarafından yaratıldığını anlatabilmeli.

Eğitim içerisinde son süreç ise Te’dib’dir. Allah bana edeb verdi. Adabların en güzelini verdi. Resul yaratılanların en ahlaklısı olarak gönderildi. Te’dib de aslında sınıfınızda yapacağınız en zor şey. Çünkü öğrenciler her şeyi izliyor ve takip ediyor. Sınıf dışındaki şeylere de bakıyorlar, yani eve gidiyorlar, annesinin, babasının namaz kılmadığını, dua etmediğini görüyorlar, sigara içtiğini görüyorlar ve etkileniyorlar. Mesela TV’lerdeki dizileri izliyor, bunlardan etkileniyor. Adab o zaman yenilgiye uğruyor; çünkü okulda öğrendiği toplumda yaşanmıyor. Ben mesela dün yolda İbrahim kardeşimizle yürürken diğer kardeşlerimiz de yanıımızdaydı. Deniz kenarında yürüdük. Çok güzel bir yer. Ben neden bu kadar genç kız düzgün bir şekilde giyinmemiş? Diye sordum. Yani

illa hicab giysinler demiyorum; ama mesela böyle bir toplumda, bir kimliği olan bir toplumda batı gibi giyiyoruz biz. Evet, kendi eğlencelerimiz var. Kendi boş zamanlarımız var ama sonuçta kendi kimliğimizde var. Bunu da kaybetmememiz gerekir.

Yani kardeşlerim bu yaptığım konuşmanın sonunda şunu ifade etmek istiyorum. Şimdi ne yapacağız?

Evet, realiteleri gördük. Bunların altını çizdik. Eğitim sürecini anlattım. Şimdi ne yapmalıyız? Benim tavsiyem şu şekilde olacak. Üç alanda çok sıkı şekilde çalışmamız lazım.

Bunlardan bir tanesi müfredatın değiştirilmesi ve ders kitaplarının değiştirilmesi ve reforme edilmesi. Bunu ne kadar yapılabilirsiniz? Bilmiyorum! Ama ben Malezya’da bu konu üzerinde çalışıyorum. Her bir cümleye her bir kelimeye her bir kitaba bakıyoruz ve bunları değiştiriyoruz. Pakistan gibi ülkelerde ve Hindistan gibi ülkelerde, Malezya’da, Endonezya’da, bazı sinyaller alıyoruz. Amerikalılar bizim hükümetlerimizi etkilemeye çalışıyor. Mesela cihat sözcüğü hiçbir ders kitabında olması gerektiği gibi yer verilmiyor. Bunu düşünebiliyor musunuz? Bizim yerimize karar veriyorlar. Ne kullanmamız gerektiğine onlar karar veriyor. Dolayısıyla sizin müfredat incelemeniz lazım. Kelimelere, başlıklara bakmanız lazım. Bunu İslami kavramlara döndürebilir miyiz? Bunu görmemiz lazım.

İkinci yapmamız gereken şey, ikin-

ci kardeşimizin söylediği gibi tekrar, öğretmenlerimizi eğitmemiz lazım. Elinizde iyi bir sistem olabilir, mükemmel bir müfredatınız olabilir. Öğretmenleriniz, öğretmenlerinizde eksiklik varsa, kişiliklerinde, karakterlerinde, düşünce şekillerinde, yaşam şekillerinde eksiklikler varsa; o zaman yine başarısızlığa uğrarsınız. Tüm müslüman ümmetinin aslında yaşadığı sorun bu. Biz örnek öğretmenler yetiştiremiyoruz. Tüm insanlık aleminin muallimi Resulallah (sav) mesela, onun bir eksiği olsaydı, olabilir miydi? Bir düşünün. Tüm dünyadaki en iyi insanların muallimi idi. Peki buradaki en güçlü noktası neydi? Kişiliği idi.

Son olarak da şunu söyleyeceğim. Kardeşlerim, şunu anlatmaya çalışıyorum. Mutlaka değerlendirme sürecimize tekrar bakmamız lazım. Çocuklarımızı nasıl değerlendiriyoruz? Şimdi kriterlere baktığımızda bu akademik performansa göre değerlendiriliyor. A derece alırlarsa başarılılar deniyor. Tüm derslerde A alırlarsa mükemmel öğrenci diyoruz. Hâlbuki bu şekilde değerlendirmememiz lazım. Bizim değerlendirmemiz niteliksel olmalı, niteliksel bakış açısıyla yapmalıyız. Değerlendirme yaparken niceliksel bir bakış açısı olmamalı. Öğretmenler diyor ki; biz bunu doğru dürüst bir şekilde yapamıyoruz. Mesela öğrenci Kuran'ı okuduğu zaman, "Evet kuranı okuma şekliyle geçti." diyor ama ayeti sorarsanız, belli bir ayeti sorup; kendi kişisel bakış açısında, düşünce-sinde ayetten ne anlıyor? Eğer buna

cevap veriyor ise; o zaman eğitiminiz doğru yolda gidiyor demektir. Yani eğitiminizin çıktısının, sonuçlarının değerlendirilmesi. Biz bunu Malezya'da yapmaya çalışıyoruz. Büyük bir kurul oluşturuldu. Bu kurul içerisinde hep bu soruları soruyoruz. Mesela; hangi kriterlere göre öğrencilerinizi sınav edeceksiniz? Hangi kriterlere göre değerlendireceksiniz? Hafızasına göre ve soruları cevap verme şekline göre diyorlar. Bence bu yanlış. Yalnızca bu işaretlemelere göre değerlendirme yapamayız. Çocukların, o öğrencilerin kişiliklerine de bakmalıyız. İşte o zaman mükemmel bir sonuç alabilirsiniz.

Evet, son sözüm; sevgili kardeşlerim. Çok ağır bir konudan bahsediyoruz. Küreselleşmeden bahsettik. Mesela Arşi Khan Liberalizmd'en bahsetti. Buradaki profesör arkadaşım müfredattan bahsetti. Ben de tüm süreçten bahsediyorum. Bu eğitim sistemi içerisine dâhil edilmesi gereken unsurlardan bahsediyorum. Bunu yapabilir misiniz? Ben eminim. Şayet gerçek iradeye sahip olursanız, hiçbir şey imkânsız değildir. Bence geleceğimiz daha parlak olacak. Ama işte bu tamamen size bağlı. Öğretmenler olarak sizin yapacağınıza bağlı. Buradaki filmi, videoyu izledim. Gerçekten çok güzel bir organizasyon yapmışsınız. Bence lütfen bunun arkasında durun. Buna bağlılığınızı bırakmayın. Böylece İslam'ın geleceğini çok daha parlak hale getirelim.

Çok teşekkür ederim.

2014 MERSİN ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

MUHİTTİN OKUMUŞ (Eğitimci)

Böyle global bir konuyu yurt dışından gelen bir hocamızın anlatmasından sonra ele almak zor. Ben konuyu biraz içeriye getireceğim. Bizler dünyadan tamamen kopuk ve soyutlanmış bir şekilde yaşayamayız bu kaçınılmaz bir durumdur. Önemli olan kendi değerlerimize sahip çıkmaktır. Onun için de slogan çok doğru ve yerinde: Milli Eğitim ve Milli Politikalar. Bunlar için ne yapmamız gerekiyor? Konuşmamda biraz çuvaldızı kendimize iğneyi başkalarına batırma taraftarıyım. “Milli Eğitimle alakalı neler yapıyoruz, neler yapmamız gerekirken yapmıyoruz?” gibi bazı öz eleştirilerim olacaktır.

Öncelikle Milli Eğitimi ortaya koyabilmek için önce millet kavramını açıklamak lazım. Millet: din demektir. İslam toplumunda iki kavram vardır Millet ve Ümmet. Milli demek ise dine dayalı demektir.

Milli Eğitim nasıl olmalıdır? Bugün batı emperyalistlerle sadece siyasetçiler mi işbirliği yapıyor? Maalesef hayır. Bugün emperyalistler İslami cemaatlerle, Müslümanları yönlendiren

kanat önderleriyle ve şeyhlerle işbirliği içindedirler. Mesela Harun Yahya diye biri vardır. İlk çıktığında Harun Yahya’nın rahmetli Erbakan Hoca olduğunu söylediler. Ama Harun Yahya bildiğimiz Adnan Oktar adlı bir kişi olup İngiliz misyonerlik faaliyetlerinin çağdaş bir yorumcusudur. Mesela bu kişi kendisine bir hedef belirlemiş ve o hedefle uğraşmaktadır. Müslümanın böyle bir derdi olmaz.

Sadece müfredatı değiştirsek ne değişecek? Darwin kabul edilen bir teoriydi şimdilerde azaldı. Fen bilgisi dersinde darwinizm anlatılırdı; ama kaç öğretmen bu konuyu anlatırdı. Bizler anlatmazdık. Harun Yahya gibi kişiler bunları hedef alır ve bu doğrultuda mücadele ederler ve belirli amaçları vardır.

Birincisi darwinizme karşı ikincisi Hz İsa’nın gelme inancı. Bu iki inançta Hristiyan inancıdır. Bazı özel gruplar bir yerlerden beslenmek için bunları kendilerine hedef seçerler.

Ayrıca cemaatler iki temel üzerinde kurulmuşlardır. Şekil ve korku. Hz Peygamber asla bir korku oluşturmamıştır. Tek davası Allah’ın dinini yaymak ve yaşatmaktır. Bugün bir İslam’a uygun bir kitap yazsak ve

tüm okullara dağıtsak kaç öğretmen aynen bu kitapları doğru bir şekilde okutabilecektir. Tıpkı bizim Fen Bilgisi kitabındaki Darwin'i anlatmadığımız gibi. O zaman şu soruyu sormak lazım biz kaç kişiyiz? Nerede varız ve neler yapabiliyoruz?

Kur'an'ı Kerimde bir tavırdan bahsedilir: Melik Kavramı. Melik sahip demektir. Her şeyin sahibi idare eden demektir. Kral demektir Kur'an'ı Kerim'de; "Muhakkak ki melikler (hükümdarlar), bir ülkeye girdikleri zaman, onu ifsad ederler (bozguna uğratırlar) ve onun halkının izzet sahibi olanlarını zillete düşürürler. Ve işte onlar böyle yaparlar." buyrulmaktadır. Peki yöneticilerin tamamı ifsad etmişler midir? Hayır. Burada anladığımız melik, benim diyen kişidir. Her şey bana ait diyen kişidir.

Peki konuyu indirgeyelim. Siz bir öğretmensiniz, sınıfta meliksiniz, kapıyı kapatınca o sınıfın meliksiniz. Müfredatınız çok güzel olabilir, konularınız çok güzel olabilir; ama kapıyı kapatınca melik benim diyorsanız, o sınıfı ifsad etmişsiniz demektir. İster siz olun ister müdür hatta aile reisi olun, melik benim diyorsanız orayı ifsad etmişsiniz demektir.

Bugün cemaatler melik edası içinde hareket etmektedirler. Cemaatler diyor ki bana göre... Kardeşim! Sana göre değil, ümmete göredir, millete göredir.

Maalesef bizim Milli Eğitim de

80'li yıllardan başlayarak bir Amerikalılaşma politikası takip etmiştir. Dünya bankası kredisiyle Milli Eğitim yeniden yapılandırılmıştır. Köksal TOPTAN döneminde bakanlığın komisyonlarında İmam Hatip Lisesi mezunu ne kadar çalışan varsa hepsinin görevine son verilmiştir. Hatta gizli saklı çalışan varsa bile bunların da işine son verilmiştir. Daha sonra 28 şubat, 8 yıllık kesintisiz eğitim hepsi dünya bankası kredileriyle olmuştur.

12 yıl önce değişen bir iktidar var. Bu iktidar 8 yıllık eğitim dayatmasını kaldırmış ama değişen bir şey olmamıştır. Çünkü yetki olarak oraya getirdiğimiz kişiler, genel müdür oldu; uzman oldu ama değişen bir şey olmadı. Çünkü onlara değiştir diyen olmadı. Maalesef bu iş insanda bitiyor.

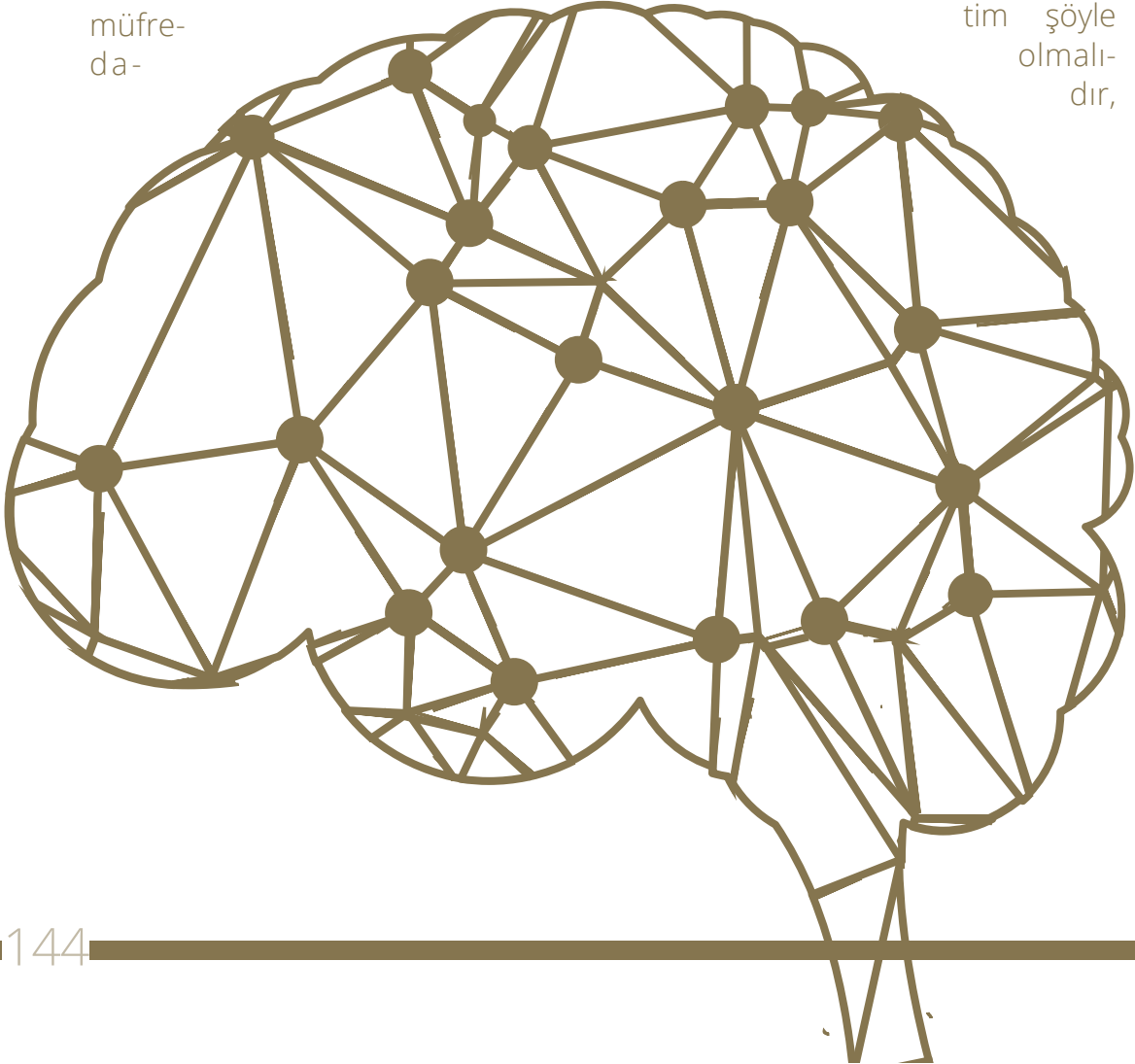
İşte, seçmeli dersler getirildi. Bu seçmeli derslerin müfredatını biz hazırladık. Bizden böyle bir şeyi talep eden olmadı. Çünkü tüm okullarda Kur'an'ı Kerim dersi olsa, tefsir dersi olsa okutsak. Bir de hadis dersi olsa, diye bir hayalim vardı. Bir gün bir taslak hazırladık ve gönderdik. Gönderirken bizim dediğimiz gibi bir müfredat hazırlayacakları aklıma bile gelmemişti; ama şimdi Allaha şükür okullarda bu dersler okutuluyor. Yeter ki siz üzerinize düşeni yapın ve çözüm önerileri üretin. Bizim cemaatlerin ortak bir özelliği vardır. Daima eleştirirler ve ortaya bir çözüm önerisi koymazlar. Örne-

ğin Konya'da bir çalıştay yapıyoruz, beraber olduğumuz arkadaşlar; "Abi gelmiyorum! Bizi kim dinler, kim kale alır?" demişlerdi.

Kur'an'ı Kerim'de İsrailoğulları Hz. Musa'dan sonra iki gruba ayrılmışlardır. Birincisi Allah'ın dinini yaşamaya gayret edenler; bir de etmeyenler. Dini yaşamaya gayret edenler de kendi arasında ikiye ayrılmıştır: Uyarmaya devam edenler; uyarmayı bırakanlar. Uyarmayı bırakanlar diyorlar ki "Uyarmaya gerek yok!" bunları uyaranlar da diyorlar ki "Hiç olmazsa rabbimize karşı bir mazaretimiz olur." Bu bizim şiarımız oldu. Ben müfreda-

tı hazırladım ve ilgili yerlere gönderdim. Din öğretimi genel müdürü karşı çıktı. Onlar klasik bir siyer dersi olsun derken; ben ise tematik olsun ve hem sünnet bağlamında hem de bu yolla Hz. Peygamber'i tanıtalım istedim. Benim gönderdiğim taslak kabul edildi. Ben o gün bizi kimse dinlemez düşüncesiyle hareket etseydim, bugün böyle bir çalışma olmayacaktı. Onun için çözüm önerisi üretelim ve birikimlerimizi ortaya koyalım. Yanlış yapma hakkımız yok mu? Elbette var. Bırakın insanlara yanlış yapma hakkı verelim. Sonunda mutlaka bir çözüm üretilecektir.

Bu bağlamda baktığımızda Milli Eğitim şöyle olmalıdır,

diyebileceğimiz bir çözüm önerimiz var mı? Maalesef yok. Mesela hayat bilgisi dersi İslam'a göre nasıl olmalıdır? Var mı hazırlığımız? Yok. Bugün deseler ki; biz hukuk sistemimizi değiştiriyoruz, Türkiye'de İslam modeli bir sistem geçeceğiz deseler. Bütün büyük hocalar toplansak bir sistem yazabilecek durumda değiliz. Çünkü böyle bir şey bizim kafamızda yok. Bizim bildiğimiz falanca finans kurumu hakkında fetva yayınlamak. Geleceğin ne olacağını konuşmayız biz. Potansiyel yok değil var; ama maalesef biz bu şekilde çalışmıyoruz. Elbette geleceğin ne getireceğini biz bilemeyiz; ama bugünden de geleceğe bir hazırlığımız mutlaka olmalıdır. Bir anekdot daha "Hz. Muhammed'in Hayatı" adlı bir program taslağı hazırladık. Sadece başlıklar var. Bizim kardeşlerimiz hemen gazetelere taşdılar ve dediler ki; Hz. Muhammed'in Hayatı adlı ders Amerika'nın emriyle yapılmış. Diyalog çerçevesinde ve dinler arası diyalog çerçevesinde yapılmış. Şahsen etrafıma şöyle bir baktım; ne Amerika var nede bir Amerikalı. Hele diyalogcularla hiçbir irtibatım olmadı. Dinler arası diyalogda tamamen benim karşı olduğum bir düşüncedir. Ama maalesef başlıklara bakarak yanılgıya düştüler.

Bizim öğretilmiş reflekslerimiz var. Türkiye Cumhuriyeti sınırları içinde doğan bizler biraz laik, biraz

Kemalist, biraz kapitalist, biraz pozitivist, biraz milliyetçi hatta biraz ırkçı ondan daha fazla dernekçi. Bizler bir olayla karşılaşınca refleksif bir tepki veriyoruz; bilinçli ve şuurlu değil.

Bir örnek daha vereyim. Fakülte-de Kùltürler Arası Din ve Ahlak Öğretimi diye bir ders var. O derse ben giriyorum. Dersin birinde ana dilde eğitim serbest olmalıdır, dediğimde bir öğrenci: "Olur mu hocam!" diye karşı çıktı. Bu öğrenci de milliyetçi bir partiye mensup bir öğrenci değil, bizden birisi. "Niye?" dedim. "Hocam T.C. sınırları içinde Türkçeden başka anadil olmaz." dedi. "Peki" dedim. "Almanya Türklere Almanca dayatması" deyince "O ayrı hocam!" cevabını verdi. "Nasıl ayrı?" dedim. Allah Kur'an-ı Kerim'de "İnsanların renklerinin ve dillerinin farklı olması Allah'ın (c.c.) ayetindendir." (Rum 22) Peki Allah'ın (c.c.) ayetinden ise sen nasıl karşı gelirsin? İşte bunları sebebi öğrenilmiş reflekslerdir.

İşte milli bir Eğitim bu tür reflekslerden kurtarılmakla olur. Merhum üstadın söylediği gibi "Kim var?" denildiğinde sağına ve soluna bakmadan "Ben varım!" diyecek bir gençlik... İşte bu da Meliklik olmayacak. Kim olursa olsun herkesin kafasında bir model var. Yetki eline geçtiğinde o modeli uygulamaya çalışmaktadır.

İşte Meliklik budur.

Gelelim öğretmen konusuna siz en güzel müfredatı hazırlayın ve ortaya koyun bu müfredatı uygulayacak maalesef öğretmen yok ki ortada. Bugün Türkiye'nin öğretmen yetiştirme politikası yanlış. Bugün sizin mezun olduğunuz okullar yok. Her yıl okullar değişiyor. Durum her geçen gün kötüye gidiyor. Ve böylelikle öğretmen yetişmiyor. Üniversitelere bomboş öğrenciler geliyor. Açıkçası onların öğretmen olduğu okullara ben çocuğumu göndermek istemem. Bir taraftan böyle öğretmenler yetişecek bir taraftan da müfredat diyeceksiniz. İşte bunların

hepsi yanlış. Topyekûn politikalar üretmemiz lazım. Bunun için de zihnimizi çok temiz tutmamız lazım. Bu işleri cemaat mantığıyla bir yere varılamaz ve cemaat mantığını bırakmamız lazım.

Toparlayacak olursak, evet, Milli Eğitim ve Milli Politika'larımız olmalıdır. Ama bu politikaları ortaya koyarken eleştirerek değil; ortaya bir şeyler koyarak... Evet, Cemaat olsun, güzel... Ama melik mantığı içerisinde değil ve bir de bugün itibarıyla yapabileceğimizi yaparak ortaya koymalıyız.

2014 ORDU ULUSLARARASI EĞİTİM KONFERANSI

Cemallettin GAZİ (Ordu Şube Başkanı)

Çok değerli davetliler, öncelikle Allah'ın (c.c.) selamıyla sizleri selamlıyorum. Esselemu Aleykum ve Rahmetullah. Davetimize icabet ettiğinizden dolayı hepinizi şükranla, muhabbetle selamlıyorum. Uluslararası eğitim müfredatları konferansımıza hoşgeldiniz diyor, İngiltere'den, Hindistan'dan gelen misafirlerimiz ve başkanımız İsmail Hakkı AKKİRAZ'ın da katılımıyla bu konferansta buluşmamızdan dolayı rabbime çok şükürler ediyor ve hamd ediyorum. Şuurlu Öğretmenler Derneği, maddi ve manevi kalkınmamızın teminatı, salih nesiller, önce ahlak ilkesini benimsemiş bir kuruluştur. Kur'an-ı Kerim'de Zariyat Suresi'nde "Ben insanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." diyen Cenab-ı Hakk'ın yarattığı kullarız bizler. İnsan, fert, toplum ve kurumsal olarak iyyin, güzelin, faydalının, adaletin ve doğrunun yaşanır hale gelmesi, kötünün, zararının, zulmün ve yanlışın kaldırılması için bütün gücüyle çalışan, canlı varlığa insan diyoruz. İnsanı yara-

tılmışların en şerefli kılan Allah (c.c.), insanlara diğer varlıklara farklı olarak 7 nimet vermiştir. Bu nimetleri hatırlatarak derneğimizin adını sunmaya çalışacağım. Akıl nimetini vermiş Cenab-ı Hak bize ve bundan dolayı imtiyandayız. Doğruyu yanlıştan ayırabilme kabiliyetini vermiş Cenab-ı Hak ve bundan dolayı imtiyandayız. İyi kötüden, güzeli çirkinden ayırt etme kabiliyetini vermiş Cenab-ı Hak. Bundan dolayı imtiyandayız. Faydalıyı zararlıdan kabiliyetini ayırt etme kabiliyetini vermiş Cenab-ı Hak. Bundan dolayı imtiyandayız. Adaleti zulümden ayırt etme kabiliyetini vermiş Cenab-ı Hak. Bundan dolayı imtiyandayız. Cenab-ı Hak bize cüzi irade nimeti vermiş. Bundan dolayı da imtiyandayız. Sonuncu olarak İslam nimeti vermiş ve bundan dolayı da imtiyandayız. "İslam'ı hayatında, toplumda, kurumlarında uyguluyor mu, uygulamıyor mu?" nimetiyle imtiyandayız. Değerli dinleyenlerimiz, davetlilerimiz. Bu imtihan yeryüzünde hak ve batıl olarak cereyan etmektedir. Bu imtihanın bir hakkın tarafında olmanızdan olmak zorundayız. Başarmak için gayesine ulaşmak isteyen her topluluk kendisini hedefleriyle buluşturacak çeşitli sosyal siyasi ve sivil kuruluşları kurup bir araya gelerek mücadele

etmek zorundadır. Bu gerçeklerden yola çıkan eğitimciler, önce 1979 yılında Mefkureci Öğretmenler Derneğini, 1989 yılında Öğretmenler Vakfını, daha sonra da 2005 yılında Şuurlu Öğretmenler Derneğini kurmuştur. Kin ve düşmanlığı öne çıkararak, ifsat için çalışan kuruluşların aksine Hakk'ı üstün tutmakta, nefis terbiyesini esas almakta, maneviyatçı görüşü benimsemektedir. Amacımız başta bize emanet edilen bütün yavrularımız olmak üzere, bu ülkede bütün insanlarımızın ve tüm insanlığın saadetidir. Bu nedenle biz insan eğitimini önemsiyor, önce ahlak ve maneviyat diyoruz. Bu prensipten hareket ederek iyi insan olmak herkesin iyiliğini ve saadetini istemekle mümkündür. İnsanın iyi insan olmasını sağlayacak en önemli süreç, eğitim sürecidir. Biz bu sürecin maneviyatını temelinde yürütülmesini arzu ediyoruz. Bunun için eğitim siyasetimizin temelinde doğrunun iyi ve güzelin faydalının ve adaletin öğretilmesi Allah'tan (c.c.) korkan Allah (c.c.) rızası için iş yapan nesiller yetiştirmesi olmasını istiyoruz. Şuurlu Öğretmenler Derneği sevgi ve kardeşlikle yola çıkan eğitimcilerin çatısı altında bir araya geldiği eylem ve eğitim kuruluşudur. Öğ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği ben muallim olarak gönderildim diyen Peygamberimizin günümüzdeki kurumsal varisidir. Öğ-DER hicret

öncesi Peygamberimizin Medine'ye öğretmen olarak gönderdiği Mus'ab Bin Umeyr'dir. Öğ-DER asr-ı saadette Peygamberimizin talebi üzerine görevlendirdiği Mauna Kuyusu yanında hunharca şehit edilen İslam'ın ilk öğretmen grubu, 70 sahabenin cihad-ı şecaati ve şahadetidir. Öğ-DER İstanbul'u fetheden Fatih'in hocası Akşemsettin'dir. Öğ-DER, sizin en hayırlınız Kur'an-ı Kerim'i öğrenen ve onu başkalarına öğreteninizdir inancı ve şuurudur. Öğ-DER kısaca Bismillahirrahmanirahim medeniyetinin mektebidir. Öğ-DER 'Yaradan rabbinin adıyla oku!' inancının muallimidir. Bu açıklamalarımın sonrasızleri misafirlerimizle İngiltere'den İbrahim Lawson, Hindistan'dan gelen katılımcı Arshi Khan ile baş başa bırakıyorum. Arshi Khan uluslararası siyaset uzmanıdır. İngiltere'den katılımcımız ise eğitim danışmanıdır. Sizleri selamların en güzeliyle sizleri selamlayarak huzurlarınızdan ayrılıyorum. Essalamüaleyküm.

Prof. Dr. İbrahim LAWSON
(İNGİLTERE)

Öncelikle biraz daha kendimden bahsederek başlamak istiyorum. Çünkü biraz önce benim biyografimi okudular ve benim biraz sonra size anlatmaya çalışacağım konuyla ilgili olarak benim bu alanda yapmış olduğum 40 yıllık deneyim ve İslam alanında yaptığım çalışmalardan bahsedeceğim. Dolayısıyla arka planımdan bahsetmek iyi olacaktır. 1960'larda İngiltere'de gençliğim döneminde oradaydım ve o dönem içerisinde İngiltere'de etrafımda o dönemdeki toplumda birşeyin eksik olduğunu hissediyordum. Gerçekten çok önemli bir şeyin eksik olduğunu hissediyor ve bir yanlışlık olduğunu düşünüyordum. 13-14 yaşıma kadar bu şekilde yaşadım. Daha sonra bir yolculuğa çıkmak istedim. Acaba ne eksik, İngiltere'nin ve Avrupa'nın kültüründe ne eksik? Elhamdülillah bu yaptığım araştırmada beni İslam'a götürdü. Dinler konusunda araştırma yaptım. 1970'lerde Müslüman oldum. 1980'lerde üniversiteye gittim, felsefe ve din bilimi okudum. Daha sonrada devlet okullarında çalışacak bir öğretmen olarak eğitildim. İkinci öğretimde din ve felsefe öğretmenini olarak göreve başladım. 1999'da da İslami bir okul kurulması için İngiltere'de

yaşayan Müslüman topluluklarıyla bir araya geldim. Dolayısıyla aslında hem okul danışmanlığı yaptım; hem de devlet okullarında çalışmalar yaptım bağımsız olarak da sektörde çalıştım. Nottingham'da İslami bir okulda çalıştım. Belki biliyorsunuzdur. Aynı zamanda Robin Hood'un yeridir. Robin Hood'u tanıyorsanız, Nottingham. Oradan size tanıdık gelebilir. Biraz da bundan bahsederken daha sonra ulusal koleje gittim. Okul liderliğiyle ilgili olarak National College'e gittim. Burada 6 aylık bir araştırma yaptım. Liderlikle ilgili olarak İslami okullarda liderlik araştırması yaptım. O dönemde şura konseyinin üyesiydim. Bu ulusal düzeyde şu anda 160 kadar İslami okulların konseyidir ve bu şura konseyine kayıtlı olan İslami okullar var İngiltere'de. Dolayısıyla bu İslami okullarla ilgili bir araştırma yürüttüm ve şöyle bir sonuca vardım. Bu sorunun arkasında neden dünyada bir sorun var? Aslında tam da buna çıkıyoruz. Dünyada şu anda çok ciddi bir sorun var. Bu sorun da tam da her şeyi etkiliyor. Avrupa'daki insanları etkiliyor, dünyadaki insanları etkiliyor, bizim düşünce şeklimizi etkiliyor ve bence henüz şu anda yaşadığımız sorunu anlamış değiliz. Bu sorunu anlayabilmek için de bu sorunu çözmeye uğraşmamız gerekiyor. Bunu çözerken de başarılı olamıyoruz uzun bir süre içerisinde. Dünyaya baktığımızda, zaman içerisinde siz de fark etmişsinizdir. Hiç bir

şey iyiye gitmiyor, tam tersine her şey kötüye gidiyor. Peki dünya içerisinde yaşadığımız sorunlar nelerdir? Özellikle de İslami eğitimle ilgili yaşadığımız sorunlar nelerdir? Bunlara bakalım isterseniz. Yine vaktim kalırsa bu konuşma içerisinde bu İngiltere’de şu anda İslami okullara yönelik başlatılan saldırılardan bahsetmek istiyorum. Bugün mesela bir yayın vardı gazetelerde, eğer Kur’an’ı öğretiyorsanız İslam okulunda o zaman kökten dinciler yetiştiriyorsunuz. Bunlar kökten dinci olacak, daha sonra bunlar şiddet olaylarına karışacak gibi şeyler yazıyordu gazetede. Dolayısıyla yani İngiltere’de aslında böyle bir algı yaratılmaya çalışılıyor. Kur’an ve terör arasında bir bağlantı kurulmaya, bir algı oluşturulmaya çalışılıyor. İşte bu nedenle de önümüzdeki süreç içerisinde özel okullarda ve kamu okullarında İslami öğretebilmek mümkün olmayacaktır. Çünkü zaman içerisinde hayatın ilkeleri, sünnet içerisinde, Kur’an içerisinde anlatılan ilkeler kaybolacak. Bu batı dünyasının kültürü tamamen ortaya çıkacak. Bence bu ikisi birbiriyle iyi gidebilecek şeyler değil.

Geçmişe bakacak olursak İngiltere her iki anlamda da bir entegrasyon yapmaya çalıştı. İngiltere, Birleşik Krallık son derece özgür bir ülke, kültürel veya siyasi bir baskıyla karşılaşmıyorduk. Mesela Fransa gibi bir ülkede insanların giymiş oldukları kıyafetleri yasa

dışı yaptı. Bu tip ülkelerde dünyanın birçok ülkesinde yaşanan bu tarz baskılar İngiltere’de yok. İngiltere bu açıdan son derece özgür bir ülkedir. Ayrıca, artık üç nesildir Müslümanlar yaşıyor. Pakistan’dan, Hindistan’dan gelen Müslümanlar üç nesildir İngiltere’de yer alıyor. İngiltere’de yaşayan birçok öğretmen Müslümandır. Orada Müslüman öğretmenlere baktığınız zaman İngiltere içerisinde çalıştığı okulları da İslamlaştırmaya çalışıyorlar. Kur’an öğretiliyor, Arapça öğretiliyor. İslam öğretiliyor. Dolayısıyla İngiltere’deki eğitim sistemi içerisinde Birleşik Krallık eğitim sistemi içerisinde Müslüman okullarda İslam okullarında bu öğretiler yer alıyor. Ama geçtiğimiz 2-3 hafta içerisinde bu bir sorun haline gelmeye başladı. İşte bu okullar çocuklarda dini, muhafazakâr bir yaklaşıma neden oluyor diye suçlamalar başladı. Şayet 8 yaşında bu şekilde eğitim vermeye başlarsanız, yetişkin olduklarında kimileri terörist olmayı düşüneceklerdir gibi suçlamalar başladı. İşte bu da geçtiğimiz 20-30 yıldır ellerinden gelenin en iyisini ortaya koymaya çalışan ve İngiliz eğitim sistemini en iyi şekilde uygulamaya çalışan İslami okulların suçlanmasına başlandı. Ben bunun herhangi bir şekilde böyle devam edeceğini ve bir sorun olacağını sanmıyorum. Dolayısıyla şimdi ben 4 bölüme değineceğim. Ancak, bunların her birine değinebilecek miyiz bilmiyorum, ama İnşallah

soru cevap bölümünde bazı sorularınız olursa bunlara daha detaylı şekilde cevap vermeye çalışacağım.

Öncelikle İslami okullardaki sorunları anlattıktan sonra 3 noktaya değinmek istiyorum.

Bunlardan ilki sömürgecinin ortadan kaldırılması, sömürgeleştirme. Geçtiğimiz dönem içerisinde Brooklyn Üniversitesi'nden, California Üniversitesi'nden gelen iki uzmanla birlikte bu konuya eğildim ve o iki uzmanda gerçekten sömürge sonrası eğitim konusunda oldukça başarılı olan kişilerdir. İsterseniz onların bilgisini de size verebilirim ve ayrıca Avrupa'da eleştirel pedagoji dediğimiz sisteme de eğildim. Şimdi artık Müslüman akademisyenler de İslami açıdan eleştirel bir pedagoji ortaya konabilir mi? Böylece geleneksel batı eğitim yöntemlerine bir alternatif sağlanabilir mi? Bunun üzerinde çalışıyorlar ve böylece okullarımız içerisinde hali hazırda ortaya çıkmış sorunları ortadan kaldıramasak bile en azından bunları anlamaya çalışmamız için bize okullarımızda çeşitli araçlar sağlayacaktır.

Şu anda bir Alman filozofu üzerinde bir tez yazıyorum. Kendisi bir varoluşçu olarak da biliniyor. Geçirdiğimiz süreç içerisinde varoluşçuluk, bir ateist inanç olarak bir ateist fel-

sefi yaklaşım olarak biliniyor. Aslında her zaman bu böyle değildir. Her zaman varoluşçuluk ateist bir yaklaşım değildir. Bunun içerisinde daha ziyade aslında varoluşçu felsefeyle birlikte 2000-2500 yıla bakarak, hatta daha öncesine bakarak bunun aslında bize ne acı ters bir olay olduğunu söyleyebiliriz. Bu tarih içerisinde neden bazı sorunlar yaşadık, neden batı bu durumda? Neden önümüzdeki süreç bu şekilde şekillendi ve buna yönelik olarak nasıl çözümler bulabiliriz? Bu konuda kafa yoruyor. Aynı zamanda yaptığı araştırma içerisinde İslam'la Kur'an'ın öğretileri çeşitli paralellikler bulabilirsiniz. Örneğin Kuzey Afrika'dan sofi tarikatından bir kişi kendisi benim hayatıma olan etkisi de çok yüksektir. Aynı zamanda klasik tasavvufu bir araya getirdiğimizde eğitimi de bunun yanına eklediğimizde bence 21.yy çok önemli bir sonuçla karşı karşıya gelebiliriz. Ne yazık ki süreç içerisinde ve çeşitli açılardan baktığımızda dünya gerçekten daha kötüye gidiyor. Ama şunu da unutmamak lazım Allah bize bu dünyayı yarattı ve şayet biz nasıl kendisiyle samimi olacağımızı bilsek başarıya ulaşacağız. Aslında bu anlayış batı anlayışında kaybolan bir anlayış. Batı felsefesinde ve toplum eğitiminde Allah'la (c.c.) olan bağ ne yazık ki ortadan kalktı ve sosyal bilim hiçbir şekilde Allah'la (c.c.) olan bağlantımızı kaybettiğimizde dünyayı

anlamamıza yardımcı olamayacaktır. İşte bu nedenle İslam yol gösterici olacaktır ve tabiki bir anlamda da batının düşünce yapısına baktığımızda, özellikle Arap dünyasına baktığımızda, özellikle yakın zamanda yaşanan şeyler gösterdi ki bazı yanlışlar burada söz konusudur. Bu nedenle orijinal öğretileri ortaya koymamız lazım. Çünkü bizim aklımız var, bilgimiz var. İnşallah birlikte uluslararası seviyede çalışarak, benim amacım da tam bu aslında, uluslararası bir düzeyde işbirliği yaparak hep beraber İnşallah önümüzdeki zorlukları aşmayı başaracağız.

Hepiniz öğretmensiniz sanıyorum ve ben de 30 yıldır bu alanda çalışıyorum. Öğretmenlik yapıyorum ve bu nedenle İngiltere’de eğitim sisteminde yaşadığımız bazı sorunlardan bahsetmek istiyorum. Ben İngiltere’de üniversiteye gidip son derece derin bir şekilde üzerinde çalışmak için üniversiteye gittim. Bu çok önemli, çünkü gerçekten sorunları anlayabilmek için bazı şeylerin temeline inmek lazım. Arap Emirlikleri’nde de mesela 2 bin öğrenciden oluşan bir okulun başında çalışıyordum. Açıkçası orada olan sorunlar burada olandan çok daha fazla. O yüzden, Elhamdülillah, ben de Londra’ya döndüm. Benim yaşadığım sorunlara bakacak olursak, bilmiyorum bu Türkiye’de aynı mı ama, genellikle

öğrenciler okullara ilgi göstermiyorlar. Öğrenmek konusunda isteksizler ve toplum içerisinde baktığımızda dikkatlerini dağıtan pek çok şey var: İnternet, video oyunları. Tüm bunlar onların dikkatini dağıtıyor. Aynı zamanda öğretmenlere ve öğrencilere baktığımızda belki %10’u iyi öğrenci belki %10’u iyi öğretmen. Dolayısıyla öğretmenleriniz çok iyi olması lazım. Müfredatınız ne kadar iyi olursa olsun öğretmenlerinizi iyi eğitemezseniz o zaman hiçbir şekilde öğrencilerin de iyi olması mümkün olmayacaktır. Ve yine eğitimi yanlış anlıyorlar ya da eğitimi çok az anlıyorlar. Öğretmenler genellikle bir okul vizyonu - İslam vizyonu arasında. İslam ne içindir, nasıl uygulanmalıdır? Buna baktığımızda bazı zıtlıklar ortaya konulduğunu görüyoruz ve çoğu zaman insanların başarıyı ortaya koyup alttaki sorunları örtmeye çalıştığını, İslami okullarda yaşanan sorunların da üstünü örtmeye çalıştığını görüyoruz. Dolayısıyla devlet okullarında da bu böyle. Bazı sorunların üstü örtülüp başarılıymış imajı ile başarıya yoğunlaşıldığını görüyoruz. Genel olarak eğitim ve öğretimde başarılı sonuç elde etme problemi var. Başarılı çıktı elde edilemiyor. Okullarda, yani daha ziyade öğrencilerin mezun olduğu ana değil de 10 sene sonra hayatlarında nereye geldiklerine bakmak lazım. Başarıllılar mı yoksa

başarılı değiller mi? Bunu anlayabilmek için mesela İngiltere'deki sisteme bakacak olursak eğitim sistemi çok kötü çok büyük sıkıntılar yaşıyor. İngiltere'deki sorunların içerisinde de bu yatıyor. Bence eğitimde olan yanlışlar, eksiklikler, başarısızlıklar mutlaka o ülkeye o hayata da yansıyor ve objektif gerçeklere bakacak olursak okullarda bir ciddiyet eksikliği var. Eski modeller, geleneksel modeller, artık işe yaramayan modeller devam ediyor. İnsanlar bunu değiştirmeye çalışmıyor. Vizyon eksikliği var. Anlayış eksikliği var. İslam iyi anlaşılamıyor.

Modern dünya aslında neyle ilgili? Modern dünya nasıl çalışıyor? Biz bununla nasıl başa çıkmalıyız? Bununla ilgili de bir anlayış eksikliği var. Eleştiriler eksik, ideolojiler anlaşılmıyor. İnsanlar kendilerine anlatılan bir gerçekliğe inanıyorlar. Okul, medya, TV, siyasiler dolayısıyla onlardan duyduklarına inanıyorlar. Kendileri hâlbuki hiçbir şekilde eleştirel yaklaşmıyorlar. İşte bu eleştirelliğin olmaması mesela eleştirel bir pedagoğdan bahsediyorsak o zaman insanların kritik düşünebilme, eleştirel düşünebilme yapısında katkıda bulunmamız lazım. Çünkü ben öğretmen olarak şunu düşünüyorum: İnsanların ne düşüneceklerini söylemeyi değil, tam tersine çocukların kendi kendilerine düşünmelerini öğretmek lazım ve genellikle bu okulda kaybediliyor. Buna

ulaşılamıyor. Mesela eleştirel eğitim ve eğitim becerilerinin öğretilmesi felsefe konusundaki deneyimime bakacak olursak, eleştirel düşünce bütün müfredatların en önemli parçalarından biri olmalıdır. Ve yine önemli pek çok sorun var. Türkiye'ye ilk kez geliyorum. Büyük ihtimalle sizde de benzer sorunlar yaşanıyor veya farklı sorunlarda olabilir. İngiltere'ye bakacak olursak İngiltere'deki deneyimime bakarak bazı örnekler vermek istiyorum. Sömürgecilik. Mesela sömürgecilikten bahsedecek olursak, genel olarak dünyaya baktığımızda dünya içerisinde çok karmaşalar var. Çok kargaşalar var. Materyalizm ve bireysellik çok önde gidiyor ve geçmişle aramızda bir bariyer olduğunu görüyorum. Geçmişle olan bağlar kopup kırılıyor. İşte mesela TV izlediğimizde, müzik dinlediğimizde, gençlerin dinlediği müziğe baktığımızda, facebook'a ne kadar düşkün olduklarını gördüğümüzde, işte ortada gördüğümüz kültürün hiçbir derinliği yok. Geçmişle hiçbir bağlantısı yok. Aslında sürdürülebilir hiçbir şeyle bağlantısı yok. Ve tamamen dikkatlerini dağıtmak üzere tam bir dikkat dağıtma yapılmaktadır. Post modern bir kültür olarak karşımıza çıkıyor ve eğitim konusunda yapılan her görüşme bu yüzyıl içerisinde gerçekten tüm ortamlarda, tüm çevrelerde iklim değişikliğinin gündemde olduğu bir konudur. Petrolün tükenmesiyle biraz bağlantı

lıyor. Artık daha az petrol üretiliyor ve bu da yine dünyadaki kargaşalara neden olan noktalardan bir tanesi. Petrole en çok ihtiyacı olan ülkeler gidip de bunu kontrol edebilecekleri ülkeleri işgal ediyorlar. Bu da belirli bir kargaşa ve çatışmaya yol açıyor. Güvenlik konusunda endişelere yol açıyor ve aslında birbirine bağlı pek çok sorundan oluşan birçok ağ var bence dünyada. Birçok değişim ve dönüşüm yaşanıyor ve biz eğitim alanında gelecek sanki aynen bugünkü olacakmış gibi davranamayız. İşte bu nedenle son derece belirli beceriler var. Bunların öğretilmesi gerekiyor. Bunlardan en önemlisi de çocukların İslami okullarda öğrenmesi gereken en önemli şey Allah'a (c.c.) güvenmek, Allah'a (c.c.) nasıl güvenileceğini onlara öğretebilmek. Çok önemli, tevekkülün önemi gerçekten o kadar büyük ki bunu yalnızca müfredata ekleyerek yapamazsınız. Müfredatın bir parçası olması yeterli olmaz. Allah'a (c.c.) yakın insanlar tarafından bunun telkin edilmesi gerekir. İşte bu nedenle tasavvuf da yine çok önemli bir öğretim şekli olarak karşımıza çıkıyor. Yalnızca Vehhabi siyasi kültürünün etkisiyle bunu yapamayız. Genel olarak dünyamıza baktığımızda da tasavvufun aslında bir saldırı altında olduğunu görüyoruz ve geleneksel maneviyatın ortaya çıktığını ve İslam okullarında aslında diğerlerinin ötesinde böyle

bir amaç gütmesi gerektiğini düşünüyorum.

Modernitenin aslında tarihine bakacaktım. Endülü'sün düşmesinden bu yana El Granada, örneğin Müslümanların İspanya'daki son şehri kaybedildi, düştü. Kristof Kolomb bu dönemde Amerika'ya gitti. İşte bu dönemde son derece ciddi bir şekilde soykırımla birlikte Amerika'da bir sömürgecilik başladı. Bu moderniteyle tabi doğrudan bağlantılandırılmaz. Modernitenin içinde elbette ki bir sömürgecilik sistemi var, baskı var. Aynı zamanda neden Avrupalılar ve Avrupalı beyaz erkek neden modernitenin sembolü olarak karşımızda duruyor? Buna bakmak lazım. Buna ancak sömürgecilik fikrinden anlayabilirsiniz. Çünkü eğer beyaz bir erkek değilseniz, Avrupalı değilseniz, o zaman kölesiniz bakış açısı vardı. Sömürgecilik dönemi içerisinde ve gerçekten Avrupalıyı merkezine alan bakış açısını görüyoruz ve bugün artık bu bizi insanların maneviyattan çok uzak olduğu bir dünyaya getirdi. Artık Eflatun'un Aristoteles'le birlikte çalışarak metafizik dünyayı yaptıkları çalışmalardan sonra, bu felsefeyi inanışında ortaya çıkardığı maneviyatın kaybolduğunu görüyoruz. Bütün bunlar metafizik haline geldi. Tabi metafizik olduğu zaman bu dünyada olmadığı için kanıtlayamayacağımız şeylerden bahsediyoruz. İşte tam da böyle bir so-

nuçla karşılaştık geçtiğimiz. 1500 yıl içerisinde Avrupa'da olan tam da bu bize önümüzdeki süreç içerisinde neler yapabileceğimizi gösteriyor ve bu süreç içerisinde neler yapabiliriz? Buna bakmamız lazım. Tabi daha kısa tutacak olursam modernite kaçınılmaz şekilde karşımıza çıktı. Ama sürdürülemez olduğu için de yakın zamanda çökecektir. Dünya bu tarz bir ideolojiyi devam edemez İnşallah. Bu da yine aslında her şeyin Allah'tan geldiği gibi, bu da Allah'tan geliyor. Bizi böyle bir süreç içerisine koydu. Böyle bir zaman yaşamamızı gösterdi. Neden? Çünkü İslam bizim ihtiyacımız olan şey, bize yol gösterecek olan şeydir İslam. İnsanlar İslam'ı takip ederek, post modern kültürün düşüşünü görecek. Bu dönemde yaşadığımız bu post modern kültür ortadan kalkacak. İşte bunu biz aklımızda tutmalıyız. Önümüzdeki süreç içerisinde birlikte çalışmalıyız. Yani, Allah (c.c.) bu süreci yaratandır. Örneğin kitabının başında son derece ilginç bir şey söyledi: insanlar kendi işleri olmayan şeylerle meşgul oluyorlar. Aslında kendi işleri olan şeyleri ihmal ediyorlar. Yani bizim işimiz olmayan bazı konular var. Bunlara eğilmememiz lazım; bunlarla vakit kaybetmememiz lazım. Allah (c.c.) bizden ne istiyor? O'na ibadet etmemizi istiyor. Bizim samimi olmamızı istiyor yaptığımız ibadette kullukta samimi olmamızı istiyor. Bizim de bu anlamda sorumluluk sahibi olmamız lazım. İşimiz olmayan konularla

meşgul olmayıp, Allah'ın (c.c.) bu süreçten düzeni devam ettireceğinden emin olmamız lazım.

Prof. Dr. Arshi KHAN
(HİNDİSTAN)

Burada olmaktan çok memnunum, çok müteşekkirim. O yüzden İbrahim Bey'e ve İsmail Hakkı Bey'e çok teşekkür ederim. Fırsat verdikleri ve bu konuşmayı yaptığım için. Ordu'ya ilk kez geliyorum. Türkiye'den bir yere ne zaman gelsem Türklerin ne kadar misafirperver olduğunu görüyorum. Bu da İslam'ın aslında orijinal olduğunun etkisidir. Ben küreselleşmeden bahsetmek istiyorum. Dünyamıza baktığımızda küreselleşme globalleşme artık bir kavram haline geldi ve son derece de yanlış kullanılan herkesin kendi işine geldiği gibi kullanılan bir kavram haline geldi. Kimi yerlerde insanlar küreselleşmeyi olumlu sonuçlar pozitif sonuçlar için kullanıyor, kimileri kalkınma için kullanıyor, kimileri medeniyetin bir göstergesi olarak kullanıyorlar. Dolayısıyla aslında son derece yanlış kullanılan istismar edilen bir kavramdır küreselleşme. Ama şayet felsefi olarak baktığımızda küreselleşmeyi anlarsak, bunun bir süreç olduğunu görüyoruz. Öncelik verme süreci olduğunu görüyoruz, imana veya başka şeylere öncelik vermek. Bence küreselleşmeye getirebileceğimiz felsefi bir yanıt bu olması gerekir. Dileklerimize,

İhtiyaçlarınıza, arzularınıza, çıkarlarınıza daha yaklaştıkça kişisel hesaplarınıza daha fazla yaklaştıkça dünyevi şeylere daha çok yaklaşıyorsunuz. Ev, para, iş, kariyer, para biriktirme... Tüm dünyevi şeyler fani, bunlara daha yaklaştıkça maneviyattan ve takvadan o kadar uzaklaşıyorsunuz ve ruhunuzdan aslında uzaklaşıyorsunuz. Dolayısıyla aslında küreselleşmeye yönelik getirebileceğimiz felsefi bir yaklaşım... İşte Allah (c.c.) bu dünyayı çok güzel bir şekilde yarattı ve bu dünya insanlar için yaratıldı. İnsanların zayıflıklarını ve güçlü yanlarını test etmek için yaratıldı. Çünkü Allah (c.c.) insanların dünyevi şeylere mi yoksa maneviyata daha mı yatkın olduğunu ölçmek istedi. Allah (c.c.) hiçbir şekilde dünyevi şeyleri toptan reddetmiyor. Böyle bir şey söz konusu değil ama burada önemli olan nokta şu: Bir referans noktanızın olması. Nihayetinde nereye varacaksınız, neyin peşinden gideceksiniz, sizin asıl amacınız nedir, sizin nihaiye varış noktanız nedir? Ekonomik başarı mı, siyasi güç veya iktidar mı? Uluslararası güç mü veya daha gelişmiş bir toplum mu? Yoksa yaratana daha fazla ibadet, sadakat ve bağlılık mı? Ben küreselleşme dersi veriyorum. Çalıştığım üniversitede küreselleşmeye dair pek çok teorik liberal pek çok yaklaşım var. İşte bu dersi verirken bunu anladım. Bu nedenle Said Nursi'nin kitabında da görüyorsunuz. Risale-i Nur'da, yine Kur'an'da, hadislerde referanslar olduğunu görüyorsunuz. İnsanlar as-

lında son derece akılcı varlıklar, çok rasyoneller. Neden? Çünkü Allah (c.c.) öyle. Dolayısıyla Allah'ın (c.c.) ortaya koymuş olduğu yaratma öyle ve insanlık içerisinde iki unsur var: Bunlardan biri ruh. Ruh rasyonel iradedir. Aslında ruh, yönetici iradedir. Çünkü ruhun arzusu ibadet etmek, vücudun arzusu ise daha ziyade hayvanlarda da bulunan isteklerdir. İşte küreselleşme içerisinde daha fazla açıklık görüyorsunuz. Vücudun arzularının ve bedenın arzularının daha fazla doyurulmasını görüyorsunuz. İşte böyle bu süreç içerisinde insan daha ziyade bedeninin isteklerini, ekonomik ve sosyal isteklerini doyurmaya çalıştıkça, ibadetteki samimiyetine çok da dikkat etmiyor, odaklanmıyor. İşte bu noktada rasyonellik ve akılcılık bitiyor. Neden? Çünkü insan evladı artık kulluğuna çok fazla eğilmiyor. Kulluğu üzerinde çok fazla düşünce yürütmüyor. Çünkü ekonomik amaçlarına ulaşmak için kendi yolunda ilerliyor. Buna odaklanıyor. İşte bunlar son derece temel noktalardır. Ama küreselleşmeye bakacak olursak, küreselleşme, tabi bu arada benim bu yaklaşımım, biraz daha felsefi bir yaklaşım olacak. Ama akademik açıdan da bakacak olursak, aynı zamanda metinlere de bakacak olursak, küreselleşme bir süreç. Bağımsızlık veya birbirine bağımlılık süreci değil. Küreselleşme daha ziyade bir standartlaşma, insani değerlerin standartlaşma-

şı, insan kültürünün tekdüzeleştirilmesinden ibaret bir süreç. İnsan ekonomisinin, beşeri ekonominin tekdüzeleştirilmesiyle ilgili bir durumdur ve siyasi amaçların batı değerleriyle paralelde yürütülmesinin bir sürecidir. Dolayısıyla bunu farklı şekilde ifade edecek olursak, aslında küreselleşme hayatın tüm alanlarında batı değerlerinin evrenselleştirilmesi demek. Örnek verecek olursam, şunu söyleyebilirim; Mesela ekonomiye bakalım, iktisada bakalım. Buradaki felsefi nokta batı ekonomisinde liberal ekonomidir, piyasa ekonomisidir, açık ekonomidir. İşte bu liberal ekonomi belki belirli bir coğrafya için iyi olabilir, ama Afrika için iyi olmayabilir. Hindistan için iyi değildir mesela. Hindistan biliyorsunuz çok fakir insanların olduğu bir yer. Bangladeş için iyi bir şey değil açık ekonomi, liberal ekonomi. Yani batının bakış açısından ekonomiyi ele aldığımızda bunun coğrafi düşüncelere çok fazla eğilmediğini görüyoruz. Coğrafi olarak neyin nasıl önemli olduğuna bakmıyor. Ekonomi ile coğrafi arasında bir bağlantı kurmuyor. Buradaki bağlantıyı göz önünde bulundurmuyor. Çünkü ekonomi coğrafya ile de ilgilidir. Yerellikle de ilgilidir. Bölge ile de ilgilidir. İşte batı değerleri sadece evrenselleşme, batının değerlerinin evrenselleştirilmesine bakıyor. İşte bu nedenle biraz önce Sayın Dr. İbrahim'in ifade ettiği noktalara geliyoruz. Küreselleşmenin batı de-

ğerlerini, açık ekonomide görmek mümkün. Siyasi seviyede bakacak olursak, siyasi küreselleşmede yer alıyor. Yani, bu aslında küreselleşmenin siyasi boyutudur. O da liberal demokratikleşme sürecidir. Liberal demokrasiye baktığımız zaman ne önemlidir? Sayılar önemlidir. Kurumların sayısı, parlamento, kabine, ama kalite önemli değildir. Rakam önemlidir, nicelik önemlidir, nitelik değil. Mesela seçim; seçimler önemlidir. Paranız olmasa seçim yapamazsınız, seçim düzenleyemezsiniz. Ama bir düşünün, fakir bir ülkeyi düşünün, onlar nasıl seçimleri yapsın? Mesela Amerika'ya bakalım. Milyonlarca dolar her bir seçim sürecinde her bir aday için harcanıyor. Ama bunu bir fakir ülkede yapamazsınız, bir fakir ülke de böyle bir sistemi sürdüremezsiniz. İşte bu nedenle liberal demokrasi, belki belli bir bölge için, belli bir alan için iyi olabilir. Belki Avrupa için belki Amerika için iyidir. Ama bazı ülkeler için iyi olmayabilir. Neden? Çünkü çok fazla eğitimi gerektirir, çok fazla para gerektirir liberal demokrasi. Ve aynı zamanda batının demokrasi kültürünün olmasını gerektirir. Dolayısıyla küreselleşmenin siyasi boyutu; liberal demokrasidir. İşte bu nedenle Hindistan'a baktığımızda, Hindistan da demokrasi, bir iktidar illüzyonu oluşturmuştur. Ben siyasi bilimler de öğretiyorum. O konuda da dersler veriyorum. Gerçekten Hindistan'da demokrasi alanında

kast, toplum siyaseti, kimlik siyaseti konusunda pek çok sorununuz var. Sınıflar var toplum içerisinde. Çünkü hiçbir şekilde siyasi süreç ve insanlar arasında bir sürdürülebilirlik yok. İşte bu demokrasi projesi; ben demokrasi projesi kötüdür demiyorum, öyle düşünmüyorum. Evet, iyidir, demokrasi iyidir; ama demokrasi kültürel bir bağ kurabilen kişilerle, insanlarla yürütülebilir. İslam'ın içerisine bakacak olursak İslam'da adaletli bir devlet, adaletli bir yönetimden bahsediliyor. Süper demokrasi, daha az demokrasi ne dersiniz deyin adına, adil bir yönetimden bahsediliyor. Yani İslam'da aslında niyet önemlidir. Bunun şekli değil, niyetiniz önemli. Ne yapmaya çalıştığınız, amacınız önemli. Niyet önemli, amaç önemli, şekil değil. Batı kültüründe ise, form önemlidir. Şekil önemlidir, yapı önemlidir. Öz önemli değildir. İşte bu nedenle, tam da bu nedenle küreselleşmenin medenileşme veya kalkınma olduğunu görüyoruz. Kalkınma diyorlar. Yani gelişmişseniz kalkınmışsanız; medenisinizdir. Eğer değilseniz, nesiniz? Eğer kalkınmışsanız iyisinizdir, kalkınmışsanız insansınızdır diyorlar. Peki, gelişmenin, kalkınmanın kriteri nedir? Materyalistik kriterler. Mesela kişi başına düşen gelir. Cebinizde kaç para var? Ne giyiyorsunuz? Arabanız hangi marka? Eviniz ne kadar güzel? İşte tüm bu materyalist kriterler kalkınmanın gelişmenin bir göstergesi. Bu nedenle, materyalist batı

felsefesinde düşünürler ikinci ülke, üçüncü sınıf ülke, 3. Dünya ülkeleri, gelişmiş ülkeler, az gelişmiş ülkeler gibi tanımlar yapıyorlar, sıfatlar veriyorlar. Çünkü onların kriterleri işte bu materyal kriterler.

Beş dakikalık bir sürem kaldı. Dolayısıyla küreselleşmenin kalkınma unsuru, gelişme boyutu da bu. Şimdi isterseniz küreselleşmenin kültürel boyutundan bahsedelim. Kültürel boyutuna bakacak olursak, benden önce konuşan Prof. İbrahim de bundan bahsetti. Küreselleşme kavramına baktığımızda bireyin özerkliğinden bahsediyorlar. Bireyin tam özgürlüğünden hürriyetinden mutlak hürriyetinden bahsediyorlar. Cinsiyet eşitliği, toplumsal cinsiyet eşitliği diyorlar. Ve toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda, bu kadar tartışma yürütülmesine rağmen, aslında kadın bakanları, başbakanları da çok göremezsiniz batı dünyasında. Dolayısıyla batı düşüncesine bakacak olursak kültür, liberal ve bireysel hürriyet olarak anlaşılıyor. Bireylerin özerkliği, bireysellik, bireysel otonomi olarak anlaşılıyor. Birey her zaman her türlü hürriyete sahip olabiliyor. İşte bu nedenle Avrupa da, Amerika da pek çok gelişme oluyor. Ama İslam'da birey tam olarak hür değildir. Eğer iyi bir birey olmak istiyorsa, mutlaka Allah'a (c.c.) sadık olmalıdır. İşte küreselleşmenin kültürel boyutu da budur. Liberalseniz iyisiniz, liberal değilseniz iyi değilsiniz diyorlar. Ama li-

beral yalnızca belli bir alana özgü, belli bir bölgeye özgüdür. İşte batı dünyası için uygun bir kavram. Diğerleri için uygun değil. Yani aslında esasına baktığımızda, küreselleşme bir ayırım bir bölünmeye neden oluyor. Kültür ve bölge arasında, kültür ve o topraklar arasında bir ayırmaya neden oluyor. Kültür içerisinde, felsefe içerisinde o insanların yapısı içerisinde insanlar ve bölge arasında, o topraklar arasında, bir ayırmaya yol açıyor. Bu durumda insan için evrensel bir çevreden bahsedilirken batı dünyasına gönderme yapılıyor. Ben de bunun büyük bir zorluk olduğunu düşünüyorum. Hepimiz için aşılması gereken önemli bir zorluk. Çünkü nihayetinde, küreselleşme içerisinde kaybedeceğimiz şey ekonomi değildir. Ekonomi bir maske, aslında, ekonomi bir maskeden ibaret. Piyasa bir maskeden ibarettir. Biz ruhumuzu kaybedeceğiz. Biz kimliğimizi, kültürümüzü ve değerlerimizi kaybedeceğiz. Çok teşekkürler.

İsmail Hakkı AKKİRAZ

(SP Genel Bşk. Yrd.)

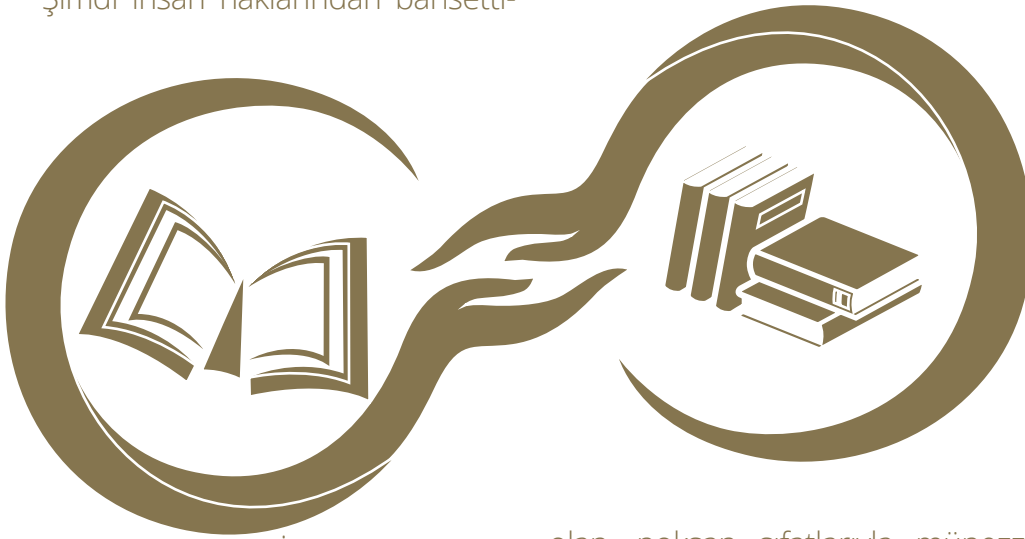
Eûzubillahimineşşeytânirracîm.
Bismillahirrahmanirrahîm. Elhamdülillahi Rabbilalemin. Vessalatüvessalamü ala rasulina Muhammedin ve ala alihivasahbihiectmain.

Şuurlu Öğretmenler Derneği'mizin, Ordu Şube Başkanlığı'nın düzenlemiş olduğu, uluslararası eğitim konferansında bizim, işleyeceğimiz temel konu insan haklarına İslami bakış konusu olacak. Değerli kardeşlerim, misafirlerimiz çok ciddi konulara değindiler. Coğrafyalarımız farklı olsa bile, neticede aynı dünyanın insanları olmamız münasebetiyle, aynı problemlerle yüzleşen kimseleriz. Irkçı emperyalizm diye ifade ettiğimiz dünyayı idare edenler ve insanlığı kendilerine köle yapmak isteyenlerin bize dayattığı her türlü şey, bizi kendimiz olmaktan çıkartıyor. İnsan hakları konusu da gerek küreselleşme, gerekse problemli konular bakımından, yaşadığımız farklı bir alanı önümüze koyuyor. İnsan hakları. Irkçı emperyalizm dünya elitlerine göre insan hakları dediğimiz şey üstün insanın hakkı olarak tanımlanmış ve hak dediğimiz zaman da o üstün insanın hakkını koruyacak bir anlayış geliştirilmiştir. Bu eski Roma'dan efendiler ve paryalar dönemlerinden de intikal eden meseledir. Bir efendiler topluluğu var; bir de köleler topluluğu var. Kölelerin hakkı yoktur. Bütün haklar efendilerindir. Köleler efendiler için çalışan kimselerdir. Bu aydınlanma döneminden sonra ise değişen bir şey olmamış, geçmişin efendiler topluluğunun yerine üstün insan oturtulmuş ve bütün dünya insanlığı neticede bu insana köle haline getirilmiştir. Darwin'in insanlar may-

mundan dönüştü teorisidir. Yahudi akidesinin, Siyonizm akidesinin bir gerğidir, gerğedir. Yahudilerle, yani ırk olarak kastetmiyorum burada Yahudileri, kendilerinin üstün ırk olduğuna inanan ve dünyayı Cenabı Hakkın kendilerine verdiğini iddia eden ve bütün insanların da kendileri için köleler olarak yaratıldığını ifade eden ve bunu dayatan inkarcı Yahudileri kastediyoruz. Siyonizm dediğimiz zaman inkarcı Yahudileri ve onların işbirlikçisi olan inkarcı felsefeyi ve inkarcı batı alemini kastediyoruz.

Şimdi insan haklarından bahsetti-

zarureti var. Bu bir müessir olmaksızın olmaz. Materyalist felsefeye göre bu kendi kendine olduğu şeklinde ortaya konuluyor. Yani müessir gücü kendindendir. Bu zamana kadar kendi kendine dünya da olmuş her hangi bir olaya rastlamak mümkün değil. Her şey sebep sonuç ilişkisi içinde karşımıza çıkıyor. Öyleyse bizi bu muazzam kainat nereye götürüyor? Bu kainatı yoktan var eden varlığının başlangıcı ve sonu olmayan, her şeye gücü yeten bir tek ilaha götürüyor. Ancak kemal sıfatlarıyla muttassıf

ğimiz zaman bizim İslamca bir bakış yapma yoluna gittiğimiz zaman bir defa gökyüzüne bir bakma ihtiyacımız var. Gökyüzünde ne görüyoruz biz? Muazzam bir kainat görüyoruz. Bu muazzam kainat, sıradan bir kainat değil. Kendi kendine olduğunu iddia etmek de öyle ucuz bir şey değil. Bu o kadar muazzam bir kainat ki bunun mutlaka bir müessirinin bulunması

olan, noksan sıfatlarıyla münezzeh olan bir tek Allah (c.c.) tarafından yaratıldığına inanmaktan başka bu kainat bizi hiçbir yere götürmüyor. Bu kainat o kadar büyük kainat ki, araştırmacılar diyorlar ki Kur'an'ın kendi beyanı var, ilim adamlarının beyanları da var. Bu kainatta en ufak bir eksiklik bulmak mümkün değil. Mülk Suresi'nin 3. Ayeti kerimesinde 'Cenabı Hak gökyüzüne

bir bakın, tekraren bakın. Acaba orada bir eksiklik bulabilecek misiniz? Araştırın, ancak göz yapmış olduğu bu araştırma da yorgun düşecek ve herhangi bir noksanlık bulmadan kendisine geri dönecek.' Cenabı Hak bize bunu beyan ettikten sonra bizim her hangi bir şey beyan etmemiz mümkün değil, onun aksi beyanlarla sadece ve sadece derin inkarın insanlarda meydana getirdiği travmadan başka bir şey değildir. Değerli arkadaşlar bu kainat az önce de beyan ettiğimiz gibi kemal sıfatlarıyla muttasıf Cenabı Hak tarafından yaratılmış. O kadar muazzam bir kainat ki yaratıldığı günden beri, dünyaya daha ışığı ulaşmayan yıldızların olduğunu söylüyor ilim adamları. Işığın saniye de ki hızı 300.000 km'dir. Yaratıldığı günden beri ışığı hala dünyaya ulaşmayan yıldızlar var. Bu yıldızlar öyle sabit yıldızlar da değil. Bunlar devamlı hareket halinde olan varlıklardır ve bu hareket halinde en ufak bir sapma olsa bu alemde dirlik ve düzen diye bir şey kalmaz. Bir sapma da olmuyor. Herkes o alem içerisinde emredildiği istikamette bir akış içerisinde yoluna devam edip gidiyor. Kur'an'ın tespitleri bunlar. İnsanlık da bu tespitler karşısında mutlaka aciz konuma geliyor, acziyetini itiraftan başka bir şey ortaya koyamıyor.

Değerli arkadaşlar cenabı hak bu ka-

inat içerisinde biz insanoğlunu da yaratandır. Bir defa bilmeliyiz ki, biz Allah'ın (c.c.) kullarıyız. Darwin'in İrkçı emperyalizmin maymunları değiliz. İnsan hakkı değimiz zaman onu yaratanın onunla ilgili kararlarına göz atmadan, bu hakların ne olduğunu tespit etmekte mümkün değildir. Bu hakları konuşurken mutlaka önümüze Kur'an'ı, sünneti, âlimlerin icmasını, ortaya koymaktan başka çıkış yolu-muz yoktur. Aksi takdirde biz bu meseleye İslamca bir bakış yapmaz isek, her şeyde olduğu gibi bu konunun içerisinde çıkamayız.

Bu konuyu işlerken, 3 temel mefhumu irdelememiz lazım. Bu üç temel mefhuma bir bakış yapmakta fayda var. Bu temel mefhumlardan bir tanesi hak mefhumudur. Bir tanesi insan mefhumudur. Bir tanesi de İslam mefhumudur. Hak mefhumuna baktığımız zaman, kaynaklar bize diyor ki 'Hakk' Allah'ın (c.c.) isimlerinden bir tanesidir. Kur'an-ı Kerim'in bir ismidir. İslam'ın bir sıfatıdır. Batılın zıddıdır. Yerine getirilmesi gereken hükümdür. Varlığı sabit olandır. Doğruluk, hakikat, adalet, mal, mülk, vacip, sadık, yaraşır, pay ve hisse manalarında Kur'an-ı

Kerim'de kullanılan bir kelimedir. Hakkın bu çeşitli anlamları; kesin olarak

sabit olma ve gerekli olma sübut ve vücub olma kavramında toplanır. Hak kavramının çoğulu, Hukuk olarak kullanılır genelde dilimizde. Kur'an-ı Kerim'de hak ve türevleri, bu kelimeden türeyen çeşitli mefhumlar 285 tane ayeti kerimede ifade edilmektedir. İnsan nedir? Yine bu kaynakların önümüze koyduğu gerçekler istikametin de konuşacak olursak, insan Allah'ın azametinden dolayı yarattığı ruh ve bedenden meydana gelen, yaratılmışların en şerefli ve teklif ettiği emaneti yüklenen, yeryüzündeki halifesidir. İnsan bundan başka bir şey değil. İnsanı tanımlarken, bir başka tanımla da şöyle ortaya koymak mümkündür; insan fert, toplum ve iktidar olarak, iyinin, güzelin, faydalının, adaletin ve doğrunun yaşanılır hale gelmesi; kötünün, zararlının, zulmün ve yanlışın kaldırılması için bütün gücüyle çalışma yapması, varlığının gereği olan canlı bir varlıktır. Bu yukarıdaki tanımla aşağı yukarı benzer öğeleri ifade ediyor. Cenabı hak insanı niçin yaratmıştır? Yaratılan bize insanı niçin yarattığını Zariyat Süresi'nde şöyle bildiriyor: "Cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım."

Yaratılan insanın sorumluluğu nedir? Bu ise, Ahzab Suresi ayet 72 de: "Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara arz ettik de, onlar onu emaneti yerine getirmeyecekleri korkusuyla yüklenmekten yüz çevirdiler. Ve bundan

endişeye düştüler, fakat o emaneti insan yükledi. Böylelikle o nefesine çok zulmetti ve akıbetinden cahil oldu." Bu ayeti kerime hattı zatında insanın yeryüzünde hakkı hakim, batılı zail kılmak için görevlendirilmiş bir İslam işçisi, tabirimi mazur görürseniz İslam'ın işçisi, olarak Allah (c.c.) tarafından İslam binasını inşa etmek için görevlendirilmiş bir işçi olarak tanımlamak yanlış bir tanımlama olmaz. Cenab-ı Hak yarattığı kulunu yeryüzünde halife yapmış olmasının bundan başka bir şeyi yok. Onun artı tarafı budur, halifelik görevidir. Eksi görevi ise nedir? İnsanın bir artı görevi var, bir eksi yanı var. Onun eksi yanı ise nefesine esir olarak Cenab-ı Hakk'ın arzu etmediği yola yönelmektir. Bu ise ifsat yoludur. Melekler Cenab-ı Hak kendilerine; "Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım demişti." Onlar ne dedi? "Yarabbi sen yeryüzünde, yeryüzünü fesada uğratacak ve birbirinin kanını akıtacak dirlik ve düzeni bozacak bir varlık mı yaratacaksın?" Daha fazla malumat almak için sordukları bir soru içerisinde insanın eksi tarafı gizli.

Değerli kardeşlerim, insan eksi tarafına uyarak dünya hayatını tanzim ederse, o zaman materyalist olur, muhafazakar demokrat olur. Milliyetçi demokrat olur, sosyal demokrat olur, ama asla milli görüşçü olamaz. Ancak insan, ıslah yolunu seçerse o zaman da milli görüşçü olmaktan başka bir

yola yönelemez. Şimdi hakları burada ifade ederken, ikinci mefhum olarak üzerinde durduğumuz insan, Allah tarafından eşrefi mahlukat olarak yaratılmış.

Batılılar insanı diğer varlıklardan ayıran, şeyler üzerinde epey düşündüler. Önce gülen varlık dediler, bunda yanıldılar, sonra konuşan varlık dediler, bunda da yanıldılar. En sonunda düşünen varlık dediler, burada durdular. Hala o noktada duruyorlar. İnsan düşünen varlıktır. Ancak İslam insana onu şerefli kılan 7 tane özelliği sahibi olarak ilan etmiştir. İslam insanı 7 tane özelliğin, 7 tane nimetin muhatabı olarak ilan ettiğinden dolayı insan eşrefi mahlûkattır.

Bu yedi tane nimetten bir tanesi akıl nimetidir. Akıl çok önemli bir nimettir. Bilgi kaynaklarının da ilkidir. Akıl olmadan bilgi kaynaklarına ulaşılması İslam'da öngörülmemiştir. Yani İslam'da bilgi kaynakları sayılırken birinci sırada akıl sayılıyor, ikinci sırada beş duyu organı sayılıyor, üçüncü sırada da haberi sadık yani vahiy sayılıyor. Bilgiye ulaşmak için, akıl birinci vasıf olarak sayılmış, aynı zamanda akıl mükellef olmanın da birinci ön şartıdır. Akıl olmadan buluş çağına girmenin de bir manası yok. Yani buluş çağına erdi bir insan, ama akıllı yok. Bu insanın mükellefiyetinden de söz edilemiyor. İnsanı insan yapan eşrefi mahlukat yapan en önemli değerlerden bir tanesi akıl ni-

metidir. Akıl nedir? Efendimiz çok veciz bir şekilde akıllı tarif etmiş. Akıl; hak ile batılı birbirinden ayıran, kalp içinde bir nurdur, akıllı insan ise; Allah'ın (c.c.) verdiği nimet ve meziyetleri isabetli bir şekilde kullanıp, arzu ettiği dünya ve ahiret saadetine, esaslarını, Kur'an ve sünnetten alabilen insandır. Sevgili Peygamberimiz (SAV) bir hadisi şeriflerinde, akıllı kişi nefsinin hakim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Aciz kişi ise nefsinin heva ve heveslerine uyan ve Allah'tan dünyası için olmadık şeyler isteyerek ömür geçiren kimse-dir. İnsanı eşrefi mahlukat yapan ikinci temel özellik doğruyu yanlıştan ayırbilme kabiliyetidir. Üçüncü özellik iyiyi kötüden, faydalıyı zararlıdan ayırabilme özelliğidir. dördüncü özelliği faydalıyı zararlıdan, beşinci özelliği adaleti zulümden ayırma kabiliyetleridir nimetleridir. İnsan bu nimetlerle insandır ve eşrefi mahlukattır. Bununla kalmıyor Cenab-ı Hak. İnsana bir cüzi irade vererek, akıl ile batıldan- doğruyu tespit edip en son herhangi birisini seçme imkanı buluyor. Cenab-ı Hak insana bir cüzi irade nimeti ihsan etmiştir. İnsanı insan yapan en önemli özelliklerden bir tanesi de bu cüzi irade nimetidir. Batılılar bir defa, reform adı altına kadına seçme seçilme hakkı üzerinden bir takım tartışmalar yapıyorlar. Hâlbuki bu doğru bir tartışma değildir. Cenab-ı Hak her insana kadın olsun erkek olsun seçme ve seçtiği şeyin sorumluluğunu taşıma hakkını

doğuştan vermiştir. İnsanın başka bir şeye ihtiyacı yok ki bu haklar sonradan verilsin. Ben de cüzi irade var mı, ben o cüzi irade ile seçtiğim, tespit ettiğim, doğruyu veya yanlış seçme hakkına sahip miyim? Sahibim. Yöneliyor muyum ona, kesp etme hakkım var mı? Var. Bu benim önüme konuluyor mu? Konuluyor. O zaman bunların hiç birinden şikayet etme hakkımız yok. Bir yedinci nimet eşrefi mahlukat olmasını sağlayan insanın yedinci nimeti ise İslam nimetidir. Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de bir ayette diyor ki; "Bugün dininizi ikmal ettim. Böylelikle size olan nimetimi tamamladım ve sizin için razı olduğum din olarak İslam'ı seçtim." O altı tane nimet İslam'la tamamlanmıştır. İslamsız bu nimetlerin herhangi bir kıymeti harbiyesi yoktur. İslamsız düşünen akıl insanı felakete götürür. İslamsız bir insan doğruyu yanlıştan ayıramaz. İyiyi kötüden ayıramaz. Güzeli çirkinden ayıramaz. Faydalıyı zararlıdan ayıramaz. Ayırdığını zanneder, ama ayıramaz. İslam insanların dünya ve ahret saadetleri bakımından, hakların temini bakımından alternatifi olmayan tek nizamdır. Cenab-ı Hak buyuruyor ki, "Kim İslam'dan başka bir din ararsa bilsin ki kendisinden böyle bir din asla kabul edilmeyecek ve o ahrette kaybedenlerden olacaktır." Şimdi ahreti unutmuş insanlar dünyada kazanmak istiyorlar, kim dünyada kazanmak istiyorsa, dünyayı istiyorsa ben ona dünyayı tastamam veririm.

Değerli kardeşlerim, bu tanımlar içerisinde hak nedir, insan nedir, İslam nedir? Bunları beyan ettikten sonra, bu batılın zıddıdır dediğimiz zaman genelde hak, Kur'an-ı Kerim'de büyük oranlar itibarıyla Cenab-ı Hakk'ın insanlara gösterdiği saadet yolunun sıfatı olarak beyan ediliyor. Bu beyandan anlaşılıyor ki hak İslam'dır, batıl ise bunun zıddıdır. İslam olmayan ne varsa, Hakk'ı bir geçerlilik ve hakikat olarak kavrayacak olursak, hak her şart altında değişmeyen gerçektir. İslah yoludur, marufu emreden münkerden insanları alıkoymaz. Batıl ise materyalizmdir. Bugün için söylüyorum, bugünkü yaşadığımız dünya için hak batıl tasnifini ortaya koyarken her şart altında yanlış olan şeydir. İfsat yoludur. Münkeri zulmü, kötülüğü emreder. Marufu, adaleti, iyiyi yasaklar. Batı ve onun düşünce kalıbındaki insanlar haramları işlemekte hürdürler esası üzerinden bir anlayış geliştirmişler. Bugün İslamofobyaya, İslamın yasaklanması, müsbet olan şeylerin insanın önünden çekilmesi, mesela nikâh onların nezdinde o kadar önemsenen bir şey değil. Yani kadın erkek ilişkilerinde mübah olmayan, Müslümanlara göre mübah olmayan şeyler özgürlük alanı içerisine sokulmuş. Müslümanlıkta ise, sevap işleme hürriyeti var, batı da ise, haram işleme hürriyeti var. Siz sevap işleyemezsiniz, haram işleyeceksiniz. İslam'da ise siz sevapları işleyeceksiniz, günah işleme hakkınız var dünyada; ancak bunun ahiretteki karşılığına da tahammül edersiniz. Onu da yasaklamıyor. Allah

(c.c.) imtihan ettiği dünyada kul kendisinden ne isterse onu yerine getiriyor ama Cenab-ı Hak'ın, hakka rızası var, batıla rızası yok.

Haklar konusuna gelince ki insan hakları bağlamında insan ile hak yana getirildiğinde İslam buna şöyle bir açılım getirmiş, İslam'ın yetki ve yükümlülük olarak tespit ettiği şahsa ait haklardır. Bu hakların tamamı, bütün insanlık için öngörülen haklarıdır. Bu haklardan istifade etmek konusunda, İslam'ın iki tane temel düzeni içerisinde, maruf ve münker düzenin bağlamında, bir insanın Müslüman olması, zimni olması ayırımına gidilmeksizin, bu haklar eşit olarak herkese tanınmıştır. Bu tarif, hakların dini, medeni, tedip, genel ve mali olmak bakımından birçok sınıfları var. Bunlardan; Namaz, oruç, hac, cihad gibi bir takım haklar var ki, biz bu haklara dini haklar diyoruz. Mülk edinme haklarına medeni haklar diyoruz. Babanın çocuğunu, kocanın karısını, terbiye etmesi gibi haklara tedip hakkı diyoruz. Devlet başkanının halkı yönetmesi gibi haklara amme hakkı diyoruz. Eşin, küçük çocuklara ve yoksul hısımların nafakası gibi haklara mali haklar diyoruz. Şahsın üzerinde velayet gibi haklar da mali yönü bulunmayan hak niteliğindedir. Yani bir takım tasnifte İslam'da hakkın kaynağı, ilahi iradedir. Bu yüzden İslam'da haklar kendisinden şer-î hükümlerin çıkarıldığı kaynaklara dayanan ilahi ihsanlardır. İnsanlar bu hakların dışında, fertlere hak alanları icat edemez. Bir delile dayanmayan

şer-î haktan söz edilemez. Hakkın kaynağı Allah'tır (c.c.). Çünkü ondan başka hakim-i mutlak yoktur, yaratan yoktur. Yani bizi yaratan kim? Cenab-ı Hak, bizim haklarımızı da o tanzim edecek. Onun tanzim etmediği bir şey bizim için ne hakkı olabilir? Bizim o şeyi talep etmemiz bize bir fayda sağlar. Haklar bu bağlamda İslam'da Allah (c.c.) hakkı, insan hakkı ve müşterek haklar olmak üzere üç farklı başlık altında işlemek mümkün. Allah (c.c.) hakkı dediğimiz haklar ki buna hukukullah diyoruz. Kendisiyle Allah'a yaklaşmak, onu yüceltmek ve dinin prensiplerini veya topluma ait menfaatlerin gerçekleştirilmesi kastedilen haklardır. Bunlar karşılığının büyüklüğü ve yararının geniş olması yüzünden Allah'a (c.c.) nispet edilmiştir. Allah (c.c.) hakkı sayılan başlıca fiil ve ibadetler şunlardır: Namaz, oruç, hac, zekat, cihad, iyiliği emretmek, adak, yemin, hayvan keserken ya da hayırlı işlere başlarken 'Bismillahirrahmanirrahim' diye başlamak, suçlardan sakınmak, zina, zina iftirası, gasp, hırsızlık, yol kesmek ve içki içmek cezası gibi hadlerle diğer tazil cezalarını uygulamak hukukullah bağlamında insanın yerine getirmesi gereken görevlerdir. Bunlar Allah'ın (c.c.) hakkı olarak üzerimize tereddit eden şeylerdir. İnsan hakkı dediğimiz zaman, bu ise 5 temel şeye dayanır; 1. Yaşama hakkıdır. Herkes, Burada yaşama hakkı garanti altına alınmıştır. 2. Aklın korunması hakkıdır, 3. İnançın korunması hakkıdır, 4. Neslin korunması hakkıdır. 5. Mülkün korunması

hakkıdır. Müşterek haklara gelince, içinde hem Allah (c.c.) hakkı, hem de kul hakkı bulunan haklardır. Ki bu haklar da kitaplarda sayılmış.

Şimdi haklardan söz ederken yine dikkat etmemiz gereken bir şey, hakkın kaynağıdır. Biz hakları konuşurken, hak anlayışını da göz ardı edemeyiz. Hak İslam olduğuna göre, İslam'ın hak anlayışı neye dayanır? Dört şeyden doğar İslam'da hak. Bunlardan bir tanesi Cenab-ı Hakk'ın doğuştan her insana verdiği, temel insan haklarıdır. Bunlar yaşama hakkı bir, az önce saydık. Mülkiyet hakkı iki. İnanç hürriyeti, yalnız bir yerde inanç hürriyetinden söz edilebilmesi için, dört şeyin birlikte olması lazım. Bir, inanca ifade hürriyeti vereceksiniz. İki, öğrenim hürriyeti vereceksiniz. Üç, örgütlenme hürriyeti vereceksiniz. Dört, inandığı gibi yaşama hürriyeti vereceksiniz. İslam'da zımnîlerin hakkıyla batıda batılıların azınlık hakları diye ifade ettikleri şey, aynı şeyler değildir. Batıda azınlıklar o toplumu oluşturan elit tabakanın dışında, o toplum içerisinde yaşayan kimselere bu elitlerin hakkını vermek için uydurulmuş geliştirilmiş bir mefhumdur. Batıda azınlıkların hakkı diye bir hak söz konusu değil. Ama mücadelelerle bir takım şeyler alınır. Mesela bizde bir Hristiyan'ın din hürriyeti onun için mutlak bir hürriyettir, bir haktır, biz ona o hakkı veriz. Biz ona örgütlenme, tedris vs. her türlü hakkını veriz. Neticede asr-ı saadetten, Osmanlı'nın yıkılışına kadar gelen dönemde, zımnîler tarihinin en mutlu

dönemini yaşamışlar. İspanya'dan kaçan Yahudiler Osmanlıya sığınmış ve Osmanlı'nın teb'ayı sadıkası olarak ilan edilmiş. Onlar orada geniş hürriyetler verilmiş. Neden? İslam'ın kendisinde böyle bir şey var. İnanç hürriyeti bağlamında bu dört unsuru da birlikte münazara ederek, inanç hürriyetini İslam teminat altına almıştır. Neslin muhafazası, bu çok önemlidir. Zina'nın hürriyeti olmaz. Kumarın hürriyeti olmaz. İçki içme hürriyeti olmaz. Neden? Bunların her birisi, bir maslahatı ortadan kaldırıyor. Akıl emniyetini içki ortadan kaldırıyor. Zina nesil emniyetini ortadan kaldırıyor. Hırsızlık, kumar, faiz! Faiz bir hak olamaz. Bunlar mülkiyet hakkını ortadan kaldırıyor. Aklın ve diğer bilinen temel insan hak ve hürriyetleridir ki bunlar, seyahat, iş tutabilme, meslek seçebilme haklarıdır.

İslam'da hakların ikinci ayağını emek oluşturur. 'İşçinin alın teri kurumadan onun hakkını veriniz.' esası bu prensibe dayanır. Rızayla yapılan ikili anlaşmalardan doğar, bir de adalet gereği doğan haklar vardır. Ben bir insana eşit iş yaptırıyorsam, o işi eşit iş yaptırdığım insandan bir tanesine 100 lira öbürüne 80 lira veremem. İkisine de 100 lira vermem lazım. Neden? Adalet bunu gerektiriyor. Batı da ise hakkın hak anlayışının dışında, şu dört sebepten doğar. Bir kuvvetten hak doğar diyor. Benim kuvvetim var seni ezerim. Bu sömürgecilik vs. bu sömürge tipi devletlerin ortaya çıkartılması, bu meselenin hak sebebi olmasından kaynaklanıyor. İki, Çoğunluk diyor, benim çoğunluğum var, helali

haram yaparım diyor, haramı helal yaparım diyor. Bu çoğunluk hak sebebi sayılıyor. Çoğunluk hak sebebi olamaz. Üç, İmtiyazı hak sebebi sayıyor, ben üstün insanım sen kölesin diyor. Dolayısıyla sen üstün insanın kölesi olmanın ötesinde bir mana ifade edemezsin. Dört, Menfaat hak sebebi sayılmış batı da. Onun için de batı çöküyor ve bütün insanlık gerçekte, ben Müslümanım diyen olsun, Hristiyanım diyen olsun Yahudiyim diyen olsun, Budistim diyen olsun, mecburen günün birinde İslam'a dönmek mecburiyetindedirler. Yoksa el birliğiyle büyük bir felakete doğru, helake doğru gidip duruyoruz.

SORU;

Kendileri Hindistan'da ki toplumsal vaziyetten bahsetti. Benim sorum biraz konunun dışında olabilir ama, Hindistan'dan sonra, Pakistan Hindistan'dan kopma bir ülkedir. 1940'lar-dan sonra devletleşme sürecine girmiştir. Burada da Muhammed Ali Cinnah'ın çok büyük etkisi olmuştur, Pakistan İslam devletinin kuruluşunda önemli bir konuşmacının Muhammed Ali Cinnah hakkında ne düşün-

düğünü merak ediyorum, böyle kısa kısa bilgiler verirse memnun olurum. Teşekkür ederim.

CEVAP;

Çok teşekkürler bu sorunuz için, Muhammed Ali Cinnah, çok önemli bir kişiydi. Gerçekten çok önemli bir liderdi. Mekke'de 1946'ya kadar. Çünkü biliyorsunuz Hindistan 1947'de ayrıldı bölündü, 1946'da kendisi Hindistan'ın bir bütün olacağını düşünüyordu. Ama parti politikaları nedeniyle, siyasi liderler nedeniyle, çeşitli politikalar nedeniyle, Cinnah bu diğer liderlerden bir tanesiydi. Kendileri herhangi bir şekilde siyasi güçler arasında bir ayrım yapmazdı. Anayasanın şekli ne olacak, iktidarın şekli ne olacak, monarşiye ne olacak, tüm bu görüşmeler tüm bu tartışmalar yürütülüyordu. 1946 yılında bir bölünme oldu. Ülke ikiye ayrıldı ve Cinnah çok güçlü bir kişiydi Hindistan'da. Çok iyi bir savunucuydu, çok iyi bir avukattı. Bir dahiydi. Ama Hindistan'da, Cinnah'ın siyaseti ve aynı zamanda Cinnah gibi kişilerin siyaseti Pakistan'daki Müslümanlar için iyi şeyler getirdi; ama Hindistan'daki Müslümanlar için pek çok sorun yarattı. Çünkü Hindistan'da, Pakistan'dan daha fazla Müslüman var. İki yüz milyon Müslümandan bahsediyoruz Hindistan'ın içerisinde. Tüm İslami kurumlar, camiler, medreseler ve pek çok şey, türbeler,

Hindistan'da şu anda, Hindistan'da kalan bölge içerisinde. Dolayısıyla Hint Müslümanlar çok şey kaybettiler Cinnah nedeniyle. Çok şey kaybettik kendisi nedeniyle. Ama Pakistan'daki Müslümanlara bakacak olursak onlar da çok şey kazandı, onlar çok kazandı, biz kaybettik diye düşünüyorum. Kendisi ile ilgili görüşlerim bu şekilde.

SORU;

Biz şu an Ebu'l A'la el-Mevdudi isimli kişiden ilimler alıyoruz, bilgiler alıyoruz. Onun Hindistan, Pakistan bölgesinde verdiği mücadeleyi okuyoruz. Kendisinin oradaki devletle anlaşımadığını, ülkeden sürüldüğünü, hapsedildiğini okuyoruz. Oradan yurtdışına sürüldüğünü, devlet tarafından sürüldüğünü iyi biliyoruz. Ülkemizdeki bazı kesimler, Mevdudi'nin orada İslamiyet'e, İslamiyet'in kabul etmediği bazı fikirleri yaydığını, bu yüzden de devletin bunu oradan çıkardığını söylüyorlar. Bu yüzden biz şu anda Mevdudi'yi mi yoksa Ali Cinnah'ın mı İslami mücadelesini kabul edeceğiz? Yani Mevdudi gibi, batıl düzene baş kaldıran, ekonomik sömürge, tek devlet, tek millet, tek dil, üniter devlet gibi Muhammed Ali Cinnah'ın oradaki devlet sistemine karşı mı mücadele verilecek; yoksa

Mevdudi gibi hak düzen adil düzen söylemine mi sahip çıkılacak? Bu konudaki düşüncenizi de merak ediyorum. Teşekkür ederim.

CEVAP;

Mevdudi'ye bakacak olursak, kendisi bir dini liderdi. Ben onun grubundan gelmiyorum. Kendisi cemaati İslami dendi. Ve onun İslami devlet, bir İslam devleti kurma fikri, Muhammed Ali Cinnah tarafından kabul edilmedi. Bir İslam devleti sadece anayasa ile mümkün olmaz, veya sadece bir başbakan, bir cumhurbaşkanı olması ile mümkün olmaz. Bir İslam devleti organik bir bütündür. Bir organizmadır. Ve her bir bireye dayanır. Her bir bireye bağlıdır. Eğer o tüm bireyler, Müslümansa, İslam'ın peşindeyse o zaman zaten o devlette bir İslam devleti olur. Dolayısıyla Cinnah ve Mevdudi arasındaki fikir ayrılığı konusunda çok fazla bilgim yok, ben bu konuda bir uzman değilim. Ama bence Cinnah Pakistan için gerçekten çok güzel şeyler yaptı, onun için çok iyiydi, Hindistan'daki Müslümanlar için çok iyi şeyler yapmadı, yaptı diyemeyeceğim, çünkü biz kaybettik, benim babam kaybettiler, ben kaybettim. Bizim kayıplarımız oldu; ama Cinnah gerçekten Pakistan için çok iyiydi. Çünkü tüm yapıları orada kaydirdi, son derece

güçlü bir Pakistan yaratmaya çalıştı. Ama Mevdudi'ye bakacak olursak, o nedvetül envadan daha farklı. Çünkü bizde de farklı ekoller var. Hindistan'da. Tasavvuf ta bunlardan bir tanesi. O mesela onlarda bu ülkenin bölünmesine karşıydı. Pek çok İslam âlimi ayrılmasını istemedi, Hindistan'ın bölünmesini istemedi. Hatta Türkler de. Türk alimler de, onlar da Hindistan'ın bölünmesini istemedi. Çünkü bölününce Müslümanlar çok zayıflıyor. Çok zayıfladı. Müslümanlar ikiye bölündü, Hindistan'da Müslümanlar, Pakistan'da Müslümanlar 1970'lerde Bangladeş'te Müslümanlar. Dolayısıyla 3 farklı alana bölündü Müslümanların durumu. Cinnah aslında daha siyasi bir görüş sahibiydi. Mevdudi daha tamamen dine yönelikti. Din adamıydı, yani aslında, Cinnah ve Mevdudi arasında kıyaslama yapmak mümkün değil. Çünkü ikisi de farklı alanlardan geliyor. Pakistan devleti için Cinnah iyidir. Benim görüşüm hala bu şekilde. Ama dini felsefe açısından baktığınızda, Mevdudi'nin kendi önemi var. Kendisinin teşkil ettiği bir önem var. Mevdudi üzerine çok bilgim yok.

SORU;

İsmim İsmail Hakkı K. Katılımcılara hoş geldiniz diyorum. Benim sorum da Arshi Khan Beye.

İngilizler ve Hindistan deyince bu ikili arasında bir sömürge aklımıza geliyor, Türkiye'den baktığımızda. 19. yy'da İngilizlerin Hindistan sömürsü sırasında, Ahmet Kadıyanî'nin tutumunu merak ediyorum. Kadıyanilik mezhebinin dünya çapında meşhur olması, yayılması ile günümüzdeki ılımlı İslam projesi arasında nasıl bir benzerlik kuruyorsunuz. Değerlendirmenizi bekliyorum, teşekkür ederim.

CEVAP;

Esasına bakacak olursak, bazı İslam ritüellerine ve bazı liberal kişilere göre ılımlı İslam ve kökten İslamcılık arasında fark var. Ama İslam İslam'dır nihayetinde. Siyasi İslam ortak, ılımlı İslam bir Amerika Birleşik Devletleri projesidir. Ve yumuşak İslam, ılımlı İslam derken, barışçı İslam vs. bunlar Amerika ve İsrail'in projeleri. Halbuki İslam İslam'dır. Bunun da iki örneği vardır. Bunlardan bir tanesi Hindistan, bir diğeri de Türkiye. Hindistan'da Müslümanlar 700 yıldır iktidarda, Osmanlılar 700 yıl boyunca yönettiler dünyayı. Şayet Osmanlı kılıcı kullanmak isteseydi, kılıcını kullanarak tüm doğu Avrupa'yı Müslüman yapardı. Ama bunu yapmadılar. Güçle kuvvetle bunu yapmak istemediler. Yine benzer şekilde Hindistan'da şayet Müslümanlar

tüm Hinduları Müslüman yapmak isteseydi yapabilirlerdi. Çünkü 700 yıl boyunca iktidardalardı. Yönetim-delerdi. İşte İslam hâlihazırda bize bu barışçıl yapısının hoşgörüsünün kanıtını sunuyor. İslam hiçbir zaman iktidarı kötüye kullanmaz. Siyasi amaçlara alet etmez. Yani İslam'ı, ılımlı İslam, köktencilikler olarak ikiye bölmeye çalışmak bence çok aptalca bir sınıflandırma. Ve sizin Kadiyani ile ilgili sorunuza gelecek olursak, Kadiyani ılımlı İslamcı değildi, o son derece farklı bir mezhepti. Hatta nerdeyse ayrı bir mezhepti, diyebiliriz. Pek çok İslami inançtan, pek çok İslami felsefeden farklıydı. Çünkü Kuran'ın temel öğretilerinde ve sünnet ile ilgili bazı farklılıklar ortaya koyuyordu. Yani farklı bir gruptan bahsediyoruz, tamamen farklı bir grup esasında. Onun maskesi, yüzü İslam gibi duruyor, yüzü İslam gibi ama İslam değil. Yani farklı, tamamen farklı. Çünkü bizim Peygamberimize inanmıyorlar. Bu son derece temel bir yapı taşı. İslam'a inanıyorsanız elbetteki Hz. Muhammed'in (SAV) son peygamber olduğuna inanacaksınız. Ondan başka hiçbir peygamberin gelmeyeceğine inanacaksınız sonuç itibarıyla. Ama batı alimlerine baktığımızda, onların medyasına baktığımızda, onlar yayınevlerine baktığımızda onların gerçekten bu gruba, bu Kadiyani grubuna, Pakistan'da,

hem Pakistan'da hem Hindistan'da çok yardım ettiğini, onların propagandasına destek verdiğini, onların işlerini kolaylaştırdıklarını sanıyoruz, görüyoruz. Müslümanları Kadiyani'ye dönüştürmeye çalışıyorlar, çevirmeye çalışıyorlar. İlimli İslam adı altında. Çünkü o kadar fazla paraları var ki aynı zamanda bazı öğrencilerim var mesela, Kadiyani öğrenciler, kendi namazları var mesela Cuma günü. Keşmir bölgesinden geliyorlar. Keşmirdekiler bile onların Kadiyani olduğunu bilmiyor mesela. Bu kadar gizliler, kendilerini gizliyorlar. Yani aslında hiçbir şekilde bu grup içerisinde, İslam gurubu içerisinde değiller. Onları, tamamen farklı bir grup olarak görmek lazımdır. İnandığımız açıdan bakacak olursak, bizim inancımıza göre, bu ılımlı İslam, köktenci İslam, böyle bir şey yok. İslam hiçbir zaman köktenci olamaz. İslam hiçbir zaman aşırıcı olamaz. Çünkü İslam her zaman iyidir. İnanmak iyidir. Müslüman iyi olmak zorundadır. Hep iyilik gelmek zorundadır birbiri ardına.

SORU;

Duruş açısından sadece benzerlik görüyoruz biz buradan, onu itiraf etmek için bu soruyu sormuştum. Yani Kadiyaniliğin emperyalizme karşı

duruşu, tavrı tutumu ile, o günki İslam ülkelerindeki diyalogcuların, ılıman İslam'ı savunanların, tavırlarının birbirine yakın olduğunu müşahade ediyoruz. Bu açıdan sormuştuk soruyu, siz de katılıyor musunuz?

CEVAP;

Stalin'de mesela komünizme karşıydı, Hitler, komünistlere karşıydı, Mussolini komünizme karşıydı. İslam temel olarak inançla bağlantılıdır, imanla bağlantılıdır. İslam emperyalizme karşı durup, Siyonizm'e karşı durup durmadığınızla bir ilgisi yoktur. Evet, bu bir faktör olabilir ama gerekli bir faktör, gerekli bir unsur değildir. Yani ta-

mamlayıcı bir unsur değildir. İslam'ın tamamlayıcı bir unsuru değil emperyalizme karşı mücadele etmek. Ben bu şekilde düşünüyorum.

SORU;

Efendim, 3 tane bilge beyefendilerin burada olması beni çok mutlu etti. Ben 75 yaşında 34 yıl eğitim görevinde bulunan, siyasette 15 yılını geçiren, yani burada okuduğumuz kitapları söylemeyim de, fanatik olmayan ama İslam'ı İslam olarak bize sunan bu kardeşlerimizi çok sevdim. Allah üçünden de razı olsun. Dinleyenden razı olsun. Yalnız şu geldi aklıma, ben din kültürü dersine giderken, çocuklarımıza Cat Stevens'ı tanıyıp tanımadıklarını sormuştum. Yusuf İslam adını almıştı. Bunu tanımadıklarını

söylediler. Ama Michael Jackson'ı tanıdıklarını söylemişlerdi. Ben onun Yusuf İslam adını aldığını ve Londra'da İslam merkezi kurduğunu anlatınca ağızlarını buruşturmuşlardı. Şimdi sevgili profesörümüzden Yusuf İslam'ın akıbetini ve çalışmasını kısaca bize doğrularsa biz de onlara teşekkür ederiz diyorum. Duruyor mu çalışıyor mu? Sorumuz bu işte bize ondan bahsetsin ve Yusuf İslam ile ilgili Bize bilgi versin İbrahim Bey.

CEVAP;

Evet, Yusuf'u geçtiğimiz 20-30 yıldan beri tanıyorum. Kendisi ile Müslüman okulları derneğini kurarken birlikte çalıştık, İngiltere de. Birlikte çalışmalar yürüttük, işbirliği yaptık. Bugün Yusuf İslam şu anda Arap Emirlikleri'nde, şu anda daha ziyade müzik kariyerine dönmeye çalışıyor. Bilmiyorum biliyor musunuz, müzik ile uğraşıyordu, bir pop sanatçısıydı İslam'a dönmenden önce. İslam'ı seçmeden önce. Ve aynı zamanda daha muhafazakar, Arap kökenli kişilerle birlikteydi ve bir süre işte dediler ki müzik haramdır, öyle şeyler söylediler. O yüzden o da bir süre müzik yapmayı bıraktı. Ama 30 yıl sonra, tekrar biraz daha yumuşamaya başladı diyebilirim. Mesela ben Arap Emirlikleri'ndeydim. Kendisi oraya

geldi ve Arap Emirlikleri'nde bir konser verdi mesela. Gitar çaldı şarkı söyledi, insanlar salonu terk etti mesela. İşte orada salondan çıkan Araplar vardı. Tekrar müzik yapmaya başladı diye onların küfür olarak gördükleri, helal olmadığını düşündükleri bir şeyi yaptığı için oradan salondan çıktılar. Ama Yusuf İslam gerçekten İslam'ın, İslam'a yönelik algıyı çok değiştirdi. 1970'lerde ben Müslümanlığı seçtiğimde, pek çok kişinin İslam hakkında fikri yoktu, ama 9 Eylül olaylarından sonra yine tekrar bu algı değişmeye başladı, yani gerçekten İslam'ı İngiltere'de bugün, yani bak gerçekten büyük bir sorumluluk, daha hafif daha kültürel bir yanını ortaya koymak istiyoruz. Müslümanlar da şarkı söylüyorlar, müzik dinliyorlar, korkulacak insanlar değiller, aynen diğer insanlar gibi insanlar. Bu mesajı vermek lazım. Yusuf İslam nasıl Müslüman oldu diye bakacak olursak, gerçekten topluca kısaca ifade edecek olursak, Kaliforniya'da okyanusta yüzüyordu. Birden denize o akıntı onu çekmeye başladı, okyanusa çekmeye başladı. Giderek daha zayıfladığını gördü, gücünü kaybettiğini gördü, öleceğini düşünüyordu ve işte o anda gerçekten insanlar Allah'a (c.c.) inansalar da inanmasalar da böyle bir şey hissediyorlar. Allah'ım. Sen beni eğer kurtarırsan bu durumdan, - tabi onlar Allah (c.c.) demiyordu o anda,

- işte beni kurtarırsan o zaman kendimi senin hizmetine adayacağım dedi. İşte bu duayı ettikten sonra büyük bir el işte bu şekilde onun arkasından tutup itti kıyıya doğru. Onu hissetti. Hemen birden Müslüman olmadı tabi. Ama mesela bu konuda çalışmalarını başlattı ve İslam açısından İslam'ın yolunu buldu, ilerleyen dönemde. Gerçekten samimi bir kişi, sanıyorum vergi konusu nedeniyle Arap Emirlikleri'nde yaşamayı seçti. Elhamdülillah teşekkür ediyoruz buyurun hocam.

SORU;

Hoş geldiniz, Ordumuza. Merhum Mehmet Akif Ersoy bir şiirinde "Ne irfandır veren ahlaka yükseklik, ne vicdandır, fazilet hissi insanlarda Allah korkusundandır." diye buyuruyor. Zaten Prof. İbrahim Lawson Bey de bundan bahsetti. Allah (c.c.) korkusunu ben İbrahim Bey'e sormak istiyorum. Allah (c.c.) korkusunu eğitim sisteminde öğrencilere nasıl verebiliriz? Sorunun diğer kısmı da işte bireye merkezli, öğrenciye merkezli öğretimden son yıllarda sıkça bahsediliyor. Ve bundan da biz öğretmenler biraz da şikâyetçiyiz. Burada öğretmenler karışımızdalar. Yani bir öğrenci merkezli diye diye, öğrencileri, yani sınıfta disiplin vs. hani az önce İbrahim Bey'in bahsettiği noktada öğrencilerimize, bir

şeyleri verme noktasında zorluklar çekiyoruz. Acaba eğitimde cezanın, cezayı burada iki manada da kullanıyorum. Yani hem ödüllendirme, hem de hani olumsuz yapılan davranışlardan beri durdurmak için yapılan eylemler olarak söylemek istiyorum. Cezanın yeri nedir eğitimde? Kendileri nasıl düşünüyorlar? Teşekkür ederim.

CEVAP;

Evet, gerçekten ilginç bir soru, gerçekten ilginç bir noktaya parmak bastınız. İngiltere'de şu anda son derece önemli bir konu bu. Pozitif ve negatif yanları var öğrenci merkezli eğitimin. Olumlu yanları nedir diye bakacak olursak, 1960'larda şöyle bir kabul vardı: Evet dünya değişiyor. Ve otoritenin artık geleneksel yapısı çözülüyor. İşte kimi anlamda baktığınızda, batıda bu iyi bir şeydir. Çünkü bizim toplumumuz sınıflara göre yapılandırılmıştı batı da. Ve aristokrasi vardı. Belirli bir zümre vardı toplumu yöneten. Onlar çıkarlarına göre bu işi yürütüyorlardı. Bir de ticari zümre vardı. Orta sınıf, burjuvazi ve onlar ve bir yanda da fabrikalarda çalışan işçi sınıfı, tarlalarda çalışan daha fakir insanlar vardı. Ama ekonomik sistem, bu ekonomik sistemde sınıf sistemi ve bu kast sistemi çözülmeye başladıktan sonra, egaliterizm (eşitlikçilik) biraz daha arttı. Eşitlik

biraz daha arttı ve insanlar şunu fark ettiler: İnsanların kendilerini düşünmelerine dair de onları eğitmek lazım. Yani yalnızca insanlar üzerinde katı bir otorite kurmak değil artık yapılması gereken. Çünkü böyle bir otoriterlikle insanların katılımcılığını sağlamak, toplumun katılımını sağlamak arasında belirli bir uyumsuzluk vardı. Onların demokrasi dedikleri katılımdan bahsediyorum. Bu da tabi başka bir konu. Ama şimdi “Bunun tüm öğrenci merkezli eğitimin iyi yanı nedir?” diye bakacak olursak insanlar kendilerine daha fazla inanıyorlar. Yani bu süreçte kendi deneyimlerine üzerine de düşünüp

kendileri hakkında düşünmeye başlayan insanlarla birlikte olmaya başlıyor bu süreç. O insanlara bu şansı vermeniz lazım. Kendileri düşünmeleri ve onlara kendi eğitimlerine katkıda bulunma şansı vermek lazım. Peki, bu nasıl yönetiliyor? İşte bu çok zor, çünkü gerçekten zor bir beceriden bahsediyoruz. Öğretmenler de öğrencilere bu şansı verme kabiliyeti yok. Yani kendi eğitimlerini kendi eğitimsel deneyimlerini oluşturmak konusunda öğrencilere şans vermek konusunda öğretmenler çok zorlanıyor. İşte, buna tabi çok farklı yönlerden bakabilirsiniz, farklı perspektiflerden bakabilirsiniz. Ama şu

anda mesela bugün internet var. Otoriter rejimlerin üzerindeki etkisi gerçekten çok başarılı. Mesela Çin’de birkaç yıl önce büyük bir deprem yaşandı. Daha önce mesela otoriteler bunu gizli tutabilirlerdi yetkililer. Mesela 6 ay boyunca kimse duymazdı çok büyük bir deprem olsa da. Ama şimdi artık insanların mobil telefon-

zayıf inşaat materyalleri konusunda yetkililerin yapmış olduğu dayatmalar ortaya çıkıyor. Böylece insanlar bunu öğreniyor. Yani artık sadece otoriterliği kullanmak, bir kontrol ortaya koymak yeterli değil. Hükümetler aynı otoriterliği sürdürüyorlar geçmişte olduğu gibi. İşte bunun için tabi ki yeni bir sisteme ihtiyaç var.

ları var. Ve depremi mesela kameralara çekiyorlar. Ve dünyanın geri kalanı hemen anında duyuyor bunu. İşte oradaki yetkililer mesela ucuz materyal kullanma ve mesela daha

Ama öğretmenler buna yetişmekte zorlanıyorlar. Çünkü bunu yapmak, bunu yönetmek, gerçekten çok büyük bir beceri. Ve şimdiye kadar herkesin gelip de sınıfta sessiz bir şekil-

de oturacağı, sınıfta sizi dinleyeceği, sizin yalnızca gidip orada ders vereceğiniz, tahtaya yazacağınız, onlara ödev vereceğiniz becerilerden daha farklı becerilere ihtiyacınız var. O sistem artık değişti ve artık yine şu açıdan da faydalı olduğunu düşünüyorum; takvadan da bahsediyoruz. Siz de sanırım aynı terimi kullanıyorsunuz, Allah (c.c.) korkusu dediğimizde takva bunu içeriyor ve takva mesela geleneksel eğitim yöntemleri ile öğretmeyeceğiniz bir şey. Mesela şu anda kullandığımız öğretim yöntemleri geçmişte yoktu. Mesela herkes okula gidemiyordu çünkü okullar yoktu. Şimdi her yerde okullar var.

Toplum öğrencilere eğitim verme rolünü kaybetti ama mesela bir çocuğa takvayı yalnızca bir ders kitabı kullanarak veya tebeşirle tahtaya yazarak öğretemezsiniz. Öğretmenler takvayı öğretmekte biraz daha kendilerini sorumlu hissetmeliler. Yani gelecekte sanıyorum önemli olan şu olacak: "Öğrencileri kendilerinden sorumlu olmayı nasıl öğreteceğiz öğrencilere?" Ki böylece onlara vermeye çalıştığımız öğretileri içselleştirsınler, kendilerini kontrol edebilsinler, yani hani dışarıdan gelen bir kontrolden ziyade kendilerinin kendilerine koyabileceği bir kontrolden bahsediyorum. Sanırım bunu öğrenmemiz gerekecek.

Böylece kısaca cevap vermiş oldum

size.

SORU;

Esselamünaleyküm, benim ülkeme hoş geldiniz, benim sorum Sayın Arshi Khan'a olacak, acaba Suriye ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Suriye'de insanlar şimdiye kadar hep öldürüldü. Sizce Suriye ile ilgili ne yapmamız lazım? Çünkü şimdi önümüzde bir çözüm yok. Teşekkürler cevabınız için.

CEVAP;

Suriye'ye karışmamamız lazım. Müdahale etmememiz lazım. Suriye'ye müdahale edersek o zaman diğer ülkeler de mesela gelecekte Türkiye'nin iç işlerine karışacak. Müdahale edecek. Suriye'de şu anda sorun aslında yaratılan bir sorun. Sonradan oluşturulan bir sorun. Aynı Arap devrimi gibi, Arap baharı dedikleri süreç gibidir. Artık bir Arap baharı yok, Amerikan baharı yok, yalnızca Arap baharından söz ediyorlar. Osmanlılara karşı 1916'da, 1917'de bir bahar yürütüldü hatırlayacaksınız. Osmanlılara karşı olan tüm Arap ülkeleri aynı şeyi yaptılar. 2010, 2011, 2012'de işte tam o dönemde yaşananların tekrarı yaşandı. Mısır mesele çok güçlü bir devletti, Libya yine çok güçlü, Suriye çok güçlü. İşte bu

rahatsız ediyordu insanları. Çünkü Suriye'deki duruma bakacak olursak Suriye'de veya Ortadoğu'da veya Türkiye'de mesela yakın zamanda bir kanun çıkartıldı mit ile ilgili. Milli istihbarat teşkilatı ile ilgili bir kanun çıkartıldı. Mesela onlar bununla birlikte bazı dosyalar üzerinde gözetim yapabilecekler. Artık daha güçlü bir MİT var, milli istihbarat teşkilatı var bu kanunla birlikte Türkiye de. Türk hükümetinin argümanı şuydu: Türkiye gerçekten güçlü bir devlet istiyor. Bu şekilde savundu bu kararı. Şimdi Ortadoğu ve Türkiye'de güçlü bir devletten bahsediyoruz. Amerika güçlü bir devlettir. İngiltere, birleşik krallık güçlü bir devlet, İsrail güçlü bir devlettir. Ama onlar diğer ülkelerin, Türkiye gibi, Suriye gibi ülkelerin onlar kadar güçlü olmasını istemiyorlar. Suriye tek sorunlu ülke değil, her ülkede sorunlar var. Ve bazı yerlerde sorunlar yaratılıyor. Suriye'de bu yapıldı işte. Ben şöyle düşünüyorum; Türkiye burada gerçekten son derece dikkatli çok hassas bir rol oynamalı. Çünkü Suriye'de yapılan şeyler batılılar tarafından kaydediliyor, yani bir on yıl sonra bütün bu olanları kullanabilirler, bir on beş yıl sonra kullanabilirler. Belki 15 belki 20 yıl sonra. İşte siz Suriye'yi istikrarsızlaştırdınız diyebilirler veya bunun gibi başka bir iddia ile gelebilirler. Yani Suriye'de "İslam mı Esad mı?" böyle bir sorun yoktu, böyle bir

problemden bahsetmiyoruz. İslam'a karşı Esad gibi bir sorun yoktu, böyle değildi. Daha ziyade Katar'a karşı Esat, onlara karşı İsrail ve Amerika sorunu vardı. Amerikalılar ve İsrailliler Müslümanı, Müslümanları ve İslam'ı Esat'a karşı kullandılar. Geçtiğimiz 2 yıla bakacak olursak kim kaybetti Suriye'de? Sünniler. Neden? İşte bombalar, patlayan bombalar, tüm o yaşanan katliam, kim yapıyor bunu? Evet hükümet de devlet güçleri de yapıyor; ama devlet dışı güçler de yapıyor. Aslında kimin ne yaptığını kimse de bilmiyor. Kim bu anarşiyi yarattı? Suriye'deki bu benim kişisel görüşüm. Ben uluslararası ilişkiler alanında ders veriyorum. Benim kişisel görüşüm şu; Türkiye bir şekilde bir barışçıl moderatör rolü oynamalı Suriye'de. Yani askeri açıdan çok fazla müdahale etmemeli Suriye'nin iç işlerine. Gelecek için bence bu çok daha iyi. Tabi daha önce de ifade ettiğim üzere bu benim şahsi görüşüm. Yani ne olacağını elbetteki ben de bilmiyorum.

İsmail Hakkı Bey'e söz veriyoruz. Buyurun hocam.

Değerli arkadaşlar Şuurlu Öğretmenler Derneği'mizin tertip etmiş olduğu bir konferansta bir ve beraber olduk. Ordu'muzda bu toplantıyı icra etmenin avantajları vardı riskleri vardı. Sayın şube başkanımız bütün bunları göğüsleyerek böyle bir top-

lantının yapılmasında aktif rol oynadı. Ve bu toplantının verimli bir şekilde yapılmasını sağlayan başta şube başkanımız, yönetim kurulu üyelerimiz ve Anadolu Gençlik Derneği başkanımız, Saadet Parti'mizin il başkanı ve bütün milli görüşü kardeşlerimi candan tebriklerimi arz ediyorum. Allah hepinizden razı olsun. Bu bir eğitim konferansıydı. Dünyada yüzleştığımız, Müslümanların yüzleştığı birtakım problemleri birlikte masaya yatırdık. Gördük ki biz aynı dertlerle karşı karşıya kalmış bir topluluğuz. Yani küreselleşme diyorsunuz, sadece Türkiye bunun etkisi altında değil. İngiltere'deki Müslümanlar,

Avrupa'daki Müslümanlar, İspanya vs. bütün İslam coğrafyası bu küreselleşmenin, yani dünyanın Yahudileştirilmesi projesinin bir oyuncacı haline getirilmiş. Bunun için eğitim müfredatlarımız başta olmak üzere, ifsat merkezli bir düzenlemeyle karşı karşıyayız. Halbuki biz ıslahçılarız. Biz bütün insanlığın ıslah olması için çaba gösterirken, ifsatçılar kendi emelleri için bütün dünya insanlığını çürütmeye çalışıyorlar. Ve verdiği bilgilerden dolayı İbrahim Hoca'mıza, İngiltere'den buraya katılan İbrahim Hoca'mıza teşekkürlerimi arz ediyorum. Ayrıca küreselleşme konusunda değerli bilgilerini bizimle paylaşan

Arshi Khan Hoca'mıza da ayrıca biz teşekkür ediyoruz. Bu konferanslar aynı zamanda dünyanın çeşitli yerlerindeki Müslümanların, Müslüman kimliğine sahip insanların bir ve beraber olmasını, birlikte olmasını, birlikte düşüncelerini tekrar gözden geçirmesi bakımından büyük bir imkândır. Bu imkânı biz milletimizin önüne koymaya çalışıyoruz. Bu çalışmalarımız devam edecek. Bu salondaki arkadaşlarımızdan benim özel istirahatım var. Öğ-Der'i önemseyelim. Öğ-Der sıradan bir teşkilat değil. Milli görüşü önemseyelim, milli görüş sıradan bir hareket değil. Rahmetli Erbakan Hoca'mızın şu sözüyle değerlendirmelerimizi bitirelim. Biz öğretmenler vakfını devraldığımızda kendisini ziyaret ettik. Bize dedi ki ; "Bak İsmail...! Ülkemizden batıcılık anlayışını, öğretmenler kullanılarak gerçekleştirdiler. Bu memlekette İslamcı bir dönüşüm sağlanacaksa bunun öncüsü de öğretmenler olmak mecburiyetindedir. Bunun için size çok büyük görev düşüyor. 5 tane temel göreviniz var. Teşkilatlanacaksınız, kadrolarınızı eğiteceksiniz, plan ve programınızı yürüteceksiniz, tanıtacaksınız, müesseseleşeceksiniz ve insanların kalbine Allah'ın nurunun zerreciklerini intikal ettirmenin gayreti içerisinde bulunacaksınız. Bunu niçin yapacaksınız? Allah için yapacaksınız. Çünkü bunu yapmak bir insan için en büyük şereftir." Ve bu söz-

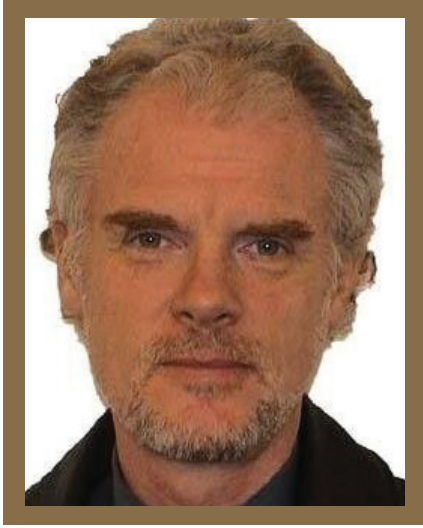
den sonra biz canımızı dişimize takarak, gece gündüz çalıştık, Öğ-Der'i bu noktalara kadar taşıdık. Bundan sonra Ordumuzda Öğ-Der'imizin çitası artmıştır. Burada kalmamız mümkün değildir, bütün eğitim camiasını, Öğ-Der'in bu çalışmalarına katkıda bulunmaya davet ediyorum. Ve hepinizi saygılarımla hürmetlerimle bir kez daha selamlıyorum.

- Sunucu: Allah razı olsun teşekkür ederiz. Katılımcılara teşekkür ederiz. Konuşmalarını yapan katılımcılarımıza Prof. Dr. İbrahim Lawson'a, nazikane hediyelerini vermek üzere, Cemalettin Gazi'yi, Öğ-Der şube başkanımızı buraya davet ediyorum, buyurun hocam. Resim çekmek için ön tarafa gelerseniz hocam... Teşekkür ediyoruz, Doç. Dr. Arshi Khan Bey'e nazikane hediyelerini vermek için, Anadolu Gençlik Derneği ordu şube başkanımız Gökhan Bahtiyar'ı davet ediyoruz.

Sn. Dr. Arshi Khan Bey'e teşekkür ediyoruz, Şuurlu Öğretmenler Derneği genel başkanımız İsmail Hakkı Akkiraz'a hediyelerini vermek üzere, Saadet Partisi Ordu İl Başkanı Avukat Erkan Temiz Bey'i davet ediyoruz. Tekrardan tüm katılımcılarımıza, dinleyenlerimize, ağabeylerimize, kardeşlerimize teşekkür ediyoruz, el Fatiha... Çıkışta derneğimizin kitaplarını bulabilirsiniz, satın alabilirsiniz. Teşekkür ediyoruz.

KONUŞMACILARIMIZI TANIYALIM

Prof. Dr. İbrahim LAWSON
İngiltere

Halen İspanya, Granada'da yaşayan Prof. Dr. İbrahim Lawson, meslek hayatına İngilizce öğretmeni olarak başladı ve kariyerine daha sonra Dini ve Sosyal Çalışmalarda öğretmen olarak devam etti. 30 yıldan fazla bir süredir eğitimle uğraşmaktadır. Anaokulundan, üniversiteye kadar eğitimin tüm kademelerinde çalıştı. Bu süre zarfında Nottinghamshire eyaletinde İngilizcenin ikinci dil olarak öğretilmesi ve çok kültürlülük konularında danışman ve eğitmen olarak çalıştı.

1990 yılında bu eyalette bölüm başkanı olduktan sonra, Nottingham Müslüman Topluluğu ile birlikte kendi bağımsız İslami Okulunu kurmak için buradan ayrıldı. İslami okullardaki liderlik konusunda Okul Liderliği Ulusal Koleji adına araş-

tırmalar yaparak, Londra'da İslami bir kolej olan İbrahim Koleji'nin kurulmasına yardımcı oldu. Halen bu kolejin idari ekibinde bulunmakta ve İslam felsefesi dersleri vermektedir.

İngiltere ve Birleşik Arap Emirliklerindeki üç İslami okulun başöğretmeni olarak öğretmen eğitiminde önemli bir tecrübeye sahiptir. İslami okullar konusunda resmi müfettiş olarak iki yıl çalıştı. Bu dönemde, İngiltere'de Müslüman Okullar Milli Teşkilatı Şura Konseyinin üyesi olarak çalıştı.

İbrahim Lawson İngiltere'deki Müslüman toplumla aktif bir biçimde uzun yıllardan beri çalışmakta ve birçok eğitim sempozyumunda, konferansında ve panelinde konuşmalar yapmış ve katkıda bulunmuştur. Bu konuda sayısız televizyon ve radyo kanalında konuşmuştur. Londra Üniversitesi, Eğitim Enstitüsü, Müslüman Eğitimi Araştırma ve Değerlendirme Merkezinin kurucusudur. İleri Araştırmalar Müslüman Akademisinin Üyesidir.

Prof. Dr. Azmi Abdulhamid
Malezya İslam Teşkilatları Başkanı

Halen Malezya'ya yaşamakta olan Muhammed Azmi bin Abdul Hamid, 2006 yılından beri Malezya İslam Teşkilatları Danışma Konseyi başkanlığı, 1998 yılından beri Malay Toplumunu Güçlendirme Vakfının başkanlığını, 2001 yılından beri Asya Ulema Meclisi Başkanlığını, 2014 yılından beri Malezya İttihadi Ulema Müslimin El Alemleri konseyinin başkanlığını, 2013 yılından beri Kedah eyaleti Nedved-I Ulema ve İslam Teşkilatı Liderlerinin Sözcülüğünü yapmaktadır.

2000 yılından beri Malezya Uluslararası Vatandaşlar Kampanya Koordinatörü, 2001 yılından beri, Evrensel Adalet Ağı Komite Üyesi, Londra, İngiltere İslami İnsan Hakları Komisyonu Üyesi, 2004 yılından beri Malezya hükümetinde Tüketici Politikaları Danışmanı, Malezya Dış İşleri Bakanlığında İslami İnsan Hakları Danışma Konseyi üyesi olarak

çalışmaktadır.

1994 – 2000 yılları arasında Hollanda Uluslararası Dünya Dostları İcra Komitesi üyesi, Kuala Lumpur Asya Sosyal İzleme Asamblesi İcra Komitesi Üyesi olarak çalıştı.

2001 yılında Almanya Bonn'da Doğru Geçinme Biçimi Ödülü aldı,

2013 yılı Cenevre'de Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyinde, Myanmar, Arakan Müslümanları için İnsan Haklarının Korunması üzerine konuşma yaptı,

2012 yılında İsveç'te Dünya Barışı Elçisi için aday gösterildi.

2009 yılı Senegal, Daka'da Dünya Ulema Ümmet Konferansında temsilcilik yaptı.

Tahran, İran'da Uluslararası Bilimsel İşbirliği Enstitüsüne konuk profesör olarak katkı yaptı.

Malezya Petronas Üniversitesinde konuk profesör olarak katkı yaptı.

Son olarak, 2013 yılı Öğ-Der Uluslararası Konferanslarında konferansçı olarak katkı bulundu.

Prof. Dr. ARSHİ KHAN
Hindistan

Prof. Dr. Arshi Khan Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler uzmanıdır. Yüksek Lisans eğitimini Yeni Delhi Jawaharlal Nehru Üniversitesinde Kıbrıs Temelli, Türk Yunan ilişkileri üzerine yaptı. Doktorasını ise Türk Demokrasisi ve Siyasi Partiler üzerine yaptı. Aligarh Müslüman Üniversitesinde siyaset bilimi, Haydarabad Üniversitesinde İnsan Hakları, İsviçre Fribourg Üniversitesinde Demokrasi eğitimi aldı. Ankara Üniversitesinde Türkçe eğitimi aldı. 1989 yılından beri insan hakları, demokrasi, devlet sistemi, siyasi istikrar, Orta Doğu ve Güney Asya'daki güvenlik ve çatışmalar ile ilgili makaleler yazmaktadır.

Yeni Delhi Federal Çalışmalar merkezinde, Hindistan federal politikası, Müslüman azınlık toplulukları, zorunlu politikaları, şiddet ve ayrımcılık konularında çalıştı. Uluslararası ilişkilerinde farklı konularda gazetelere siyasi analist olarak katkıda bulundu. Federalizm, Demokrasi

ve Çatışmanın Çözümü adlı bir kitap yayınladı. 2013 yılı Şubat ayında Hindistan'da Federalizm ve Temel Haklar konusunda iki konferans verdi. Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Sayın Thorbjorn Jagland'ın davetiyle Avusturya'da Leopold – Franzens Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde, Dini Haklar ve Dil Hakları üzerine konferans verdi.

Yazdığı makaleler Hindistan, ABD, İngiltere, İsviçre, İtalya, Almanya, Kıbrıs, Türkiye, Birleşik Arap Emirlikleri ve Irak'ta 14 kitapta yayınlandı. 4 monografisi, Uluslararası hakemli dergilerde yayınlanmış 18 makalesi, 33 uzun araştırma makalesi, The Telegraph, The Hindu, The Indian Express ve Jordan Times gazetelerinde yayınlanan 180 makale ve analizi bulunmaktadır. İki yıldır Daily Rashtriya Saha gazetesinde köşe yazarlığı yapmaktadır. Hindistan'da 16 bildiri ve yurtdışında 17 bildiri sunmuştur. Hindistan'da 90, İsviçre, Birleşik Arap Emirlikleri, Irak, Tayland ve Malezya'da 15 konferansa katıldı. Hindistan yerel kanalları dahil, BBC Asya kolu ile birçok diğer uluslararası medya organlarına 150 defa katılım gerçekleştirmiştir. Yirminin üzerinde ülkeyi ziyaret etmiştir.

Prof. Dr.
Muhammed Akhtar
SIDDIQUI
Hindistan

Hindistan'ın Yeni Delhi kentinde yaşamakta ve Jamia Millia İslamia Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitimde İleri Çalışmalar Enstitüsünde çalışmaktadır. Hindistan hükümeti Kalkınma ve Sosyal Adalet Bakanlığının sponsorluğunda öğretmen ve öğretim görevlileri için sayısız hizmetiçi eğitim programı düzenlemiş ve yönetmiştir.

1996 – 2006 yılları arasında Jamia Üniversitesinde koordinatörlük, 1991-1994 yılları arasında Milli Programlar Yöneticiliği, 2004 – 2007 yılları arasında Avrupa Birliği Asya Projelerinde Hindistan Proje liderliği yapmış, 2006 – 2008 yılları arasında hale çalıştığı Jamia Millia İslamia Üniversitesinde Eğitim Fakültesi Dekanlığı yapmıştır. 2008 2011 yılları arasında ise Hindistan Eğitim Bakanlığında Öğretmen Eğitimi Milli

Konseyinin başkanlığını yapmıştır. Eğitim Yönetimi, Uluslararası ve Mukayeseli Eğitim, Öğretmen Eğitimi, Eğitimde Dezavantajlı gruplar alanlarında ödül almış ve burs kazanmıştır.

İngiltere ve Finlandiya'nın işbirliğiyle Çok Uluslu Öğretmen Projesiyle Kùltürler arası Eğitim Gelişimi projesini yürütmüştür.

İlgi alanları arasında;

- Yüksek Eğitimde Müslümanların Sorunları,
- Müslüman Kızların Eğitimi ve Sorunları
- Öğretmen Eğitiminde Medya ve Bilişim Okuryazarlığı,
- Eğitimde Teknolojinin Entegrasyonu,
- Küreselleşme Kavramında Azınlıklar Konusu,
- Kùltürlerarası Anlayış için Eğitim,

gibi konular bulunmaktadır.

Prof. Dr. Oya AKGÖNENÇ
Ufuk Üniversitesi

İZMİR - 1939, Ekrem Şinasi, Leyla - Ankara Üniver sitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi ve Hukuk Fakültesi, The American University Washington DC. Uluslararası İlişkiler Bölümü Master ve Doktora - İngilizce, Fransızca- Uluslararası İlişkiler, Doç.Dr., Öğretim Üyesi - The American University, Çukurova Üniversitesi Öğretim Üyesi, Produktivite Merkezi Uzmanı, Dünya Bankası Kalkınma Uzmanı, Bilkent Üniversitesi Öğretim Üyesi - Evli, 2 Çocuğu var.

Çalışma Alanları:

Balkanlar
Orta Doğu
Türk Dış Politikası
ABD Dış Politikası

İdari Görevler:

21. Dönem Ankara Milletvekilliği
Avrupa Konseyi Parlamenterler Meclisi Üyeliği
Avrupa Konseyi Alt Komisyon Üyelikleri:

Ekonomik Komite Başkan Yardımcılığı
Uygulama ve Tedbirler Komitesi (Steering Committee) Başkan Yardımcılığı
Kadın-Erkek Eşitliği Komitesi Başkanlığı
Türk Parlamenterler Birliği Üyeliği ve Haysiyet Komisyonu Başkanlığı
Dünya Bankası Ankara Yerleşik Misyonunda Sosyal Projeler Genel Koordinatörlüğü

Bilkent Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Öğretim Üyeliği

ABD Washington D.C.'de Dünya Bankası Uzmanlığı

ABD Washington D.C. The American University Öğretim Üyeliği

ABD Washington D.C. The American University'deki Diğer Üyelikler:

Mediterranean Center Başkanlığı

The Turkish Desk Başkanlığı

Dünya Bankası Çukurova Kentsel Gelişim Projesi'nde Uzmanlık Görevi

Çukurova Üniversitesi Öğretim Üyeliği

Prof. Dr. Nevzat AŞIKOĞLU
Cumhuriyet Üniversitesi

Hindistan'ın Yeni Delhi kentinde yaşamakta ve Jamia Millia İslamia Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Eğitimde İleri Çalışmalar Enstitüsünde çalışmaktadır. Hindistan hükümeti Kalkınma ve Sosyal Adalet Bakanlığının sponsorluğunda öğretmen ve öğretim görevlileri için sayısız hizmetiçi eğitim programı düzenlemiş ve yönetmiştir.

1962 yılında Sivas'ta doğdu. İlk, ve orta öğrenimini Sivas'ta tamamladı. 1984 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. 1986'da A. Ü. İlahiyat Fakültesi Din Eğitimi Anabilim Dalı'na araştırma görevlisi olarak atandı.

Haziran 1987 ile Kasım 1989 tarihleri arasında (2,5 yıl) F.Almanya'da bulundu. Bu ülkede önce Goethe Enstitüsü'ndeki dil öğrenimini tamamladı. Daha sonra, Bamberg Üniversitesi'nde, Din Pedagojisi, Teoloji, Oriyantalistik ve Germanistik alanlarındaki ders ve seminerlere, ayrıca Kuzey Ren Westfalya Eyaletinde geliştirilen İslâm din dersleri müfredat programı ile ilgili öğretmen yetiştirme

çalışmalarına katıldı.

F.Almanya'da bulunduğu süre içinde yaptığı alan araştırmasına dayalı olarak hazırladığı "F.Almanya'daki Türk Çocuklarının Temel Eğitiminde Din Eğitiminin Yeri ve Baviera ile Baden-Württemberg Eyaletlerinde Mukayeseli Bir Alan Araştırması" konulu teziyle 1992 yılında doktor ünvanını aldı.

1994 yılına din eğitimi dalında doçent 2000 yılında ise aynı alanda Profesör oldu. 1995 yılında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi din Eğitimi Anabilim dalına naklen atandı

1996 yılında 3 ay Almanya'nın güneyindeki Baviera ve Baden-Württemberg eyaletlerinde İslam Din dersleri konusunda araştırmalar yaptı. Ulaştığı sonuçları yurt içi ve yurt dışındaki çeşitli sempozyumlarda bildiri olarak sundu

İlk ve orta öğretimde okutulan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersleri ile İmam Hatip Lisesi Öğretim programlarını hazırlayan komisyonunda görev yaptı. Ayrıca M.E.Bakanlığınca öğretmenlere yönelik düzenlenen hizmet içi eğitim seminerlerinde din eğitimi ve öğretim metodolojisi konularında dersler verdi.

YÖK ve MEB'nin bilgisi dahilinde, Osnabrück projesi adıyla bilinen ve akademik işbirliği ile F. Almanya için din dersi öğretmeni yetiştirmeyi öngören proje çalışmalarına katıldı.

Din Eğitimi, Kültürlerarası eğitim, Dinlerarası ilişkiler, konularında Türkçe ve Almanca yayınlar yaptı.

Şu anda C. Ü. İlahiyat Fakültesi Felsefe ve Din Bilimleri Bölümü Başkanlığı görevini yürütmektedir. Evli ve üç çocuk babasıdır. Almanca ve Arapça dillerini bilmektedir.

MUSTAFA KURDAŞ

Milli Gazete Genel Yayın Yönetmeni

1971 yılında Giresun'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da yaptı. Bakırköy İmam Hatip Lisesi'nden mezun oldu. Üniversite öğrenimi için 1990 yılında Ankara'ya gitti. Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü bitirdi. Fakültenin ikinci sınıfından itibaren Millî Gazete'de faal gazetecilik mesleğine başladı.

1992'den beri bulunduğu Milli Gazete'de Parlamento muhabirliği ve Ankara İstihbarat Şefliği yaptı. Halen Medya ve İletişim Derneği Genel Başkanlığı görevini de yürüten Kurdaş, aynı zamanda Saa-det Partisi Genel İdare Kurulu Üyesi.

1992'den beri Milli Gazete'ye hizmet veren Mustafa Kurdaş Parlamento Muhabirliği ve Ankara İstihbarat Şefliği görevlerinde bulundu. Uzun süre Mustafa Yılmaz ile birlikte kaleme aldığı Kulis Ankara yazılarıyla okuyucularımızla buluşan Kurdaş, bir dönem TV5 Ankara Temsilciliği yaptı. Türkiye Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Üyeliği'nde de bulunan Kurdaş halen Medya ve İletişim Derneği (MedyaDer) Genel Başkanlığı görevini yürütüyor. Mustafa Kurdaş evli ve üç çocuk babasıdır.

İsmail Hakkı AKKİRAZ

SP Genel Başkan Yrd.

1956 da Ordu'nun Korgan il-çesinde doğdu. Ordu İmam Hatip Lisesinde eğitimi tamamladıktan sonra Suudi Arabistan Medine İslam Üniversitesi Dava ve Din Fakültesinde eğitimini 1983 yılında tamamladı.

Askere gidinceye kadar Korgan İmam Hatip Lisesinde öğretmenlik yaptı. Daha sonra Batman İmam Hatip Lisesinde ve Kız Meslek Endüstri Meslek Lisesinde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliği yaptı. 1988 yılında Devlet Lisan Okuluna Arapça öğretmeni olarak atandı. Bu görevde 1995 yılına kadar kaldı.

1989 yılında kurulan Öğretmenler Vakfı kurucuları arasında yer aldı. 1991-95 yıllarında Refah ve Fazilet partisinden Ordu ilinden milletvekili adayı oldu. TBMM de farklı milletvekillerimizin 8 yıl sü-reyle danışmanlık görevlerini yürüttü.

2005 tarihinde Öğretmenler Vakfı başkanlığına getirildi ve ÖĞ-DER' in kurucuları arasında yer aldı. Halen SP Genel Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir. Evli ve 5 çocuk babasıdır.

Hüseyin Emin Sert
İstanbul Medeniyet Üniversitesi

Ordu-Perşembe'de 1967'de hayat yolculuğu başladı. 1972'de 8 ay Hollanda'da yaşadı. İlköğretimini Ordu ve ortaöğretimini Samsun'da tamamladı (1978-84). Kayseri Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ni mezunu (1984-89-92). İstanbul'da özel dersler aldı. İslam'da Eğitim konusunda bitirme tezi hazırladı. (1989-92).

Sivas Gemerek İnkışla'da öğretmenlik yaptı (1992-95). Elazığ Fırat Üniversitesi, İlâhiyat Fakültesi'nde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. (1995-2009). Mısır-Kahire'de araştırmalarda bulundu (1997). Temel İslam Bilimleri-Tefsir sahasında "Kur'ân-ı Kerim Işığında İnsan Tipleri ve Davranışları" isimli teziyle Bilim Doktoru oldu (2002). Samsun Ticaret ve Sanayi Odası'nın düzenlediği "İthalatçı ve İhracatçı Yetiştirme Programı"na katıldı (2001). Vatani görevini Erzurum Kandilli "Danışmanlık ve Rehberlik Merkezi"nde

2003'te tamamladı. Ankara ve Samsun Valiliği İl Müftülüğünde Eğitim Uzmanlığı yaptı (2009-2011). Türkiye Diyanet Vakfı (TDV) Dış İlişkiler Müdürü olarak görev yaptı (2009-2010).

2007'de Bosna-Hersek, Mekke-Medine, 2009'da İngiltere, Hollanda, Belçika, Almanya ve K.İrak, 2012 Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, 2015 Bulgaristan, Gürcistan, 2016'da Üsküp, Kosova, Yunanistan ve Filibe'de "İnsanî ve Sosyal Gelişim" çalışmalarında bulundu.

Fırat TV'de 3. Gözden Hayatımız televizyon programları yaptı. Bir çok radyo ve televizyon programına konuk olan Sert, davet ve iletişimlere göre eğitim, görüşme, program, ders, kurs, konferans ve seminerlerine devam etmektedir.

Yeşilay, SASAMİstanbul SAHİPKİ-RAN Stratejik Araştırmalar Merkezi, İpekyoluAsya Derneği üyesi, birçok sivil toplum kuruluşunda hizmetleri bulunan Sert, evli ve 3 çocuk babası olup, Arapça ve İngilizce'yi iletişim dili olarak kullanabilmektedir.

Hâlen İstanbul Medeniyet Üniversitesi Rektörlük Uzman kadrosunda eğitim, çalışma, görüşme, iletişim ve incelemelerine devam etmekte olan Sert, www.insgem.com vasıtasıyla İnsanî ve Sosyal Gelişim Merkezi patent sahibi olarak bu anlayışı kamu, eğitim camiası, sivil toplum kuruluşları ve iş dünyası marifetiyle sağlıklı bir zeminde faaliyete geçirme gayretindedir.

ANKARA 2014

ANKARA

ANKARA

2014 İSTANBUL

İSTANBUL

İSTANBUL

SİVAS 2014

SİVAS

SİVAS

2014 KONYA

KONYA

KONYA

KONYA 2014

KONYA

KONYA

2014 MERSİN

MERSİN

MERSİN

MERSİN 2014

MERSİN

KÜTAHYA 2014

KÜTAHYA

2014 ORDU

ORDU

ORDU